

**REFERAT FRA
REGULERINGSMØTET**

4. OG 5. NOVEMBER 2015

Fiskeridirektoratet

Del 1 av 2

REGULERINGSMØTET 4. OG 5. NOVEMBER 2015
SAKSLISTE

Sak 11/2015

Orientering om kvoteforhandlinger med andre land

Sak 12/2015

Økosystembasert forvaltning – orientering om videre prosess

Sak 13/2015

Regulering av fisket etter torsk nord for 62° N i 2016

Sak 14/2015

Regulering av fisket etter hyse nord for 62° N i 2016

Sak 15/2015

Regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2016

Sak 16/2015

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2016

Sak 17/2015

Regulering av fisket etter uer i 2016

- a) Nasjonalt
- b) Irmingerhavet

Sak 18/2015

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2016

Sak 19/2015

Orientering om fisket etter breiflabb i 2016

Sak 20/2015

Regulering av fisket etter sei sør for 62 N° i 2016

Sak 21/2015

Regulering av fisket etter torsk sør for 62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2016

Sak 22/2015

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2016
- b) torsk i NAFO-området i 2016

Sak 23/2015

Regulering av dyphavsarter i internasjonale farvann i 2016

Sak 24/2015

Regulering av fisket etter reker i 2016

- a) Ved Grønland
- b) I Nordsjøen og Skagerrak

Sak 25/2015

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2016

Sak 26/2015

Regulering av fisket etter makrell i 2016

Sak 27/2015

Regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2016

Sak 28/2015

Regulering av fisket etter brisling i 2016

Sak 29/2015

Regulering av fisket etter kolmule i 2016

Sak 30/2015

Regulering av fisket etter hestmakrell i 2016

Sak 31/2015

Orientering om fisket etter lodde i Barentshavet i 2016

Sak 32/2015

Orientering om fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2015/2016

Sak 33/2015

Regulering av fisket etter vassild i 2016

Sak 34/2015

Regulering av fisket etter tobis i 2016

Sak 35/2015

Regulering av fisket etter øyepål i 2016

Sak 36/2015

Eventuelt

Sak 12/2015

Økosystembasert forvaltning –
orientering om videre prosess

SAK 12/2015

ØKOSYSTEMBASERT FORVALTNING – ORIENTERING OM VIDERE PROSESS

1 Bakgrunn

Bestands- og Forvaltningstabellen utgjør et helhetlig system for å følge opp forvaltningsprinsippet i havressursloven. Sammen med Fiskeritabellen etablerer disse tabellene et rammeverk for utvikling av en økosystembasert fiskeriforvaltning. Tabellene oppdateres årlig, til reguleringsmøtet som avholdes om våren, og gir grunnlag for å kunne prioritere behovene for nye og/eller reviderte forvaltningstiltak.

Sak 7/2015 «Økosystembasert forvaltning» ble behandlet i reguleringsmøtet 4. juni 2015. Saken hadde tre underpunkter; a) status for revisjon av Artsdatabankens rødliste over truede marine arter, b) Oppfølging av forvaltningsprinsippet og c) Prioriteringer for 2016.

2 Status for revisjon av *Norsk rødliste for arter 2010*

18. november 2015 legger Artsdatabanken frem ny rødliste. Den foreløpige rødlistevurderingen ble presentert i reguleringsmøtet 4. juni 2015¹.

Norsk rødliste er utarbeidet i 2006, 2010 og foreløpig for 2015. Det generelle bildet er at det samlet sett har vært en positiv utvikling fra 2006 og frem til i dag. Vi vil spesielt trekke frem at snabeluer og hummer klassifiseres som livskraftige bestander og at ål og pigghå er nedgradert fra «kritisk truet» til hhv. «sårbar» og «sterkt truet». Fire arter som i 2010 var kategorisert som livskraftige, kan imidlertid i 2015 bli klassifisert som «truede arter». Dette gjelder blåsteinbit, (kyst)brisling, stillehavssild (Balsfjordsild) og polartorsk.

Beskatningen av blåsteinbit ble vurdert etter forvaltningsprinsippet i 2014 og funnet å være i overensstemmelse med forvaltningsprinsippet. Fiskeridirektøren opprettholder denne vurderingen, men dersom blåsteinbit blir rødlistet må utviklingen i bestanden følges de nærmeste årene. Brisling behandles som egen sak i høstens reguleringsmøte, og er en prioritert bestand i 2016. Polartorsk er vurdert etter forvaltningsprinsippet i 2015. Dersom stillehavssild blir rødlistet i november vil Fiskeridirektoratet vurdere om det er hensiktsmessig med særskilte tiltak for å begrense en eventuell risiko for utfisking i Balsfjorden.

3 Forvaltningsprinsippet

Forvaltningstabellen ble første gang presentert våren 2014. Tabellen gir en oversikt over fangster i perioden 2000-2014 for de arter og bestander vi har identifisert at det ikke foretas en årlig vurdering av beskatningen.

¹ Databasen med foreløpige rødlistevurderinger ble åpnet for offentlig innsyn i tiden mellom 2. mars og 20 april 2015.

Hvert år vil noen arter bli særskilt vurdert i henhold til forvaltningsprinsippet. I 2015 ble lyr, breiflabb, lysing, havmus, skjellbrosme, sølvtorsk og polartorsk vurdert særskilt. For havmus, skjellbrosme og sølvtorsk har fiskeridirektøren konkludert med at nåværende forvaltningsordning og beskatning er i overensstemmelse med forvaltningsprinsippet. Forvaltningsordning og beskatningsgraden for polartorsk er vurdert å være i overensstemmelse med forvaltningsprinsippet med innføring av et forbud mot direktefiske dersom arten rødlistes i november.

Det må gjøres en nærmere vurdering av mulige forvaltningstiltak for å sikre en ansvarlig forvaltning av breiflabb. Breiflabb behandles i en egen sak i høstens reguleringsmøte, og er en prioritert art i 2016.

Fiskeridirektøren har besluttet å holde lyr og lysing til observasjon. En eventuell rødlisting av blåsteinbit krever også at vi følger utviklingen i denne bestanden de nærmeste årene. Disse artene vil derfor bli særskilt vurdert i 2016.

4 Fiskeridirektørens prioriteringer

I sakspapirene til reguleringsmøtet i juni var det forberedt forslag til prioriterte bestander basert på Bestandstabellen og prioriterte utviklingstiltak basert på Fiskeritabellen. Fiskeridirektøren ba om reguleringsmøtets innspill på om det var bestander eller problemstillinger som var uteglemt fra fiskeridirektørens forslag til prioriteringer i 2016. Videre ba fiskeridirektøren om innspill på hvilke av de prioriterte bestandene og utviklingstiltakene som burde prioriteres først i 2016.

I vedlagte brev av 9. juli 2015 til Nærings- og fiskeridepartementet oppsummerer fiskeridirektøren arbeidet med å følge opp forvaltningsprinsippet og tilnærmingen til en økosystembasert fiskeriforvaltning. Dokumentet viser fiskeridirektørens forslag til prioritering for 2016, basert på saksfremlegget i reguleringsmøtet, diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet utredningskapasitet i 2016. Dette er oversendt til departementet til orientering og for eventuelle kommentarer.

I brev av 16. oktober 2015 fra Nærings- og fiskeridepartementet med bestilling til Reguleringsmøte 4. og 5. november 2015 vises det til *oppfølging av foreslåtte tiltak i Havforskningsinstituttets rapport om «Kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerrakkysten» og i rapport fra «Arbeidsgruppen Fiske i sør».*

Nærings- og fiskeridepartementet viser til behandlingen av hummer og kysttorsk under sak 7/2015 på vårens reguleringsmøte. Hummer er prioritert bestand i 2015, og arbeidsgruppen om revisjon av forvaltningstiltak i hummerfisket forventes å levere sin rapport slik at forslag til tiltak kan sendes på høring og vedtas med virkning for 2016.

I saksfremlegget til reguleringsmøtet 4. juni 2015, avsnitt 3.2.3 *Nye bestander som bør prioriteres i 2016*, vises det til at bestandssituasjonen for kysttorsk i sør synes å være ytterligere svekket og det er derfor behov for å prioritere kysttorsk i sør på nytt. Første tiltak vil være å gå gjennom alle tidligere foreslåtte tiltak med formål å se hvilke av disse som fremdeles kan være aktuell å iverksette.

En oversikt over prioriterte tiltak finnes i vedlagte brev av 9. juli 2015, tabell 4.1 *Prioriterte bestander i 2016, basert på Bestandstabellen 2015* og tabell 4.2 *Prioriterte utviklingstiltak i 2016, knyttet til Fiskeritabellen 2015*.

5 Videre prosess

Arbeidet med å følge opp prioriterte bestander basert på Bestandstabellen, prioriterte utviklingstiltak basert på Fiskeritabellen og prosessen for videre oppfølging av forvaltningsprinsippet er startet opp. I vedlagte brev av 19. oktober 2015 til Havforskningsinstituttet om oppfølging av prioriteringer og forvaltningsprinsippet i 2016 peker Fiskeridirektoratet ut de områdene der vi har behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet.

Her ber vi blant annet om at Havforskningsinstituttet utreder og foreslår et minstemål for lyr. Vi ber også om at det blir utarbeidet en oversikt over den kunnskapen som er opparbeidet siden «*Kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerrakkysten*» ble ferdigstilt i 2008. Dette vil være et bidrag til Fiskeridirektoratets videre arbeid med kysttorsk i sør som prioritert art i 2016.

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 15/3684
Deres referanse:
Vår dato: 09.07.2015
Deres dato:

Att:

Økosystembasert forvaltning - diskusjon av prioriteringer for 2016 Oppfølging av forvaltningsprinsippet

1 Innledning

Vi viser til sakspapirene til sak 7/2015 «Økosystembasert forvaltning» som ble behandlet i reguleringsmøtet 4. juni 2015. Saken hadde tre underpunkter; a) status for revisjon av Artsdatabankens rødliste over truede marine arter, b) Oppfølging av forvaltningsprinsippet og c) Prioriteringer for 2016.

Bestands- og Fiskeritabellen utgjør sammen med Forvaltningstabellen et helhetlig system og verktøy for en gradvis utvikling av en økosystembasert fiskeriforvaltning, herunder oppfølging av forvaltningsprinsippet i havressursloven. Tabellene gir grunnlag for å kunne prioritere mellom aktuelle utviklingstiltak.

Prioriteringslisten vil ofte, direkte eller indirekte ha betydning for Havforskningsinstituttets prioriteringer. Fiskeridirektoratet har avholdt et møte med HI i forkant av reguleringene, hvor innholdet i tabellene og prioriteringer ble diskutert.

Nedenfor følger fiskeridirektørens oppsummering av saksfremlegget og diskusjonen i reguleringsmøtet, samt oversikt over Fiskeridirektoratets planlagte prioriteringer for 2016. Dette oversendes departementet til orientering og eventuelle kommentarer.

2 Status for revisjon av *Norsk rødliste for arter 2010*

Artsdatabanken arbeider nå med å revidere *Norsk rødliste for arter 2010*. Den nye rødlisten vil bli offentliggjort i november 2015. Databasen med foreløpige rødlistevurderinger ble åpnet for offentlig innsyn i tiden mellom 2. mars og 20. april 2015, og det er de foreløpige vurderingene som er tatt inn i saksdokumentet.

Norsk rødliste for arter er utarbeidet i 2006, 2010 og foreløpig for 2015. Det generelle bildet fra Artsdatabankens rødliste er at det samlet sett har vært en positiv utvikling fra 2006 og frem til i dag. Tabell 2.1 viser at antall truede arter er redusert fra 18 til 17 i 2010 og videre til 13 i 2015. I tabellen har vi også gitt tallkarakter til rødlistede arter, hvor tallet er høyere jo mer

kritisk kategori arten er innplassert i¹. Vi ser at summen av tallkarakterer steg fra 34 i 2006 til 39 i 2010, men faller til 28 i 2015. Dette er en oppløftende utvikling.

Tabell 2.1: Norsk rødliste (Artsdatabanken) 2006, 2010 og 2015 (foreløpig).

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kategori					
		2006		2010		2015	
Marin fisk							
Theragra finnmarkica	berlevågfisk	NT	1	NT	1	DD	
Molva dypterygia	blålange	VU	2	EN	3	EN	3
Anarhichas denticulatus	blåsteinbit	LC		LC		NT	1
Sprattus sprattus	brisling	NT ^o	1	LC		NT	1
Cetorhinus maximus	brugde	NA		EN	3	EN	3
Bathyraja spinicauda	gråskate	DD		NT	1	LC	
Ammodytes marinus	havsil	VU ^o	2	LC		LC	
Lamna nasus	håbrann	VU ^o	2	VU ^o	2	VU ^o	2
Somniosus microcephalus	håkjerring	NT	1	NT	1	DD	
Hippoglossus hippoglossus	kveite	NT	1	LC		LC	
Molva molva	lange	NT	1	LC		LC	
Leucoraja fullonica	nebbskate	DD		NT	1	DD	
Squalus acanthias	piggå	CR	4	CR	4	EN	3
Boreogadus saida	polartorsk	LC		LC		NT ^o	1
Sebastes mentella	snabeluer	VU	2	VU	2	LC	
Clupea pallasii	stillehavssild					NT	1
Dipturus batis	storskate	DD		CR	4	CR	4
Dipturus nidarosiensis	svartskate	DD		NT	1	DD	
Sebastes marinus	vanlig uer	VU	2	EN	3	EN	3
Trisopterus esmarkii	øyepål	NT	1	LC		LC	
Anguilla anguilla	ål	CR	4	CR	4	VU	2
Marine krepsdyr							
Homarus gammarus	hummer			NT	1	LC	
Marine bløtdyr							
Pecten maximus	kamskjell	VU	2	LC		LC	
Ostrea edulis	østers	EN	3	EN	3	NT	1
Marine pattedyr							
Cystophora cristata	klappmyss	VU	2	EN	3	EN	3
Phoca vitulina	steinkobbe	VU	2	VU	2	LC	
Halichoerus grypus	havert	NT	1	LC		LC	
Antall truede arter		18		17		13	
Samlet score for truede arter			34		39		28

Nær truet (NT), Sårbar (VU), Sterkt truet (EN), Kritisk truet (CR), Livskraftig (LC), Datafattig (DD).

¹ Nær truet (1), Sårbar (2), Sterkt truet (3), Kritisk truet (4), samt Livskraftig (0) og Datafattig (0).

Utviklingen fra 2010 til 2015² er at fire nye arter er kategorisert som «truete arter»³. Samtidig er fire arter som i 2010 ble vurdert som «truete arter» kategorisert som «livskraftige» i 2015. I tillegg er det fire arter som i 2010 var vurdert som «nært truet», som nå er vurdert som «datafattig». Ellers viser rødlisten for 2015 uendret eller mindre kritisk klassifisering av de aktuelle marine arter. Spesielt vil vi vise til at snabeluer og hummer klassifiseres som livskraftige bestander og at ål og pigghå er nedgradert fra «kritisk truet» til hhv. «sårbar» og «sterkt truet». Dette skulle indikere at de tiltak som er iverksatt for å bygge opp disse bestandene har hatt positiv betydning for bestandsutviklingen, og at det på sikt bør kunne forventes at både ål og pigghå blir vurdert som livskraftige bestander slik at strenge reguleringstiltak kan liberaliseres.

Det ble i reguleringsmøtet vist til at det ikke er hensiktsmessig å kategorisere kortlevde arter på rødlisten. *Norsk rødliste for arter* revideres hvert femte år og kortlevde arter kan ha endret status i løpet av denne perioden, slik at kategoriseringen på rødlisten avviker fra faktiske forhold. Norges Fiskarlag viste til at norske myndigheter bør jobbe for at kortlevde arter ikke inkluderes på rødlisten.

Sakspapirene ga en oversikt over Artsdatabankens (foreløpige) vurdering av de fire nye artene som vurderes rødlistet i 2015 (alle som «nært truet»). Dette gjelder blåsteinbit, (kyst)brisling, stillehavssild (Balsfjordsild) og polartorsk. For disse artene er følgende vurderinger gjort;

Blåsteinbit ble vurdert som «livskraftig» i 2010, men blir i den foreløpige rødlisten for 2015 vurdert som «nær truet». Fiskeridirektoratet vurderte blåsteinbit etter forvaltningsprinsippet i 2014, og nåværende forvaltning og beskatningsgrad ble funnet å være i overensstemmelse med forvaltningsprinsippet. Fiskeridirektøren opprettholder denne vurderingen, men en eventuell rødlisting tilsier at vi vil følge utviklingen i bestanden de nærmeste årene.

Norges Fiskarlag viste i reguleringsmøtet til at de ved flere anledninger har tatt opp problemstillingen knyttet til bifangst av blåsteinbit i Barentshavet, og behovet for at blåsteinbit tas ut av utkastlisten.

WWF viste til at det generelt sett ikke er en god løsning å kaste fangsten tilbake i sjøen. All fangst bør registreres og utnyttes. Dersom fangsten ikke blir registrert på sluttsedlene vil den heller ikke inngå i forskernes bestandsberegninger.

Kystbrisling foreslås klassifisert som «nært truet» på rødlisten. Reguleringen av brisling i 2015 ble diskutert i reguleringsmøtet 5. og 6. november 2014, og kystbrisling er oppført på listen over bestander som i 2015 er prioritert mht. nye eller reviderte tiltak. En eventuell rødlisting av kystbrisling understreker viktigheten av å følge opp dette arbeidet frem mot høstens reguleringsmøte. Kystbrisling er også foreslått som prioritert art i 2016 (se 4.2 *Prioriteringer basert på Bestandstabellen*).

Stillehavssild vurderes rødlistet fordi den er sårbar på grunn av begrenset leveområde. Fiskeridirektøren vil til høstens reguleringsmøte under behandling av neste års fiske etter Norsk vårgytende sild vurdere om det er hensiktsmessig med særskilte tiltak for å begrense en eventuell risiko for utfisking i Balsfjorden.

² Foreløpig.

³ Arter som klassifiseres til kategoriene CR, EN eller VU benevnes som *truete arter*.

For polartorsk ble det i reguleringsmøtet vist til at ifølge Artsdatabanken er den viktigste grunnen til nedgangen i tallrikheten i norske områder klimatiske forandringer, og ikke fiskeri. Fiskeridirektøren viste i møtet til at dersom en bestand har det vanskelig så må vi ta hensyn til bestandens tilstand i fiskeriforvaltningen, selv om situasjonen ikke er fiskeriskapt. Fiskerienes påvirkning på bestandssituasjonen må vurderes i hvert enkelt tilfelle når reguleringstiltak skal fastsettes. Polartorsk er særskilt vurdert under oppfølging av forvaltningsprinsippet (se 3. *Forvaltningsprinsippet*).

Det ble også i reguleringsmøtet stilt spørsmål ved om endring i klassifiseringen av ål, fra «kritisk truet» til «sårbar», bør få betydning for de tiltakene som er innført. Spesielt var det ønsket en bedre datainnsamling for å få bedre kunnskap om bestandens tilstand. Fiskeridirektoratet er enig i at en bedre datainnsamling er ønskelig, men vil avvende den endelige rødlisten 2015 før vi vurderer en eventuell prioritering av dette arbeidet.

3 Forvaltningsprinsippet

Forvaltningsprinsippet innebærer at forskning og forvaltning overvåker de enkelte bestandene og med *jevne* mellomrom vurderer tilstanden. På bakgrunn av denne vurderingen vil eventuelle tiltak som anses som nødvendig for å sikre en ansvarlig forvaltning av den enkelte bestand bli iverksatt.

For å sikre at forvaltningsprinsippet blir tilstrekkelig oppfylt for de artene og bestandene som gjennom Bestandstabellen ikke er tilstrekkelig ivaretatt, er Forvaltningstabellen etablert. Forvaltningstabellen 2015 er en oversikt over fangster i perioden 2000 – 2014 for de arter og bestander hvor det ikke gjøres en årlig vurdering av bestandssituasjonen i andre fora.

Forvaltningstabellen gir oss anledning til å følge med på fangstutviklingen for alle artene på listen. I tillegg foretas det jevnlike, eksplisitte vurderinger i henhold til forvaltningsprinsippet for utvalgte arter/bestander. I 2015 er lyr, breiflabb, lysing, havmus, skjellbrosme, sølvtorsk og polartorsk særskilt vurdert.

Havforskningsinstituttet har satt i gang et arbeid med sikte på å standardisere og kvalitetssikre tilstandsvurderingene i Havforskningsrapporten, slik at de skal kunne brukes inn mot de vurderinger som skal gjøres i henhold til forvaltningsprinsippet. For artene som har vært særskilt vurdert, har Havforskningsrapporten 2015 vært benyttet som kilde så langt det har vært mulig. Artsdatabanken utarbeider som nevnt over *Norsk rødliste for arter*. Dette er en oversikt over arter som er vurdert å ha en risiko for å dø ut fra Norge. De faglige vurderingene er gjort av ekspertgrupper, hvor Havforskningsinstituttet er en viktig bidragsyter for marine arter. I år har vi også benyttet rødlistevurderingene inn i de særskilte vurderingene i henhold til forvaltningsprinsippet. Det vil også i fortsettelsen være rasjonelt og hensiktsmessig å legge rødlisten til grunn som en viktig premiss i dette arbeidet.

Tabell 3.1 viser artene som har vært særskilt vurdert i 2014 og 2015. I løpet av et par år regner vi med at alle aktuelle arter vil være vurdert i henhold til forvaltningsprinsippet. En revidert evaluering av den enkelte art vil bli foretatt ca. hvert femte år.

Tabell 3.1: Arter som har vært særskilt vurdert i henhold til forvaltningsprinsippet i 2014 og 2015.

2014	2015
Lange	Lyr
Brosme	Breiflabb
Blålange	Lysing
Blåsteinbit	Havmus
Flekksteinbit	Skjellbrosme
Gråsteinbit	Sølvtorsk
Kamskjell	Polartorsk
Taskekrabbe	

For alle artene som ble særskilt vurdert i 2014, ble det konkludert med at forvaltning og beskatningsgrad var i overensstemmelse med kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet (grønn farge).

For lyr viser trenden en reduksjon i både totalfangst og fangst per sluttseddel fra 2007. Utviklingen fra 2013 er imidlertid noe mer positiv og fiskeridirektøren foreslo derfor i sakspapirene at bestands- og fangstutviklingen for lyr skulle holdes til observasjon før eventuelle inngripende reguleringstiltak vurderes. Som et tiltak på kort sikt foreslo fiskeridirektøren å innføre et minstemål for lyr. Reguleringsmøtet støttet denne tilnærmingen, samt forslaget om å innføre et minstemål for lyr. Fiskeridirektoratet vil be Havforskningsinstituttet utrede og komme med et forslag til minstemål for lyr. Lyr vil bli registrert med middels behov for nye tiltak i Bestandstabellen.

Total fangst og fangst per sluttseddel av breiflabb viser en dramatisk nedgang de 4 siste årene. Fangstene sør for 62°N er rimelig stabile, mens fangstene nord for 62°N er kraftig redusert. Breiflabb er en prioritert art i 2015, med høyt behov for nye eller reviderte tiltak. På bakgrunn av tilgjengelig kunnskap om bestandssituasjonen, er det behov for å gjøre en nærmere vurdering av mulige forvaltningstiltak for å sikre en ansvarlig forvaltning. I sakspapirene er derfor breiflabb foreslått som prioritert art i 2016 (se også 4.2 *Prioriteringer basert på Bestandstabellen*).

Det ble i reguleringsmøtet vist til at kunnskapsnivået for breiflabb er svært lavt, og det er behov for mer kunnskap enn det som er tatt inn i saksfremlegget. Det ble også stilt spørsmål ved om endringer i fangsttinsatsen kan være en av forklaringene på reduksjonen i fangstene.

Havforskningsinstituttet viste til deres innspill (vedlagt saksdokumentet) om breiflabb. Det antas at rekrutteringen nord for 62°N er avhengig av pulser fra sør. Det er dermed ikke likegyldig hvordan denne arten forvaltes sør for 62°N. Havforskningsinstituttet viste til at de ikke kan vurdere hva effekten av å legge begrensninger på fisket etter breiflabb nord for 62°N vil være.

Siden 2004 har fangstene av lysing stadig økt, og økningen de siste fire årene skyldes økte fangster med bunntål. Fiskeridirektøren hadde i sakspapirene konkludert med at nåværende forvaltning og beskatningsgrad er i overensstemmelse med kravene i forvaltningsprinsippet. Sannsynlige og vedvarende endringer i utbredelsesområde for bestanden tilsier imidlertid at

både forvaltningsmål og forvaltningsordning vil være gjenstand for en løpende vurdering i kommende år. Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette. Lysing vil bli registrert med middels behov for nye tiltak i Bestandstabellen.

For havmus, skjellbrosme og sølvtorsk konkluderte fiskeridirektøren med at nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad er i overensstemmelse med kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet. Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Polartorsk vurderes rødlistet på *Norsk rødliste for arter 2015*. Selv om det ikke foregår et fiske på polartorsk, er det ikke et formelt forbud mot dette. Fiskeridirektøren foreslo derfor at et slikt forbud mot fiske med ringnot og flytetral innføres. Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette. Med et slikt forbud anses forvaltningsordning og nåværende beskatningsgrad for polartorsk å være i overensstemmelse med prinsippene i forvaltningsprinsippet.

4 Prioriteringer for 2016

4.1 Norsk forvaltningsmål

Som et ledd i oppdatering av Bestandstabellen har vi valgt å endre graderingene under *Forvaltningsmål*. Tidligere forvaltningsmål 3 «Øke langtidsutbytte ut over dagens nivå» er tatt bort. De «nye» forvaltningsmålene er fra 2015;

- 1 Optimalt økonomisk utbytte
- 2 Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte
- 3 Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
- 4 Desimere bestanden
- 0 Uavklart

Forvaltningsmålene er operative mål som konkretiserer hva vi vil med ressursene våre. De vedtatte forvaltningsmålene i Bestandstabellen er de forvaltningsmål vi faktisk har for en bestand, og tiltakene som er iverksatt eller som planlegges iverksatt skal reflektere denne målsettingen. Forvaltningsmål 3, *sikre biodiversitet og økosystemets funksjon*, ligger til grunn for alle artene, men for noen arter har vi mer ambisiøse og eksplisitte mål med hensyn til økonomisk avkastning (forvaltningsmål 1 og 2).

Reguleringsmøtet stilte spørsmål ved grunnlaget for fastsetting av forvaltningsmål for torsk i Nordsjøen/Skagerrak, kysttorsk sør, vanlig uer, pigghå, brisling, lyr og lysing.

Artene som har forvaltningsmål 1, *Optimalt økonomisk langtidsutbytte* er arter som har en analytisk bestandsvurdering og en vedtatt forvaltningsstrategi som direkte eller implisitt har optimalt økonomisk langtidsutbytte som mål. I den bilaterale avtalen vi med EU er det vedtatt en forvaltningsplan for torsk i Nordsjøen/Skagerrak. Den avtalte forvaltningsstrategien har som mål å maksimere det langsiktig utbyttet (MSY) og holde gytebestanden over B_{pa} . Fiskeridirektøren vurderer på bakgrunn av dette at forvaltningsmål 1 ikke er for ambisiøst for torsk i Nordsjøen/Skagerrak.

Arter som har forvaltningsmål 2, *Høyt, og om mulig stabilt* langtidsutbytte, er arter som vi ikke har tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag til å foreta en analytisk bestandsvurdering for, men vi har et mål om å opprettholde en høy avkastning over tid. Vi vil imidlertid måtte akseptere at uttaket i perioder vil kunne ligge både høyere og lavere enn det som vi med mer kunnskap hadde sett som det optimale.

Vanlig uer har forvaltningsmål 2, og reguleringstiltakene er innrettet for å gjenoppbygge bestanden til et nivået hvor vi kan ha et høyt og om mulig stabilt langtidsutbytte. Det kom i reguleringsmøtet innspill på å endre forvaltningsmålet for vanlig uer til forvaltningsmål 3, *sikre biodiversitet og økosystemets funksjon*, for på denne måten å liberalisere strenge forvaltningstiltak. Fiskeridirektøren ser imidlertid ikke grunn til å foreslå å endre forvaltningsmålet for vanlig uer.

Brisling, pigghå, lyr, lysing og kysttorsk sør har forvaltningsmål 3, *sikre biodiversitet og økosystemets funksjon*. For disse artene er det ikke satt et mål knyttet til økonomisk avkastning eller bestandsstørrelse. Reguleringsinngrep vil være begrunnet ut i fra biodiversitetsbetraktninger, rødlisting eller eventuelt å avverge framtidig rødlisting. For nøkkelarter kan det være aktuelt med reguleringstiltak av hensyn til deres rolle for økosystemets funksjon.

Det kan være en diskusjon om noen av disse bestandene burde endre forvaltningsmål fra 3 til 2. Det er da viktig å ta hensyn til at for å oppfylle forvaltningsmål 2, *Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte*, vil det sannsynligvis kreves en større innsats i bestandsovervåking og forvaltning. Dette for å sikre at det er sammenheng mellom forvaltningsmålet og forskningsinnsatsen og reguleringstiltakene som må iverksettes. Det vil også kunne bety betydelig mer inngripende og byrdefulle forvaltningstiltak, både overfor yrkes- og rekreasjonsfiskere.

Som et ledd i utviklingen av økosystembasert forvaltning vil vi se en utvikling av styrket innsats i forvaltningen av ressurser som har en mer begrenset økonomisk betydning. Vi vil imidlertid ikke kunne få et forvaltningsregime for disse artene tilsvarende det vi har på de økonomisk viktige bestandene. Bakgrunnen for dette er at forsknings-, forvaltnings- og kontrollkostnadene vil langt overstige merverdien som eventuelt kan oppnås av optimalt forvaltet bestand. Videre vil mange av disse artene, spesielt de som beskattes kystnært, være beskattet av et begrenset antall yrkesfiskere og av et stort og ukjent antall fritids- og turistfiskere som kan stå for en stor del av den samlede beskatningen. Dette vil gjøre forvaltnings- og kontrolloppgavene vesentlig mer kostbare og utfordrende. Ut i fra en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren ikke foreslå en endring av forvaltningsmålet for brisling, pigghå, lyr, lysing og kysttorsk sør.

4.2 Prioriteringer for 2016 basert på Bestandstabellen

Fiskeridirektøren ga i saksfremlegget en oversikt over prioriterte bestander i 2015, samt hvordan disse har vært fulgt opp. For en del arter er arbeidet med å utrede og iverksette tiltak ferdigstilt eller forventes ferdigstilt i 2015, og disse artene vil ikke bli prioritert videre i 2016. Dette gjelder vanlig uer, snabeluer, hummer, raudåte og forvaltningsplaner og høstingsregler for torsk, hyse og lodde i Barentshavet.

Bestandstabellen er, sammen med Fiskeritabellen, et verktøy for å skaffe oversikt og danner grunnlag for å kunne prioritere mellom aktuelle forvaltningstiltak. Tabellene gir en samlet oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri som er aktuelle for norsk

fiskeriforvaltning. Dette gir en mulighet til å prioritere mellom utviklingstiltak som gjelder de økonomisk viktigste fiskeressursene og de utviklingstiltak som gjelder de fiskeressursene som er av mindre økonomisk betydning på samme tid.

Tabellene skal ikke dekke løpende eller årlige justeringer av allerede etablerte reguleringsordninger eller problemstillinger knyttet til flåtekapasitet, flåtestruktur, ressursfordeling (nasjonal) eller ressurskontroll, og det kan dukke opp grensetilfeller for hva som skal «kvalifisere» til en plass i tabellene. Vi har i dag uløste multilaterale fordelingsproblemer for makrell, sild, kolmule og snabeluer. Dette er prioriterte oppgaver som er svært ressurskrevende, og fiskeridirektøren har derfor besluttet å inkludere «uløste multilaterale fordelingsproblemer» i listen over prioriterte bestander for 2016.

Det ble i reguleringsmøtet stilt spørsmål knyttet til å prioritere tarehøsting i 2016. Fiskeridirektøren viste til at tarehøsting i Nordland i Bestandstabellen er oppført med middels behov for nye tiltak på linjen for stortare.

Flerbestandsforvaltning hensyntas i Bestandstabellen gjennom etablering og revisjon av forvaltningsregler. En god enbestandsforvaltning er et nødvendig grunnlag for å utvide forvaltningen til å se flere bestander i sammenheng.

Tabell 4.1 gir en oversikt over hvilke arter og bestander fiskeridirektøren vil gi prioritet i 2016.

Tabell 4.1. Prioriterte bestander i 2016, basert på Bestandstabellen 2015.

Bestand	Merknader
Breiflabb	Vurdere og følge opp tiltak
Fellesbestander med EU	Revisjon av forvaltningsplan
Kveite	Vurdere og følge opp tiltak
Kystbrisling	Vurdere og følge opp tiltak
Kysttorsk sør	Revisjon av forvaltningstiltak
Leppefisker	Videre utvikling av reguleringsstiltakene
Reker Skagerrak/Nordsjøen	Utarbeide forvaltningsplan
Sjøkreps	Vurdere fremtidig forvaltning
Snøkrabbe	Vurdere fremtidig forvaltning
Uløste multilaterale fordelingsproblemer	Makrell, sild, kolmule, snabeluer

4.3 Prioriteringer i 2016 basert på Fiskeritabellen

Fra 1. januar 2011 ble maskevidden i trål redusert fra 135 mm til 130 mm. Minstemålet på torsk ble redusert fra 47 cm til 44 cm, hyse fra 44 cm til 40 cm. Spileavstanden på 55 mm i sorteringsristen som benyttes nord og øst i Barentshavet ble opprettholdt. I reguleringsmøtet kom det innspill knyttet til å prioritere et utviklingsarbeid med formål å få satt ned spileavstanden i sorteringsristen til 50 mm nord og øst i Barentshavet, slik at det passer litt bedre i forhold til de endrede minstemålene på torsk og hyse. Fiskeridirektøren kunne vise til at arbeidet med å vurdere dette innspillet vil bli gjennomført i 2015.

I arbeidet med å estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N, er data for garnfisket etter torsk innsamlet og analysert. Data for trål er innsamlet, men ikke analysert. Denne oppgaven er ikke videreført i 2016 for å gi ro til å ferdigstille og publisere resultater for allerede innsamlede data.

Havforskningsinstituttet viste i møtet til at de ønsker å videreføre dette arbeidet i andre fiskeri, spesielt bør utkast av øyepål og kolmule i rekefisket sør for 62°N følges opp.

Tabell 4.2 gir en oversikt over hvilke utviklingstiltak basert på Fiskeritabellen fiskeridirektøren vil gi prioritet i 2016.

Tabell 4.2. Prioriterte utviklingstiltak i 2016, knyttet til Fiskeritabellen 2015.

Utfordring	Merknad
Selektivitet og utkast	Tiltak for redusert yngelinnblanding i rekefisket i Barentshavet
	Vurdere forvaltningstiltak for kystrekefisket nord for 62°N
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Videreutvikle prøvetrekker med sikte på å utvikle ny metode for prøvetrekking
	Kartlegge artssammensetningen og lengdefordeling i industritrålfisket
Bidødelighet	Kartlegging av fangstsammensetning og forsøk med bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med reketrål i Skagerrak og Nordsjøen
	Opprenskning av tapte fiskeredskaper
Bidødelighet	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Tiltak mot spøkelsesfiske i teinefiskeriene etter skalldyr

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Aksel R. Eikemo
direktør

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift

Havforskningsinstituttet
Postboks 1870 Nordnes

5817 BERGEN

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 15/3684
Deres referanse:
Vår dato: 19.10.2015
Deres dato:

Att:

OPPFØLGING AV PRIORITERINGER OG FORVALTNINGSPRINSIPPET I 2016

1 Innledning

Bestands- og Forvaltningstabellen utgjør et helhetlig system for å følge opp forvaltningsprinsippet i havressursloven. Sammen med Fiskeritabellen etablerer disse tabellene et rammeverk for utvikling av en økosystembasert fiskeriforvaltning. Tabellene gir oss grunnlag for å kunne prioritere behovene for nye og/eller reviderte utviklingstiltak.

Tabellene oppdateres årlig til reguleringsmøtet om våren, og det utarbeides forslag til neste års prioriteringer basert på innholdet i tabellene. Sak 7/2015 «Økosystembasert forvaltning» ble behandlet i reguleringsmøtet 4. juni 2015. Saken hadde tre underpunkter; a) Status for revisjon av Artsdatabankens rødliste over truede marine arter, b) Oppfølging av forvaltningsprinsippet og c) Prioriteringer for 2016.

Fiskeridirektørens oppsummering av saksfremlegget til reguleringsmøtet og diskusjonen i reguleringsmøtet, samt oversikt over Fiskeridirektoratets planlagte prioriteringer ble oversendt til Nærings- og fiskeridepartementet 9. juli 2015 til orientering og for eventuelle kommentarer (vedlagt). Fordi Nærings- og fiskeridepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet vil være på et mer overordnet nivå, er det viktig å synliggjøre prioriterte oppgaver som forvaltningen og forskningen skal ha fokus på.

Havforskningsinstituttets bidrag i arbeidet med oppfølging av forvaltningsprinsippet, prioriterte bestander og prioriterte utviklingstiltak vil variere avhengig av problemstilling. Dette brevet gir en oversikt over hvor vi har behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet for å kunne følge opp prioriteringene i 2016. Det vises i denne sammenheng også til brev av 10. desember 2014 til Havforskningsinstituttet om oppfølging av prioriteringer og forvaltningsprinsippet i 2015.

2 Oppfølging av revidert Norsk rødliste for arter 2010

Artsdatabanken arbeider med å revidere *Norsk rødliste for arter 2010*, og den nye rødlisten vil bli offentliggjort 18. november 2015. Fire nye arter vurderes kategorisert som «truede arter»¹ i revidert norsk rødliste. Dette gjelder blåsteinbit, (kyst)brisling, stillehavssild (Balsfjordsild) og polartorsk. Alle de fire nye artene vurderes rødlistet i 2015 som «nært truet».

Tabell 2.1 gir en oversikt over Fiskeridirektoratets vurderinger for de fire nye artene som kan bli kategorisert som «truede arter» i 2015.

Tabell 2.1. Vurderinger gjort for fire nye arter som kan bli rødlistet i 2015.

Bestand	Vurdering
Blåsteinbit	Utviklingen i bestanden må følges de nærmeste årene.
(Kyst)brisling	Arbeidet med kystbrisling må følges opp frem mot reguleringsmøtet høsten 2015. Prioritert art i 2016.
Stillehavssild (Balsfjordsild)	Vurdere om det er hensiktsmessig med særskilte tiltak for å begrense en eventuell risiko for utfisking i Balsfjorden.
Polartorsk	Er særskilt vurdert under oppfølging av forvaltningsprinsippet.

Av disse fire artene vil vi ha behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet i arbeidet med å utvikle nye eller reviderte forvaltningstiltak for kystbrisling, som er en prioritert art etter Bestandstabellen (se avsnitt 4.1).

3 Forvaltningsprinsippet

Forvaltningsprinsippet innebærer at forskning og forvaltning overvåker de enkelte bestandene og med *jevne* mellomrom vurderer tilstanden. På bakgrunn av denne vurderingen skal eventuelle tiltak som anses som nødvendig for å sikre en ansvarlig forvaltning bli iverksatt.

Forvaltningstabellen lar oss følge med på fangstutviklingen for alle artene på listen. I tillegg foretar vi eksplisitte vurderinger i henhold til forvaltningsprinsippet av utvalgte arter.

Tabell 3.1 gir en oversikt over artene som har vært særskilt vurdert i henhold til forvaltningsprinsippet i 2015. Vi har i siste kolonne merket av der hvor vi har behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet for å følge opp arter som har vært vurdert i hht. forvaltningsprinsippet.

¹ Arter som klassifiseres til kategoriene CR, EN eller VU benevnes som *truede arter*.

Tabell 3.1. Oppfølging av arter som har vært særskilt vurdert i hht. forvaltningsprinsippet i 2015.

Bestand	Vurdering	Forventet behov for bidrag fra HI i 2016
Lyr	Holdes til observasjon. På kort sikt utrede og foreslå et minstemål.	X
Breiflabb	Gjøre en nærmere vurdering av mulige forvaltningstiltak for å sikre en ansvarlig forvaltning. Prioritert art i 2016 (se avsnitt 4.1).	X
Lysing	Nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad er i tråd med forvaltningsprinsippet, men forvaltningsmål og forvaltningsordning bør løpende vurderes i kommende år.	
Havmus	Nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad er i tråd med forvaltningsprinsippet.	
Skjellbrosme	Nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad er i tråd med forvaltningsprinsippet.	
Sølvorsk	Nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad er i tråd med forvaltningsprinsippet.	
Polartorsk	Nåværende forvaltningsordning og beskatningsgrad er i tråd med forvaltningsprinsippet med innføring av forbud mot direktefiske med ringnot og flytetral.	

Av de artene som har vært eksplisitt vurdert i henhold til forvaltningsprinsippet i 2015, har vi behov for at Havforskningsinstituttet utreder og foreslår et minstemål for lyr.

Breiflabb er prioritert art i 2016, og derfor inkludert i tabell 4.1, med behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet.

Utvikling av tiltak for å redusere yngelinnblanding (og polartorsk) i rekefisket i Barentshavet er et prioritert utviklingstiltak i 2016 og inkludert i tabell 4.2, med behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektøren har besluttet å holde lyr og lysing til observasjon. En eventuell rødlisting av blåsteinbit krever også at vi følger utviklingen i denne bestanden de nærmeste årene. Disse artene må derfor vurderes særskilt i 2016.

3.1 SÆRSKILT VURDERING I 2016

Hvert år tar vi sikte på å vurdere utvalgte arter i henhold til forvaltningsprinsippet. I løpet av et par år regner vi med at alle aktuelle arter har vært vurdert, og at vi etter det tar sikte på en revidert vurdering av den enkelte art ca. hvert femte år. Forvaltningstabellen lar oss følge fangstutviklingen for alle arter og vi vil dersom det er nødvendig, foreta hyppigere vurderinger av tilstand og eventuelle behov for tiltak.

I 2014 ble lange, brosme, blålange, blåsteinbit, flekksteinbit, gråsteinbit, kamskjell og taskekrabbe eksplisitt vurdert i henhold til forvaltningsprinsippet, og vi konkluderte med at forvaltning og beskatningsgrad var i overensstemmelse med kravene nedfelt i forvaltningsprinsippet.

I sak 6/2014 «*Forvaltningsprinsippet*»² presenterte vi en liste over foreløpige kandidater for vurdering i 2015. Tabell 3.1 gir en oversikt over artene som ble vurdert i 2015. Noen av de foreløpige kandidatene er prioriterte arter i 2016 (sjøkreps, kveite, kystbrisling og kysttorsk

² Sak 6/2014 til reguleringsmøtet 5. juni 2014, avsnitt 3.1 «Den årlige Havforskningsrapporten som kilde».

sør). Av de resterende kandidatene som var aktuelle for vurdering i 2015 er det skater og røkter, rødspette nord og pigghå som vi ikke har vurdert.

Fiskeridirektoratet ønsker innspill fra Havforskningsinstituttet på om det er arter det er mulig og fornuftig å lage vurderingsgrunnlag for i 2016, eventuelt om det ikke er hensiktsmessig å vurdere flere enn lyr, lysing og blåsteinbit, for eksempel av kapasitetshensyn.

For de artene som har blitt særskilt vurdert i 2015, har Havforskningsrapporten vært benyttet så langt dette har vært mulig. I år har vi også kunnet benytte rødlistevurderingene inn i de særskilte vurderingene i henhold til forvaltningsprinsippet. De faglige rødlistevurderingene er gjort av ekspertkomiteer som har ansvaret for hver sin artsgruppe. Havforskningsinstituttet leder ekspertkomiteen for artsgruppen *Fisk (marine)* og er på denne måten en viktig bidragsyter for marine arter.

Det vil også i fortsettelsen være rasjonelt og hensiktsmessig å legge rødlisten til grunn som en viktig premiss i dette arbeidet, sammen med Havforskningsrapporten. Vi ser også et behov for å videreutvikle indikatorene som er benyttet i den særskilte vurderingen av den enkelte art. Vi har i hovedsak benyttet landings- og sluttseddelregisteret frem til nå, men det er mange alternative kilder som kanskje kan gi et bedre bilde av bestandssituasjonen. Vi ønsker derfor å invitere Havforskningsinstituttet til å delta i en arbeidsgruppe som har som formål å videreutvikle indikatorene som benyttes når arter vurderes i henhold til forvaltningsprinsippet.

4 Prioriterte bestander og utviklingstiltak i 2016

4.1 PRIORITERINGER FOR 2016 BASERT PÅ BESTANDSTABELLEN 2015

I tabell 4.1 listes prioriterte bestander i 2016. I siste kolonne er det merket av der hvor vi har behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet for å kunne følge opp prioriteringene.

Tabell 4.1. Prioriterte bestander i 2016, basert på Bestandstabellen 2015

Bestand	Merknader	Forventet behov for bidrag fra HI
Breiflabb	Vurdere og følge opp tiltak	X
Fellesbestander med EU	Revisjon av forvaltningsplan	X
Kveite	Vurdere og følge opp tiltak	X
Kystbrisling	Vurdere og følge opp tiltak	X
Kysttorsk sør	Revisjon av forvaltningstiltak	X
Leppefisker	Videre utvikling av reguleringsstiltakene	X
Reker Skagerrak/Nordsjøen	Utarbeide forvaltningsplan	X
Sjøkreps	Vurdere fremtidig forvaltning	X
Snøkrabbe	Vurdere fremtidig forvaltning	
Uløste multilaterale fordelingsspørsmål	Makrell, sild, kolmule, snabeluer	

Forvaltningen av kysttorsk i sør har vært utredet i flere utvalg, og det foreligger flere reguleringsforslag. Havforskningsinstituttet presenterte muntlig ny kunnskap for Fiskeridirektoratet på en workshop i mai 2015. Det bes derfor om Havforskningsinstituttet kan utarbeide en oversikt over den kunnskapen som er opparbeidet siden rapporten

«Kysttorskforvaltning på Vestlandet og langs Skagerrakkysten» ble ferdigstilt i 2008. Dette vil være et bidrag til Fiskeridirektoratets videre arbeid med kysttorsk i sør som prioritert bestand i 2016.

4.2 PRIORITERINGER FOR 2016 BASERT PÅ FISKERITABELLEN 2015

I tabell 4.2 listes prioriterte utviklingstiltak basert på Fiskeritabellen 2015. Også her er det merket av på de områdene vi har behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet.

Tabell 4.2. Prioriterte utviklingstiltak i 2016, basert på Fiskeritabellen 2015

Utfordring	Merknad	Forventet behov for bidrag fra HI
Selektivitet og utkast	Tiltak for redusert yngelinnblanding i rekefisket i Barentshavet	X
	Vurdere forvaltningstiltak for kystrekefisket nord for 62°N	X
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak	
	Videreutvikle prøvetrekker med sikte på å utvikle ny metode for prøvetrekking	
	Kartlegge artssammensetningen og lengdefordeling i industritrålfisket	X
Bidødelighet	Kartlegging av fangstsammensetning og forsøk med bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med reke trål i Skagerrak og Nordsjøen	X
	Opprenskning av tapte fiskeredskaper	
	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei	X
	Tiltak mot spøkelsesfiske i teinefiskeriene etter skalldyr	X

5 Oppsummering

Vi har i dokumentet gitt en oversikt over prioriterte bestander basert på Bestandstabellen 2015, prioriterte utviklingstiltak basert på Fiskeritabellen 2015, og prosessen for videre oppfølging av forvaltningsprinsippet. Disse prioriteringene vil også være viktige innspill til Havforskningsinstituttets prioriteringsdiskusjoner. Tabellene 3.1, 4.1 og 4.2 har en kolonne som identifiserer de områdene hvor vi har behov for bidrag fra Havforskningsinstituttet.

For å sikre en felles forståelse for de enkelte oppgavene, gi muligheten til å konkretisere bidraget og å kunne utarbeide en arbeidsplan, er det hensiktsmessig at det etableres kontakt mellom ansvarlige saksbehandlere ved Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet. For at dette skal kunne gjøres på en god måte, vil kontakten bli koordinert gjennom utpekte kontaktpersoner. Havforskningsinstituttet har i e-post av 14. januar 2015 fra Geir Huse utnevnt forskningsgruppeleder Mette Mauritzen til koordinator. Fiskeridirektoratets koordinator er Anne Kjos Veim.

Vi vil på bakgrunn av dette invitere til et oppfølgingsmøte, fortrinnsvis i uke 46. Fiskeridirektoratet tar kontakt med Mette Mauritzen.

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Aksel R. Eikemo
direktør

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift

Sak 13/2015

Regulering av fisket etter torsk
nord for 62° N i 2016

SAK 13/2015

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N I 2016

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter torsk nord for 62°N og kysttorsk i 2016 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill vil bli lagt ved i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Bestanden av torsk ligger stabilt på et høyt nivå, og på 45. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det besluttet å videreføre inneværende års kvotenivå. De høye torskerekvotene vil ha betydning for avviklingen av andre fiskerier, og vil også stille krav til aktører både på sjø og land for å få til en god ressursutnyttelse og verdiskapning i alle ledd.

På 44. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det i den gjensidige fiskeriavtalen for 2015 åpnet opp for kvotefleksibilitet mellom kvoteår på inntil 10 % i fisket etter torsk og hyse fra og med 2015. Fiskeridirektøren viser til behandling av saken om innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår i torskefiskeriene i sak 5 i reguleringsmøtet i juni i år hvor det ble besluttet å innføre kvotefleksibilitet på gruppenivå for 2015. Fiskeridirektøren anbefaler å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2016.

Fiskeridirektøren legger opp til en videreføring av avsetningen på 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen skal dekke både registrert og uregistrert fangst i fritids- og turistfiske. Fiskeridirektøren legger til grunn at ordningen med kvotebonus for levende lagring av torsk skal videreføres og foreslår å avsette 4 000 tonn til kvotebonus for levende lagring også i 2016. Kystfiskekvoten på 3 000 tonn videreføres. Behovet for avsetning til forsknings- og forvaltningsformål i 2016 er ikke kjent, og fastsettes endelig rett før årsskiftet. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at inneværende års avsetninger er det beste estimatet for avsetning i 2016.

Havfiskeflåten foreslås gitt fartøykvoter uten overregulering, mens det i kystflåten må vurderes hvilken grad av overregulering av garanterte kvoter som er hensiktsmessig i en reguleringsmodell med kvotefleksibilitet på gruppenivå.

Fiskeridirektøren mener at kvotefleksibilitet mellom kvoteår ikke er det best egnede virkemiddelet for å oppnå målsettingen om å utjevne landingsmønsteret i fisket etter torsk. Ferskfiskordningen er et mer treffsikkert og målrettet virkemiddel og foreslår derfor å videreføre ferskfiskordningen på samme nivå som inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår i tråd med innspill fra Fjordfiskerikommisjonen og Sametinget, at kystfiskekvoten bør settes på et nivå som tilsvarer garantert kvote for fartøy under 11 meter hjemmelslengde i lukket kystgruppe fra årets begynnelse.

Fiskerinæringen har kommet med innspill vedrørende muligheten for å tillate oppsamlingspose ved fiske etter reker i Smutthullet. Fiskeridirektøren viser til at bifangst av hvitfisk i dette fiskeriet i tilfellet må ha kvotemessig dekning og dermed har fordelingsmessige effekter mellom fartøygrupper i blant annet fisket etter torsk.

For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

Fiskeridirektøren ønsker at reguleringsmøtet blant annet skal diskutere:

- Størrelse på avsetninger
- Regulering av kystfiskekvoten
- Regulering av ferskfiskordningen
- Kvoteavregning i forbindelse med levende lagring av torsk
- Størrelse på overregulering i kystgruppens fiske etter torsk i en modell ned kvotefleksibilitet på gruppenivå
- Kvotemessig dekning av bifangst av hvitfisk ved fiske etter reker i Smutthullet

Fiskeridirektøren ser behovet for forenkling, men erkjenner at det er mange næringspolitiske hensyn som må vektlegges ved regulering av torskefisket. Fiskeridirektøren ønsker synspunkt på om og eventuelt hvordan man skulle grepet an en forenklingsprosess.

2 GENERELT OM TORSK

2.1 FISKET I 2014

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av torsk nord for 62°N i 2014. Totalt ble det landet ca. 472 000 tonn torsk i 2014, noe som innebærer et overfiske av torsk kvoten på ca. 5 200 tonn og det vil si 1,1 %. Overfisket skyldes fiske i den minste kystflåten som fortsatte sitt fiske innenfor garanterte kvoter etter stopp i det frie fisket og stopp i fiske innenfor maksimalkvoter.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2014

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	146 527	146 869	-342	100,2 %	1 754 079
Gruppekvote torske-trål	145 777	145 887	-110	100,1 %	1 743 921
Avsetning seitrål	750	982	-232	130,9 %	10 158
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	305 199	313 898	-8 699	102,9 %	2 789 293
Lukket kystgruppe ¹ :	237 977	244 868	-6 891	102,9 %	2 030 674
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	59 178	69 130	-9 952	116,8 %	604 573
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	56 592	58 373	-1 781	103,1 %	543 456
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	57 631	55 831	1 800	96,9 %	516 310
<i>Fartøy over 21 meter hjemmelslengde</i>	38 555	38 303	252	99,3 %	366 335
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe³</i>	26 021	23 231	2 790	89,3 %	
Konvensjonelle havfiskefartøy:	38 109	37 930	179	99,5 %	511 572
Åpen kystgruppe:	29 113	31 100	-1 987	106,8 %	247 047
<i>Fartøy åpen kystgruppe</i>	25 929	29 063	-3 134	112,1 %	247 047
<i>Ferskfiskordning åpen kystgruppe³</i>	3 184	2 037	1 147	64,0 %	
Bonus levendelagring	4 000	1 892	2 108	47,3 %	20 607
Forskning og forvaltning	513	274	239	53,4 %	2 905
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000		100,0 %	9 615
Kystfiskekvoten³	3 000	703	2 297	23,4 %	
Avsetning innblanding av torsk i loddefisket	200	350	-150	175,0 %	
Annet⁴		645	-645		5 089
Totalt	466 439	471 631	-5 192	101,1 %	4 581 588

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 15. oktober 2015

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

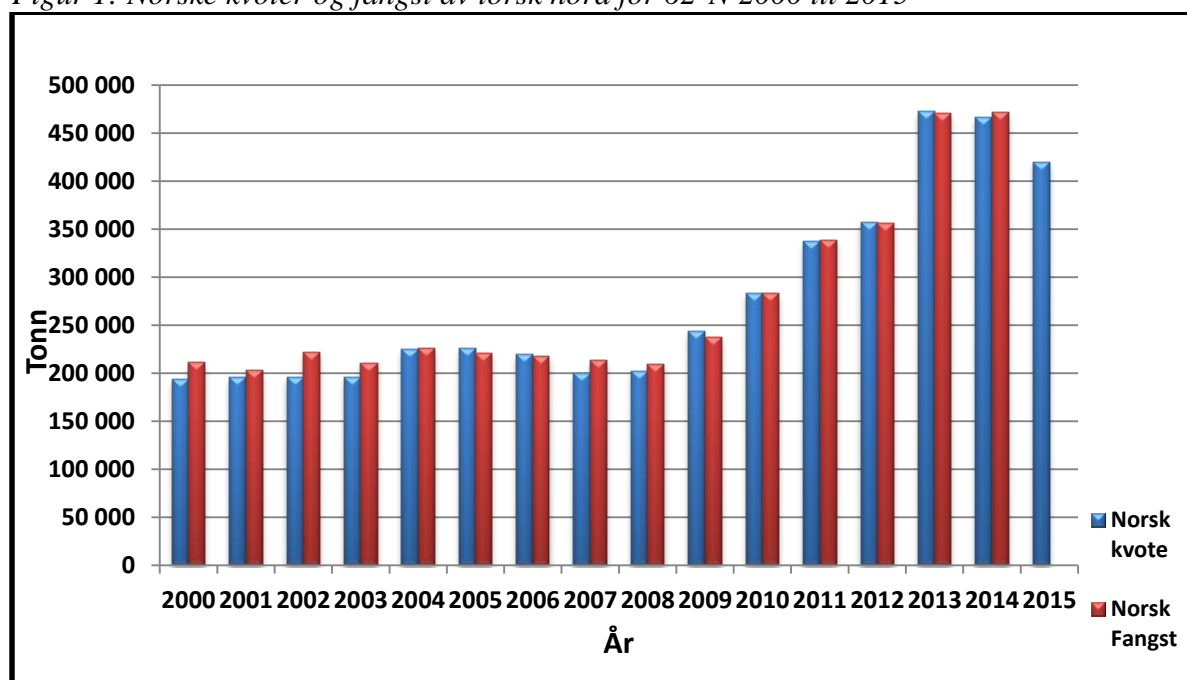
² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 051 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen og lukket kystgruppe totalt for alle kvoteordninger

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av torsk nord for 62°N i årene 2000 til 2015.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av torsk nord for 62°N 2000 til 2015

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 15. oktober 2015

Det ble i løpet av 2014 overført 22 704 tonn fra avsetningen til tredjeland til nasjonal kvote, og norsk kvote ble da 466 439 tonn torsk.

Det er estimert 25 268 tonn torsk landet innenfor ferskfiskordningen i åpen og lukket kystgruppe i 2014, hvorav 2 037 tonn er beregnet landet på ordningen i åpen kystgruppe.

Det ble avsatt 4 000 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2014, og levende lagret fangst ble avregnet med 50 % av kvantumet på sluttseddelen. 3 784 tonn er registrert landet som levende lagret fangst med konvensjonelle redskap i kystgruppen, og kvotebonusen utgjør 1 892 tonn.

Torsketrålerne ble regulert med fartøykvoter uten overregulering. Som følge av høy innblanding av torsk i fangstene, overfisket seitrålerne avsetningen på 750 tonn med ca. 230 tonn. Kvoteutnyttelsen for trålerne samlet lå på ca. 100,2 % i 2014.

Fartøy som fisket med konvensjonelle redskaper overfisket gruppekvote og ferskfiskordning med ca. 8 700 tonn i 2014. Situasjonen i landindustrien ble vanskelig høsten 2014 som følge av at så mange fartøy i kystflåten hadde avsluttet årets fiske etter torsk. Fiskeridirektoratet besluttet i samråd med fiskerinæringen i oktober å reforede ubenyttede tredjelandskvoter og andre restkvoter til kystflåten slik at de kunne bidra til å forsyne landindustrien med ferskt råstoff i høstmånedene. Ferskfiskordningen ble styrket med 7 704 tonn torsk i oktober, og det ble innført perioder med tillatt fangst innenfor ferskfiskordningen på torsk på inntil 90 % på ukebasis.

Konvensjonelle havfiskefartøy ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering, og det ble ikke foretatt kvoteøkninger i løpet av året. Det gjenstod ca. 180 tonn av gruppekvoten ved årets slutt.

Justert for ferskfiskordningen endte overfisket i lukket kystgruppe samlet på ca. 6 900 tonn i 2014. I fartøygruppen under 11 meter hjemmelslengde utgjorde overfisket ca. 10 000 tonn, mens det i fartøygruppen mellom 11 og 15 meter fant sted et overfiske på ca. 1 800 tonn. Overfisket skyldes i all hovedsak fritt fiske fra årets start og fiske innenfor overregulerte garanterte kvoter i etterkant hvor myndigheten ikke hadde mulighet til å stoppe fisket. I fartøygruppene over 15 meter hjemmelslengde gjenstod ca. 2 000 tonn i ubenyttet kvote ved årets slutt. Restkvotene her skyldes i hovedsak at fartøy som hadde spart kvoter til høsten, ikke fikk utnyttet disse fullt ut da ferskfiskprosenten lå høyt og fangsten ble bokført der.

Justert for fiske innenfor ferskfiskordningen og kystfiskekvoten endte overfisket i åpen kystgruppe samlet på ca. 2 000 tonn da det ble fisket innenfor garanterte kvoter og maksimalkvoter etter at fisket ble stoppet.

Det ble avsatt 3 000 tonn til eiere av fartøy i åpen kystgruppe som omfattes av Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning, heretter kalt kystfiskekvoten, og det ble fisket ca. 700 tonn på denne ordningen i 2014. I samråd med Sametinget ble det foretatt to kvoteøkninger i april og mai for å legge til rette for at avsetningen skulle utnyttes.

2.2 KVOTER OG FANGST I 2015

2.2.1 Kvoter i 2015

Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 915 000 tonn, inkludert 21 000 tonn «murmanskorsk» og 21 000 tonn kystorsk. Av totalkvoten er 124 520 tonn avsatt til tredjeland, og det resterende er delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge er fordelingen som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2015

Land	Kvote (tonn)
Norge	401 240
Russland	389 240
Tredjeland	124 520
Sum	915 000

Det er allerede ved årsskiftet tilbakeført 13 680 tonn torsk fra kvote avsatt til tredjeland til nasjonal kvote, og den nasjonale kvoten på torsk utgjør nå 414 920 tonn. Etter kvotebytte med EU, Færøyene, Island og Grønland gjenstår 462 tonn som er ufordelt.

Av den norske kvoten er 749 tonn disponert til skole, forskning og lærlingkvoter. Det er dessuten avsatt 7 000 tonn til ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget og 4 000 tonn til kvotebonus for levende lagring av torsk. Videre er 500 tonn avsatt for å dekke innblanding av torsk i fisket etter lodde. 3 680 tonn er

avsatt til havfiskeflåten for manglende adgang i EU-sonen i 2014. Den resterende kvoten på 395 991 tonn er fordelt etter den vedtatte «trålstigen» med 130 677 tonn (33 %) til trålere og 265 314 tonn (67 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Tabell 3 viser kvotefordeling på de ulike gruppene i 2015:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2015

Fartøygrupper*	Kvoter i tonn
Torsketrål	129 927
Seitrål	750
Sum trål	130 677
Konvensjonelle havfiskefartøy	33 987
Lukket kystgruppe	188 912
Åpen kystgruppe	23 115
Avsetning til ferskfiskordning	19 300
Sum konvensjonelle redskaper	265 314

*I tillegg kommer 3 680 tonn som følge av kompensasjon til havfiskeflåten for manglende adgang i EU-sonen i 2014

2.2.2 Status i fisket i 2015

Tabell 4 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av torsk nord for 62°N i 2015. Omtrent 86 % av kvoten er oppfisket pr. 29. oktober, og det betyr at det gjenstår ca. 60 000 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var omtrent 88 % av kvoten er oppfisket, og det vil si at det gjenstod ca. 55 000 tonn.

Som følge av beslutningen på 44. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon vedrørende innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår på inntil 10 % i fisket etter torsk fra og med 2015, gir dette partene følgende handlingsrom og forpliktelser:

- En anledning til å overføre inntil 10 % ubenyttet kvantum til neste år. En eventuell overføring kommer i tillegg til partens kvote neste år.
- En anledning til å fiske inntil 10 % mer enn kvoten inneværende år. Alt kvantum fisket over kvoten skal trekkes fra partens kvote neste år.

På 45. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon besluttet partene at den maksimalt tillatte overføringssandelen på 10 % av partenes nasjonale torskekvote beregnes fra kvotestørrelsene angitt i vedlegg 3 til protokollen. Dette innebærer at kvoter avsatt til forskning og tredjeland ikke inngår i beregningsgrunnlaget for kvotefleksibilitet. For Norge gir dette mulighet for å overføre inntil 39 424 tonn av torskeknoten fra 2015 til 2016 og omvendt fra 2016 til 2015 ved forskuttering.

Vi viser til sak 5 i reguleringsmøtet 4. juni 2015, hvor spørsmålet om å innføre kvotefleksibilitet mellom kvoteår i torskefiskeriene nord for 62°N ble drøftet. Når det gjelder kvotefleksibilitet i fisket etter torsk i 2015, ble det besluttet å innføre slik fleksibilitet på gruppenivå fra og med inneværende år.

For havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle havfiskefartøy) gjenstår ca. 57 000 tonn hittil i år mot ca. 45 000 på tilsvarende tidspunkt i 2014. For hele kystgruppen totalt er gruppekvoteene overfisket med ca. 1 100 tonn pr. 29. oktober.

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2015

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	130 677	88 078	42 599	67,4 %	1 263 771
Gruppekvote torsketrål	129 927	86 941	42 986	66,9 %	1 246 028
Avsetning seitrål	750	1 137	-387	151,6 %	17 743
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	265 314	255 466	9 848	96,3 %	2 958 825
Lukket kystgruppe ¹ :	206 112	207 009	-897	100,4 %	2 333 122
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	<i>52 744</i>	<i>58 209</i>	<i>-5 465</i>	<i>110,4 %</i>	<i>663 866</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>50 440</i>	<i>50 565</i>	<i>-125</i>	<i>100,2 %</i>	<i>602 718</i>
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>51 365</i>	<i>47 451</i>	<i>3 914</i>	<i>92,4 %</i>	<i>610 562</i>
<i>Fartøy over 21 meter hjemmelslengde</i>	<i>34 363</i>	<i>34 003</i>	<i>360</i>	<i>99,0 %</i>	<i>455 976</i>
<i>Ferskfiskordning lukket kystgruppe³</i>	<i>17 200</i>	<i>16 781</i>	<i>419</i>	<i>97,6 %</i>	
Konvensjonelle havfiskefartøy:	33 987	23 004	10 983	67,7 %	361 876
Åpen kystgruppe:	25 215	25 453	-238	100,9 %	263 827
<i>Fartøy åpen kystgruppe</i>	<i>23 115</i>	<i>23 447</i>	<i>-332</i>	<i>101,4 %</i>	<i>263 827</i>
<i>Ferskfiskordning åpen kystgruppe³</i>	<i>2 100</i>	<i>2 006</i>	<i>94</i>	<i>95,5 %</i>	
Bonus levende lagring	4 000	2 874	1 126	71,9 %	36 516
Forskning og forvaltning	749	195	554	26,0 %	2 383
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000		100,0 %	9 114
Kystfiskekvoten³	3 000	466	2 534	15,5 %	
Avsetning innblanding av torsk i loddefisket	500	370	130	74,0 %	
Kompensasjon havfiskeflåten⁴	3 680		3 680		
Annet⁵		303	-303		3 125
Totalt	414 920	354 752	60 168	85,5 %	4 273 734

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 29. oktober 2015

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 805 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen og lukket kystgruppe totalt for alle kvoteordninger

⁴ Fangst på denne avsetningen føres på fartøykvotene og avsetning seitrål

⁵ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Det er også i år avsatt 4 000 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levende lagret torsk, og levende lagret torsk kvoteavskrives med 50 % på fartøyets kvote. Hittil er det landet 5 748 tonn torsk gjennom denne ordningen (fartøy i lukket kystgruppe), og 23 fartøy har deltatt i ordningen. Dette gir en kvotebonus på 2 874 tonn.

En nærmere redegjørelse av utviklingen i fisket i de ulike fartøygruppene blir gjort i kapittel 2.3.

2.3 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2015

2.3.1 Trålgruppen

Etter avsetning til seitrålerne tilsvarende 750 tonn torsk, er torsketrålernes gruppekvote på 129 927 tonn torsk.

Torsketrålernes gruppekvote av torsk er fordelt som fartøykvoter uten overregulering. Fartøy med kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande innenfor en fartøykvote på inntil 1 478 tonn torsk. I tillegg har alle torsketrålere en tilleggskvote på 40 tonn torsk pr. fartøy som kompensasjon for manglende adgang i EU-sonen i 2014. Det er landet ca. 87 000 tonn i denne fartøygruppen pr. 29. oktober, og det betyr at ca. 43 000 tonn (33 %) av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor gjenstod ca. 33 000 tonn, og det vil si 22 % av kvoten. Det forventes at gruppekvoten blir oppfisket.

Seitrålerne har en avsetning på 750 tonn torsk til dekning av bifangst. Seitrålere har også en tilleggskvote på 40 tonn torsk pr. fartøy som kompensasjon for manglende adgang i EU-sonen i 2014, og denne kvoten kan tas i et direkte fiske.

Fartøy med seitråltillatelse kan ha bifangst inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og landet fangst. På grunn av problemer med innblanding av torsk er bifangstprosenten satt til 30 % i perioden 1. januar til 31. mai.

Pr. 29. oktober er det landet ca. 1 100 tonn torsk av fartøy med seitrålkonsesjon inklusive direktefisket på tilleggskvoter. Til sammenlikning var det på samme tid i fjor landet ca. 1 000 tonn.

2.3.2 Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Reguleringsopplegget i 2015 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket og åpen kystgruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er på totalt 265 314 tonn i 2015. I tillegg til fartøykvoter har reguleringsgruppene landet fangst på diverse avsetninger som ferskfiskordning, bonus levende lagring og kystfiskekvote. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.3.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Det er avsatt 33 987 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81 % av kvoten til den konvensjonelle flåten. Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Kvoteenheten er satt til 369 tonn, og det vil si at et fartøy med

kvotefaktor 1,0 har fartøykvote på 369 tonn. Kvotene for denne fartøygruppen er satt uten overregulering.

Konvensjonelle havfiskfartøy har også en tilleggskvote på 40 tonn torsk pr. fartøy som kompensasjon for manglende adgang i EU-sonen i 2014. Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn er i tillegg til dette tildelt en kvote på 100 tonn torsk pr. fartøy.

Pr. 29. oktober har konvensjonelle havfiskefartøy landet ca. 23 000 tonn (inklusive fiske på tilleggskvotene), og det gjenstår dermed ca. 11 000 tonn (32 %) av gruppekvoten. På samme tid i fjor gjenstod ca. 13 000 tonn, og det vil si 34 % av kvoten. Det forventes at gruppekvoten blir oppfisket.

2.3.2.2 Lukket kystgruppe

Fartøy i lukket kystgruppe med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum har i 2015 en samlet gruppekvote på 206 112 tonn, og fartøyene er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde. Av gruppekvoten er det avsatt 17 200 tonn torsk for fartøy i lukket kystgruppe til en ferskfiskordning.

Ferskfiskordningen har som formål å stimulere til fiske etter hyse, sei og andre arter i ellers rolige perioder, særlig om høsten. I tillegg er det en målsetting å få kystflåten til å lande torsk etter at det tradisjonelle vinter- og vårfisket er avsluttet. Avsetningen er forbeholdt fartøy som leverer all fangst fersk, og ordningen innebærer at kystfiskefartøy med lasteromskapasitet under 500³ som fisker med konvensjonelle redskaper får et kvotetillegg på torsk.

Kvotetillegget gis uavhengig av om fartøyet har torskekvote igjen, og det kan være i rene torskefangster bokført delvis på egen kvote og delvis på ferskfiskordningen. Det er videre et vilkår at torskefangsten leveres fersk som rund eller sløyd, hodekappet torsk og registreres med tilhørende produkttilstand og konserveringsmåte på landings- og sluttseddel. Fra og med 6. april var kvotetillegget 20 % av hele ferske fangster på ukebasis, og kvotetillegget har utgjort 30 % siden 29. juni.

Tabell 5 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket kystgruppe med lasteromsvolum under 500 m³ ved årets begynnelse og pr. 20. oktober 2015, fordelt etter fartøyenes hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 5: Antall deltakeradganger i lukket kystgruppe fordelt på hjemmelslengde og største lengde pr. 1. januar og pr. 20. oktober 2015

Antall deltakeradganger 1. januar 2015					
	Største lengde				
Hjemmelslengde	Under 11 m	11 - 14,9 m	15 - 20,9 m	21 - 27,9 m	Totalt
Under 11 m	1 012	151	12	7	1 182
11 - 14,9 m	29	356	25	22	432
15 - 20,9 m	2	19	85	64	170
21 - 27,9 m		2	3	72	77
Totalt	1 043	528	125	165	1 861
Antall deltakeradganger 20. oktober 2015					
	Største lengde				
Hjemmelslengde	Under 11 m	11 - 14,9 m	15 - 20,9 m	21 - 27,9 m	Totalt
Under 11 m	989	174	14	6	1 183
11 - 14,9 m	27	328	28	22	405
15 - 20,9 m	2	15	74	67	158
21 - 27,9 m		2	2	66	70
Totalt	1 018	519	118	161	1 816

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 20. oktober 2015

Tabell 6 gir en oversikt over overreguleringen og kvoteenheter for fartøy i lukket kystgruppe ved årets begynnelse i 2015. Overreguleringen ble gitt som fartøykvoter (garantert kvoter).

Tabell 6: Overregulering og kvoteenheter for kystfiskefartøy i lukket kystgruppe pr. 1. januar 2015

Hj. lengde	St. lengde	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	52 744	50,0 %	31,2934
	Over 11 m		25,0 %	26,0778
11 - 14,9 m	Under 11 m	50 440	10,0 %	22,9516
	Over 11 m		5,0 %	21,9083
15 - 20,9 m	Under 11 m	51 365	10,0 %	22,9437
	Over 11 m		5,0 %	21,9008
21 - 27,9 m	Under 11 m	34 363	2,0 %	21,2745
	Over 11 m		1,0 %	21,0659
Totalt		188 912		

Gruppekvotene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvotene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

Pr. 29. oktober har lukket kystgruppe landet ca. 207 000 tonn torsk, og av dette utgjør fiske innenfor ferskfiskordningen ca. 16 800 tonn. Det vil si at kvotene totalt er overfisket med ca. 900 tonn i lukket kystgruppe. Til sammenligning var det landet ca. 214 000 tonn og ca. 232 000 tonn på tilsvarende tidspunkt henholdsvis i 2013 og 2014.

I samråd med fiskerinæringen ble det fortatt to refordelinger i mars i fartøygruppen under 11 meter hjemmelslengde som følge av lav fisketakt. Kvotetilleggene ble gitt som maksimalkvoter, og fisket ble stoppet på maksimalkvotene 13. april da gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Tabell 7 gir en oversikt over refordelingsdatoer og overregulering i de enkelte lengdegruppene så langt i år.

Tabell 7: Overregulering i de enkelte lengdegruppene i løpet av 2015

Hjemmelslengde	Største lengde	1. jan - 5. mars	6.mars - 26. mars	27.mars - 12. april	13. april – dags dato
Under 11 m	Under 11 m	50 %	95 %*	140 %*	50 %
	Over 11 m	25 %	47,5 %*	70 %*	25 %
11 - 14,9 m	Under 11 m	10 %	10 %	10 %	10 %
	Over 11 m	5 %	5 %	5 %	5 %
15 - 20,9 m	Under 11 m	10 %	10 %	10 %	10 %
	Over 11 m	5 %	5 %	5 %	5 %
21 - 27,9 m	Under 11 m	2 %	2 %	2 %	2 %
	Over 11 m	1 %	1 %	1 %	1 %

*Maksimalkvoter. Øvrige kvoter er fartøykvoter.

Jf. fangst pr. 29. oktober i tabell 4 i de enkelte lengdegruppene. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde har overfisket gruppekvoten med ca. 5 500 tonn som følge av at fisket har fortsatt innenfor garanterte kvoter etter stoppen i fisket 13. april. Fartøy på og over 11 og under 15 meter hjemmelslengde har tatt årets gruppekvote. For fartøy på og over 15 og under 21 meter hjemmelslengde gjenstår ca. 3 900 tonn. Det gjenstår ca. 360 tonn for fartøygruppen på og over 21 meter hjemmelslengde.

2.3.2.3 Lukket kystgruppe – samfiske

Samfiske innebærer at et fartøy kan fiske hele eller deler av kvoten av torsk, hyse og sei som er tildelt et annet fartøy. Det andre fartøyet har ikke adgang til å drive fiske så lenge samfisket pågår.

Pr. 22. oktober 2015 er 180 samfiskelag påmeldt (360 fartøy).

I likhet med tidligere år kan hvert fartøy kun drive samfiske med ett annet fartøy i 2015. Dersom et fartøy som deltar i et samfiskelag blir skiftet ut, kan det nye fartøyet imidlertid gå inn i samfiskelaget. Dersom fartøy A som deltar i et samfiskelag der samfisket er påbegynt

selges og ikke blir erstattet, kan fartøy B i samfiskelaget ikke finne seg et nytt fartøy å samfiske med.

2.3.2.4 Åpen kystgruppe

Gruppekvoten for åpen gruppe er på 25 215 tonn torsk, herav er det avsatt 2 100 tonn til fiske innenfor ferskfiskordningen. Jf. beskrivelse av ferskfiskordning i lukket kystgruppe punkt 2.3.2.2.

Fartøy i åpen kystgruppe ble fra årets start regulert med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn. Det ble også refordelt i denne fartøygruppen med samme begrunnelse som for fartøy i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde. Fisket ble også her stoppet på refordelte maksimalkvoter 13. april og har etter den tid fortsatt innenfor opprinnelige maksimalkvoter, ferskfiskordning og kystfiskekvote.

Fartøy i åpen kystgruppe er regulert med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn, og tabell 8 viser gjeldende maksimalkvoter.

Tabell 8: Kvoter i åpen kystgruppe

Fartøylengde	Maksimalkvoter	Herav garanterte kvoter
Under 8 m	21	15
8 – 9,99 m	29	21
Over 10 m	34	24

Eiere av fartøy i åpen kystgruppe i Finnmark, Nord-Troms og øvrige kommuner som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning omfattes av kystfiskekvoten kan fiske innenfor en tilleggskvote. Kystfiskekvoten i år ble gitt som et tillegg på 12 tonn fra årets start i tillegg til de ordinære kvotene i åpen kystgruppe som fremgår av tabell 8. I samråd med Sametinget besluttet Fiskeridirektoratet å øke kvotetillegget til 24 tonn 20. april i år for å legge til rette for at avsetningen på 3 000 tonn tas.

Fartøy i åpen kystgruppe har pr. 29. oktober landet ca. 25 500 tonn totalt, hvorav estimert fiske innenfor ferskfiskordningen utgjør ca. 2 000 tonn. Dette innebærer at kvotene er overfisket med totalt ca. 300 tonn. Fiske innenfor kystfiskekvotene er fratrukket og utgjør ca. 470 tonn.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2016

3.1 BESTANDSITUASJONEN

ICES (*The International Council for the Exploration of the Sea*) vurderer bestanden av nordøstarktisk torsk til å ha god reproduksjonsevne, og beskatningen er bærekraftig. Gytebestanden er noe lavere enn i rekordåret 2013, men den er fortsatt godt over føre-var-nivået (B_{pa}), noe den har vært siden 2002. Totalbestanden er på samme nivå som i perioden 1946–1955. Fiskedødeligheten ble redusert betydelig fra godt over kritisk nivå (F_{lim}) i 1999 til under føre-var-nivået F_{pa} i 2007. I 2014 steg den til litt over føre-var-nivået. Toktene indikerer at årsklassene 2012-2014 er i overkant av gjennomsnittet.

I rapporten fra den felles norsk-russiske arbeidsgruppen som beregner totalfangsten av torsk i Barentshavet og Norskehavet, ble IUU-fangstene (*Illegal, Urapportert og Uregulert*) satt til null for 2014.

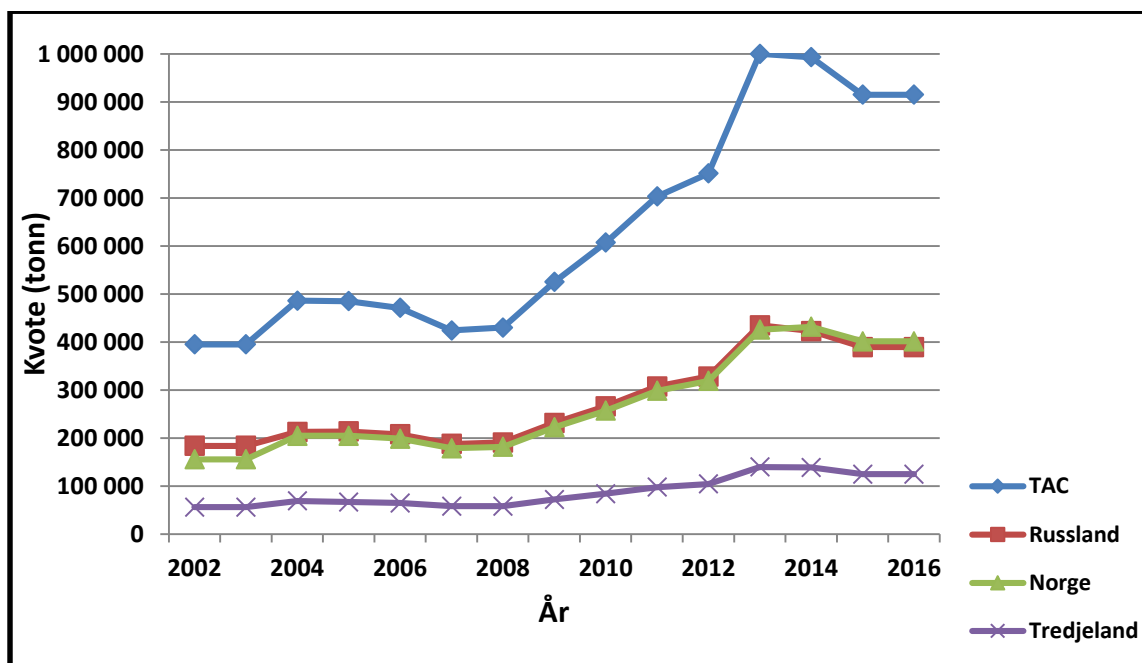
Forventet gytebestand i 2016 er 1 063 000 tonn. ICES anbefaler å følge høstingsregelen som innebærer en TAC (*Total Allowable Catch*) neste år på 805 000 tonn, begrenset av regelen om maks år-til-år endring på 10 %.

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2016 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon fastsatte TAC på 894 000 tonn for 2016, samme kvotenivå som i inneværende år. Kvoten ble satt noe høyere enn forvaltningsregelen tilsier fordi blant annet loddebestanden som torskens viktigste føde er på et lavt nivå. Det var derfor enighet om å be ICES teste sammenhengen mellom høy torskebestand og lav loddebestand i forbindelse med revisjonen av forvaltningsreglene på torsk, hyse og lodde. I tillegg kommer 21 000 tonn norsk kysttorsk, og det avsettes 124 520 tonn torsk til tredjeland. De resterende 790 480 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter av torsk nord for 62°N i årene 2002 til 2016.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland av torsk nord for 62°N (eksklusive norsk kysttorsk) i årene 2002 til 2016

Etter en overføring på 6 000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten i 2016 som følger:

Tabell 9: Kvotesituasjonen for 2016 (inklusive 21 000 tonn kysttorsk)

Land	Kvote i tonn
Norge	401 240
Russland	389 240
Tredjeland	124 520
Sum	915 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2016. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingskvoter i 2016 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at innværende års avsetninger til formålene nevnt ovenfor, er det beste estimatet for avsetninger i 2016. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering. I de fiskerier hvor det er innført kvotefleksibilitet mellom kvoteår, vil ubenyttede andeler på avsetningene påplusses neste års totalkvote og motsatt gå til fratrukk dersom avsetningene er for lave.

I 2015 er det avsatt 749 tonn torsk nord for 62°N til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter, og regneeksempelet i forslaget til reguleringer for 2016 legger dette kvantumet til grunn.

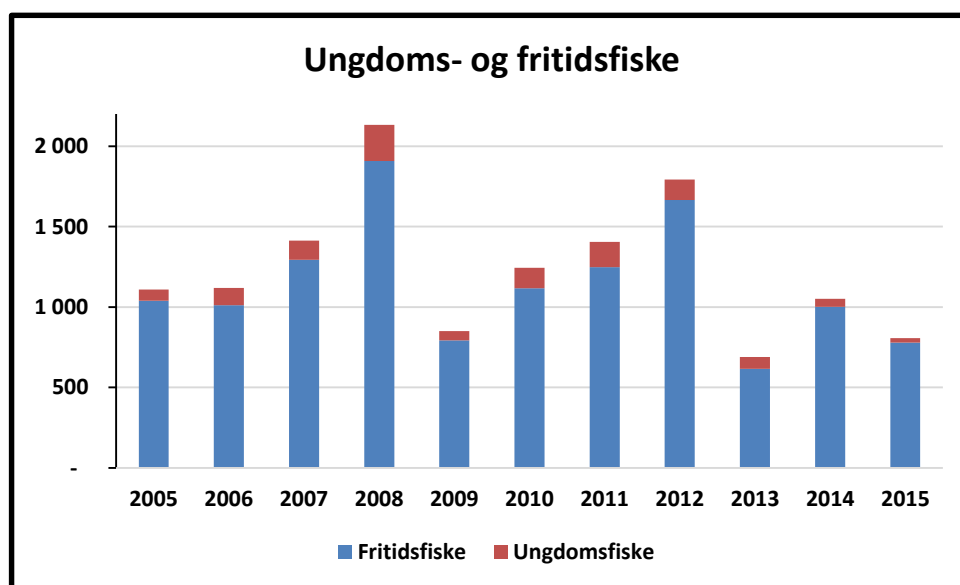
Basert på siste års erfaringer, legger man til grunn at det vil stå igjen en del ubenyttet tredjelandskvantum. Fra årets begynnelse foreslås å overføre 10 000 tonn av forventet ubenyttet tredjelandskvantum til nasjonal kvote. Disponibel kvote for norske fiskere blir dermed 410 491 tonn i 2016.

3.2.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist- og fritidsfiske)

I årene 2010 til 2015 ble det avsatt 7 000 tonn til dekning av både registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningene ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Figur 3 viser omsatt fritidsfangst og fangst fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. Samlet omsatt fangst fra fritids- og ungdomsfiske var vesentlig lavere i 2009 sammenlignet med de andre årene som følge av den vanskelige markedssituasjonen dette året, og det samme er tilfellet for 2013. I gjennomsnitt har det blitt omsatt om lag 1 200 tonn gjennom disse ordningene de siste 11 årene.

Figur 3: Omsatt fangst (tonn) av torsk i fritids- og ungdomsfisket i perioden 2005 til 2015

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 20. oktober 2015

Havforskningsinstituttet har kartlagt den kommersielle delen av turistfisket og har estimert at uttaket av torsk nord for 62°N utgjør om lag 1 500 tonn årlig. I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke går gjennom kommersielle turistfiskeanlegg, og her har vi foreløpig ingen gode estimat på ressursuttak. Det er rimelig å legge til grunn at hele avsetningen på 7 000 tonn tas.

Vi forventer at torskene blir like tilgjengelig for fangst i kystnære strøk i 2016 som inneværende år, og Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det også i 2016 avsettes 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.2 Avsetning til kvotebonus for levende lagring av torsk

I år ble det avsatt 4 000 tonn til kvotemessig dekning av kvotebonus ved levende lagring. Kvotebonusen utløses ved at endelig kvotebelastning ved levende lagret torsk blir beregnet til 50 % av kvantumet på sluttseddelen.

Nærings- og fiskeridepartementet har signalisert at de ønsker å stimulere til at det satses ytterligere på levende lagring av torsk i framtiden. Fiskeridirektøren viser til at i størrelsesorden halvparten av avsetningen ble benyttet til dette formålet i 2014. Det gjenstår fremdeles vel 1 100 tonn av årets avsetning pr. 29. oktober. I 2014 deltok 20 fartøy, mens det hittil i år har deltatt 23 fartøy i ordningen med levende lagring av torsk. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre avsetningen på 4 000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 4 000 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring i 2016, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap. Levende lagret torsk avregnes med 50 % av kvantumet på sluttseddelen.

Fiskeridirektoratet viser til gjeldende regelverk med hensyn til kvoteavregning ved levende lagring av torsk som sier at det ved landing uten omsetning samtidig skal fylles ut en landingsyddel, mens det skal fylles ut en sluttsyddel ved førstehåndsomsetning.

Dersom det tidligere er skrevet landingsyddel for fisken, skal kvantumet på sluttseddelen representere kvotebelastning i følgende tilfeller:

- Når avviket mellom kvanta på landingsyddel og sluttsyddel ikke er større enn det som følger av naturlige sesongmessige variasjoner i fiskens kondisjon, og/eller
- Når avviket skyldes rømming, som er en følge av en hendelse utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne.

Kvantumet på sluttseddelen gjelder bare dersom fisker sannsynliggjør hva som er årsaken, omfanget og at hendelsen ligger utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne. Endelig kvotebelastning skal utgjøre 50 % av kvantumet på sluttseddelen for torsk som har vært eller skal settes i mellomlagringsmerd.

Norges Råfisklag har oppgitt at avviket mellom landings- og sluttsyddel ved levende lagring av torsk i gjennomsnitt ligger på 10 – 12 %. Vi har dermed tilfeller med avvik mellom

kvantum på landingsseddel og sluttseddel der fartøyet kun skal kvotebelastes for kvantumet på sluttseddel, men restkvantum som fremgår av landingsseddel må bokføres på en kvote eller avsetning. Tabell 10 viser kvantum registrert på landings- og sluttsedler i 2014 og hittil i 2015.

Tabell 10: Totalt kvantum (tonn) fordelt på landingsseddel og sluttseddel ved levende lagring av torsk i 2014 og 2015 pr. 16. oktober 2015

År	Restkvantum registrert på landingssedler (ikke omsatt)	Registrert på sluttsedler (omsatt)	Totalt kvantum levende lagring torsk
2014	87	3 697	3 784
2015	743	5 005	5 748

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 29. oktober 2015

Fiskeridirektøren viser til prinsippet om at *all* landet fangst i rund vekt skal avregnes totalkvoten, og at rund vekt i denne sammenheng er vekten på fisken når den landes. Dett e innebærer at fisk som er «forsvunnet» på vei fra merd til omsetning må belaste kvoteregnskapet et sted. Fiskeridirektøren anbefaler at restkvantumet som blir stående igjen på landingsseddelen etter at det er utstedt sluttseddel i forbindelse med levende lagring av torsk, føres på avsetningen for levende lagring med hele kvantumet.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at kvantum på sluttsedlene kvotebelastes 50 % på fartøyets kvote og 50 % på avsetning til levende lagring, men at restkvantumet på landingssedlene bokføres 100 % på avsetningen til levende lagring.

3.2.3 Oppfølging av Kystfiskeutvalget

I 2015 er det satt av 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget. Kvantumet tildeles fartøy som fisker i åpen kystgruppe i Finnmark og Nord-Troms, samt øvrige kommuner i Troms og Nordland som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning. Ordningen omtales også som kystfiskekvoten, og årets ordning er en videreføring av tidligere reguleringer. Før fisket starter må fartøyene melde seg på ordningen til Fiskeridirektoratet. Ordningen innebærer at fartøy i åpen kystgruppe kan fiske innenfor et kvotetillegg når ordinær maksimalkvote eller garantert kvote er oppfisket. Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket innenfor denne ordningen skal videreføres til neste år.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget i 2016, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.5 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk, ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskerilags Landsmøte i 2001 og anbefalt videreført på Norges Fiskerilags Landsmøte i 2007:

- ved en norsk totalkvote på mindre enn 130 000 tonn får konvensjonelle redskaper 72 % av totalkvoten, mens trålerne får 28 %
- ved en norsk totalkvote på 130 000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330 000 tonn, og fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trål
- ved en norsk kvote på 330 000 tonn og høyere fordeles gruppenes andeler tilsvarende som ved 330 000 tonn, med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne

I vedtaket er det lagt til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøy og trål. Den norske kvoten blir 396 491 tonn etter avsetning til ulike formål, samt tilbakeføring av utbenyttet tredjelandskvantum på 10 000 tonn. Dette betyr at kvoten skal fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at man for 2016 følger Norges Fiskerilags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 67 % og trål 33 %. Dette betyr 265 649 tonn til konvensjonelle redskaper og 130 842 tonn til trål.

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2016

4.1 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for konsesjon videreføres i 2016, noe som innebærer at fartøyene må ha konsesjonspliktig torsketråltillatelse eller seitråltillatelse for å delta.

4.2 FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Det forventes at deltakervilkår i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i all hovedsak videreføres i 2016.

5 REGULERINGSFORSLAG FOR 2016

5.1 KVOTEFLEKSIBILITET MELLOM KVOTEÅR I TORSKEFISKERIENE

Under 44. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det inngått avtale om kvotefleksibilitet mellom kvoteår i fisket etter torsk og hyse fra og med 2015:

«Partene kan overføre inntil 10 % av egne kvoter av torsk og hyse for 2015 til 2016. En slik overføring vil komme i tillegg til vedkommende parts kvote for 2016. Partene kan også gi egne fartøyer tillatelse til å fiske inntil 10 % over egne kvoter av torsk og hyse i 2015. Ethvert kvantum fisket utover vedkommende parts kvote for 2015 skal trekkes fra kvoten for 2016.»

Vi viser til sak 5 i reguleringsmøtet 4. juni 2015 vedrørende innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår der det ble foreslått at ethvert kvantum fisket ut over vedkommende fartøygruppes gruppekvote, skal gå til fratrekk på fartøygruppens gruppekvote det påfølgende år. I tillegg ble det foreslått at inntil 10 % av en fartøygruppes gruppekvote kan overføres til neste år. Dette innebærer at dersom gruppekvotene overfiskes eller det gjenstår ubenyttet kvantum ved årsskiftet vil dette gå til fratrekk eller påplussing av neste års gruppekvote.

Fiskeridirektøren legger til grunn at grupper defineres som følgende i torskereguleringen:

- Trålgruppen
- Konvensjonelle havfiskefartøy
- Lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe mellom 11 og 15 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe over 21 meter hjemmelslengde
- Ferskfiskordning torsk felles for hele lukket kystgruppe (under-/overfiske tilfaller hele lukket kystgruppe)
- Åpen kystgruppe (inklusive ferskfiskordning)

Fiskeridirektøren mener at det kan være hensiktsmessig å innføre kvotefleksibilitet i flere fartøygrupper på fartøynivå i fremtiden. Fiskeridirektøren viser til arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister og fraråder en slik reguleringsmodell i torskefiskeriene før arbeidet med det nye kvoteregisteret er ferdigstilt i Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektøren anbefaler derfor å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår at ethvert kvantum fisket ut over vedkommende fartøygruppes gruppekvote, skal gå til fratrekk på fartøygruppens gruppekvote det påfølgende år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppene kan overføre inntil 10 % av gruppekvoten til det påfølgende år. Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, skal den overskytende kvoten reforderes til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år.

I den videre saksfremstillingen legges det til grunn prognoser på hvor mye det kan forventes at de enkelte fartøygruppene kan overføre mellom 2015 og 2016, men endelige kvoteenheter fastsettes når fangststatistikken ansees for komplett etter årsskiftet.

5.2 FERSKFISKORDNING

Ferskfiskordningen har som målsetting å stimulere fiskeflåten til ferske leveranser av råstoff til landindustrien i ellers rolige perioder i andre halvår. Det legges til grunn at ordningen videreføres i 2016 på samme nivå og med samme vilkår som i inneværende år. Ettersom gruppekvoter fordeles etter etablerte fordelingsnøkler, legges det til grunn at avsetninger til ferskfiskordningen avsettes fra de respektive gruppekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at nivået på ferskfiskordningen for ferskleveranse av torsk inneværende år videreføres i 2016, samt at gjeldene vilkår videreføres.

Størrelsen på avsetningene til ferskfiskordningen i åpen og lukket kystgruppe fremgår av tabell 11.

Tabell 11: Avsatt kvantum (tonn) ferskfisksordningen

Ferskfiskordningen	Avsetning (tonn)
Ferskfiskordning lukket kystgruppe	17 200
Ferskfiskordning åpen kystgruppe	2 100
Totalt	19 300

Fiskeridirektøren har fått tilbakemelding om at tidspunktene for oppstart av de siste årenes ferskfiskordninger ikke har fungert tilfredsstillende da avsatt kvantum ikke holder hele sesongen. Intensjonen med ordningen ivaretas ikke med oppstart allerede i april. Det anbefales derfor en noe senere oppstart på fiske innenfor ferskfiskordningen.

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfiskordningen starter opp med en tillatt torskeandel på 20 % på ukesbasis fra og med 2. mai 2016.

Fiskeridirektøren foreslår videre at torskeandelen økes til 30 % på ukesbasis fra og med 27. juni 2016 med adgang til å justere den etter behov utover høsten.

5.3 FORSLAG TIL REGULERING AV TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 130 842 tonn i 2016 etter forslaget i punkt 3.2.5.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at seitrålerne kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. I perioden 1. januar til 31. mai er tillatt bifangst inntil 30 %.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torskestrålernes andel av gruppekvoteene i 2016 blir 130 092 tonn torsk.

Torskestrålerne har tradisjonelt ikke hatt problemer med å ta gruppekvoteene av torsk, og Fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøyskvotene fordeles uten overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Det legges til grunn at strålerne utnytter gruppekvoteen i 2015 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2016.

Pr. 21. oktober 2015 er det 87,9265 kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret fordelt på 35 fartøy. Fartøyskvoter på 1 480 tonn torsk pr. kvotefaktor innebærer ingen overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torskestrålerne reguleres med fartøyskvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøyskvote på 1 480 tonn torsk.

5.4 FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en torskekvote på 265 649 tonn i 2016 etter forslaget i punkt 3.2.5.

5.4.1 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår å følge Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppekvoteen for konvensjonelle havfiskefartøy settes til 12,81 %, det vil si 34 030 tonn.

Erfaring tilsier at alle fartøy utnytter sine fartøyskvoter, og det er således ikke behov for å legge inn overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av

slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Det legges til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy utnytter gruppekvoten i 2015 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2016.

Pr. 21. oktober 2015 er det 92,1576 kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret fordelt på 35 fartøy. Fartøykvoter på 369 tonn torsk pr. kvotefaktor innebærer ingen overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 369 tonn torsk.

5.4.2 Forslag til regulering av lukket kystgruppe

Gruppekvoten for konvensjonelle kystfartøy blir på 231 619 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at lukket kystgruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 206 373 tonn, og det vil si 89,1 %. Etter en avsetning på 17 200 tonn til ferskfiskordning, blir lukket kystgruppes samlede kvote 189 173 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket kystgruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 206 373 tonn torsk. Herav avsettes 17 200 tonn til en ferskfiskordning.

Fiskeridirektøren foreslår at vi benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 12 under. Gruppekvoteene følger Norges Fiskarlags vedtak fra 2007.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppekvoter for 2016:

Tabell 12: Gruppeinndeling og gruppekvoter i 2016

Lengdegrupper	Andel (tonn)	Gruppekvote
Under 11 meter hjemmelslengde	52 307	27,65 %
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	50 244	26,56 %
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	51 909	27,44 %
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	34 713	18,35 %
Totalt	189 173	100,00 %

Det har ikke blitt fordelt strukturevinster siden reguleringsmøtet høsten 2012. Fiskeridirektøren tar sikte på å fordele strukturevinster og justere kvotefaktorene for lukket kystgruppe i nær framtid.

Gruppekvoteene må justeres for eventuelt over- eller underfiske av 2015-kvoten. Det er utarbeidet prognoser for forventede overføringer av kvoter, og prognosene går fram av tabell 13.

Tabell 13: Prognose for overføring av kvoter (tonn) fra 2015 til 2016

Lengdegrupper	Prognose overføring 2016	Prognose gruppekvoter 2016
Under 11 meter hjemmelslengde	- 5 500	46 807
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	0	50 244
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	2 000	53 909
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	0	34 713
Totalt	- 3 500	185 673

Deltakelse og utnytting av kvotene i kystflåten er avhengig av hvor god tilgjengeligheten av torsk er i fjorder og kystnære strøk. Det forventes like god tilgjengelighet i 2016 som i de siste årene. Værforholdene i hovedsesongen har også vesentlig betydning for kvoteutnyttelsen, særlig for de mindre fartøyene. I de siste to årene har vi erfart at den minste kystflåten kan være veldig fangsteffektiv dersom markedssituasjon, værforhold og tilgjengelighet ligger til rette for et godt fiske.

Som følge av innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår, finner ikke Fiskeridirektøren grunnlag for overregulering på samme nivå som tidligere, jf. diskusjoner i reguleringsmøtet i juni 2015.

Fartøygruppen på og over 11 meter hjemmelslengde har benyttet seg av strukturkvoteordningen gjennom flere år. I en strukturtilpasset flåte er behovet for overregulering langt mindre sammenlignet med flåtegrupper som ikke har mulighet for strukturering. Fiskeridirektøren mener derfor at fartøygruppen på og over 11 meter hjemmelslengde bør reguleres med garanterte kvoter uten overregulering. Eventuelle restkvoter kan overføres til neste kvoteår.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket kystgruppe på og over 11 meter hjemmelslengde reguleres med fartøykvoter, gitt prognose i tabell 13, slik som det fremgår av tabell 14.

Tabell 14: Forslag til fartøykvoter lukket kystgruppe på eller over 11 meter hjemmelslengde i 2016

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote
11 - 11,9	3,06	63,6
12 - 12,9	3,63	75,4
13 - 13,9	4,40	91,4
14 - 14,9	5,01	104,1
15 - 15,9	5,92	129,6
16 - 16,9	6,59	144,3
17 - 17,9	7,27	159,1
18 - 18,9	8,03	175,8
19 - 19,9	8,71	190,7
20 - 20,9	9,31	203,8
21 - 21,9	8,91	187,7
22 - 22,9	9,30	195,9
23 - 23,9	9,67	203,7
24 - 24,9	10,04	211,5
25 - 25,9	10,34	217,9
26 - 26,9	10,73	226,1
27 - 27,9	11,02	232,2

Når det gjelder fartøygruppen under 11 meter hjemmelslengde, er det fremdeles behov for en del overregulering av flere årsaker blant annet:

- Ingen mulighet for strukturering i fartøygruppen
- Variabel deltakelse og kvoteutnyttelse i fartøygruppen

Samtidig ser vi en tendens mot stadig mer effektive fartøy i den minste fartøygruppen, og i kombinasjon med samfiskeordningen må det påregnes høyere kvoteutnyttelse i årene fremover.

Fiskeridirektøren mener at overreguleringen må en god del ned fra dagens nivå som ligger på 50 % for fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 11 meter og 25 % for fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter. Dagens overregulering er i tillegg gitt som garanterte kvoter. Overreguleringen må reduseres da gruppekvoten blir minst 10 % lavere til neste år som følge av fratrukk av overfiske av årets gruppekvote (jf. prognose i tabell 13), og på bakgrunn av innføring av kvotefleksibilitet (jf. diskusjoner i reguleringsmøtet i juni 2015).

Erfaringer fra de siste årenes fiske i den minste kystflåten viser at det er svært vanskelig å stoppe fisket i tide dersom det underveis i sesongen blir behov for å refordle som følge av lav fisketakt. Risikoen er da overfiske av gruppekvoten som må dekkes inn det påfølgende året og

som gjerne har fordelingsmessige effekter som følge av at fartøygruppen fisker på ulike deler av året.

Fiskeridirektøren mener at i valg av reguleringsmodell er det slik at jo høyere overreguleringen settes, desto mindre andel av kvoten kan deles ut som garanterte kvoter. Fordelen med overregulerte garanterte kvoter er forutsigbarhet for næringen, og som igjen kan motvirke uønsket kappfiske og sesongtopping i de mest hektiske vårmånedene. Ulempen med overregulerte garanterte kvoter, er at det er lite rom for justeringer underveis hvis fisketakten blir veldig lav eller høy. Som tidligere skrevet, er risikoen for overfiske stor i denne fartøygruppen, da det er vanskelig å forutse hva som vil fiskes innenfor garanterte kvoter etter en eventuell stopp i fisket. Fordelen med lave garanterte kvoter er at det er lettere å justere kurs underveis i løpet av året med hensyn til overregulering ved behov.

Innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår har konsekvenser for reguleringen av fiskeriene ved at man må vise større ansvarlighet ved eventuelt overfiske. Det er ikke ansvarlig forvaltning å tildele fiskeflåten garanti som man eventuelt ikke har kvotemessig dekning for eller som kan gå utover andre fartøygrupper som dermed ikke har en reell mulighet til å benytte en 10 % kvotefleksibilitetsadgang. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at man bør velge samme modell som i pelagiske fiskerier. Dette innebære at man kan benytte overregulering som et reguleringsgrep for å legge til rette for at gruppekvoter tas, men da i form av maksimalkvoter og ikke fartøykvoter (garantert kvantum).

Nedenfor skisseres to ulike reguleringsmodeller for lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde i 2016, gitt prognose i tabell 13.

Modell I

Modell I tar utgangspunkt i garanterte kvoter uten overregulering og maksimalkvoter med 40 % og 20 % overregulering avhengig av fartøyets største lengde.

Tabell 15: Forslag til maksimalkvoter i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde i 2016

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m	Herav garantert
under 7 meter	1,21	31,4	26,9	22,4
7 - 7,9	1,43	37,1	31,8	26,5
8 - 8,9	1,70	44,1	37,8	31,5
9 - 9,9	2,08	53,9	46,2	38,5
10 - 10,9	2,25	58,3	50,0	41,7

Modell II

Modell II tar utgangspunkt i garanterte kvoter med overregulering på 20 % og 10 % avhengig av fartøyets største lengde.

Tabell 16: Forslag til fartøykvoter (garanterte kvoter) i lukket kystgruppe under 11 hjemmelslengde i 2016

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote største lengde under 11 m	Fartøykvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,21	26,9	24,6
7 - 7,9	1,43	31,8	29,1
8 - 8,9	1,70	37,8	34,6
9 - 9,9	2,08	46,2	42,4
10 - 10,9	2,25	50,0	45,8

Fiskeridirektøren foreslår modell I, og det vil si modell med maksimalkvoter med overregulering med garanterte kvoter i bunn uten overregulering.

5.4.3 Samfiske i lukket kystgruppe

Intensjonen med samfiskeordningen var å legge til rette for å sikre avvikling av fisket og bedre lønnsomhet for de minste fartøyene gjennom økt kvotegrnlag og bemanning på det enkelte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre samfiskeordningen i 2016 i henhold til reguleringen for 2015.

5.4.4 Forslag til regulering av åpen kystgruppe

Som tidligere skrevet, blir gruppekvoten for konvensjonelle kystfartøy på 231 619 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at åpen kystgruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 25 246 tonn, det vil si 10,9 %. Det avsettes 2 100 tonn til en ferskfiskordning, jf. punkt 5.1.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 25 246 tonn torsk. Herav avsettes 2 100 tonn til en ferskfiskordning.

Det ligger an til et overfiske av årets gruppekvote på noen hundre tonn, og overfisket må gå til fratrekk på neste års gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter torsk for fartøy i åpen gruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn på samme nivå som inneværende år fra årets begynnelse. Kvotene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 17: Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe 2016

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	21	15
8 – 9,99 m	1,4	29	21
Over 10 m	1,6	34	24

5.5 REGULERING AV KYSTFISKEKVOTE

Fiskeridirektoratet viser til møtet med Sametinget og Fjordfiskerikommisjonen 24. september i år hvor regulering av kystfiskekvoten var tema.

Tabell 18 viser fiske innenfor kystfiskekvoten i perioden 2011 til 2015.

Tabell 18: Fangst (tonn) på kystfiskekvoten 2011 til 2015 pr. 29. oktober

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Restkvote (%)
2011	3 000	290	2 710	90,3 %
2012	3 000	744	2 256	75,2 %
2013	3 000	171	2 829	94,3 %
2014	3 000	703	2 297	76,6 %
2015	3 000	466	2 534	84,5 %

Kilde: Norges Råfisklag pr. 29. oktober 2015

En av årsakene til den lave kvoteutnyttelsen av kystfiskekvoten skyldes at totalkvoten på torsk har vært historisk høy de siste årene og kvotesituasjonen i åpen kystgruppe har vært romslig. Når totalkvoten av torsk går ned mot et mer «normalt» nivå, vil være rimelig å anta økt interesse for å utnytte fiskemulighetene som kystfiskekvoten åpner opp for.

Fjordfiskerikommisjonen og Sametinget har kommet med innspill om at deler av kystfiskekvoten bør brukes til å løfte kvotenivået til fartøy som omfattes av ordningen til et nivå som tilsvarer kvoten for fartøy under 11 meter hjemmelslengde i lukket kystgruppe fra årets begynnelse. Sametingets forslag er generelt, mens Fjordfiskerikommisjonen fokuserer på rekruttering (anskaffelse av båt, alder på fisker). Felles for begge er at en slik ordning må garanteres

utover reguleringsåret, nemlig minst fem år. Fjordfiskerikommisjonen og Sametingets innspill til regulering av kystfiskekvoten er lagt ved i sin helhet. Bakgrunnen er blant annet at de etterlyser forutsigbarhet som gjør at fiskere i sjøsamiske områder kan søke finansiering for å fiske i åpen kystgruppe. Fiskeridirektøren anbefaler å fastsette kvotenivået slik at det tilsvarer kvotenivået i lukket kystgruppe i de årlige reguleringsforskriftene, men ønsker ikke å komplisere reguleringen ved å sette krav til alder på fisker eller innføre karantenetid for motvirke kvotemotiverte utskiftninger av fartøy i åpen kystgruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfiskekvoten fastsettes slik at den tilsvarer kvotenivået i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde til alle fartøy i åpen kystgruppe i virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning allerede fra årets begynnelse i 2016.

6 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen gir ungdom mellom 12 og 25 år adgang til å drive fiske i sommerferien. For 2010 ble ordningen utvidet fra å omfatte fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N til å omfatte hele landet og de fiskerier som omfattes av forskrift av 27. november 2009 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010. Ordningen ble videreført i årene etter.

I 2015 er det avsatt 7 000 tonn torsk til dekning av ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap. Tabell 19 viser antall fiskere som har deltatt i ungdomsfiskeordningen og levert fangst til Norges Råfisklag de siste årene.

Tabell 19: Antall deltakere og fangst (tonn) i ungdomsfiskeordningen i årene 2007-2015

År	Antall fiskere	Torsk	Hyse	Sei	Annet	Total fangst
2007	221	120	21	57	21	219
2008	292	223	31	50	33	337
2009	80	57	2	24	6	89
2010	144	128	9	54	26	218
2011	168	158	15	37	26	235
2012	181	127	13	71	31	242
2013	132	73	12	34	19	139
2014	84	48	8	19	16	91
2015	82	29	3	33	25	90

Kilde: Norges Råfisklag pr. 26.oktober 2015

Fiskeridirektøren legger til grunn at ungdomsfiskeordningen videreføres i 2016.

7 BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN KYSTGRUPPE

I utgangspunktet er det et vilkår for å delta i åpen kystgruppe i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N at fartøyet har en største lengde under 11 meter. Fartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i åpen kystgruppe, og som heller ikke kan delta i lukket kystgruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet torskefangst må i løpet av året ikke overstige 2 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket kystgruppe.

8 BIFANGST VED FISKE ETTER REKER I SMUTTHULLET

Fiskerinæringen har kommet med innspill om å fjerne forbudet mot bruk av oppsamlingspose i rekefisket. Bakgrunnen for henvendelsen er at det kan se ut som om islandske og islandskkontrollerte fartøy lander bifangst av hvitfisk sammen med rekefangster tatt i Smutthullet, og at dette tyder på at disse fartøyene fisker med rekeetrål uten rist eller benytter oppsamlingspose over risten. Som følge av at norske fartøy har påbud om å bruke sorteringsrist og ikke har adgang til å bruke oppsamlingspose ved fiske i Smutthullet, mener næringen at dette er konkurransevridende, og har bedt om at det norske forbudet mot bruk av oppsamlingspose i rekefisket oppheves inntil det foreligger ensartede regler for alle fartøy som deltar i dette fisket.

Fiskeridirektoratet har satt i gang en prosess for å lage et estimat over hvilke arter og i hvilket omfang vi må påregne bifangst av hvitfisk i rekefisket dersom det åpnes opp for at rekeetrålerne kan fiske reker med 130 millimeter oppsamlingspose i Smutthullet.

En endring i reguleringen vil i tilfellet innebære bifangst av hvitfiskarter som må bokføres på totalkvoter eller gruppekvoter innen de aktuelle fiskeriene. Fiskeridirektøren viser til at dette har fordelingsmessige effekter mellom kvotegrupper.

Fiskeridirektøren ber reguleringsmøtet diskutere hvor eventuell bifangst av ulike hvitfiskarter i rekefisket skal kvotebelastes.

9 KYSTTORSK

Det er utarbeidet en gjenoppbyggingsplan for kysttorsk nord for 62°N. Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har vurdert gjenoppbyggingsplanen til å være i tråd med en føre-var tilnærming, forutsatt at den følges opp med nødvendige tiltak.

Gjenoppbyggingsplanen fastsetter et mål om å gjenoppbygge kysttorskbestandene nord for 62°N til fullt reproduksjonspotensiale, og samtidig oppnå tilfredsstillende vern av lokale bestandskomponenter. Inntil det foreligger en bestandsberegning som aksepteres av ICES og et vitenskapelig råd for hvor stor gytebestand som gir fullt reproduksjonspotensiale, skal bestanden betraktes som gjenoppbygget når toktindeksen for gytebestand i to etterfølgende år ligger over 60 000 tonn. Så lenge toktindeksen for gytebestand ikke øker, skal reguleringene sikte mot å redusere fiskedødeligheten med minst 15 % pr. år relativt til 2009-verdien.

Gytebestanden av kysttorsk måles ved gjennomføringen av Havforskningsinstituttets høsttokt, og resultatene fra toktet er ikke klare før i begynnelsen av desember. Dersom toktindeksen indikerer iverksettelse av strengere vernetiltak, kan slike tiltak vanskelig komme på plass allerede fra starten av det påfølgende reguleringsåret.

Gytebestanden etter toktindeksen i 2010 viste en nedgang i forhold til 2009, noe som innebar at reguleringen skulle ta sikte på en nedgang i fiskedødeligheten på 15 % i 2011. Toktet i 2011 viste en høyere gytebestand enn i 2010, og åpnet derfor for en videreføring av reguleringene. I 2012 viste toktet igjen en nedgang i gytebestanden i forhold til foregående år, og dette tilsa reduksjon av fiskedødeligheten på 30 % i 2013 sammenlignet 2009-nivået. I 2013 og 2014 viste toktet en økning i gytebestanden, og reguleringene kunne dermed videreføres.

Tabellen nedenfor viser utviklingen i gytebestanden og hvor mye kysttorsk som er estimert landet i kommersielt fiske i perioden 2009-2014.

Tabell 20: Estimert gytebestand og kommersielle landinger av kysttorsk (antall i tusen tonn)

År	Gytebestand	Landinger
2009	14	25
2010	13	23
2011	17	29
2012	14	32
2013	23	22
2014	38	23

Kilde: ICES AFWG report 2015

I tillegg kommer landinger fra uregistrert rekreasjonsfiske. Fiskedødeligheten er ikke redusert slik gjenoppbyggingsplanen forutsetter, men gytebestanden i 2014 er den høyeste som er målt etter at planen ble vedtatt, og viser en positiv trend. Dersom toktet i 2015 viser en nedgang i gytebestanden i forhold til 2014-nivået, skal reguleringene for neste år etter planen ta sikte på å redusere fiskedødeligheten med 45 % relativt til 2009-nivået.

Kysttorskreguleringen fra 2014 er videreført i 2015. Fiskeridirektøren legger inntil videre til grunn at gjeldende kysttorskregulering videreføres i 2016.

Fiskeridirektoratet
 Postboks 185 Sentrum
 5804 BERGEN

ÁSSĚMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER DIN ČUJ./DERES REF.
 Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
 inge.arne.eriksen@samediggi.no

MIN ČUJ./VÁR REF. BEAIVI/DATO
 15/2246 - 28 30.10.2015
 Almmut go válddát oktavuoda/Oppgis ved henvendelse

Sámediggi
 Ávovárgeaidnu 50
 9730 Kárásjohka

telefuvdna: +47 78 47 40 00
 www.samediggi.no
 samediggi@samediggi.no

Ápmingstider:
 Mandag - Fredag
 08.00-15.30

Reguleringsmøtet sak 13 / 2015 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter torsk nord for 62 grader N i 2016

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter til fiske og bruk av marine ressursen. I sjøsamiske områder består mesteparten av fiskeflåten i dag av mindre enheter, Sametinget vil gjennom sine forslag til reguleringer i 2016, sikre driftsgrunnlaget til disse fartøyene og gjennom dette få til ordninger som er langsiktige og forutsigbare.

Sametingets foreslår følgende:

Kystfiskekvote:

- *Kystfiskekvoten settes til 3000 tonn*
- *Inntektene av fiske i åpen og lukket gruppe, skal være like store i STN-områdene*
- *Deler av Kystfiskekvoten benyttes til å høyne båtkvoten i åpen gruppe, til samme nivå som i lukket gruppe i STN-området*
- *De som selger sine fiskerettigheter/ kvote i lukket gruppe, får ikke rett til å fiske på Kystfiskekvoten de 5 første årene etter salget.*

Torsk generelt:

- *Revisjon av fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som nyttes i forvaltning av torsk, hyse, sei og lignende, slik at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfisket*
- *Forbud mot fiske med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer*
- *Fiskerettighetene til trålere som ikke overholder sine forpliktelser, overføres til kystflåten*
- *Fiskekvoter og overregulering må baseres på fartøyets faktiske lengde, og ikke på hjemmelslengde*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overregulering*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Kysttorsk spesielt:

- *Kysttorsk kvoten skal i sin helhet tildeles og fiskes av den konvensjonelle kyst- og fjordflåten*
- *Forbud mot fiske med trål innenfor 12. n.mil*
- *Forbud mot fiske innenfor 12. n.mil med fartøy som driver med innfrysning av fangst*
- *Forbud mot fiske med fartøy over 21 fisker innenfor 4 n. mil*
- *Forbud mot å fiske med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjene*

Bakgrunn

Kystfiskekvote, 3 000 tonn

Kystfiskekvoten ble gjort gjeldende f.o.m. år 2011 og har årlig blitt satt til en nedre grense på 3 000 tonn torsk. Kvoten er tillagt fiskere i åpen gruppe i STN-området.

Mange fiskere ønsker å fiske i åpen gruppe siden kvoten er gratis, men på grunn av liten kvote blir de «presset» til å kjøpe kvote og etablere seg i lukket gruppe. En likestilling av kvoter mellom lukket og åpen gruppe, også vil føre til at fiskere i åpen gruppe vil ta med mannskap da inntekts-grunnlaget blir større, samt at kvoten og inntekten for sesongen blir mer forutsigbar enn med dagens ordning er.

Sametingets forslag (se tabell 1):

Inntektene av fiske i åpen og lukket gruppe, skal være like store i STN-områdene. Dette gjøres ved å bruke deler av Kystfiskekvoten til å høyne den satte båtkvoten i åpen gruppe, til samme nivå som i lukket gruppe i STN-området.

Ved likestilling av kvoter i åpen og lukket er det rimelig å anta at mange i lukket gruppe vil selge sine rettigheter/kvoter, for deretter å fortsette sitt fiske i åpen gruppe. Salget vil være økonomisk motivert ettersom en kan fiske «kostnadsfritt» i åpen gruppe. Imidlertid vil en slik overgang bl.a. medføre at deltakelsen i åpen gruppe øker, og ettersom gruppekvoten er fast vil båtkvoten til den enkelte bli redusert.

Tabell 1	
Lukket gruppe	Åpen Gruppe
Ordinær torsk kvote 65 tonn	Tillegg fra Kystfiskekvoten:
	36 tonn
	Ordinær torsk kvote 29 tonn
Sum: 65 tonn	Sum: 65 tonn

For å hindre at noen prøver tjene på kvotesalg og samtidig fortsette sitt fiske i åpen gruppe, går Sametinget inn for at de som selger sine kvoter i lukket gruppe ikke får tildelt kvote fra Kystfiskekvoten, de første 5 årene etter salget.

Trålstigen

Sametinget har merket seg at fordeling av de marine ressursene (torsk, hyse, sei, sild, etc.) skjer etter en fordelingsnøkler (trålstigen), som stort sett er lik den som ble laget i 1990. Vi vet at forholdene som omhandler bestandssituasjon, flåte, industri, miljøhensyn og samfunnet generelt er totalt annerledes i dag enn hva tilfelle var i 1990. Ettersom mye av utviklingen innen ressursgrunnlaget, flåte, landindustri og demografisk utvikling henger nøye sammen, må fordeling av fiskeressurser også stå i forhold til hav som er gjeldende i dagens samfunn og ikke slik det var i 1990. Sametinget forslår en snarlig revisjon av trålstigen og en diskusjon vedrørende bruk/anvendelse av kvoter og samfunnets behov for aktivitet og arbeidsplasser.

Sametinget går videre inn for kvoter som tilhører trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, blir inndratt og overført i sin helhet til kystflåten som leverer sine fangster til mottaksanlegg på land.

Flytting av kvoterettigheter

Sametinget støtter ikke ordninger som fører til at kvoterettigheter flyttes fra nord til sør i Norge.

Sametinget støtter heller ikke ordninger som gjør at store fartøy kjøper opp fiskekvoter fra små fartøy. Fiskerettigheter som mange av de store fartøyene i dag fisker på, kommer fra de andre grupper, og da helst kvoterettigheter fra små båtene under 11 meter. Disse rettighetene må tilbakeføres til de kvotegruppene hvor rettigheten hører hjemme.

Bruk av båtens lengste lengde vs. hjemmelslengde

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde skal legges til grunn for kvotefordeling og regulering, og ikke hjemmelslengde. Dette forslaget vil sikre Finnmarksmodellen, og hindre at store båter drar nytte av ordninger som er laget til for å tilrettelegge fiske for de minste fartøyene.

Norsk kysttorsk

Sametinget går inn for at kvoten av kysttorsk i sin helhet skal tildes og fiskes av den konvensjonelle flåten. For å bygge opp bestanden av kysttorsk, samt legge forholdene bedre til rette for fjord- og kystfiske for de miste båtene, går Sametinget inn for at forbud mot fiske innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter opprettholdes.

Ungdomsfiske

Sametinget anser rekruttering av ungdom og andre som viktig for å videreføre samisk språk, kultur, næring og levesett. Sametinget støtte derfor de innkomne forslagen om avsetning av egn kvoter til ungdomsfiskeordning.

Dearvvuođaiguin/Med hilsen

John Osvald Grønmo
fágajodiheddji/fagleder

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

Notáhta • Notat

Geasa/Til: TilSbr_Navn.

Min čuj./Vår ref: 15/2246 - 12

Beaivi/Dato: 08.09.2015

Sámediggi
Árvovárgeaidnu 50
9730 Kárásjohka

telefuodna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápningstider:
Mandag - Fredag
08.00-14.30

Posisjonsnotat - Politikkutvikling ved bruk og forvaltning av Kystfiskekvoten vs. Sametingets budsjett

Bruk av Kystfiskekvoten i åpen gruppe

Forslag:

- **Fiskere (A og B) som fisker i åpen gruppe skal ha samme rett og mulighet til likt inntektsgrunnlaget, som fiskere i lukket gruppe.**

I dag har en yrkesfisker i lukket gruppe (der en kjøper/selger kvoter) med en båt i gruppen 9 – 9,99 meter en garantertkvote på 65,1 tonn torsk, mens en yrkesfisker som fisker i åpen gruppe (ikke lov med kjøp/salg av kvoter) har en maksimalkvote på 29 tonn. Dvs. en fisker som vil fiske i åpen gruppe - og spare seg for kvotekjøp på ca. kr. 1 million – får en torsk kvote som litt under ½-parten mindre enn en fisker som deltar i lukket gruppe. Kvotegapet mellom åpen og lukket gruppe gir en betydelig redusert inntekt for fisker i åpen gruppe i sammenligning med de i som deltar i lukket gruppe.

Mange fiskere ønsker å fiske i åpen gruppe siden kvoten er gratis, men på grunn av liten kvote blir de «presset» til å kjøpe kvote og etablere seg i lukket gruppe.

Etter 2011 har Fiskeridepartementet avsatt en Kystfiskekvoten på 3 000 tonn torsk. Denne kvoten har som målsetting å bedre inntektsgrunnlaget for fiskere i samiske områder. Kvoten er tillagt fiskere i åpen gruppe i STN-området. Sametinget har i tiden etter 2011 – i påvente av behandling i Fjordfisker-nemnda - ikke lagt noen sterke føringer i bruk av Kystfiskekvoten, men kun foreslått at en del av denne kvoten måtte bli tildelt som en tilleggskvote som kommer i tillegg til ordinær kvote i åpen gruppe.

Ved likestilling av kvoter i åpen og lukket (se tabell 1) er det rimelig å anta at mange flere enn i dag vil selge sine rettigheter (kvoter) i lukket gruppe, for deretter å fortsette sitt fiske i åpen gruppe. Grunnen til dette er som regel at en ved å gjøre dette salget så vil tjene en million eller to, og fortsatt kunne fiske i åpen gruppe der kvotene er gratis.

Deltakelsen i åpen gruppe vil ut fra dette øke unormalt og fiskekvotene for de som deltar i åpen gruppe vil gå ned ettersom antall fisker i gruppen øker. For å hindre at noen prøver tjene på kvotesalg og samtidig fortsette sitt fiske i åpen gruppe, kan en foreslå at de som selger sine kvoter i lukket gruppe ikke kan dra nytte av Kystfiskekvoten de første 5 årene etter salget. De kan gjerne fiske på grunnkvoten i åpen gruppe, men de får ikke tildelt rettigheter til å fiske på Kystfiskekvoten de 5 første årene.

Forslag:

- **Sametinget er mot kjøp/salg av kvoter og de fiskere som selger sine kvoterettigheter i lukket gruppe får en karantenetid på 5 år før de kan fiske på Kystfiskekvoten.**

Tabell 1	
Lukket gruppe	Åpen Gruppe
Ordinær 9- 9,9 meters kvote i 2015 – torsk Ca. 61,5 tonn	Tillegg fra Kystfiskekvoten: Ca. 32,5 tonn
	Ordinær 9-9,9 meters kvote i 2015 – torsk Ca. 29 tonn
Sum: 61,5 tonn	Sum: 61,5 tonn

Fjordfiskeremnda hadde møte i Mehamn den 25.08.2015. I sak om bruk av Kystfiskekvoten uttalte nemnda følgende:

- ***Kvoten i åpen gruppe skal være like stor som i lukket gruppe, og Kystfiskekvoten skal bidra til dette.***

For å få til en likestilling mellom åpen og lukket gruppe mener Fjordfiskeremnda at en skal bruke Kystfiskekvoten til å justeres opp kvoten i åpen gruppe, og med dette likestille inntektsgrunnlaget til fiskere i åpen og lukket gruppe.

Fjordfiskeremnda argumenterte også for at en likestilling mellom kvoter i lukket og åpen gruppe, også vil føre til at fiskere i åpen gruppe vil ta med mannskap da inntektsgrunnlaget blir større, samt at kvoten og inntekten for sesongen blir mer forutsigbar enn med dagens ordning.

Sametinget har vært mot forslaget om kjøp og salg av fiskerettigheter (kvoter), og Fjordfiskeremndas forslag i bruken av Kystfiskekvoten støtter opp under Sametingets politikk hvor fiskere i sjøsamiske områder skal kunne fiske uten å kjøpe kvoter.

Reguleringsseksjonen
Postboks 185 - Sentrum
Strandgaten 229

5804 BERGEN

Saksbehandler: Mia Høgi
Telefon: 94842957
Seksjon: Region Finnmark
forvaltningsseksjon
Vår referanse: 15/10225-2
Deres referanse: 15/9956
Vår dato: 31.08.2015
Deres dato: 31.07.2015

Att: Maja Kirkegaard Brix

MØTE OM KYSTFISKEKVOTEN FOR TORSK NORD FOR 62°N - SVAR FRA FJORDFISKENEMNDA

Fiskeridirektoratet region Finnmark viser til brev av 31.07.2015 om invitasjon av Fjordfiskerinemnda til møte om kystfiskeutvalgskvoten.

Kystfiskeutvalgskvoten ble debattert på nemndas møte i Mehamn 26.-27.08.2015. Nemnda vedtok da følgende om kystfiskeutvalgskvoten:

Tilleggskvantum av torsk til åpen gruppe

Vedtak:

For å sikre rekruttering, gis ungdom under 30 år som anskaffer seg eget fartøy for å delta i fiskeriene, et tillegg slik at kvoten blir som tilsvarende fartøy (maks inntil 10,99 m) i lukket gruppe. Ordningen må stå i minimum 5 år fra tildelingsdato.

En slik ordning vil også sikre finansieringsmulighetene.

For de øvrige settes i utgangspunktet en ekstra kvote på 25 tonn.

Ordningene skal gjelde fra og med 01.01.2016.

På samme møte ble nemnda enige om at Jan Andersen skal representere Fjordfiskeremnda på møtet om kystfiskeutvalgskvoten 24.09.2015. Geir Tommy Pedersen er vara.

Med hilsen

Sigmund Pleym Hågensen
seksjonssjef

Mia Høgi
rådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift

Mottakerliste:

Reguleringsseksjonen	Postboks 185 - Sentrum	5804	BERGEN
----------------------	---------------------------	------	--------

Kopi til:

Geir Tommy Pedersen	Skaiddevuolle	9147	BIRTAVARRE
Jan Andersen	Leines	8285	LEINES
Jorhill Andreassen	Postboks 116	9370	SILSAND

Sak 14/2015

Regulering av fisket etter hyse
nord for 62° N i 2016

SAK 14/2015

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 2016

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter hyse nord for 62°N i 2016 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill vil bli lagt ved i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren viser til økningen i totalkvoten på hyse de siste to årene. Økningen vil gjøre det enklere for fiskeflåten å få avviklet torskefiskeriene i flere områder og på ulike tider av året uten at innblandingen av hyse er for høy og dermed mangler kvotemessig dekning.

På 44. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det i den gjensidige fiskeriavtalen for 2015 åpnet opp for kvotefleksibilitet mellom kvoteår på inntil 10 % i fisket etter torsk og hyse fra og med 2015. Fiskeridirektøren viser til behandling av saken om innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår i torskefiskeriene i sak 5 i reguleringsmøtet i juni i år hvor det ble besluttet å innføre kvotefleksibilitet på gruppenivå for 2015. Fiskeridirektøren anbefaler å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå også i 2016.

Fiskeridirektøren legger opp til en videreføring av avsetningen på 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen skal dekke både registrert og uregistrert fangst i fritids- og turistfiske. Behovet for avsetning til forsknings- og forvaltningsformål i 2016 er ikke kjent, og fastsettes endelig rett før årsskiftet. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at inneværende års avsetninger er det beste estimatet for avsetning i 2016.

Havfiskeflåten foreslås gitt fartøyskvoter uten overregulering.

For kystfiskeflåten tilrås det maksimalkvoter med garanterte kvoter uten overregulering i bunn. Det foreslås å videreføre Finnmarksmodellen i lukket kystgruppe med varierende overregulering avhengig både av fartøyenes hjemmelslengde og største lengde. Som følge av kvoteøkning, anbefaler Fiskeridirektøren en langt romsligere overregulering i 2016 sammenlignet med overreguleringen de siste årene. Videre foreslås å opprette en felles bifangstordning for hele lukket kystgruppe som skal bidra til en lettere avvikling av torskefisket i perioder med innblanding av hyse i fangstene.

For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

Fiskeridirektøren ønsker at reguleringsmøtet blant annet skal diskutere:

- Grad av overregulering i kystfiskeflåten fra årets start
- Bifangstordning lukket kystgruppe

2 GENERELT OM HYSE

2.1 FISKET I 2014

Tabellen nedenfor gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av hyse i 2014. Den norske hysekvoten ble overfisket med ca. 1 000 tonn i 2014 og dette utgjør 1,2 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2014

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	33 148	33 124	24	99,9 %	534 891
Torsketrål	32 398	32 532	-134	100,4 %	525 997
Seitrål	750	592	158	78,9 %	8 894
Konvensjonelle	54 892	57 874	-2 982	105,4 %	658 405
Lukket kystgruppe ¹ :	40 830	45 647	-4 817	111,8 %	445 185
<i>Fartøy under 11 meter hjemmelslengde</i>	<i>9 257</i>	<i>9 533</i>	<i>-276</i>	<i>103,0 %</i>	<i>90 533</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>8 534</i>	<i>11 102</i>	<i>-2 568</i>	<i>130,1 %</i>	<i>129 100</i>
<i>Bifangstordning under 15 meter hj.lengde</i>	<i>4 338</i>	<i>1 948</i>	<i>2 390</i>	<i>44,9 %</i>	
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hjemmelslengde</i>	<i>12 045</i>	<i>14 183</i>	<i>-2 138</i>	<i>117,8 %</i>	<i>124 360</i>
<i>Fartøy over 21 meter hjemmelslengde</i>	<i>6 656</i>	<i>8 881</i>	<i>-2 225</i>	<i>133,4 %</i>	<i>101 192</i>
Konvensjonelle havfiskefartøy	9 735	9 935	-200	102,1 %	196 418
Åpen kystgruppe	4 327	2 292	2 035	53,0 %	16 802
Forskning og forvaltning	584	228	356	39,0 %	3 335
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	0	100,0 %	401
Kompensasjon havfiskeflåten³	1 560		1 560		
Annet⁴		20	-20		101
Totalt	90 484	91 546	-1 062	101,2 %	1 197 133

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 15. oktober 2015

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen.

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 54 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

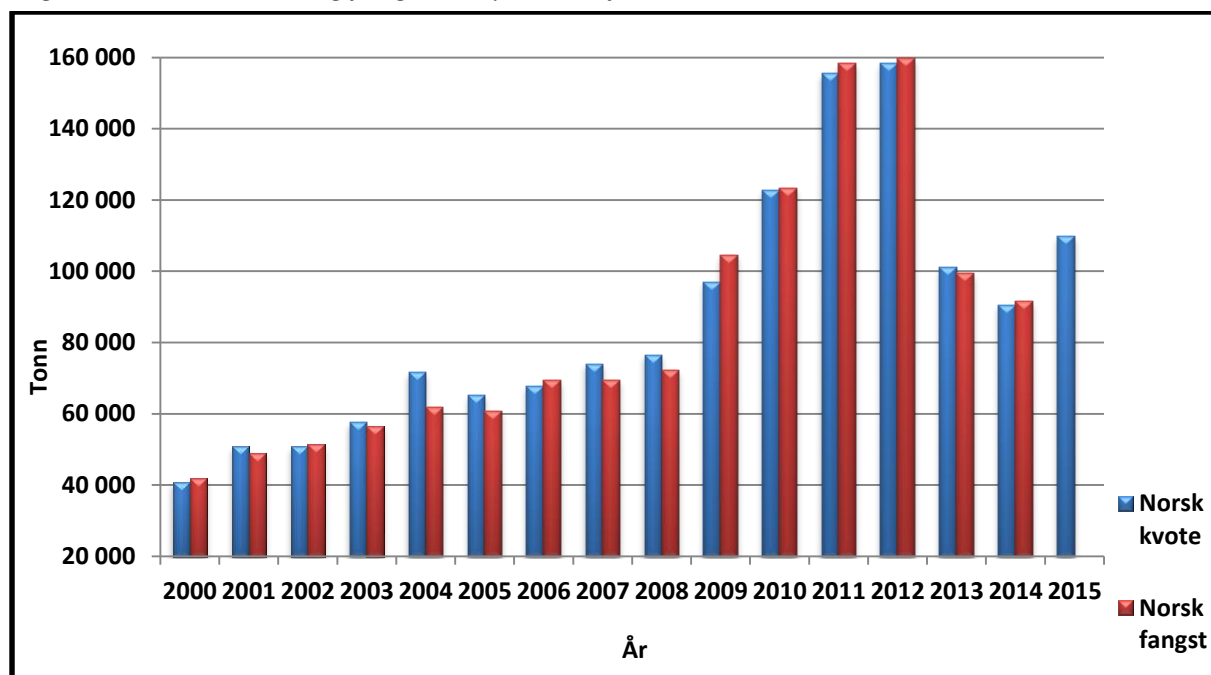
³ Kompensasjon til havfiskeflåten for manglende adgang til EU-sonen. Fangst på denne avsetningen føres på fartøygruppene.

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Det gjensto ca. 1 400 tonn av gruppekvote (inklusive kompensasjonskvotene) til havfiskeflåten, mens fartøy i åpen og lukket kystgruppe overfisket gruppeandelene med nesten 2 800 tonn i 2014.

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av hyse i årene 2000 til 2015.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av hyse nord for 62°N i årene 2000 til 2015

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 15. oktober 2015

2.2 KVOTER OG FANGST I 2015

2.2.1 Kvoter i 2015

På 44. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det enighet om en totalkvote på 178 500 tonn hyse for 2015. Norge og Russland ble enige om å øke totalkvoten til 223 000 tonn i juni 2015. Bakgrunnen for økningen av hysekvoten midt i året er at forskerne i ICES har oppjustert hysebestanden som følge av en revidert metodikk for bestandsvurderingen.

14 212 tonn ble avsatt til tredjeland, og de resterende 208 788 tonn ble fordelt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2015

Land	Kvote (tonn)
Norge	108 894
Russland	99 894
Tredjeland	14 212
Totalt	223 000

Av dette kunne inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten ble det besluttet å disponere 548 tonn til forsknings- og undervisningsformål. I tillegg ble det avsatt 300 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfisket. 3 053 tonn avsatt til tredjeland er tilbakeført til nasjonal kvote. 930 tonn er avsatt til havfiskeflåten som kompensasjon for manglende adgang i EU-sonen i 2014. Disponibel kvote til fordeling til norske fartøy utgjør da 110 169 tonn.

Trål har en gruppekvote på 41 864 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy har en gruppekvote på 68 305 tonn (62 %).

Tabell 3 viser kvotefordeling på de ulike fartøygruppene i 2015:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2015

Fartøygrupper*	Kvoter i tonn
Torsketrål	41 114
Seitrål	750
Sum trål	41 864
Konvensjonelle havfiskefartøy	12 295
Lukket kystgruppe	50 546
Åpen kystgruppe	5 464
Sum konvensjonelle redskaper	68 305

*I tillegg kommer 930 tonn som følge av kompensasjon til havfiskeflåten for manglende adgang i EU-sonen i 2014

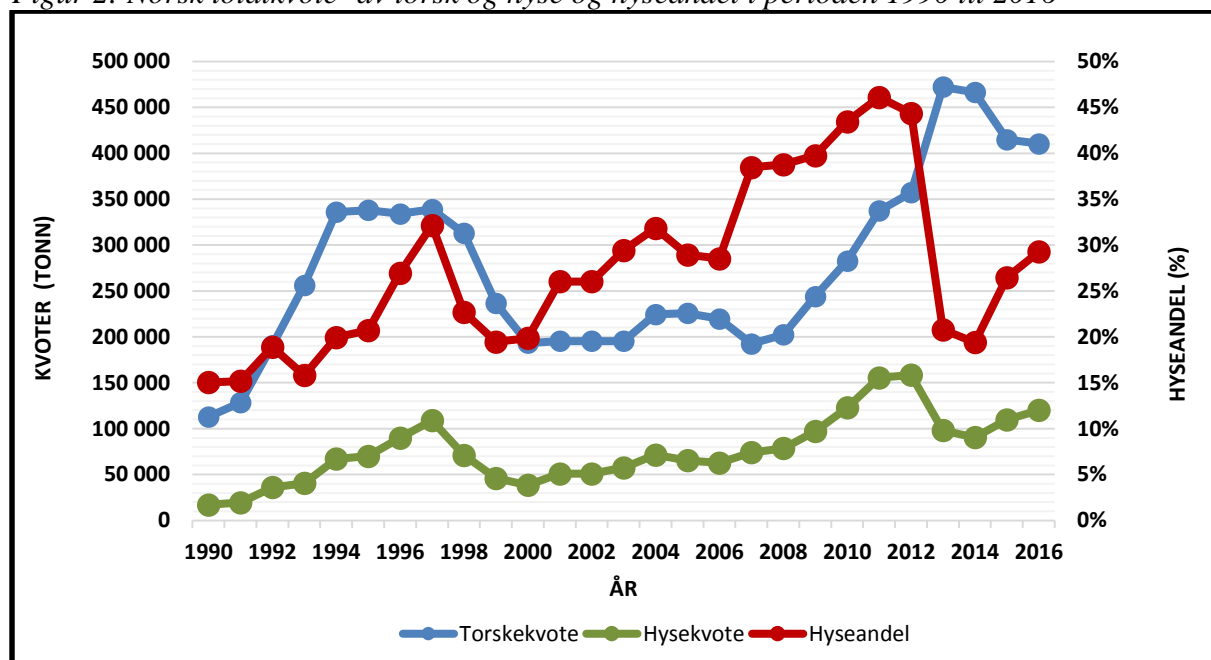
2.2.2 Blandingsforholdet mellom torsk og hyse

Blandingsforholdet mellom torske- og hysekvotene har vært utfordrende med tanke på å få gjennomført torskefisket de siste årene. I perioder har de kystnære torskefiskeriene vært preget av høy innblanding av hyse til tross for at hysebestanden har vært på vei ned.

Figur 2 gir en oversikt over totalkvotene på torsk og hyse og hyseandel av torskekvoten de siste 26 årene. I årene 2008 til 2011 var hysekvoten høy og hyseandelen lå på 40 % og mer. I 2013 ble hysekvoten kraftig redusert og hyseandelen lå på 21 %, og i 2014 utgjorde hyseandelen enda mindre av torskekvoten, ned mot 19 %. Økning i hysekvoten de siste årene i kombinasjon med en reduksjon i torskekvoten, har bidratt til at hyseandelen i 2016 vil

utgjøre 29 %. Inneværende års og neste års blandingsforhold mellom torsk og hyse bør bidra til at det blir enklere for fiskeflåten å få gjennomført torskefiskeriene.

Figur 2: Norsk totalkvote¹ av torsk og hyse og hyseandel i perioden 1990 til 2016

¹TAC avtalt i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon justert for kysttorsk, kysthyse og overføring/tilbakeføring tredjelandskvoter

2.2.3 Status i fisket i 2015

Tabell 4 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av hyse nord for 62°N i 2015 pr. 29. oktober. Ca. 68 % av kvoten er oppfisket, og det betyr at det gjenstår ca. 36 000 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var ca. 82 % av kvoten er oppfisket, og det vil si at det gjenstod ca. 14 000 tonn.

På 45. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon besluttet partene at den maksimalt tillatte overføringssandelen på 10 % av partenes nasjonale hysekvote beregnes fra kvotestørrelsene angitt i vedlegg 3 til protokollen. Dette innebærer at kvoter avsatt til forskning og tredjeland ikke inngår i beregningsgrunnlaget for kvotefleksibilitet. For Norge gir dette mulighet for å overføre inntil 10 489 tonn av hysekvoten fra 2015 til 2016.

Vi viser til sak 5 i reguleringsmøtet 4. juni 2015, hvor spørsmålet om å innføre kvotefleksibilitet mellom kvoteår i torskefiskeriene nord for 62°N ble drøftet. Når det gjelder kvotefleksibilitet i fisket etter hyse i 2015, ble det besluttet å innføre slik fleksibilitet på gruppenivå fra og med inneværende år.

For havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle havfiskefartøy) gjenstår ca. 17 000 tonn av årets kvoter mot 11 000 tonn i 2014, mens det i kystgruppen gjenstår ca. 17 000 tonn av årets kvoter mot ca. 3 000 tonn i på tilsvarende tidspunkt i 2014. Hovedårsaken til at det står såpass mye igjen av årets kvoter, er økningen i totalkvoten på 25 % midt i året, jf. punkt 2.2.1. Gitt maksimalt tillatte overføringssandel på 10 489 tonn hyse fra 2015 til 2016, bør reguleringene legges til rette for at det landes ca. 25 000 tonn hyse før årsskiftet.

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2015

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	41 864	30 063	11 801	71,8 %	292 672
Torsketrål	41 114	29 386	11 728	71,5 %	284 053
Seitrål	750	677	73	90,3 %	8 619
Konvensjonelle	68 305	46 045	22 260	67,4 %	477 682
Lukket gruppe:	50 546	35 689	14 857	70,6 %	320 750
<i>Fartøy under 11 meter hj.lengde</i>	<i>12 174</i>	<i>7 455</i>	<i>4 719</i>	<i>61,2 %</i>	<i>76 451</i>
<i>Fartøy 11 - 14,9 meter hj.lengde</i>	<i>11 222</i>	<i>9 952</i>	<i>1 270</i>	<i>88,7 %</i>	<i>95 067</i>
<i>Bifangstordning under 15 meter hj.lengde</i>	<i>4 000</i>	<i>1 303</i>	<i>2 697</i>	<i>32,6 %</i>	
<i>Fartøy 15 - 20,9 meter hj.lengde</i>	<i>14 911</i>	<i>10 320</i>	<i>4 591</i>	<i>69,2 %</i>	<i>91 336</i>
<i>Fartøy over 21 meter hj.lengde</i>	<i>8 239</i>	<i>6 659</i>	<i>1 580</i>	<i>80,8 %</i>	<i>57 896</i>
Konvensjonelle havfiskefartøy	12 295	6 980	5 315	56,8 %	129 769
Åpen gruppe	5 464	3 376	2 088	61,8 %	27 163
Forskning og forvaltning	548	36	512	6,6 %	409
Rekreasjons- og ungdomsfiske¹	300	300	0	100,0 %	419
Kompensasjon havfiskeflåten²	930		930		
Annet³					322
Totalt	111 947	76 444	35 503	68,3 %	771 504

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 29. oktober 2015

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen.

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 53 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas.

³ Kompensasjon til havfiskeflåten for manglende adgang til EU-sonen. Fangst på denne avsetningen føres på fartøygruppene.

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser.

2.3 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2015

2.3.1 Trålgruppen

Etter avsetning til seitrålerne tilsvarende 750 tonn hyse, er torsketrålernes gruppekvote på 41 114 tonn hyse. Torsketrålernes ble fra årsskiftet regulert med fartøykvoter uten overregulering med 369 tonn pr. kvotefaktor, og kvotene er nå 468 tonn pr. kvotefaktor som følge av økningen i totalkvoten og tilbakeføring av tredjelandskvote. I tillegg er torsketrålernes tildelt en tilleggskvote på 15 tonn hyse pr. fartøy som kompensasjon for manglende adgang til EU-sonen vinteren 2014.

Torsketrålernes har landet ca. 29 000 tonn hyse pr. 29. oktober, inklusive fiske på tilleggskvoter, og det betyr at ca. 12 000 tonn (29 %) av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor gjenstod ca. 8 000 tonn, og det vil si 25 % av kvoten. Det forventes at gruppekvoten blir oppfisket.

Seitrålerne har en avsetning på 750 tonn hyse til dekning av bifangst i seifisket. Fartøy med seitråltillatelse kan ha bifangst inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og landet fangst. På grunn av problemer med innblanding av torsk er bifangstprosenten satt til 30 % i perioden 1. januar til 31. mai. Seitrålerne fikk også 15 tonn hyse i tilleggskvote og denne kan tas i et direkte fiske. Pr. 29. oktober er det landet ca. 680 tonn hyse av fartøy med seitrålkonsesjon, inklusive fiske på tilleggskvoter.

2.3.2 Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Reguleringsopplegget i 2015 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket og åpen kystgruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er på totalt 68 305 tonn i 2015. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.3.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy har 18 % av gruppekvote til konvensjonelle fartøy, det vil si 12 295 tonn. Konvensjonelle havfiskefartøy ble fra årsskiftet regulert med fartøykvoter uten overregulering med 110 tonn pr. kvotefaktor, og kvotene er nå 139 tonn pr. kvotefaktor som følge av økningen i totalkvoten og tilbakeføring av tredjelandskvote. I tillegg er konvensjonelle havfiskefartøy tildelt en tilleggskvote på 15 tonn hyse pr. fartøy som kompensasjon for manglende adgang til EU-sonen vinteren 2014.

Pr. 29. oktober er det landet ca. 7 000 tonn i fartøygruppen, og det gjenstår således ca. 5 300 tonn (43 %) av gruppekvote. På samme tid i fjor var det landet ca. 6 700 tonn og det sto da igjen ca. 3 000 (31 %) tonn av gruppekvote til konvensjonelle havfiskefartøy. Det forventes at gruppekvote tas.

2.3.2.2 Lukket kystgruppe

Lukket kystgruppe har 74 % av gruppekvote til konvensjonelle fartøy, det vil si 50 546 tonn i 2015. Lukket kystgruppe vært regulert med maksimalkvoter med høy overregulering og garanterte kvoter i bunn uten overregulering. Fartøy i lukket kystgruppe er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde og hver lengdegruppe har egne gruppekvoter.

Det er satt av 4 000 tonn hyse nord for 62°N til kystfartøy under 15 meter hjemmelslengde til en bifangstordning i 2015. Fartøy kan delta i ordningen selv om de har fartøy- eller maksimalkvote igjen. Bifangsten beregnes ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag til og med søndag. Fartøy som har hysekvote igjen blir belastet for fangsten som overstiger 25 prosent på ukebasis. I den enkelte fangst og ved landing skal hyseandelen være mindre enn 50 prosent, med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote. Tabell 5 viser kvotefordeling og bifangst i de ulike lengdegruppene i 2015.

Tabell 5: Gruppekvoter i fordelt på lengdegrupper lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N i 2015

Hjemmelslengde	Andel	Gruppekvote	Avsatt bifangstordning
Under 11 meter hj. lengde	28,2 %	12 174	2 080
11 - 14,99 meter hj. lengde	26,0 %	11 222	1 920
15 - 21,99 meter hj. lengde	29,5 %	14 911	
Over 21 meter hj. lengde	16,3 %	8 239	
Totalt	100,00 %	46 546	4 000

Overreguleringen i lukket kystgruppe er økt i samråd med fiskerinæringen ved fire anledninger i 2015 for å legge til rette for at gruppekvoter tas. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde er nå regulert med fritt fiske, og fartøy på og over 11 meter hjemmelslengde har romslige maksimumkvoter med høy overregulering. Tabell 6 gir en oversikt over fordelingsdatoer og overregulering i de enkelte lengdegruppene så langt i år.

Tabell 6: Overregulering i lukket kystgruppes fiske etter hyse nord for 62°N i 2015

Hjemmelslengde	Største lengde	1. jan - 4. juni	5. juni - 23. aug	24. aug - 27. sept	28. sept – 1. nov	2. nov – dags dato
Under 11 m	Under 11 m	1 200 %	2 400 %	3 000 %	<i>Fritt fiske</i>	<i>Fritt fiske</i>
	Over 11 m	600 %	1 200 %	1 500 %	Fritt fiske	Fritt fiske
11 - 14,9 m	Under 11 m	600 %	600 %	800 %	1 300 %	2 800 %
	Over 11 m	300 %	300 %	400 %	650 %	1 400 %
15 - 20,9 m	Under 11 m	80 %	80 %	150 %	325 %	1 200 %
	Over 11 m	40 %	40 %	75 %	162,5 %	600 %
21 - 27,9 m	Under 11 m	80 %	80 %	150 %	325 %	1 200 %
	Over 11 m	40 %	40 %	75 %	162,5 %	600 %

Pr. 29 oktober er det registrert landet ca. 36 000 tonn hyse i lukket kystgruppe, og det gjenstår således ca. 15 000 tonn av gruppeknoten. Til sammenligning var det landet ca. 40 000 tonn og 39 000 tonn på tilsvarende tidspunkt henholdsvis i 2013 og 2014. Det er estimert landet ca. 900 tonn på bifangstordningen under 15 meter hjemmelslengde.

Det står igjen ca. 15 000 tonn (29 %) av gruppeknoten, og det er lite sannsynlig at lukket kystgruppe klarer å utnytte denne innen årsskiftet. 10 % kan overføres til neste år som følge av kvotefleksibilitetsordningen, men siden havfiskeflåten etter all sannsynlighet vil utnytte sine fiskemuligheter, kan man velge å tillate en større overføring enn 10 % på gruppenivå. Årsaken til at det gjenstår såpass mye av årets gruppekvote er noe uventet da gruppekvote ble overfisket med henholdsvis ca. 2 000 tonn og 4 800 tonn i 2013 og 2014. Årsakene til stort restkvantum er blant annet:

- 25 % kvoteøkning midt i året som følge av økning i totalkvoten
- Kystflåten ble tidlig ferdig med torskefisket, slik at innblandingen av hyse i fangstene har vært lavere enn forventet
- Markedsituasjonen har endret seg vesentlig etter økningen i totalkvoten; med lavere priser og tendenser til oppbygging av lager

2.3.2.3 Åpen kystgruppe

Åpen kystgruppe har 8 % av gruppeknoten til konvensjonelle fartøy, det vil si 5 464 tonn i 2015. Pr. 29. oktober er det landet ca. 3 400 tonn i fartøygruppen, og det gjenstår således ca. 2 100 tonn av gruppeknoten. Åpen kystgruppe har fisket uten begrensninger i kvoten hele året, og det forventes ikke at åpen kystgruppe utnytter årets gruppekvote.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2016

3.1 BESTANDSITUASJONEN

ICES (*The International Council for the Exploration of the Sea*) klassifiserer hysebestanden til å ha god reproduksjonsevne, og bærekraftig beskatning. Gytebestandens størrelse har vært over føre-var-grensen (B_{pa}) siden 1990. Fiskedødeligheten ble redusert fra et nivå over det kritiske (F_{lim}) i 1988 til under føre-var-nivået i 1989, og har siden ligget i underkant av føre-var-nivået og rundt fiskedødeligheten i høstningsregelen (F_{mp}). Årsklassene i årene 2004 til 2006 er vurdert som meget sterke og dominerer fortsatt gytebestanden. Toktene viser at årsklassene i 2010 og 2012 er under langtidsgjennomsnittet, mens 2011 og 2013 er litt over gjennomsnittet.

Gytebestanden av hyse er betydelig oppskrevet i forhold til fjorårets bestandsvurdering. Det er en følge av endringer som ble gjort på metoderevisjonsmøtet tidligere i år. Da ble det innført en ny statistisk beregningsmodell som er mer robust og som håndterer usikre data noe bedre enn den gamle modellen. Hysen har hatt god overlevelse og vekst i senere år.

Kritisk verdi for gytebestanden (B_{lim}) er 50 000 tonn, og kritisk verdi for fiskedødeligheten (F_{lim}) er 0,77. Føre-var-grensen for gytebestanden (B_{pa}) er 80 000 tonn og føre-var-grensen for fiskedødelighet (F_{pa}) er 0,47. På bakgrunn av en antatt fiskedødelighet på 0,25 i 2015, har ICES beregnet at gytebestanden i 2016 vil være på 637 000 tonn.

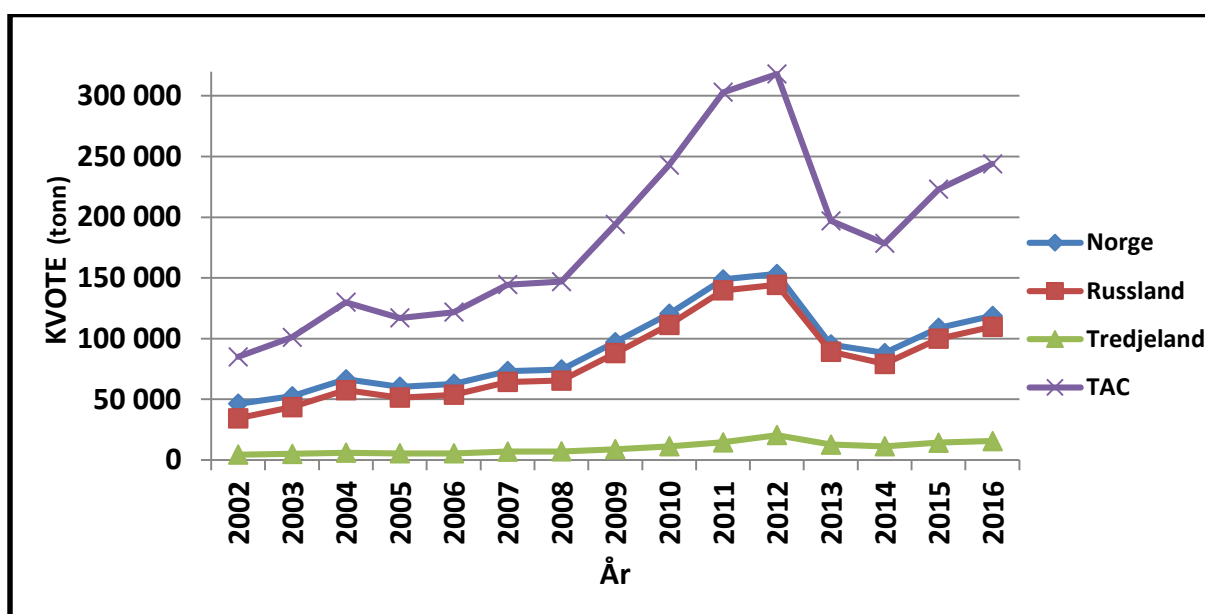
Den vedtatte forvaltningsregelen tilsier en TAC (*Total Allowable Catch*) i 2016 på 244 000 tonn, som tilsvarer en fiskedødelighet (F_{mp}) på 0,35.

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2016 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

På 45. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å fastsette en totalkvote for 2016 på 244 000 tonn i tråd med rådgivningen fra ICES. Det er avsatt 15 600 tonn til tredjeland, og de resterende 228 400 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Figur 3 viser utviklingen i TAC og kvoter av hyse nord for 62°N i årene 2002 til 2016. Kvotene økte med over 270 % i perioden fram til 2012, og TAC var på 85 000 tonn i 2002. Kvoten har økt med 37 % fra 2014 til 2016.

Figur 3: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland av hyse nord for 62°N i årene 2002 til 2016

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten i 2016 som følger:

Tabell 7: Kvotesituasjonen for 2016

Land	Kvote (tonn)
Norge	118 700
Russland	109 700
Tredjeland	15 600
Totalt	244 000

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2016. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter i 2016 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at inneværende års avsetninger til formålene nevnt ovenfor, er det beste estimatet for avsetninger i 2016. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering. I de fiskerier hvor det er innført kvotefleksibilitet mellom kvoteår, vil ubenyttede andeler på avsetningene påplusses neste års totalkvote og motsatt gå til fratrukk dersom avsetningene er for lave.

I 2015 er det avsatt 548 tonn hyse nord for 62°N til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter, og regneeksempelet i forslaget til reguleringer for 2016 legger dette kvantumet til grunn.

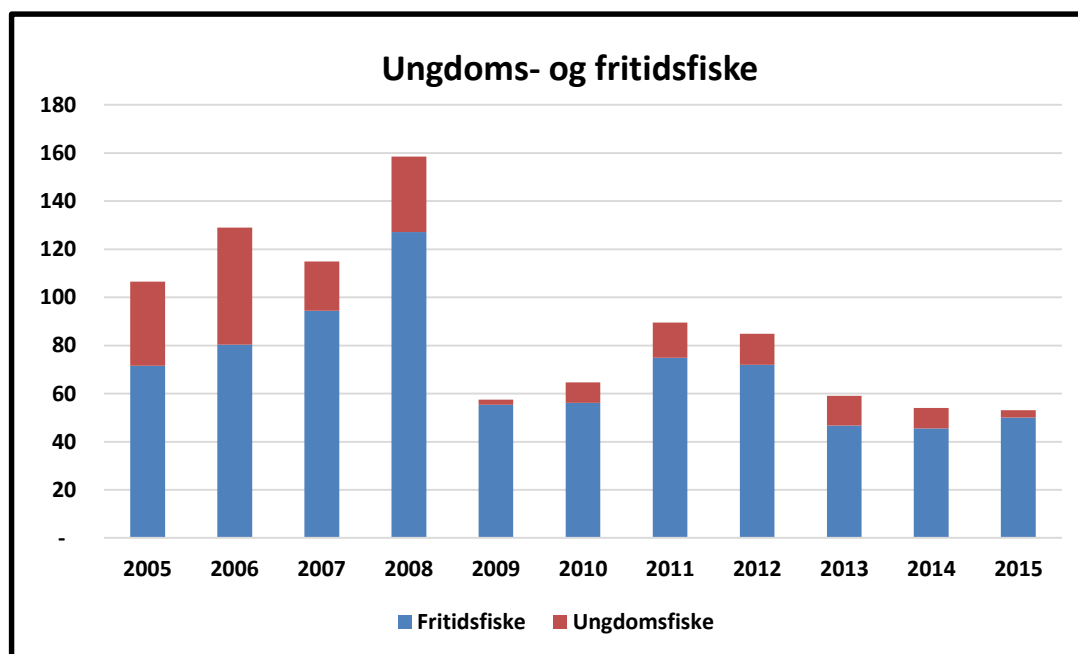
Basert på siste års erfaringer, legger man til grunn at det vil stå igjen en del ubenyttet tredjelandskvantum. Fra årets begynnelse foreslås å overføre 2 000 tonn av forventet ubenyttet tredjelandskvantum til nasjonal kvote. Disponibel kvote eksklusive avsetning til forsknings- og forvaltningsformål blir dermed 120 152 tonn i 2016.

3.2.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist- og fritidsfiske)

I 2015 er det avsatt 300 tonn hyse til dekning av registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote og at det derfor avsettes hyse til dette formålet i også 2016.

Figur 4 viser omsatt fritidsfangst og fangst av hyse fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. I gjennomsnitt har det blitt omsatt ca. 90 tonn hyse innenfor disse ordningene de siste 11 årene. I tillegg kommer det uregistrerte uttaket av hyse fra turist- og fritidsfiske.

Figur 4: Omsatt fangst (tonn) av hyse nord for 62°N i fritids- og ungdomsfisket i perioden 2006 til 2015

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 24. oktober 2015

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2016 avsettes 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Dette innebærer en disponibel kvote av hyse nord for 62°N for norske fiskere på 119 852 tonn.

3.2.2 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår en ressursfordeling som gir en trålandel på 38 %. Forslaget vil gi en gruppekvote til trålerne på 45 544 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 74 308 tonn.

Fiskeridirektøren tilrår at trål får en gruppekvote på 45 544 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 74 308 tonn (62 %).

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2016

4.1 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for konsesjon videreføres i 2016, noe som innebærer at fartøyene må ha konsesjonspliktig torsketråltillatelse eller seitråltillatelse for å delta.

4.2 FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Det forventes at deltakervilkår i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i all hovedsak videreføres i 2016.

5 REGULERINGSFORSLAG FOR 2016

5.1 KVOTEFLEKSIBILITET MELLOM KVOTEÅR I TORSKEFISKERIENE

Under 44. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det inngått avtale om kvotefleksibilitet mellom kvoteår i fisket etter torsk og hyse fra og med 2015:

«Partene kan overføre inntil 10 % av egne kvoter av torsk og hyse for 2015 til 2016. En slik overføring vil komme i tillegg til vedkommende parts kvote for 2016. Partene kan også gi egne fartøyer tillatelse til å fiske inntil 10 % over egne kvoter av torsk og hyse i 2015. Ethvert kvantum fisket utover vedkommende parts kvote for 2015 skal trekkes fra kvoten for 2016.»

Vi viser til sak 5 i reguleringsmøtet 4. juni 2015 vedrørende innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår der det ble foreslått at ethvert kvantum fisket ut over vedkommende fartøygruppes gruppekvote, skal gå til fratrekk på fartøygruppens gruppekvote det påfølgende år. I tillegg ble det foreslått at inntil 10 % av en fartøygruppes gruppekvote kan overføres til neste år. Dette innebærer at dersom gruppekvotene overfiskes eller det gjenstår ubenyttet kvantum ved årsskiftet vil dette gå til fratrekk eller påplussing av neste års gruppekvote.

Fiskeridirektøren legger til grunn at grupper defineres som følgende i hysereguleringen:

- Trålgruppen
- Konvensjonelle havfiskefartøy
- Lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe mellom 11 og 15 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe mellom 15 og 21 meter hjemmelslengde
- Lukket kystgruppe over 21 meter hjemmelslengde

- Bifangstordning for lukket kystgruppe under 15 meter hjemmelslengde (under-/overfiske tilfaller hele lukket kystgruppe under 15 meter hjemmelslengde)
- Åpen kystgruppe

Fiskeridirektøren mener at det kan være hensiktsmessig å innføre kvotefleksibilitet i flere fartøygrupper på fartøynivå i fremtiden. Fiskeridirektøren viser til arbeidet med utvikling av nytt kvoteregister og fraråder en slik reguleringsmodell i torskefiskeriene før arbeidet med det nye kvoteregisteret er ferdigstilt i Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektøren anbefaler derfor å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå i fisket etter hyse også i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår at ethvert kvantum fisket ut over vedkommende fartøygruppes gruppekvote, skal gå til fratrekke på fartøygruppens gruppekvote det påfølgende år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppene kan overføre inntil 10 % av gruppekvoten til det påfølgende år. Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, skal den overskytende kvoten refordelles til alle fartøygrupper etter etablerte fordelingsnøkler det påfølgende år.

I den videre saksfremstillingen legges det til grunn prognoser på hvor mye det kan forventes at de enkelte fartøygruppene kan overføre mellom 2015 og 2016, men endelige kvoteenheter fastsettes når fangststatistikken ansees for komplett etter årsskiftet.

5.2 FORSLAG TIL REGULERING AV TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote av hyse vil utgjøre 45 544 tonn i 2016 etter forslaget i punkt 3.2.2.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at seitrålerne kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. I perioden 1. januar til 31. mai foreslås tillatt bifangst å være inntil 30 %.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 2016 blir 44 794 tonn hyse.

Torsketrålerne har tradisjonelt ikke hatt problemer med å ta gruppekvotene av hyse, og Fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøykvotene fordeles uten overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer

behovet for overregulering. Det legges til grunn at trålerne utnytter gruppekvoten i 2015 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2016.

Pr. 21. oktober 2015 er det 87,9266 kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret fordelt på 36 fartøy. Fartøykvoter på 509 tonn hyse pr. kvotefaktor innebærer kvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålernes fiske reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 509 tonn hyse.

5.3 FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en hysekvote på 74 308 tonn i 2016 etter forslaget i punkt 3.2.2.

5.3.1 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår at 18 % av den konvensjonelle kvoten tildeles konvensjonelle havfiskefartøy. Dette er den samme kvoteandelen som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 13 376 tonn (18 %).

Erfaring tilsier at alle fartøy utnytter sine fartøykvoter, og det er således ikke behov for å legge inn overregulering. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Det legges til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy utnytter gruppekvoten i 2015 og at det dermed ikke er noe kvantum som skal overføres til 2016.

Pr. 21. oktober 2015 er det 88,5292 kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret fordelt på 26 fartøy. Fartøykvoter på 151 tonn hyse pr. kvotefaktor innebærer kvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøys fiske reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 151 tonn hyse.

5.3.2 Forslag til regulering av lukket kystgruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket kystgruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, det vil si 74 %, noe som gir en gruppekvote på 54 987 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at lukket kystgruppe får en gruppekvote på 54 987 tonn.

5.3.2.1 Bifangstordning i lukket kystgruppe

Norges Fiskarlag ber om at det fra og med 2016 bør opprettes en bifangstordning for hele lukket kystgruppe. De ønsker en bifangstordning på 30 % i fiske etter andre fiskeslag når fisket stoppes eller når maksimalkvoten er oppfisket. Det må i tilfellet settes av kvantum til kvotemessig dekning til en slik bifangstordning.

Fiskeridirektøren ønsker å sette av 6 000 tonn hyse til en bifangstordning fra gruppekvoten til lukket kystgruppe for å legge til rette for en hensiktsmessig avvikling av fisket etter andre fiskeslag ved innblanding av hyse. Det anbefales å åpne opp for inntil 30 % bifangst av hyse i hver enkelt fangst og landing for fartøy som er ferdige med fartøy-/maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren tilrår å avsette 6 000 tonn hyse til en bifangstordning i lukket kystgruppe.

Fiskeridirektøren foreslår videre å tillate inntil 30 % bifangst i hver enkelt fangst og landing for fartøy som er ferdige med fartøy- eller maksimalkvoter. Tillatt bifangst kan justeres ved behov.

5.3.2.2 Gruppekvoter i lukket kystgruppe

Det legges opp til å videreføre reguleringen i lukket kystgruppe fra inneværende år med Finnmarksmodellen hvor kystflåten deles inn i fire lengdegrupper etter fartøyenes hjemmelslengde, men med hel og halv overregulering basert på fartøyenes største lengde. Etter avsetningen til bifangst utgjør kvote til fordeling i lukket kystgruppe 48 987 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 8. Gruppekvotene følger Norges Fiskarlags vedtak fra 2007.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppekvoter for 2016:

Tabell 8: Forslag til gruppekvoter i 2016

Lengdegrupper	Andel	Gruppekvoter (tonn)
Under 11 meter hjemmelslengde	28,2 %	13 814
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	26,0 %	12 737
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	29,5 %	14 451
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	16,3 %	7 985
Totalt	100,00 %	48 987

Det ikke blitt fordelt strukturgevinsten siden reguleringsmøtet høsten 2006. Fiskeridirektøren tar sikte på å fordele strukturgevinsten og justere kvotefaktorene for lukket kystgruppe i nær framtid.

Det enkelte fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyets hjemmelslengde.

Gruppekvotene må justeres for eventuelt over- eller underfiske av 2015-kvoten. Det er vanskelig å ha noen kvalifisert formening om hvordan fisketakten etter hyse utvikler seg i tiden frem mot årsskiftet, men det er rimelig å anta at det vil stå igjen mer enn de 10 % som hele lukket kystgruppe kan overføre til 2016. I dette regneeksempelet legges det derfor opp til 10 % overføring av 2015-kvoten til 2016 i alle lengdegrupper. Prognoser for forventede overføringer av kvoter går fram av tabell 9.

Tabell 9: Prognose for overføring av kvoter (tonn) i lukket kystgruppe fra 2015 til 2016

Lengdegrupper	Prognose overføring fra 2015 til 2016	Prognose gruppekvoter 2016
Under 11 meter hjemmelslengde	1 398	15 212
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	1 289	14 026
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	1 462	15 913
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	808	8 793
Totalt	4 957	53 944

5.3.2.3 Kvoter og overregulering i lukket kystgruppe

Deltakelse og utnytting av hysekvotene i kystflåten er svært varierende og avhengig av innsiget av hyse i fjorder og kystnære strøk. Landet kvantum påvirkes også av hvor omfattende innblandingen av hyse er i fisket etter torsk. Værforholdene i hovedsesongen har

også vesentlig betydning for kvoteutnyttelsen, særlig for de mindre fartøyene. Markedssituasjonen for hyse har vært noe vanskelig de siste månedene med lav pris og etterspørsel.

Disponibel kvote for hele lukket kystgruppe vil utgjøre ca. 59 944 tonn inklusive bifangstavsetning i 2016, gitt prognose i tabell 9. Dette utgjør ca. 10 000 tonn mer enn kvoten i inneværende år. Til sammenligning hadde lukket kystgruppe i 2012 fritt fiske hele året, og fartøygruppen landet da totalt ca. 60 000 tonn. Dette betyr at overregulering fra inneværende år må settes betydelig opp fra årets start.

Gruppekvote av hyse foreslås utdelt som maksimalkvoter med varierende grad av overregulering fra årets begynnelse, og med garanterte fartøykvoter uten overregulering i bunn.

Overreguleringen (jf. tabell 10) for fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter foreslås til 1 600 % og 800 % for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter. For øvrig foreslås 450 % overregulering for fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde og under 15 meter hjemmelslengde og 150 % for fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde. I tråd med reguleringsopplegget for torsk, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med største lengde over 11 meter. For fartøy med største lengde under 11 meter, vil overreguleringen være dobbelt så stor som for fartøy med største lengde over 11 meter. Det foreslås å dele ut kvotene som maksimalkvoter.

Tabell 10: Forslag til overregulering i lukket kystgruppes fiske etter hyse i 2016

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering
Under 11 m	Under 11 m	1 600 %
	Over 11 m	800 %
11 - 14,9 m	Under 11 m	900 %
	Over 11 m	450 %
15 - 20,9 m	Under 11 m	300 %
	Over 11 m	150 %
21 - 27,9 m	Under 11 m	300 %
	Over 11 m	150 %

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket kystgruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn, slik som det fremgår av i tabell 11.

Tabell 11: Forslag til maksimalkvoter lukket kystgruppe i 2016

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m	Herav garantert
under 7 meter	1,12	115,5	61,1	6,8
7 - 7,9	1,31	135,1	71,5	7,9
8 - 8,9	1,56	160,8	85,2	9,5
9 - 9,9	1,93	199,0	105,3	11,7
10 - 10,9	2,06	212,4	112,4	12,5
11 - 11,9	2,85	163,4	89,9	16,3
12 - 12,9	3,38	193,8	106,6	19,4
13 -13,9	4,10	235,1	129,3	23,5
14 -14,9	4,67	267,8	147,3	26,8
15 - 15,9	7,83	201,6	126,0	50,4
16 - 16,9	7,83	201,6	126,0	50,4
17 -17,9	7,83	201,6	126,0	50,4
18 - 18,9	7,83	201,6	126,0	50,4
19 - 19,9	7,83	201,6	126,0	50,4
20 - 20,9	7,83	201,6	126,0	50,4
21 - 21,9	7,83	201,6	126,0	50,4
22 - 22,9	7,83	201,6	126,0	50,4
23 - 23,9	7,83	201,6	126,0	50,4
24 - 24,9	7,83	201,6	126,0	50,4
25 - 25,9	7,83	201,6	126,0	50,4
26 - 26,9	7,83	201,6	126,0	50,4
27 - 27,9	7,83	201,6	126,0	50,4

Markert område i tabellen over viser kvotene til fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 11 meter eller som har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter. Fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og en største lengde over 11 meter, har halvparten så stor overregulering som fartøy som har både en største lengde og hjemmelslengde under 11 meter. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter og største lengde under 11 meter, har dobbelt så stor overregulering som fartøy som både har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter.

5.3.3 Forslag til regulering av åpen kystgruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 %. Dette utgjør 5 945 tonn.

I år har fartøy i åpen gruppe hatt fritt fiske etter hyse med et garantert kvantum i bunn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår videre å fastsette garanterte kvoter dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fiske. Kvotene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 12: Forslag til kvoter (tonn) for fartøy i åpen kystgruppe 2016

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	Fritt fiske	4
8 – 9,99 m	1,4	Fritt fiske	6
Over 10 m	1,6	Fritt fiske	6

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Maja Kirkegaard Brix
Telefon: 41691457
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 15/671
Deres referanse:
Vår dato: 03.12.2015
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I 2016

Reguleringen av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2016 ble behandlet i reguleringsmøtet 4. november 2015 som sak 13, 14 og 15/2015. Innspill og merknader som fremkom i møtet er kort referert. Referatet må sees i sammenheng med skriftlige innspill fra de ulike organisasjonene, tilgjengelig på www.fiskeridir.no.

Det ble gjennomført konsultasjon med *Sametinget* i forkant av reguleringsmøtet. Konklusjoner fra konsultasjonen fremgår under de aktuelle sakene i de tilfeller den samme drøftelsen ikke allerede er referert i saken fra reguleringsmøtet. I forkant av reguleringsmøtet har det også vært møte mellom *Fjordfiskerinemnda*, *Sametinget* og *Fiskeridirektoratet* om størrelsen på kystfiskekvoten.

Fiskeridirektørens anbefalinger for 2016 er i det alt vesentlige en videreføring av årets regulering, med vekt på å oppnå et jevnere fiske i løpet av året, og dermed større landinger i andre halvår.

I forbindelse med arbeidet med nytt kvoteregister har Fiskeridirektoratet sett nærmere på virkeområdet for sei nord for 62°N i forskrift om regulering av torsk, hyse og sei nord for 62°N § 2. For torsk og hyse gjelder forskriften i hele området nord for 62°N. For sei er forskriften begrenset til å gjelde i Norges økonomiske sone og territorialfarvann nord for 62°N. Imidlertid ble det i løpet av 2014 landet 127 tonn sei i fra norske fartøy i fiskevernsonen. Så langt i år er det landet 722 tonn sei fra norske fartøy i samme område. *Fiskeridirektoratet* har vurdert spørsmålet om virkeområdet bør harmoniseres, men foreslår ingen endringer for 2016. *Fiskeridirektøren* anbefaler at det i løpet av 2016 vurderes om det skal foretas endringer i bestemmelsen.

EVENTUELL INNFØRING AV STRUKTURKVOTEORDNING

Etter reguleringsmøtet har *Norges Fiskarlag* avholdt sitt landsmøte. Landsmøtet gikk inn for at fartøy under 11 meter hjemmelslengde skal få adgang til å delta i strukturkvoteordningen både når det gjelder torsk, hyse og sei. Dersom en strukturkvoteordning innføres i løpet av 2016 viser *Fiskeridirektøren* til at den foreslåtte overreguleringen må revurderes for de nevnte fartøy, både når det gjelder torsk, hyse og sei. Strukturering vil kunne medføre at kvotene samles på mer effektive fartøy, og at overreguleringen derfor må reduseres for å hindre overfiske. I den forbindelse anbefaler *Fiskeridirektøren* at forholdet mellom innføring av eventuell strukturkvoteordning og samfiskeordningen vurderes nærmere.

Det har ikke blitt fordelt strukturgevinster for torsk siden reguleringsmøtet høsten 2012, og for hyse og sei siden reguleringsmøtet høsten 2006. *Fiskeridirektøren* tar sikte på å fordele strukturgevinster og justere kvotefaktorene for lukket kystgruppe i nær fremtid.

KVOTEFLEKSIBILITET

På 44. sesjon i Den blandete norsk- russiske fiskerikommissjon ble det i den gjensidige fiskeriavtalen for 2015 åpnet opp for kvotefleksibilitet mellom kvoteår på inntil 10% i fisket etter torsk og hyse fra og med 2015. Under reguleringsmøtet i juni 2015 anbefalte *Fiskeridirektøren* i sak 5 «Innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår i torskefiskeriene nord for 62°N» å innføre kvotefleksibilitet mellom ulike kvoteår også i fisket etter sei etter samme modell som for torsk og hyse. Dette med bakgrunn i at fiskerireguleringene og praktisk gjennomføring av fisket etter de tre fiskeslagene har mange fellesnevne. Det vil derfor være en forenkling for næring og forvaltning dersom reguleringsregimene er harmoniserte der det er formålstjenlig. Næringen pekte på at kvotefleksibilitet i fisket etter torsk og hyse var varslet høsten 2014 etter forhandlingene med Russland, og at den ble innført på totalkvotenivå fra starten av 2015. Tilsvarende avklaringer hadde imidlertid ikke kommet for fisket etter sei, og næringen viste til at innspill for 2015 til overreguleringsgraden i seifisket hadde sett annerledes ut dersom slik kvotefleksibilitet hadde vært avklart allerede i 2014.

I brev 23. juni 2015 til *Nærings- og fiskeridepartementet* viste *Fiskeridirektoratet* til at den entydige tilbakemeldingen fra næringen i reguleringsmøtet var at det var for tidlig å innføre kvotefleksibilitet i fisket etter sei. Begrunnelsen var hensynet til forutsigbarhet og den fordelingsmessige effekten av å innføre kvotefleksibilitet i dette fiskeriet. *Fiskeridirektoratet* anbefalte derfor overfor *Nærings- og fiskeridepartementet* å avvente innføring av kvotefleksibilitet i seifisket til 2016. I brev 2. juli 2015 fra *Nærings- og fiskeridepartementet* til *Fiskeridirektoratet* støttet departementet *Fiskeridirektoratets* vurderinger, herunder å avvente til 2016 med innføring av kvotefleksibilitet i fisket etter sei.

Som følge av innføring av kvotefleksibilitet for torsk og hyse nord for 62°N kan endelige kvoter for 2016 ikke fastsettes før fangststatistikken ansees som komplett på nyåret i 2016. Gruppekvotene og kvoteenheterne som gjengis i dette referatet, samt i forslag til forskrift, er således midlertidige. Kvotefleksibilitet for sei foreslås innført fra 2016.

Sak 15/2015

Regulering av fisket etter sei nord
for 62° N i 2016

SAK 15/2015

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2016

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter sei nord for 62°N i 2016 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Seikvoten er fastsatt til 140 000 tonn i 2016, en oppgang på 14,8 % fra 2015.

Reguleringsopplegget fra 2015 foreslås i hovedsak videreført i 2016. Fiskeridirektøren foreslår å innføre kvotefleksibilitet på inntil 10 % på gruppenivå fra 2016.

2 FISKET I 2014

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 119 000 tonn hvorav 16 487 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 163 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 350 tonn til agnformål. Dette ga en disponibel kvote på 100 000 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene.

Etter kvotebyttet med tredjeland gjenstod 937 tonn sei i ubenyttet tredjelandskvote. Dette kvantumet ble tilbakeført norsk kvote 20. oktober 2014, slik at den norske kvoten på sei utgjorde 103 450 tonn. De 937 tonn sei ble fordelt til lukket kystgruppe.

I 2014 ble det i alt fisket vel 117 500 tonn sei nord for 62 °N til en førstehåndsverdi av ca. 907 millioner kroner.

Samtlige fartøygrupper hadde en god kvoteutnyttelse. Notfartøy overfisket gruppekvoten med vel 3 700 tonn, det vil si nesten 15 %. Notfisket ble stoppet 9. juli, men fisket fortsatte innenfor garanterte kvoter. Trålerne fikk økt sine maksimalkvoter med 20 % i to refordelinger i henholdsvis juli og november. Torsketrålerne overfisket gruppekvoten med nesten 10 %. Fisket ble stoppet 14. september, men fortsatte innenfor garanterte kvoter. Konvensjonelle havfiskefartøy utnyttet gruppekvoten sin også i 2014. Dette fisket har sin hovedsesong om våren, og fisket stopper av seg selv.

På bakgrunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene og ønske fra næringen, ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle kystfartøy. Fisketakten var høyere enn foregående år, og løpet av høsten hadde fartøy over 11 meter hjemmelslengde overfisket sine gruppekvoter. På bakgrunn av dette fikk kystflåten refordelt ubenyttet tredjelandskvantum på 937 tonn som nevnt ovenfor. 6. november bestemte fiskeriministeren at seifisket kunne fortsette så lenge Fiskeridirektoratet fant det fornuftig. Fiskeridirektøren

innførte maksimalkvoter og bifangstordning for fartøy over 11 meter hjemmelslengde fra 24. november.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2014

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	37 000	38 492	-1 492	104,0 %	391 701
Torsketrålere	29 600	32 479	-2 879	109,7 %	335 141
Seitrålere	6 900	5 918	982	85,8 %	56 396
Pelagiske trålere	500	95	405	19,0 %	164
Not	25 000	28 657	-3 657	114,6 %	149 377
Konvensjonelle	38 937	47 704	-8 767	122,5 %	360 501
Lukket gruppe:	29 437	38 136	-8 699	129,6 %	278 682
<i>Under 11 m hj.lengde</i>	8 330	5 682	2 648	68 %	39 706
<i>11 - 14,99 m hj.lengde</i>	7 654	11 237	-3 583	147 %	80 503
<i>15 - 20,99 m hj.lengde</i>	7 625	12 364	-4 739	162 %	90 148
<i>21 m hj.lengde og over</i>	5 828	8 853	-3 025	152 %	68 325
Åpen gruppe	5 320	5 016	304	94,3 %	33 885
Konvensjonelle havfiskefartøy ¹	4 180	4 552	-372	108,9 %	47 934
Forskning og forvaltning	163	10	153	6,1 %	78
Agn	350	354	-4	101,1 %	1 011
Rekreasjon og ungdomsfiske²	2 000	2 000	0	100,0 %	2 335
Annet³		302	-302		2 194
Totalt	103 450	117 519	-14 069	114 %	907 197

Kilde: Landings- og sluttsedelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. oktober 2015

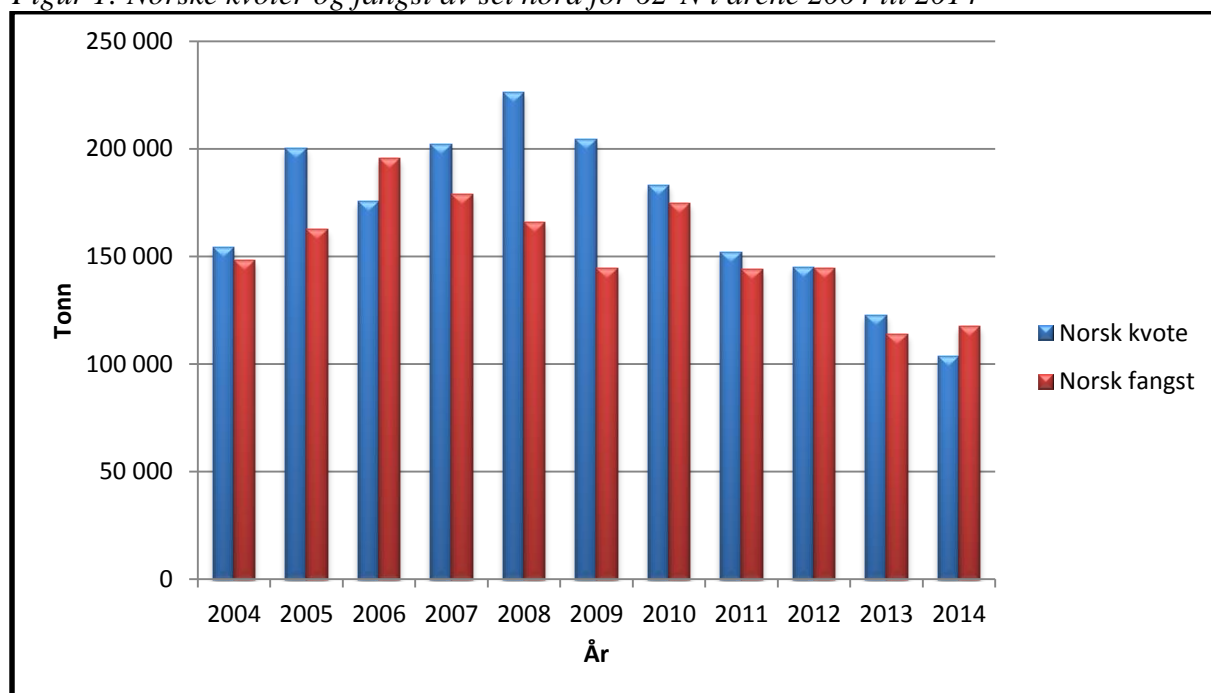
¹ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 4 454 tonn, mens 98 tonn er tatt som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

² Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 329 tonn, men man antar at hele avsetningen ble tatt

³ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av sei de siste ti årene. I 2014 er kvoten på sitt laveste i denne periode, og som nevnt ovenfor ble kvoten overfisket. Kvoten ble i 2012 fullt utnyttet for første gang siden 2006. I de øvrige årene har det stått igjen mellom 3 000 og 60 000 tonn ved årets slutt.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av sei nord for 62°N i årene 2004 til 2014

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 18. oktober 2015

3 GENERELT OM FISKET I 2015

Tabell 2: Kvotesituasjonen i 2015

Land	Kvote
Norge	105 950
Andre land	16 050
Totalt	122 000

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 122 000 tonn hvorav 16 050 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Av den norske kvoten på 105 950 tonn er 160 tonn avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 350 tonn til agnformål. Dette ga en disponibel kvote på 103 440 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene.

Tabell 3: Gruppekvoter i 2015

Fartøygrupper	Gruppekvoter (tonn)
Not	25 860
Konvensjonelle	39 307
Lukket gruppe	29 480
Åpen gruppe	5 503
Havfiskefartøy	4 324
Trål	38 273
Torskestråltillatelse	30 618
Seitråltillatelse	7 155
Pelagiske trålere	500
Totalt	103 440

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2015

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	38 273	35 881	2 392	93,8 %	402 767
Torskestrålere	30 618	30 947	-329	101,1 %	348 607
Seitrålere	7 155	4 815	2 340	67,3 %	53 130
Pelagiske trålere	500	119	381	23,8 %	1 030
Not	25 860	29 435	-3 575	113,8 %	219 259
Konvensjonelle	39 307	37 640	1 667	95,8 %	339 678
Lukket gruppe:	29 480	27 111	2 369	92,0 %	232 638
<i>Under 11 m hj.lengde</i>	8 343	4 498	3 845	54 %	35 987
<i>11 - 14,99 m hj.lengde</i>	7 665	7 394	271	96 %	64 062
<i>15 - 20,99 m hj.lengde</i>	7 635	8 297	-662	109 %	70 869
<i>21 m hj.lengde og over</i>	5 837	6 922	-1 085	119 %	61 720
Åpen gruppe	5 503	5 165	338	93,9 %	40 589
Konvensjonelle havfiskefartøy ¹	4 324	5 364	-1 040	124,1 %	66 451
Forskning og forvaltning	160	6	154	3,8 %	43
Agn	350	23	327	6,6 %	51
Rekreasjon og ungdomsfiske²	2 000	2 000	0	100,0 %	2 866
Annet³		148	-148		806
Totalt	105 950	105 133	817	99 %	965 470

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 18. oktober 2015

¹ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 5 180 tonn, mens 184 tonn er registrert som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

² Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 359 tonn, men man antar at hele avsetningen ble tatt

³ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Ifølge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister og Konesjons- og deltakerregister er det per 18. oktober fisket vel 105 000 tonn, det vil si at det gjenstår 1 % av totalkvoten.

3.1 NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for kystfartøy med største lengde på 13 meter og over har vært lukket siden 1999. Fartøy med største lengde under 13 meter kan delta i åpen gruppe. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 500 m³ krever spesiell tillatelse (seinottillatelse, tidligere seinotkonsesjon). Det er tre fartøy som har slik tillatelse per oktober 2015. I tillegg er det 113 fartøy med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Tabell 5: Maksimalkvoter 2015

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Under 15m	1,00	109	62
15 – 20,9	1,50	164	93
21 – 22,9	2,03	221	126
23 – 25,9	2,43	265	151
26 meter og over	2,82	307	175
Seinottillatelse	5,64	615	350

Fartøy i lukket gruppe var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 5. Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande tilsvarende kvote som fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter.

Det vises til pressemelding fra Fiskeri- og kystdepartementet 14. juni 2013¹, der det går fram at det ikke lenger refordelles fra andre redskapsgrupper til notgruppen.

Fisket på maksimalkvotene ble stoppet med virkning fra 23. juni, det sto da igjen vel 3 500 tonn av gruppekvoten. Fisket fortsatte innenfor garanterte kvoter.

Per 18. oktober har notgruppen overfisket gruppekvoten med nesten 3 600 tonn. 28 fartøy med største lengde under 13 meter har deltatt, og disse har til sammen fisket 389 tonn. To fartøy med seinottillatelse (konsesjon) har deltatt, og har fisket til sammen 1 610 tonn. Fartøy med ringnotkonsesjon har levert ca. 48 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Dette er sei som er tatt som bifangst i sildefisket.

Høsten 2012 sendte Fiskeri- og kystdepartementet ut en høring vedrørende minstemål for sei nord og sør for 62°N. Høringen førte til en gjeninnføring av den opprinnelige dispensasjonsregelen i utøvelsesforskriften, slik at dispensasjonen fra 40 cm minstemål i området mellom 66°33'N og 62°N etter vedtak fra Fiskeridirektoratet opphører når de første 3 000 tonn er oppfisket, uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene.

Minstemålet på 35 cm ble opphevet 2. mai, og dermed gjelder et minstemål på 40 cm i dette området ut året.

¹ <http://www.regjeringen.no/nb/dep/fkd/pressesenter/pressemeldinger/2013/nye-tiltak-for-a-spare-den-minste-seien.html?id=730601>

Råfisklaget opplyser at det er registrert ca. 850 tonn sei under 40 cm i deres distrikt per 22. oktober. Hos Vest-Norges Fiskesalgslag er det registrert ca. 909 tonn sei under minstemål på samme tid, og hos SUROFI ca. 299 tonn.

Som det framgår av nevnte pressemelding, ble adgangen til å ha undermåls sei i notfisket redusert fra 30 til 20 %, unntatt i området mellom 62°N og 66°33'N hvor 30 % innblanding videreføres når minstemålet er 40 cm.

Et annet resultat av høringen var at det i juni 2013 ble åpnet for at fartøy over 15 meter største lengde kan fiske sei med not innenfor fjordlinjene i et område innenfor Sørøya til og med 30. november, forutsatt at fartøyet var påmeldt hos Fiskeridirektoratet og oppfylte rapporteringskravene. Området ble utvidet i juli samme år. Bestemmelsen ble opphevet i april 2014, for deretter å bli gjeninnført i juni 2014. Bestemmelsen ble dermed videreført i resten av 2014 og i 2015.

3.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske 39 307 tonn sei i 2015. Per 18. oktober har denne gruppen samlet sett fisket ca. 37 600 tonn.

På bakgrunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene og ønske fra næringen, ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle kystfartøy. Fisketakten har vært på omtrent samme nivå som 2014, da fartøy i lukket kystgruppe overfisket gruppekvote sine med til sammen nesten 8 800 tonn (22,5 %). 11. mai ble det frie fisket stoppet, men fortsetter innenfor romslige maksimalkvoter og bifangstordning. Kystfartøy i lukket gruppe har per 18. oktober fisket til sammen ca. 27 100 tonn. Det vil si at det gjenstår nesten 2 400 tonn (7 %).

For fartøy under 21 meter største lengde som fisket etter hyse og sei med line ble det i oktober 2013 åpnet for å fiske innenfor fjordlinjene i området fra og med Vestfjorden i Nordland og sørover frem til og med 31. mars 2014. I desember 2013 ble bestemmelsen endret fra å gjelde fiske etter hyse og sei med line til å gjelde for fiske etter andre fiskeslag enn torsk med andre konvensjonelle redskaper enn snurrevad (med de begrensninger som fulgte av utøvelsesforskriften § 32). Bestemmelsen gjelder fremdeles.

Gruppekvote i 2015 for konvensjonelle havfiskefartøy ble fastsatt til 4 324 tonn hvorav 500 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvote utgjør 11 % av den samlede gruppekvote til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Det ble fastsatt en maksimalkvote på 400 tonn per fartøy med kvotefaktor 1,0. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering på ca. 130 %, når man legger til grunn at det ved årsskiftet var 22,338 kvotefaktorer i fartøygruppen. Maksimalkvoten ble økt til 500 tonn 12. mars i år. Fisket på maksimalkvotene ble stoppet 5. juni. Det er tillatt med inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Havgående konvensjonelle fartøy har fisket tilsammen nesten 5 400 tonn per 18. oktober, hvorav 184 tonn er tatt som bifangst av fartøy som ikke har deltakeradgang i garnfisket etter sei. Dette tilsvarer et overfiske av gruppekvote på ca. 1 000 tonn.

3.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvoten nord for 62°N er på 38 273 tonn sei. Denne kvoten ble fordelt med 30 618 tonn til torske-trålerne og 7 155 tonn til seitrålerne. Det ble avsatt et kvantum på 500 tonn til dekning for bifangst av sei i industritrålfisket.

Tabell 6 viser utviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torske-trålere, trålere med seitrålere og trålere med nordsjø-/pelagisk tråltillatelse. Til sammen står det igjen nesten 2 400 tonn av gruppekvote til trålerne per 18.oktober.

Tabell 6: Fangst fordelt på de ulike trålgruppene

Fartøygruppe	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Torske-trålere	30 618	30 947	-329
Seitrålere	7 155	4 815	2 340
Pelagiske trålere	500	119	381
Totalt	38 273	35 881	2 392

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 18. oktober 2015

3.3.1 Torske-trålerne

Torske-trålernes gruppekvote på 30 618 tonn ble fordelt som maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn etter følgende kvotefaktorer:

Tabell 7: Torske-trålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2015

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garanterte
Småtrålere	0,58	190	172
Ferskfisk- /rundfrysetrålere	1,00	327	297
Fabrikktrålere	1,32	432	392

Maksimalkvotene innebærer en overregulering på 10 %.

Fisketakten har vært relativt god, og fisket på maksimalkvotene ble stoppet 10. oktober. Da sto det ca. 300 tonn igjen av gruppekvote. Fisket fortsetter innenfor garanterte kvoter.

Per 18. oktober har torske-trålerne fisket nesten 31 000 tonn og det vil si at gruppekvote er overfisket med ca. 300 tonn.

3.3.2 Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 7 155 tonn ble fordelt på følgende måte:

Tabell 8: Seitrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2015

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimal- kvoter	Herav garanterte
Fartøy med kvotefaktor	0,35	240	200
Fartøy med kvotefaktor	0,75	514	428
Fartøy med kvotefaktor	0,85	582	485
Fartøy med kvotefaktor	1,00	685	571

Seitrålerne sine maksimalkvoter var overregulert med 20 % fra årets begynnelse. Seitrålerne har fisket vel 4 800 tonn per 18. oktober og det står igjen ca. 2 300 tonn av gruppekvoten.

På grunn av problemer med innblanding av torsk, ble det i 2012 tillatt en økt bifangstprosent om våren. I årets regulering kan seitrålerne ha 30 % bifangst av torsk og hyse av landet fangst i fra 1. januar til og med 31. mai. Resten av året kan seitrålerne ha 15 % bifangst av torsk og hyse.

3.3.3 Pelagiske trålere

For å dekke bifangst av sei for de pelagiske trålerne, herunder også i fisket etter vassild, nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på 500 tonn. For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, er det satt et tak på 100 tonn sei per tråler.

I det pelagiske fisket nord for 62°N er det hittil i år registrert til sammen ca. 119 tonn sei av avsetningen på 500 tonn.

4 SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2016

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

Høstingsregelen for nordøstarktisk sei er:

1. Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,32 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.
2. Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år med mer enn 15 %.
3. Dersom gytebestanden faller under B_{pa} , skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.

Gytebestanden av nordøstarktisk sei har vært over føre-var-nivå siden 1996. Den minket betydelig fra 2007 til 2011, for så å øke igjen. ICES vurderer den til nå til å være godt over føre-var-nivået. Fiskedødeligheten var under føre-var-nivå fra 1997 til 2008. Den begynte å øke i 2005 og var over føre-var-nivå fra 2010 til 2012, men er nå mest sannsynlig under. Rekrutteringen har siden 2005 vært litt under langtidsgjennomsnittet.

I henhold til høstingsregelen må fangstene i 2016 ikke overstige 140 000 tonn. Bifangst av kysttorsk og vanlig uer bør holdes så lav som mulig.

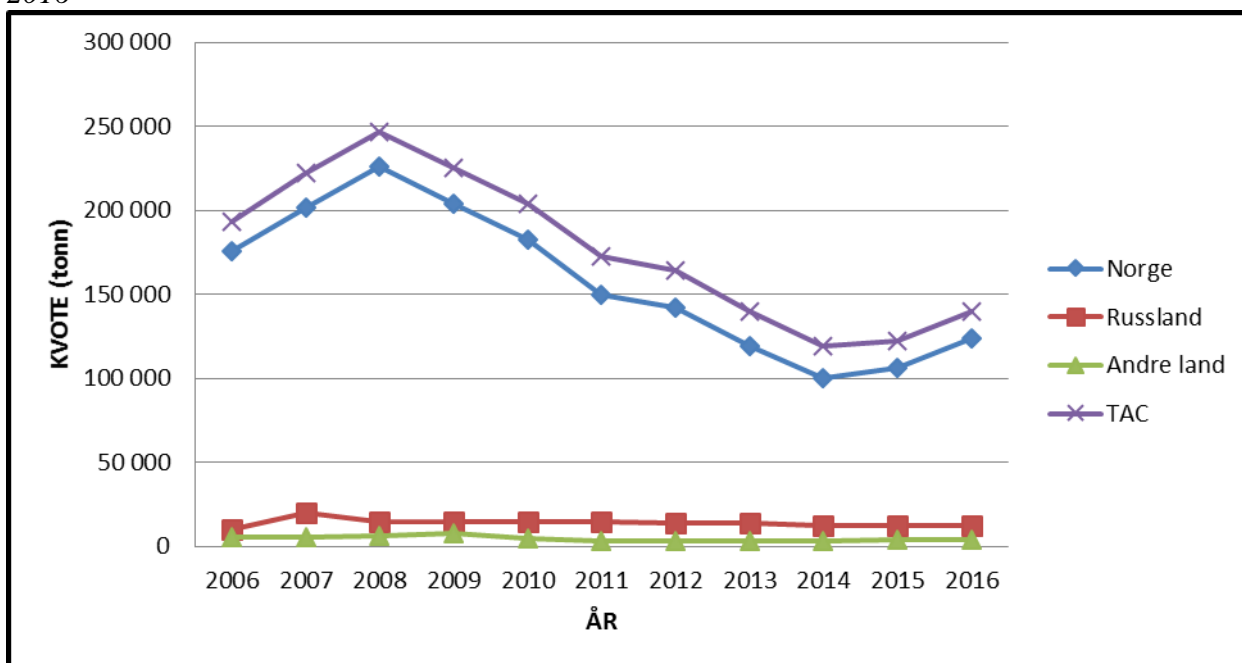
Havforskningsinstituttet støtter rådgivningen fra ICES, men understreker at beregningene er usikre på grunn av usikkerhet i både fangst og toktdata. De siste årene har det vært redusert biologisk prøvetaking av kommersielle fangster, noe som øker usikkerheten i beregningene.

4.2 KVOTESITUASJONEN

Nærings- og fiskeridepartementet har fastsatt en TAC på 140 000 tonn, noe som innebærer en økning på 14,8 % fra inneværende år.

Etter en stipulert avsetning på til sammen 18 560 tonn til dekning for kvoter til andre land og avsetning til agn, undervisningsformål, ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, blir disponibel kvote til norske fiskere 121 440 tonn. Avsetningen til andre land omfatter en kvote til Russland og tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med andre land, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og andre land av sei nord for 62°N i årene 2006-2016

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter av sei nord for 62°N i årene 2006 til 2016. Den norske kvoten var på sitt høyeste i 2008 og utgjorde da 226 150 tonn. I 2016 øker TAC til det samme som i 2013, etter to år med litt lavere TAC.

4.2.1 Avsetninger til forskningsformål, undervisningsordningen og lærlingkvoter

For skoleåret 2015/2016 ble det tildelt 50 tonn sei til undervisningsordningen. Til forskningsformål ble det avsatt 110 tonn. Det er ikke avsatt kvantum til ordningen med lærlingkvoter i 2015, da det ikke er behov for sei til dette formålet.

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2016. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og

lærlingkvoter i 2016 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at inneværende års avsetninger til formålene nevnt ovenfor, er det beste estimatet for avsetninger i 2016. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering. I de fiskerier hvor det er innført kvotefleksibilitet mellom kvoteår, vil ubenyttede andeler på avsetningene påplusses neste års totalkvote og motsatt gå til fratrukk dersom avsetningene er for lave.

4.2.2 Agn

I 2015 ble det avsatt et kvantum til agnkvoter på henholdsvis 350 tonn sei, 1 200 tonn makrell og 550 tonn norsk vårgytende sild. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning (Agnforsyningen), og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Avsetningen til agn i 2016 er ikke fastsatt ennå, og det er derfor i dokumentet tatt høyde for 350 tonn i reguleringsforslaget for 2016.

4.2.3 Avsetning til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske)

Havforskningsinstituttet har i en kartlegging av den kommersielle delen av turistfisket estimert et uttak av sei nord for 62°N på over 800 tonn årlig.

I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke går gjennom kommersielle turistfiskeanlegg, og her har vi foreløpig ingen gode estimat på ressursuttak. Uttaket antas å være minst like høyt som i den kommersielle delen av turistfisket.

Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvoten og det er i inneværende år avsatt 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske.

Per 18. oktober 2015 er det registrert 359 tonn omsatt i fritidsfisket, men man legger til grunn at hele avsetningen tas.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2016 avsettes 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske).

4.3 MINSTEMÅL

Det alminnelige minstemålet på sei nord for 62°N er 45 cm. I fisket etter sei med not gjelder i utgangspunktet et minstemål på 42 cm nord for Lofotodden, og 40 cm i området sør for Lofotodden til 62°N. I området mellom 66°33'N (polarsirkelen) og 62°N er det dessuten fastsatt et minstemål på 35 cm, dette minstemålet opphører når de første 3 000 tonn sei er oppfisket uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene.

4.4 KVOTEFLEKSIBILITET MELLOM KVOTEÅR

Det vises til behandlingen av sak 5/2015 Innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår i torskefiskeriene nord for 62°N på reguleringsmøtet 4. juni 2015. Som kjent ble det innført kvotefleksibilitet på gruppenivå innenfor 10 % av gruppekvoteene i fisket etter torsk og hyse i 2015.

På reguleringsmøtet 4. juni 2015 foreslo fiskeridirektøren å innføre kvotefleksibilitet i fisket etter sei etter samme modell som i fisket etter torsk og hyse. Næringen var enig i dette, men ønsket å vente til 2016. Kvotefleksibilitet i fisket etter torsk og hyse var varslet høsten 2014, og det ble innført på totalkvotenivå fra starten av 2015. Da reguleringen for seifisket 2015 ble fastsatt, var det ikke tatt hensyn til kvotefleksibilitet mellom kvoteår. Dette vil påvirke overreguleringsgraden i fartøygruppene.

Fiskeridirektøren foreslår å innføre kvotefleksibilitet for sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016.

4.5 FORDELING PÅ REGULERINGSGRUPPER

Med utgangspunkt i en disponibel kvote på 121 440 tonn, vil fiskeridirektøren, - i tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper og vedtaket om videreføring i landsmøtesak 6/07 foreslå følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 9: Gruppekvoter 2015

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	46 147
Notgruppen	25	30 360
Trålgruppen	37	44 933
Sum	100	121 440

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.6 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2016 på 30 360 tonn innebærer en økning på 4 500 tonn (17 %) sammenliknet med inneværende år.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt høy overregulering av gruppekvoteen, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. Fiskeridirektøren mener det er hensiktsmessig å regulere notfisket med maksimalkvoter og et garantert kvantum i bunn.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Tabell 10: Forslag til kvoter i notfisket

Hjemmelslengde	Kvotestige	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00	111	74
15 – 20,9 meter	1,50	167	111
21 – 22,9 meter	2,03	225	150
23 – 25,9 meter	2,43	270	180
26 meter og over	2,82	313	209
Seinottillatelse	5,64	626	417

Det er til sammen 409,4644 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinottillatelse (konesjon).

Seinotgruppen har vært regulert med maksimalkvoter med meget høy overregulering. Overreguleringen har blitt redusert hvert år i takt med reduksjon i totalkvoten. Gruppekvoten har blitt overfisket de seks siste årene. Fisket har blitt stoppet på maksimalkvotene relativt tidlig på sommeren, men har fortsatt innenfor garanterte kvoter. De siste årene har det vært særlig god pris etter at fisket er stoppet.

Ved innføring av kvotefleksibilitet mellom kvoteår, vil det ha fordelingsmessige konsekvenser å overfiske gruppekvoten. Ved høy overregulering er det en mindre andel fartøy som får utnyttet denne, mens alle i gruppen får redusert kvote til neste år. Fiskeridirektøren ønsker ikke en overregulering som legger opp til et overfiske av gruppekvoten. Selv om kvoten øker, bør overreguleringen reduseres ytterligere.

Forslaget i tabell 10 gir en overregulering på 50 % mot ca. 75 % i 2015. Dette innebærer kvoter omtrent på samme nivå som i innværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 10.

4.7 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.7.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 5 076 tonn i 2016.

Tidligere år har et kvantum på 750 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle havfiskefartøy vært avsatt til dekning av bifangst. Når det direkte fisket stoppes eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %. Som følge av reduksjon i seikvoten ble avsetningen redusert til 500 tonn i 2014 og 2015.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til bifangst settes til 500 tonn i 2016.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har vært regulert med maksimalkvoter med relativt høy overregulering de siste årene. Gruppen består av 13 fartøy med rett til å delta i garnfisket etter sei som disponerer i alt 22,338 kvotefaktorer. Denne gruppen var regulert med en overregulering på ca. 120 % fra årets begynnelse.

Kvoteutnyttelsen på fartøynivå er meget forskjellig. Enkelte tar hele kvoten, mens andre deltar ikke i fisket. Ved innføring av kvotefleksibilitet på gruppenivå må det benyttes en hensiktsmessig overregulering som lar de deltakende fartøyene utnytte kvoten, uten at den overfiskes i særlig grad. Ettersom seigarngruppen har overfisket gruppekvoten sin med 20 % inneværende år, kan det synes hensiktsmessig å redusere overreguleringen fra årets begynnelse. Forslaget innebærer en overregulering på ca. 70 %.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med maksimalkvoter på 350 tonn.

4.7.2 Fartøy i lukket gruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i lukket gruppe settes til 34 610 tonn.

Fartøy i lukket gruppe har de senere år hatt fritt fiske etter sei innenfor gruppekvoten på grunn av den romslige kvotesituasjonen. Det har vært fastsatt garanterte kvoter uten overregulering. Grunnet høy fisketakt ble det frie fisket stanset og det ble innført maksimalkvoter og bifangstordning i løpet av reguleringsåret. Basert på tidligere års erfaringer, kan det hende det fremdeles er grunnlag for fritt fiske i 2016 ettersom kvoten har økt. Per medio oktober er høstfisket godt i gang, men det gjenstår å se hvordan fisketakten utvikler seg og

reguleringseffekten av maksimalkvotene som ble innført i vår. Fiskerinæringen har kommet med tilbakemeldinger på at det er uheldig å stramme inn reguleringsopplegget etter at fisket har startet. Også fiskeridirektøren er opptatt av at reguleringene skal være forutsigbare. Tabell 11 viser lukket kystgruppes fangst de siste seks årene. Vi ser at i 2010 og 2014 ble det fisket mer sei enn den foreslåtte gruppekvoten for 2016.

Tabell 11: Forslag til gruppekvoter 2016 og fangst av konvensjonelle kystfartøy i lukket gruppe i årene 2010-2015

Hjemmelslengde	Gruppekvoter 2016	Fangst 2015	Fangst 2014	Fangst 2013	Fangst 2012	Fangst 2011	Fangst 2010
Under 11 m	9 795	4 908	5 682	3 933	5 882	6 167	6 514
11-14,99 m	8 998	7 713	11 237	8 053	10 817	11 249	13 262
15-20,99 m	8 964	8 890	12 364	5 530	8 209	7 492	8 612
21 m -500 m ³	6 853	7 387	8 853	5 254	7 278	7 722	7 783
Totalt	34 610	28 898	38 136	22 770	32 186	32 630	36 171

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 30. oktober 2015

Finnmarksmodellen har vært benyttet i fisket etter sei de to siste årene. Et enklere alternativ kan være å benytte en samlet gruppekvote for hele lukket kystgruppe og gi alle fartøy garanterte kvoter og maksimalkvoter med samme overregulering (kvoteenhet) etter den etablerte kvotestigen. Et resultat av dette vil være små kvoter til de mindre fartøyene, og opp mot ti ganger så stor kvote til de største. Dette vil trolig ikke ha ønsket reguleringseffekt, da det i hovedsak er de største fartøygruppene som er mest effektive og leverer mest sei.

Fiskeridirektøren mener det er mest hensiktsmessig å videreføre Finnmarksmodellen for kystgruppens fiske etter sei siden torsk- og hysereguleringen følger denne inndelingen. Hensikten med Finnmarksmodellen var å opprettholde en fortsatt variert kystflåte og å få til et mer rettferdig konkurransegrunnlag mellom fartøyene. Hovedprinsippet i Finnmarksmodellen er at kystfartøyenes gruppekvote deles mellom de fire lengdegruppene. Fartøyene konkurrerer da bare om sin andel av gruppekvoten med fartøy innen den samme lengdegruppen. Modellen gir dermed en mer jevnbyrdig konkurranse fartøyene imellom og bidrar til at små fartøy kan konkurrere om ressursene på linje med de største fartøyene i kystfiskeflåten.

Finnmarksmodellen gir også grunnlag for å variere overreguleringen mellom de fire lengdegruppene. Dette gir dermed reguleringssystemer som er bedre tilpasset den enkelte gruppe. Overreguleringen kan på denne måten også justeres underveis for den enkelte lengdegruppe, når en ser utviklingen i fisket over året.

Fiskeridirektøren foreslår å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 12. Gruppekvotene fastsettes i henhold til etablerte fordelingsnøkler (Norges Fiskarlags landsmøtevedtak fra 2007, justert for flytting av metergrense i Finnmarksmodellen).

Tabell 12: Forslag til gruppekvote og overregulering i 2016

Hjemmelslengde	Prosentandel	Gruppekvoter 2016	Overregulering St.l. under 11 m	Overregulering St.l. over 11 m
Under 11 m	28,3 %	9 795	3 000 %	1 500 %
11-14,99 m	26,0 %	8 998	800 %	400 %
15-20,99 m	25,9 %	8 964	500 %	250 %
21 m -500 m ³	19,8 %	6 853	500 %	250 %
Totalt	100 %	34 610		

Siden det har vært fritt fiske etter sei de siste årene, har det ikke blitt fordelt strukturgevinster siden reguleringsmøtet høsten 2006. Fiskeridirektøren tar sikte på å fordele strukturgevinster og justere kvotefaktorene for lukket kystgruppe med hensyn til sei i nær framtid.

Per 18. oktober inneværende år står det igjen nesten 2 400 tonn, mens i fjor på samme tid sto det igjen vel 1 800 tonn av samlet gruppekvote. Fisketakten er omtrent på fjorårets nivå, men i år ble det innført maksimalkvoter i mai, mens maksimalkvotene ble ikke innført før i november 2014. Basert på disse erfaringene, samt en målsetning om forutsigbarhet, mener fiskeridirektøren det vil være hensiktsmessig å videreføre reguleringsopplegget med maksimalkvoter, men med en noe høyere overregulering ettersom kvoten har økt. Forslaget innebærer dobbel så høy overregulering for gruppene over 11 meter hjemmelslengde, sammenliknet med inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket gruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn som vist i tabell 13.

Tabell 13: Forslag til maksimalkvoter og garanterte kvoter i 2016 for konvensjonelle kystfartøy i lukket gruppe

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2016	Garantert kvote	Maksimalkvote største lengde under 11 meter	Maksimalkvote største lengde over 11 meter
under 7 meter	1,12	5,0	155,0	80,1
7 - 7,9	1,31	5,9	181,4	93,6
8 - 8,9	1,56	7,0	216,1	111,5
9 - 9,9	1,93	8,6	267,3	138,0
10 - 10,9	2,06	9,2	285,3	147,3
11 - 11,9	2,82	10,8	97,0	53,9
12 - 12,9	3,35	12,8	115,3	64,0
13 - 13,9	4,05	15,5	139,4	77,4
14 - 14,9	4,61	17,6	158,6	88,1
15 - 15,9	5,65	25,2	156,0	91,0
16 - 16,9	6,30	28,1	173,9	101,4
17 - 17,9	6,95	31,1	191,8	111,9
18 - 18,9	7,67	34,3	211,7	123,5
19 - 19,9	8,31	37,1	229,4	133,8
20 - 20,9	8,89	39,7	245,4	143,1
21 - 21,9	8,54	26,8	160,5	93,6
22 - 22,9	8,90	27,9	167,3	97,6
23 - 23,9	9,26	29,0	174,0	101,5
24 - 24,9	9,62	30,1	180,8	105,5
25 - 25,9	9,90	31,0	186,1	108,5
26 - 26,9	10,26	32,1	192,8	112,5
27 - 27,9	10,55	33,0	198,3	115,7

Markert område i tabellen over viser kvotene til fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 11 meter eller som har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter. Fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og en største lengde over 11 meter, har halvparten så stor overregulering som fartøy som har både en største lengde og hjemmelslengde under 11 meter. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter og største lengde under 11 meter, har dobbelt så stor overregulering som fartøy som både har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter.

4.7.3 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2016. Dette gir en gruppekvote på 6 461 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten.

4.8 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 121 440 tonn gir en trålkvote på 44 933 tonn i 2016.

4.8.1 Bifangst av sei for pelagiske trålere nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 1 000 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst for de pelagiske trålerne i fisket etter vassild, sild og øyepål. I 2012 ble avsetningen redusert til 500 tonn. Per 18. oktober 2015 er det seddelført 119 tonn sei, som det fremgår av tabell 4 foran. I 2014 (2013) utgjorde dette 95 (114) tonn.

Ved fiske med småmasket trål sør for 64° N er det i utgangspunktet tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild er det nord for 64°N tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse kan tråle etter nordsjøsild, øyepål, tobis m.v sør for 64°N og etter torsk, hyse, hvitting, sei mv. sør for 62°N og øst for 4°V. Tillatelsen gjelder også tråling etter kolmule i de områder og til de tider departementet bestemmer.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstgraden så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Basert på erfaringene fra de tre siste år, kan det synes hensiktsmessig å videreføre avsetningen til bifangst på nivå med inneværende år.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter vassild, sild og øyepål, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålerens gruppekvote.

Fra og med 2014 ble totalt kvantum sei per tråler redusert fra 150 tonn til 100 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 100 tonn sei som bifangst.

4.8.2 Fordeling mellom trålere med torsketråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 44 933 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Når bifangstavsetningen på 500 tonn til industritrålfiske trekkes fra seitrålerne gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 7 192 tonn, mens torsketrålerne får en gruppekvote på 30 770 tonn.

4.8.3. Torsketrålerne

Basert på siste års erfaringer mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med garanterte fartøykvoter uten overregulering. Fisket har blitt stoppet relativt tidlig i høst. Dersom det viser seg at det vil stå igjen kvantum, kan dette enten reforderes eller overføres til neste års gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med fartøykvoter uten overregulering.

Tabell 14: Torsketrålerne kvotefaktorer og kvoter 2016

Trålggruppe	Faktor	Fartøykvote
Småtrålere	0,58	173
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	299
Fabrikktrålere	1,32	395

Torsketrålerne er regulert med maksimalkvoter med 10 % overregulering i inneværende år. Torsketrålerne disponerer per medio oktober 102,9713 kvotefaktorer. Forslaget innebærer kvoter på samme nivå som de garanterte kvotene i innværende år.

4.8.4 Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2016 satt til 7 192 tonn.

Basert på siste års erfaringer mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med garanterte fartøykvoter uten overregulering. Dersom det viser seg at det vil stå igjen kvantum, kan dette enten reforderes eller overføres til neste års gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne reguleres med fartøykvoter uten overregulering.

Tabell 15: Seitrålernes kvotefaktorer og kvoter 2016

Trålgruppe	Faktor	Fartøykvote
Fartøy med kvotefaktor	0,35	201
Fartøy med kvotefaktor	0,75	431
Fartøy med kvotefaktor	0,85	488
Fartøy med kvotefaktor	1,00	574

Per medio oktober er det i alt 12,5225 kvotefaktorer i seitrålgruppen. Forslaget innebærer kvoter på samme nivå som de garanterte kvotene i innværende år.

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N 2016

NORSK TOTALKVOTE – FORDELINGS- OG AVSETNINGSSPØRSMÅL

Kvotesituasjonen for 2016

Fiskeridirektøren viste til at Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 894 000 tonn, tilsvarende inneværende års totalkvote. I tillegg kommer 21 000 tonn kysttorsk og en avsetning på 124 520 tonn torsk til tredjeland. De resterende 790 480 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge blir fordelingen av torskekvoten i 2016 som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2016 (inkludert 21 000 tonn kysttorsk)

Land	Kvote i tonn
Norge	401 240
Russland	389 240
Tredjeland	124 520
Sum	915 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn (7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge) disponeres til forsknings- og forvaltningsformål i 2016.

Fiskeridirektøren viste til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2016. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter i 2016 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. *Fiskeridirektøren* legger derfor til grunn at inneværende års avsetninger til formålene nevnt ovenfor, er det beste estimatet for avsetninger i 2016. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskerierne og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering. I de fiskerier hvor det er innført kvotefleksibilitet mellom kvoteår, vil ubenyttede andeler av avsetningene påplusses neste års totalkvote og motsatt gå til fratrukk dersom avsetningene er for lave.

I 2015 er det avsatt 749 tonn torsk nord for 62°N til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter, og regneeksempelet i forslaget til reguleringer for 2016 legger dette kvantumet til grunn.

Fiskeridirektøren foreslo at det også i 2016 ble avsatt 7 000 tonn til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen ble gjort før fordelingen av den nasjonale kvoten til trål og konvensjonelle redskap.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Avsetning til levendelagringsbonus

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å videreføre avsetningen på 4 000 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring i 2016. *Fiskeridirektøren* foreslo også å videreføre ordningen med at kvantum på sluttsedlene kvotebelastes med 50 % på fartøyets kvote og 50 % på avsetningen til levende lagring. I den forbindelse viste *Fiskeridirektøren* til prinsippet om at all landet fangst i rund vekt skal avregnes totalkvoten, og at rund vekt i denne sammenheng er vekten på fisken når den landes. Fisk som er «forsvunnet» på vei fra merd til omsetning må belastes kvoteregnskapet. *Fiskeridirektøren* anbefalte at restkvantumet som blir stående igjen på landingseddelen, etter at det er utstedt sluttseddel i forbindelse med levende lagring av torsk, føres på avsetningen for levende lagring med hele kvantumet.

Fiskeridirektøren pekte på at levende lagring av torsk er en del av en treårig strategi fra Nærings- og fiskeridepartementet.

Norges Fiskarlag mente at det burde vurderes en nedtrapping av prosentsatsen i ordningen i og med at ordningen kun er ment å vare i en begrenset periode.

Sjømat Norge var fornøyd med størrelsen på avsetning til levende lagring, og mente også at ordningen har gitt god effekt. Organisasjonen pekte imidlertid på at intensjonen med ordningen var å strekke torskesesongen, og det burde derfor vurderes å sette en oppstartdato for ordningen slik at det avsatte kvantumet ikke fiskes opp tidlig på året. Imidlertid mente *Sjømat Norge* at en innføring av oppstartstidspunkt ikke var nødvendig for 2016.

Kommunenes Sentralforbund mente at levende lagringsordningen burde evalueres, og støttet *Norges Fiskarlag* sitt forslag om å trappe ned på prosentsatsen.

Norges Kystfiskarlag ga uttrykk for at avsetningen på 4 000 tonn var tilstrekkelig.

Fiskeridirektøren viste til at *Nofima* tidligere har evaluert en tidligere utgave av levende lagringsordningen. Den nåværende ordningen hadde oppstart for ett år

siden, og intensjonen var, som *Sjømat Norge* påpekte, å strekke sesongen. *Fiskeridirektøren* la til grunn at *Nærings- og fiskeridepartementet* har til å hensikt å evaluere den «nye» levende lagringsordningen og se hvordan denne har fungert når det foreligger tilstrekkelig grunnlag for en slik evaluering.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Oppfølging av Kystfiskeutvalget

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å avsette 3 000 tonn torsk til oppfølging av Kystfiskeutvalget i 2015. Dette innebærer at kvantum avsettes før fordeling til trål og konvensjonelle redskap.

Fiskeridirektøren viste videre til at hun i september i inneværende år hadde et møte med *Sametinget* og *Fjordfiskeremnda* for å diskutere kystfiskekvoten. Under møtet tok *Sametinget* blant annet opp behovet for å legge til rette for at hele avsetningen av kystfiskekvoten ble fisket. *Sametinget* uttrykte et ønske om likestilling av kvoter i lukket gruppe og kvoter til de som fisker på kystfiskekvoten, men var samtidig bekymret for at fartøy i lukket gruppe kom til å selge seg ut og begynne å fiske i åpen gruppe. *Sametinget* tok derfor til orde for at de som selger seg ut av lukket gruppe for å fiske i åpen gruppe får en karantenetid på fem år før de får adgang til å fiske på kystfiskekvoten.

Med bakgrunn i diskusjonen nevnte møte foreslo *Fiskeridirektøren* at kystfiskekvoten fastsettes slik at den tilsvarer kvotenivået i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde til alle fartøy i åpen kystgruppe i virkeområdet til *Sametingets* søkerbaserte tilskuddsordning allerede fra årets begynnelse i 2016. *Fiskeridirektøren* bemerket for øvrig at innføring av den foreslåtte karantenetiden ville medføre en ytterligere komplisering av regelverket, og at dette ikke er ønskelig.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren viser til at forslaget innebærer at det er kvotenivået for fartøy i åpen gruppe (inkludert kystfiskekvoten) som skal ligge på samme nivå som kvotenivået i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde. *Fiskeridirektøren* bemerker i den forbindelse at kvotenivået i åpen kystgruppe (inkludert kystfiskekvoten) de siste årene har vært like høyt som kvotenivået i lukket kystgruppe. Imidlertid har kvotetilleggene kommet i løpet av året, mens forslaget innebærer at kvotenivået for lukket gruppe og åpen gruppe (inkludert kystfiskekvoten) er likt allerede ved årsskiftet. Imidlertid vil ulik endring i maksimalkvotetillegg kunne forekomme i løpet av året som følge av ulik utnyttelsesgrad av gruppekvoter, ferskfiskordning og avsetninger.

For at kvotenivået ved årets begynnelse i åpen gruppe (inkludert kystfiskekvoten) skal harmonere med kvotenivået i lukket kystgruppe er følgende lagt til grunn i forslaget:

1. Kvotenivået for kvotetilleggene i kystfiskekvoten beregnes i henhold til beskrivelse under som følge av at kvotestigene i lukket og åpen kystgruppe ikke harmonerer:
 - a. Fartøy under 8 meter største lengde i åpen kystgruppe tildeles gjennomsnittet av kvotenivået for fartøy i lukket kystgruppe under 7 meter og mellom 7 og 8 meter hjemmelslengde.
 - b. Fartøy mellom 8 og 10 meter største lengde i åpen kystgruppe tildeles gjennomsnittet av kvotenivået for fartøy i lukket kystgruppe mellom 8 og 9 meter og mellom 9 og 10 meter hjemmelslengde.
 - c. Fartøy over 10 meter største lengde i åpen kystgruppe tildeles kvotenivået for fartøy i lukket kystgruppe mellom 10 og 11 meter hjemmelslengde.
2. I likhet med kvotenivået i lukket kystgruppe i Finnmarksmodellen, skilles det mellom hel og halv overregulering avhengig av fartøyenes største lengde.

En skjematisk fremstilling av *Fiskeridirektørens* forslag fremkommer i tabell 2, 3, og 4

Tabell 2: Oversikt over kystkvotetillegget i 2016 (tonn).

Største lengde	Herav garantert kystkvotetillegg	Kystkvotetillegg største lengde under 11 m	Kystkvotetillegg største lengde over 11 m
Under 8 meter	9,5	15,7	9,6
8 - 9,9 meter	14,0	23,5	14,7
Over 10 meter	17,7	28,5	18,1

Tabell 3: Kvotenivå lukket kystgruppe

Største lengde	Herav garantert kvote	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m
Under 8 meter	24,5	36,7	30,6
8 - 9,9 meter	35,0	52,5	43,7
Over 10 meter	41,7	62,5	52,1

Tabell 4 Kvotenivå åpen kystgruppe:

Største lengde	Herav garantert kvote	Maksimalkvote
Under 8 meter	15,0	21,0
8 - 9,9 meter	21,0	29,0
Over 10 meter	24,0	34,0

Fiskeridirektøren understreker at forslaget ikke innebærer en likestilling for annet enn kvotenivå for lukket gruppe og åpen gruppe (inkludert kystfiskeordningen). Det vil fortsatt kun være lukket gruppe som kan benytte seg av samfiskeordningen og av en eventuell strukturkvoteordning.

Ferskfiskordningen

Fiskeridirektøren innledet med å informere om at *Fiskeridirektoratet* i samråd med næringen hadde besluttet å øke avsetningen til ferskfiskordningen for torsk i 2105. Økningen kommer fra restkvoter på kystfiskekvoten og ubenyttede avsetninger av innblanding av torsk i loddefisket, forskning og forvaltning og bonus levende lagring – totalt 4 230 tonn. Kvantumet på 1 759 tonn torsk, som etter etablerte fordelingsnøkler tilfaller havfiskeflåten, er byttet mot 4 000 tonn av kystfiskeflåtens hysekvote, slik at hele kvantumet på 4 230 tonn torsk går dermed med til å øke avsetningen i ferskfiskordningen i 2015.

Fiskeridirektøren foreslo deretter å videreføre nivået for ferskfiskordningen for ferskleveranse av torsk inneværende år videreføres i 2016, og gjeldende vilkår. Intensjonen med ordningen er at mer fangst skal landes om høsten. Som følge av at intensjonen med ordningen ikke ivaretas med oppstart i april foreslo *Fiskeridirektøren* oppstart fra og med 2. mai 2016 med en tillatt torskeandel på 20 % på ukebasis. Fra og med 27. juni 2016 foreslo hun å øke denne andelen til 30 %, med adgang til å justere ordningen etter behov utover høsten.

Sjømat Norge henviste til at rundt halvparten av kvantumet avsatt til ferskfiskordningen i 2015 ble fisket før 1. mai. Organisasjonen pekte på nødvendigheten av at det gjenstår et kvantum av ferskfiskordningen som kan fiskes om høsten. *Sjømat Norge* støttet *Fiskeridirektørens* forslag om oppstart 2.mai i 2016.

Sametinget ønsket en senere oppstart av ferskfiskordningen enn 2. mai.

Norges Kystfiskarlag viste til at ferskfiskordningen er viktig i forbindelse med vårhysefisket i begynnelsen av mai. Hvis denne ordningen legges senere, og det er god tilgjengelighet av torsk, vil fartøyene ikke være i stand til å delta i fisket etter hyse.

Fiskeridirektøren henviste til at fartøy som ønsker å delta i hysefisket i mai bør ha satt av torsk til dette fisket og ikke utelukkende basere seg på ferskfiskordningen.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele den norske kvoten i tråd med kvotestigen vedtatt på *Norges Fiskarlags* landsmøte i 2001 og i 2007. Norsk kysttorsk inngår i beregningsgrunnlaget. Dette innebærer at konvensjonelle fartøy får 265 649 tonn torsk (67 %) og trål 130 842 tonn torsk (33 %).

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren viste til forslagene om at det avsettes 750 tonn til seitrålerne, og videreføring av bestemmelsen om at seitrålerne kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst, med unntak av perioden 1. januar til 31. mai, der tillatt bifangst er foreslått inntil 30 % av landet fangst.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren viste deretter til at avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvote i 2016 blir 130 092 tonn. *Fiskeridirektøren* foreslo at torsketrålerne reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 1 480 tonn torsk.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren gikk deretter over til regulering av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og foreslo at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy

reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 369 tonn torsk.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

LUKKET KYSTGRUPPE

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i lukket kystgruppe får samme andel som tidligere, noe som utgjør 206 373 tonn torsk i 2016. Herav avsettes 17 200 tonn til en ferskfiskordning. Fiskeridirektøren foreslo videre at Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde benyttes. Gruppekvotene følger av Norges Fiskarlags vedtak fra 2007. Dette innebærer gruppeandeler og gruppekvoter for 2016 som fremkommer i tabell 5.

Tabell 5: Gruppeinndeling og gruppekvoter i 2016

<i>Lukket kystgruppe</i>	<i>Gruppekvote</i>	<i>Andel</i>
Under 11 meter hj. lengde	52 307	27,65 %
11-14,9 meter hj.lengde	50 244	26,56 %
15-20,9 meter hj.lengde	51 909	27,44 %
21-27,9 meter hj.lengde	34 713	18,35 %
<i>Totalt lukket kystgruppe</i>	<i>189 173</i>	<i>100,00 %</i>

Fiskeridirektøren viste til at prognosen for forventede overføringer av kvoter som følge av eventuelt over- eller underfiske av 2015 kvoten fremgår av tabell 6.

Fiskeridirektøren gjorde det klart at det for fartøy over 11 meter ikke er grunnlag for overregulering. Gitt prognosen i tabell 6 foreslo Fiskeridirektøren at fartøy i lukket gruppe på og over 11 meter reguleres med fartøykvoter slik det fremgår av tabell 7.

Tabell 6: Prognose for overføring av kvoter (tonn) fra 2015 til 2016

Lengdegrupper	Prognose overføring 2016	Prognose gruppekvoter 2016
Under 11 meter hjemmelslengde	- 5 500	46 807
11-14,9 meter hjemmelslengde	0	50 244
15-20,9 meter hjemmelslengde	2 000	53 909
21-27,9 meter hjemmelslengde	0	34 713
Totalt	- 3 500	185 673

Tabell 7: Forslag til fartøyskvoter lukket kystgruppe på eller over 11 meter hjemmelslengde i 2016

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøyskvote
11 - 11,9	3,06	63,6
12 - 12,9	3,63	75,4
13 -13,9	4,40	91,4
14 -14,9	5,01	104,1
15 - 15,9	5,92	129,6
16 - 16,9	6,59	144,3
17 -17,9	7,27	159,1
18 - 18,9	8,03	175,8
19 - 19,9	8,71	190,7
20 - 20,9	9,31	203,8
21 - 21,9	8,91	187,7
22 - 22,9	9,30	195,9
23 - 23,9	9,67	203,7
24 - 24,9	10,04	211,5
25 - 25,9	10,34	217,9
26 - 26,9	10,73	226,1
27 - 27,9	11,02	232,2

Fiskeridirektøren viste til at fartøy under 11 meter hjemmelslengde er mer avhengig av vær, vind og tilgjengelighet, og hun presenterte derfor to modeller for regulering av disse fartøyene. Modell nummer 1, saksdokumentet tabell 15, bestod av garanterte kvoter uten overregulering i bunn og maksimalkvoter på «toppen». Modell 2, saksdokumentet tabell 16, tok utgangspunkt i garanterte kvoter med en

overregulering på henholdsvis 10 % og 20 % avhengig av fartøyets største lengde. *Fiskeridirektøren* foreslo modell 1 for reguleringen i 2016 som følge av kvotefleksibilitetsordningen, og understreket at overreguleringen for fartøy under 11 meter hjemmelslengde må reduseres i 2016.

Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag og Sametinget støttet *Fiskeridirektøren* og ønsket å gå for modell 1.

Norges Fiskarlag ønsket å øke overreguleringen til 50 % for å skape forutsigbarhet i fisket og unngå refordelinger.

Kommunenes Sentralforbund gikk også inn for modell 1 og støttet *Norges Fiskarlag* sitt forslag om å øke overreguleringen til 50 %.

Sjømat Norge ønsket garanterte kvoter og søke å unngå kappfiske, og støttet derfor modell 2. Organisasjonen mente imidlertid at overreguleringen kunne justeres noe opp.

Fiskeridirektøren oppsummerte diskusjonen med at flertallet i reguleringsmøtet ønsket å gå for modell 1, men med noe høyere overregulering med garanterte kvoter og maksimalkvoter. *Fiskeridirektøren* minnet om at *Fiskeridirektoratets* mål er å unngå overfiske og underfiske av gruppekvote. Når det gjelder fartøyene over 11 meter har det vært en viss overregulering tidligere på henholdsvis 5 % og 1 %. Denne overreguleringen ligger innenfor kvotefleksibilitetsregimet.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag og anbefaler modell 1. *Fiskeridirektøren* har imidlertid økt overreguleringen noe sammenlignet med det som ble presentert under reguleringsmøtet. Nye forslag til maksimalkvoter fremkommer i tabell 8.

Tabell 8: Forslag til maksimalkvoter i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde i 2016

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote største lengde under 11 meter	Maksimalkvote største lengde over 11 meter
Under 7 meter	1,21	22,4	33,6	28,0
7-7,9	1,43	26,5	39,7	33,1
8-8,9	1,70	31,5	47,2	39,3
9-9,9	2,08	38,5	57,8	48,1
10-10,9	2,25	41,7	62,5	52,1

Som nevnt innledningsvis understreker *Fiskeridirektøren* nødvendigheten av å revurdere overreguleringen i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde dersom det åpnes opp for en strukturkvoteordning for disse fartøyene i 2016.

Samfiskeordningen

Fiskeridirektøren viste til forslaget om en videreføring av den gjeldende samfiskeordningen i 2016.

Kommunenes Sentralforbund etterlyste en tabell i saksdokumentet som viste fordelingen av hvilke fartøy som hadde fisket på ordningen.

Norges Kystfiskarlag støttet *Kommunenes Sentralforbund*. Organisasjonen mente for øvrig at samfiskeordningen burde ha vært avvirket, eventuelt at det ble innført en begrensning i deltakelse også på største lengde.

Norges Fiskarlag foreslo å avgrense samfiskeordningen for de større fartøyene til de fartøyene som allerede har deltatt i ordningen i 2015 og tidligere.

Pelagisk Forening støttet *Fiskeridirektørens* forslag og ønsket en videreføring av ordningen fra 2015 i 2016.

Fiskeridirektøren pekte på at forslaget fra *Norges Fiskarlag* innebar en særordning og således medførte en ytterligere komplisering av regelverket.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag

Fiskeridirektøren anbefaler forøvrig, som nevnt innledningsvis, at samfiskeordningen bør evalueres ved en eventuell innføring av strukturkvoteordning for fartøy under 11 meter hjemmelslengde.

ÅPEN KYSTGRUPPE

Fiskeridirektøren gikk deretter over til åpen gruppe og viste til forslaget om at åpen gruppe får samme andel som tidligere, noe som utgjør 25 246 tonn torsk (10,9 %), hvorav 2 100 foreslås avsatt til ferskfiskordningen. *Fiskeridirektøren* foreslo at fisket etter torsk for fartøy i åpen gruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn på samme nivå som inneværende år fra årets begynnelse.

Forslaget til kvoter i åpen gruppe fremkommer i tabell 9:

Tabell 9: Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe 2016

Fartøylengde	Kvotefaktor	Herav garantert	Maksimalkvoter
Under 8 m	1,0	15	21
8 – 9,99 m	1,4	21	29
Over 10 m	1,6	24	34

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag

Fiskeridirektøren bemerker for øvrig at åpen gruppe må sees i sammenheng med behandlingen av kystfiskekvoten som fremkommer tidligere i dette referatet.

UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Fiskeridirektøren viste til ungdomsfiskeordningen og la til grunn at denne videreføres i 2016. Hun foreslo også en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppe kyst.

Det var ingen kommentarer til dette.

BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN KYSTGRUPPE

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket kystgruppe.

Det var ingen kommentarer til dette.

BIFANGST VED FISKE ETTER REKER I SMUTTHULLET

Fiskeridirektøren viste til at fiskerinæringen har kommet med innspill om å fjerne forbudet mot bruk av oppsamlingspose i rekefisket. *Fiskeridirektøren* ba reguleringsmøtet diskutere hvor eventuell bifangst av ulike hvitfiskarter i rekefisket skal kvotebelastes.

Havforskerne som var bedt om å vurdere hvor mye fisk, først og fremst torsk, en slik ordning ville innebære, hadde lite informasjon å komme med. Dette blant annet fordi høsttoktet var blitt amputert.

Norges Fiskarlag mente at bruk av oppsamlingspose burde tillates som et prøvefiske uten avsatt kvantum til man fikk mer erfaring og kunnskap om dette fisket. Organisasjonen viste til at bifangsten i rekefisket stort sett er gapeflyndre og torsk. *Norges Fiskarlag* informerte om at de er villige til å gå drastisk ned på rekekvoten som kjøpes fra Øst-Grønland. Organisasjonen ønsket at man bruker noe av kvantumet som blir frigjort av tredjelandskvantumet som følge av en slik eventuell reduksjon i rekekvoten, til å foreta et rekefiske med oppsamlingspose. *Norges Fiskarlag* påpekte også at andre land har adgang til å fiske med oppsamlingspose, og at dette gjør at norske fiskere kommer dårligere ut.

Fiskeridirektøren påpekte at en rekke rekestrålere også har torskekvote og at Fiskeridirektoratets syn i andre fiskeri er at bifangst av en art skal avregnes fartøyets kvote av denne arten.

Norges Kystfiskarlag ba om at bifangst i rekefisket ble belastet fartøyenes egne kvoter, eventuelt trålnes gruppekvote.

Kommunenenes Sentralforbund var enig med *Norges Kystfiskarlag*, men hadde ingen prinsipielle innvendinger mot bruk av oppsamlingspose i Smutthullet.

WWF ønsket informasjon om bifangststørrelsen og hvilke arter – kommersielle og ikke-kommersielle – som ble tatt i rekefisket med trål.

Bivdi støttet WWF og ønsket i tillegg en tilbakemelding på hvor mange av rekefiskerne som har torskemøter.

Havforskningsinstituttet så behovet for dataene som *Norges Fiskerilag* etterlyste.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektøren konstaterte at diskusjonen ikke hadde gitt klare konklusjoner og at det på nåværende tidspunkt ikke var mulig å bringe faktum, med hensyn til hvor mye bifangst som ville medgå i et fiske uten rist, på det rene.

Havforskningsinstituttet ville ha fokus på saken og blant annet vurdere sine tall mot de landingstallene *Fiskebåt* har fremlagt.

KYSTTORSK

Fiskeridirektøren viste til at kysttorskreguleringen er koblet til gjenoppbyggingsplanen for kysttorsk. Nye tiltak avhenger av utviklingen i gytebestanden, noe som måles ved gjennomføringen av *Havforskningsinstituttets* høsttokt. Resultatene fra årets tokt vil foreligge i desember, og inntil videre la hun til grunn at gjeldende kysttorskreguleringer videreføres i 2016.

Havforskningsinstituttet informerte om at det nylig hadde vært gjennomført et tokt, men at det ville ta noen uker å få analysert resultatene.

Naturvernforbundet orienterte om at organisasjonen er opptatt av bærekraft i fiskerinæringen og mener at kysttorsk er utsatt for hard beskatning. Organisasjonen er kritisk til at store og effektive snurrevadfartøy driver fiske tett opp til fjordlinjene. *Naturvernforbundet* mente det burde vurderes om fisket er rasjonelt og bærekraftig. Samtidig hevdet organisasjonen at oppdrettsnæringen legger beslag på kysttorskens områder, og at en bør se nærmere på denne problemstillingen.

Nærings- og fiskeridepartementet informerte om at det vil bli en høring etter at *Fjordfiskerikommisjonen* har lagt frem forslag til justerte fjordlinjer. I forbindelse med høringen vil kysttorskvernet også bli gjennomgått.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N 2016

NORSK TOTALKVOTE OG AVSETNING TIL UNDERVISNINGSFØRMÅL

På 45. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å fastsette en totalkvote for 2016 på 244 000 tonn i tråd med rådgivningen fra ICES. Det ble avsatt 15 600 tonn til tredjeland, og de resterende 228 400 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten i 2016 som følger:

Tabell 10: Kvotesituasjonen for 2016

Land	Kvote (tonn)
Norge	118 700
Russland	109 700
Tredjeland	15 600
Totalt	244 000

Av dette kan inntil 8 000 tonn (4 000 tonn til Russland og 4 000 tonn til Norge) disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Fiskeridirektøren viste til prosessen opp mot utlysning av forskningskvoter for 2016 beskrevet under referatet for torsk nord for 62°N.

I 2015 er det avsatt 548 tonn hyse nord for 62°N til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter, og regneeksempelet i forslaget til reguleringer for 2016 legger dette kvantumet til grunn.

AVSETNING TIL UNGDOMS- OG REKREASJONSFISKET (TURIST- OG FRITIDSFISKET)

Fiskeridirektøren foreslo at det for 2016 avsettes 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordelingen av den nasjonale kvoten mellom trålere og konvensjonelle fartøy.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele kvoten i tråd med *Norges Fiskarlags* landsmøtevedtak 7/01 og 6/07, noe som gir trålerne en gruppekvote på 45 544 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 74 308 tonn (62 %).

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

KVOTEFLEKSIBILITET MELLOM KVOTEÅR I TORSKEFISKERIENE

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppevinå i 2016.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV TRÅLERE

Fiskeridirektøren viste til at trålernes gruppekvote av hyse vil utgjøre 45 544 tonn i 2016, og foreslo at det avsettes 750 tonn til seitrålerne. Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvote i 2016 blir 44 794 tonn hyse.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre gjeldene bifangstbestemmelse for seitrålere, slik at disse kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt om bord til enhver tid og av landet fangst. Bifangstprosenten i perioden 1. januar til 31. mai økes til inntil 30 %.

Fiskeridirektøren foreslo videre at torsketrålernes fiske reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 509 tonn hyse.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fiskeridirektøren viste til forslaget om at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en hysekvote på 74 308 tonn i 2016. Det var ingen kommentarer til dette.

REGULERING AV KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 13 376 tonn (18 %).

Fiskeridirektøren foreslo videre at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter uten overregulering, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 151 tonn hyse.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslaget.

REGULERING AV KYSTFARTØY

Fartøy i lukket og åpen gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i lukket gruppe får en gruppekvote på 54 987 tonn, noe som tilsvarer en kvoteandel som i inneværende år (74 %).

Fiskeridirektøren foreslo å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 8 i saksdokumentet. Gruppekvotene følger *Norges Fiskarlags* vedtak fra 2007. Det enkelte fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyets hjemmelslengde. *Fiskeridirektøren* viste til at prognosen for forventede overføringer av kvoter som følge av eventuelt over- eller underfiske av 2015 kvoten fremgår av tabell 9 i saksdokumentet.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren har besluttet å endre sitt forslag, og viser til at det ble byttet bort 4 000 tonn hyse fra kystfiskeflåten til havfiskeflåten i november i forbindelse med økning av avsetningen til ferskfiskordningen. Forslag til gruppekvoter prognose for

overføring av kvoter i lukket kystgruppe fra 2015-2016. Dette byttet er nærmere beskrevet under avsnittet om ferskfiskordning i referatet som omhandler torsk nord for 62°N. Forslag til gruppekvoter og prognose for overføring av kvoter i lukket kystgruppe fra 2015 til 2016 er derfor endret, se tabell 11 og 12.

Tabell 11: Forslag til gruppekvoter i 2016

Hjemmelslengde	Andel	Gruppekvote
Under 11 meter hj. lengde	28,2 %	13 814
11 - 14,99 meter hj. lengde	26,0 %	12 737
15 - 21,99 meter hj. lengde	29,5 %	14 451
Over 21 meter hj. lengde	16,3 %	7 985
Totalt	100,00 %	48 987

Tabell 12: Prognose for overføring av kvoter (tonn) i lukket kystgruppe fra 2015 til 2016

Lengdegrupper	Prognose overføring 2016	Prognose gruppekvoter 2016
Under 11 meter hjemmelslengde	0	13 814
11-14,9 meter hjemmelslengde	0	12 737
15-20,9 meter hjemmelslengde	0	14 451
21-27,9 meter hjemmelslengde	0	7 985
Totalt	0	48 987

Fiskeridirektøren viste til anbefalingen om å avsette 6 000 tonn hyse til en bifangstordning i lukket kystgruppe. Fiskeridirektøren foreslo deretter å tillate inntil 30 % bifangst i hver enkelt fangst og landing for fartøy som er ferdige med fartøy- eller maksimalkvoter. Hun foreslo også at tillatt bifangst kan justeres ved behov.

Norges Fiskarlag støttet i utgangspunktet Fiskeridirektørens forslag, men mente også at kvantumet måtte kunne omdisponeres dersom det viser seg at det ikke blir benyttet fullt ut.

Sametinget støttet forslaget fra Fiskeridirektøren, men mente kvantumet som var satt av var høyt.

Fiskeridirektøren informerte om at det i 2015 er avsatt 4 000 tonn hyse til fartøy under 11 meter hjemmelslengde. Det foreslåtte kvantumet på 6 000 tonn skal brukes til en bifangstordning som omfatter hele lukket gruppe kyst.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer til dette.

Fiskeridirektøren viste til at overreguleringen (jf. tabell 13) for fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter foreslås til 1 600 % og 800% for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter. For øvrig foreslås en overregulering på 450 % for fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde og under 15 meter hjemmelslengde og 150 % for fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde. I tråd med reguleringsopplegget for torsk, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med største lengde over 11 meter. For fartøy med største lengde under 11 meter, vil overreguleringen være dobbelt så stor som for fartøy med største lengde over 11 meter. *Fiskeridirektøren* foreslo å dele ut kvotene som maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn, jf. tabell 11 i reguleringsmøtet.

Tabell 13: Forslag til overregulering i lukket kystgruppes fiske etter hyse nord for 62°N i 2016

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering
Under 11 m	Under 11 m	1 600 %
	Over 11 m	800 %
11 - 14,9 m	Under 11 m	900 %
	Over 11 m	450 %
15 - 20,9 m	Under 11 m	300 %
	Over 11 m	150 %
21 - 27,9 m	Under 11 m	300 %
	Over 11 m	150 %

Norges Fiskarlag viste til oppsummeringen etter reguleringsmøtet våren 2015 der overreguleringen ble foreslått tatt ned for å få kvantumet til å strekke til. Dette forslaget kom før TACen av hyse ble økt. *Norges Fiskarlag* stilte likevel spørsmål ved om *Fiskeridirektøren* var sikker på at det ville bli tilstrekkelig kvantum av hyse til høsten 2016.

Fiskeridirektøren informerte om at kvoten til lukket gruppe kyst kan komme opp mot 60 000 tonn neste år, dette tilsvarer nivået i 2012 da det var fritt fiske. Imidlertid er det vanskelig å forutse neste års fiske, og det er også derfor fisket er foreslått regulert med maksimalkvoter og garantert kvote i bunn.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren viser til at forslaget til regulering er endret det som følge av det nevnte kvotebyttet i forbindelse med økning av ferskfiskordningen. Forslag til maksimalkvoter i lukket kystgruppe fremkommer i tabell 14.

Tabell 14: Forslag til maksimalkvoter lukket kystgruppe i 2016

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,12	6,2	104,7	55,4
7 - 7,9	1,31	7,2	122,5	64,8
8 - 8,9	1,56	8,6	145,9	77,2
9 - 9,9	1,93	10,6	180,4	95,5
10 - 10,9	2,06	11,3	192,6	102,0
11 - 11,9	2,85	14,7	147,3	81,0
12 - 12,9	3,38	17,5	174,7	96,1
13 -13,9	4,10	21,2	212,0	116,6
14 -14,9	4,67	24,1	241,4	132,8
15 - 15,9	7,83	46,0	183,9	114,9
21 – 27,9	7,83	46,0	183,9	114,9

Norges Kystfiskarlag ønsket kvotebonus på linefisket hyse for å fremme verdiskaping. Organisasjonen viste til at denne hysen holder svært høy kvalitet.

Fiskekjøpernes Forening støttet forslaget fra *Norges Kystfiskarlag*.

Fiskeridirektøren stilte spørsmål ved hvorfor den linefangede hysen ikke allerede er bedre betalt hvis kvaliteten er så mye bedre enn annen hyse.

Fiskekjøpernes Forening viste til at de betaler bedre for linefisket hyse, men det koster mer å drive med dette fisket, og dermed er det behov for en regulering som gir et insentiv til å fiske hysen med line.

Sjømat Norge informerte om at de ville vurdere forslaget fra *Norges Kystfiskarlag*, men at det, som følge av den høye overreguleringen, nok ikke ville bli aktuelt å støtte innføring av en slik ordning i 2016.

Fiskeridirektøren informerte reguleringsmøtet om at hun ville ta med seg innspillet videre, men tvilte på at hun ville foreslå en egen ordning med kvotebonus for linefisket hyse.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektøren gikk deretter over til åpen gruppe, og foreslo at denne gruppen får en tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 %. Dette utgjør 5 945 tonn. Hun foreslo videre at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten, og at det fastsettes garanterte kvoter. Forslag til kvoter fremgår av tabell 12 i saksdokumentet.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren har besluttet å endre sitt forslag, og viser til det nevnte kvotebyttet i forbindelse med økning av ferskfiskordningen. Forslag til kvoter for fartøy i åpen kystgruppe fremkommer i tabell 15.

Tabell 15 Forslag til kvoter (tonn) for fartøy i åpen kystgruppe 2016

Fartøylengde	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote
Under 8 meter	1,0	2	Fritt fiske
8-9,99 meter	1,4	3	Fritt fiske
Over 10 meter	1,6	3	Fritt fiske

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N 2016

TOTALKVOTE OG AVSETNINGER

Fiskeridirektøren viste til at *Nærings- og fiskeridepartementet* har fastsatt en totalkvote for sei nord for 62°N på 140 000 tonn i 2016, tilsvarende en økning på 14,8 % fra inneværende år.

Fiskeridirektøren viste til prosessen opp mot utlysning av forskningskvoter for 2016 beskrevet under referatet for torsk nord for 62°N.

I 2015 er det avsatt 160 tonn sei nord for 62°N til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter, og regneeksempelet i forslaget til reguleringer for 2016 legger dette kvantumet til grunn.

Fiskeridirektøren la til grunn at det avsettes 350 tonn sei til agn.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre avsetningen på 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske) fra inneværende år.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å innføre kvotefleksibilitet for sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

FORDELING MELLOM REDSKAPSGRUPPER

Med utgangspunkt i en disponibel kvote på 121 440 tonn foreslo *Fiskeridirektøren*, i tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i *Norges Fiskarlag*, følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 16: Gruppekvoter 2016

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	46 147
Notgruppen	25	30 360
Trålgruppen	37	44 933
Sum	100	121 440

Det var ingen kommentarer til forslaget i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV NOTFISKET ETTER SEI

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum i bunn. *Fiskeridirektøren* foreslo videre at overreguleringen i 2016 ble redusert sammenlignet med inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslo at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 17.

Tabell 17: Forslag til kvoter i notfisket for 2016

Lengdegrupper	Kvotestige	Garanterte kvoter	Maksimalkvoter
Under 15 meter	1,00	74	111
15 – 20,9 meter	1,50	111	167
21 – 22,9 meter	2,03	150	225
23 – 25,9 meter	2,43	180	270
26 meter og over	2,82	209	313
Seinottillatelse	5,64	417	626

Forslaget i tabell 17 gir en overregulering på ca. 50 % mot ca. 75 % i inneværende år. Dette innebærer kvoter omtrent på samme nivå som i inneværende år.

Norges Fiskarlag ønsket en overregulering på 75 %, tilsvarende inneværende år.

Kommunenenes Sentralforbund mente at næringen kan være tjent med at overreguleringen reduseres.

Pelagisk Forening støttet Fiskeridirektørens forslag.

Norges Kystfiskarlag anmodet Fiskeridirektøren om å være forsiktig med overreguleringen i notflåten.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Etter reguleringsmøtet har Fiskeridirektøren blitt gjort oppmerksom på at reguleringen av åpen gruppe i fisket etter sei med not er uklar. Fisket i lukket gruppe kyst for fartøy over 11 meter hjemmelslengde og fisket i åpen gruppe ble stoppet henholdsvis 9. november og 23. november. En del av fartøyene under 13 meter største lengde som hadde fisket sin garanterte kvote av sei i kystgruppen gikk over til å fiske i åpen gruppe for seinot. Denne kvoten kan fiskes med konvensjonelle redskap. Garantert kvantum i denne gruppen er 62 tonn.

Fra 1997 til og med 2013 inneholdt seireguleringen nord for 62°N en kvotebegrensningsparagraf som innebar at fartøy som fisket med flere redskap samlet ikke kunne fiske utover den høyeste maksimumkvoten som gjaldt for en av gruppene fartøyet deltok i. Bakgrunnen for at paragrafen ble tatt ut av reguleringen var at Norges Fiskarlag mente at fartøy som hadde deltakeradgang både for not og konvensjonelle måtte få adgang til å fiske begge disse kvotene. Bestemmelsen ble innført i 1997 og har sin bakgrunn i ønsket om å begrense fisket med konvensjonelle redskap. Utviklingen i fisket i tiden etter reguleringsmøtet høsten 2015 har

synliggjort et behov for en begrensning i dette fisket. Fiskeridirektoratet foreslår å gjeninnføre bestemmelsen om kombinasjonsdrift i fisket etter sei, men begrenset til åpen gruppe. I tillegg foreslår Fiskeridirektøren å innføre krav om at fartøy i åpen gruppe kyst som utnytter notkvoten, må fiske kvoten med not. Denne begrensningen er nødvendig hvis det konvensjonelle fisket stoppes for å unngå proforma arrangement basert på fiskemulighet i åpen gruppe not via redskapsfleksibilitet tilbake til konvensjonelt fiske.

REGULERING AV FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Konvensjonelle havfiskefartøy

Behandling i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle havfiskefartøy skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 5 076 tonn i 2016. Hun viste deretter til forslaget om å avsette 500 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %. *Fiskeridirektøren* foreslo også at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med en maksimalkvote på 350 tonn.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Lukket og åpen kystgruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %. Gruppekvoten blir da 34 610 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 12 i saksdokumentet. Gruppekvotene følger Norges Fiskarlags vedtak fra 2007.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om at fartøy i lukket gruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn som vist i tabell 13 i saksdokumentet.

Norges Fiskarlag var enige i at fisket etter sei reguleres med maksimalkvoter fra årets begynnelse og ikke fritt fiske. Imidlertid mente organisasjonen at Fiskeridirektøren hadde lagt seg på en for streng en overreguleringsgrad, og ønsket å heve overreguleringen for fartøy over 11 meter hjemmelslengde.

Norges Kystfiskarlag og Sjømat Norge støttet Norges Fiskarlag.

Sjømat Norge åpnet opp for å starte med fritt fiske i 2016 og så foreta innstramninger i løpet av året dersom det blir nødvendig.

Fiskeridirektøren informerte om at hun kunne øke overreguleringen noe for fartøy over 11 meter hjemmelslengde.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren har besluttet å endre sitt forslag og øke overreguleringsgraden for fartøy med hjemmelslengde over 11 meter i henhold til det som fremkommer i tabell 18. Forslag til kvoter fremkommer i tabell 19.

Tabell 18: Forslag til gruppekvoter og overregulering i 2016

Hjemmelslengde	Prosentandel	Gruppekvote (tonn)	Overregulering største lengde under 11 meter	Overregulering største lengde over 11 meter
Under 11 m	28,3 %	9 795	3 000 %	1 500 %
11 - 14,9 m	26,0 %	8 998	1 000 %	500 %
15 - 20,9 m	25,9 %	8 964	700 %	350 %
21 - 27,9 m ³	19,8 %	6 853	700 %	350 %
Totalt	100 %	34 610		

Tabell 19 Revidert forslag til maksimalkvoter og garanterte kvoter i 2016 for konvensjonelle kystfartøy i lukket gruppe

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor 2016	Garantert kvote	Maksimalkvote største lengde under 11 meter	Maksimalkvote største lengde over 11 meter
under 7 meter	1,12	5,0	155,1	80,1
7 - 7,9	1,31	5,9	181,4	93,6
8 - 8,9	1,56	7,0	216,1	111,5
9 - 9,9	1,93	8,6	267,3	138,0
10 - 10,9	2,06	9,2	285,3	147,3
11 - 11,9	2,82	10,8	118,6	64,7
12 - 12,9	3,35	12,8	140,9	76,8
13 -13,9	4,05	15,5	170,3	92,9
14 -14,9	4,61	17,6	193,9	105,8
15 - 15,9	5,65	25,2	207,9	117,0
16 - 16,9	6,30	28,1	231,9	130,4
17 -17,9	6,95	31,1	255,8	143,9
18 - 18,9	7,67	34,3	282,3	158,8
19 - 19,9	8,31	37,1	305,8	172,0
20 - 20,9	8,89	39,7	327,2	184,0
21 - 21,9	8,54	26,8	214,0	120,4
22 - 22,9	8,90	27,9	223,0	125,5
23 - 23,9	9,26	29,0	232,1	130,5
24 - 24,9	9,62	30,1	241,1	135,6
25 - 25,9	9,90	31,0	248,1	139,6
26 - 26,9	10,26	32,1	257,1	144,6
27 - 27,9	10,55	33,0	264,4	148,7

Fiskeridirektøren viste til forslaget om at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel i 2016 som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten. Dette gir en gruppekvote på 6 461 tonn i 2016.

Fiskeridirektøren viste deretter til forslaget om at fartøyet i åpen gruppe gis fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER SEI

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la til grunn at trålerne gis en andel på 37 % av norsk totalkvote på 121 440 tonn, noe som gir en trålkvote på 44 933 tonn i 2016.

Fiskeridirektøren foreslo at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, vassild og sild nord for 62°N, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 100 tonn sei som bifangst, tilsvarende som i inneværende år.

Fiskeridirektøren viste deretter til forslaget om at kvoten på 44 933 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse. Ved en inkurie er gruppekvoteene i saksdokumentene ikke korrekte. *Fiskeridirektøren* viste til at de korrekte gruppekvoteene er 8 487 tonn til seitrålerne og 35 946 tonn til torsketrålerne.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Fiskeridirektøren informerte om at hun var interessert i å invitere næringen til diskusjon om det kan være grunnlag for å slå sammen seitrål og torsketrål. En slik sammenslåing vil bidra til forenkling av regelverket.

Norges Fiskarlag var positiv til *Fiskeridirektørens* initiativ, og ville gjerne delta i diskusjonen.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer til dette.

Fiskeridirektøren foreslo at torsketrålerne reguleres med fartøykvoter uten overregulering i henhold til tabell 14 i saksdokumentet. *Fiskeridirektøren* foreslo

deretter at seitrålerne reguleres med fartøykvoter uten overregulering i henhold til tabell 15 i saksdokumentet

Norges Fiskarlag ønsket en overregulering på 5 % både for torskeetrålere og seitrålere.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren endrer sitt forslag i tråd med innspillet fra Norges Fiskarlag. Nytt forslag til kvoter for torskeetrålere og seitrålere fremkommer av tabell 20 og 21.

Tabell 20: Torskeetrålernes kvotefaktorer og kvoter 2016 (tonn)

Trålgruppe	Faktor	Fartøykvoter
Småtrålere	0,58	212
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	366
Fabrikktrålere	1,32	484

Tabell 21: Seitrålernes kvotefaktorer og kvoter 2016 (tonn)

Trålgruppe	Faktor	Fartøykvoter
Fartøy med kvotefaktor	0,35	249
Fartøy med kvotefaktor	0,75	534
Fartøy med kvotefaktor	0,85	605
Fartøy med kvotefaktor	1,00	712

Sak 16/2015

Regulering av fisket etter
blåkveite nord for 62° N i 2016

SAK 16/2015

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2016

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter blåkveite i 2016 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter.

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget for fisket av blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2016. Når det gjelder fangstperiode for kystflåtens direktefiske, foreslår Fiskeridirektøren at fisket tillates i to perioder og at kystflåten under 28 meter får en kvote på 6 600 tonn og en økning av inneværende års maksimalkvoter. Trålere og konvensjonelle havfiskefartøy gis fartøykvoter på 66 tonn.

2 FISKET I 2014

Den norske kvoten av blåkveite var i 2014 på 9 675 tonn, hvorav 200 tonn var avsatt til forskning. Tabell 1 viser fangst av blåkveite fordelt på fartøygrupper i 2014.

Tabell 1: Fangst og førstehåndsverdi i 2014

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	2 383	68 987	41
Konvensjonelle havfiskefartøy	1 456	48 597	22
Fartøy under 28 meter største lengde	5 881	96 806	403
Andre	255	6 681	
Forskningsfangst	1	15	
Totalt	9 976	221 086	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister og Konsesjons- og deltakerregister per 5. oktober 2015

I 2014 utgjorde det norske fisket av blåkveite nesten 10 000 tonn. Dette inkluderer også norske skolekvoter og forskningsfangst. Førstehåndsverdien var ca. 221 millioner kroner.

Reguleringen av kystflåtens direktefiske i 2014 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kunne delta i det direkte kystfisket etter blåkkeite.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder fra mandag 26. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (fisket ble ikke stoppet) og fra mandag 28. juli til periodekvoten var beregnet oppfisket (30. august).
- to periodekvoter på henholdsvis 3 800 i første periode og 1 700 tonn i andre periode.
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde.

På bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkkeite ble to områder i Nordland stengt for fiske etter blåkkeite i 2014.

3 REGULERINGEN I 2015

På møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåkkeite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51 %, Russland får 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Videre ble partene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2014 enige om en totalkvote på 19 000 tonn for 2015, hvilket innebærer en kvote til Norge på 9 675 tonn, hvorav inntil 750 tonn kunne avsettes til forskningsformål.

Det ble avsatt 123 tonn til forskningsformål.

Reguleringen av fisket i 2015 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte fisket etter blåkkeite.
- to periodekvoter på henholdsvis 4 000 i første periode og 1 700 tonn i andre periode.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder fra mandag 25. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (fisket ikke stoppet) og fra mandag 27. juli til periodekvoten var beregnet oppfisket (16.august).
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde. Disse var ved periodeoppstart som følger:

Tabell 2: Maksimumkvoter 2015

Største lengde	Maksimumkvote
0 – 13,9 meter	15,0 tonn
14 – 19,9 meter	17,5 tonn
20 – 27,9 meter	20,0 tonn

- fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke er tillatt, kan ha inntil 7 % bifangst av blåkveite. Bifangsten for konvensjonelle kystfartøy over 28 meter st.l. er i tillegg begrenset til 17,5 tonn.
- trålere og konvensjonelle havfiskefartøy er regulert med en fartøykvote på 57 tonn. Denne kvoten skal også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

På bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite ble to områder stengt for fiske etter blåkveite i 2015. Tilsvarende tidligere år var det et område sørvest for Trænadjupet som ble stengt, samt et område noe lenger nord.

4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2015

Tabell 3 gir en oversikt over fangst av blåkveite fordelt på fartøygrupper per 10. oktober i år. Av Norges kvote på 9 675 tonn, står det vel 1 000 tonn igjen. Det er registrert 4 tonn forskningsfangst hittil i år. Når det gjelder havfiskeflåten, har 21 konvensjonelle havfiskefartøy og 39 trålere landet fangst av blåkveite så langt i 2015.

Tabell 3: Fangst og førstehåndsverdi i 2015

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	1 385	40 564	39
Konvensjonelle havfiskefartøy	1 045	42 094	21
Fartøy under 28 meter største lengde	6 031	147 672	408
Andre	173	5 463	
Forskningsfangst	4	81	
Totalt	8 638	235 874	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og Konesjons- og deltakerregister per 10. oktober 2015

Tabell 4 viser status over fangst, førstehåndsverdi og deltakelse av fartøy under 28 meter st. l. som fisker med konvensjonelle redskap. Før oppstart hadde 63 fartøy fisket til sammen 15 tonn blåkveite som bifangst. Totalt er kvoten på 5 700 tonn i det direkte kystfisket etter blåkveite overfisket med vel 300 tonn.

Tabell 4: Fangst, førstehåndsverdi og deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter st.l. i 2015

	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Bifangst før direktefiske	15	257	
Direktefiske 1. periode	3 761	90 579	343
Bifangst mellomperiode			
Direktefiske 2. periode	2 232	56 098	61
Bifangst etter direktefiske	23	738	4
Totalt	6 031	147 672	408

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 10. oktober 2015

Deltakelsen og fisketakten i første periode var god, men ettersom periodekvotene har økt sammenliknet med tidligere år, ble ikke kvoten i første periode oppfisket. Fisketakten i andre periode var relativt lav, samt at det sto litt igjen av første periodekvote. For å sikre at periodekvoten ble oppfisket ble makismalkvotene økt med 50 % den 5. august.

Fisket ble stoppet med virkning fra 16. august. I 2013 og 2014 ble maksimalkvotene økt to ganger i andre periode. I 2012 var deltakelsen og fisketakten meget høy i andre periode, da fisket ble stoppet 7. august. Periodekvoten var lavere i andre periode 2012, noe som også bidro til den raske avviklingen av fisket i det året.

Som tabell 4 viser, har 408 kystfartøy landet blåkveite så langt i år, mot 403 (433) fartøy i 2014 (2013). Den reelle deltakelsen i direktefisket har vært noe lavere, siden en del fartøy kun har landet blåkveite som bifangst.

Tabell 5 viser at 234 fartøy har fisket sine opprinnelige kvoter, og av disse har 81 fartøy fisket på refordelt kvantum. 174 fartøy har landet blåkveite, men ikke utnyttet maksimalkvotene sine fullt.

Tabell 5: Restkvoter etter 2. periode i direktefisket etter blåkveite i 2015 fordelt på antall fartøy og lengdegrupper

Lengdegruppe	Antall fartøy fisket mindre enn opprinnelig kvote	Antall fartøy ferdig med opprinnelig kvote	Antall fartøy ferdig med refordelt kvote	Totalt antall
0 – 13,99 meter st. l.	130	73	31	234
14 – 19,99 meter st. l.	30	59	34	123
20 – 27,99 meter st. l.	14	21	16	51
Totalt	174	153	81	408

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 10. oktober 2015

5 BESTANDSSITUASJONEN

5.1 STATUS

Blåkveitebestanden vurderes i henhold til føre-var prinsippet, basert på en nyutviklet analytisk bestandsmodell. Fangstrate på 0,027 i senere tid (gjennomsnitt for 5 og 10 år) har vært konsistent med oppgang i fangstbar biomasse (lengde ≥ 45 cm) i samme periode.

Fremskrivinger basert på kjent rekruttering til og med 2010 viser at selv om biomassen vil reduseres, vil ikke dagens fangsttrykk føre bestanden raskt under føre-var biomassen (Bpa). Det konkluderes derfor med at dette fangsttrykket er egnet, gitt at fangstbar biomasse fortsatt er over føre-var nivå. Blåkveite er lengelevende art som fordrer lavt fangsttrykk og bestanden er nå i en relativt stabil tilstand. Det er derfor ikke behov for årlig oppdatering av rådgivningen, og ICES gir råd for to år.

5.2 FORVALTNINGSRÅD

ICES anbefaler i henhold til føre-var tilnærming at fangstene ikke skal overskride 19 800 tonn i hvert av årene 2016 og 2017. Dette tilsvarer fangstrate på omtrent 0,027.

6 RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2016

På møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene som nevnt enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite som gir Norge en andel på 51 %, Russland 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Partene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble i høst enige om en totalkvote på 22 000 tonn for 2016, hvilket innebærer en kvote til Norge på 11 205 tonn, hvorav inntil 750 tonn kan avsettes til forskningsformål.

7 REGULERING AV FISKET I 2016

7.1 AVSETNING TIL FORSKNINGSFORMÅL

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2016.

Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingkvoter i 2016 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet.

Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at inneværende års avsetninger til formålene nevnt ovenfor, er det beste estimatet for avsetninger i 2016. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering. I de fiskerier hvor det er innført kvotefleksibilitet mellom kvoteår, vil

ubenyttede andeler på avsetningene påplusses neste års totalkvote og motsatt gå til fratrekk dersom avsetningene er for lave.

7.2 FORDELING AV NORSK KVOTE

Da totalkvoter ble innført i 2009, besluttet Fiskeri- og Kystdepartementet at siste års blåkveitefiske skulle videreføres i størst mulig grad. Et direktefiske skulle primært fortsatt forbeholdes kystflåten, og det ble derfor ikke fastsatt noen fordelingsnøkkel. Basert på siste års fiske ble det imidlertid lagt opp til en regulering som innebærer en fordeling på 60 % til kystflåten og 40 % til havgående fiskefartøy. Tidligere hadde havgående fiskefartøy adgang til å ha inntil 40 tonn blåkveite som bifangst, men fra 2010 fikk gruppen fartøykvoter som skal inkludere bifangst.

Fiskeridirektøren legger til grunn en tilsvarende fordeling mellom kystflåten og kystfartøy over 28 meter st.l., konvensjonelle havfiskefartøy og trålere som tidligere år, det vil si 60 % til kystflåten og 40 % til havgående fiskefartøy.

Fiskeridirektøren foreslår en kvote på 6 600 tonn for kystflåtens direktefiske etter blåkveite i 2016.

7.3 REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET

7.3.1 Fangstperiode

Den gjeldende reguleringsordningen i kystfisket har funnet sin form over tid. Det forhold at Norge og Russland med virkning fra 2010 fastsatte en totalkvote har ikke endret rammene vesentlig for reguleringen av fisket nasjonalt. Fiskeridirektøren finner det derfor hensiktsmessig å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

Det direkte fisket var åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005, seks uker i 2006 og sju uker i 2007. Det enkelte fartøy kunne bare delta i en av periodene. I 2008 var fisket i utgangspunktet regulert med en periode på fem uker som senere ble forlenget til seks uker. I 2009, 2011 og 2013 var fisket åpent i to perioder på til sammen åtte uker, og i 2010 (2012) var fisket åpent i to perioder på til sammen ca. tre (fire) uker. Fartøyene kunne delta i begge periodene. I 2014 ble fisket ikke stoppet i første periode, slik at fisket var åpent sammenhengende i nesten 14 uker. Heller ikke i 2015 ble fisket stoppet i første periode, og fisket var åpent i 12 uker sammenhengende.

Tilsvarende som inneværende år vil Fiskeridirektøren foreslå at fisket i 2016 reguleres i to perioder der fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. For å ta høyde for perioder med vanskelige vær- og fangstforhold gis fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter st.l. som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder som stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren at fisket avvikles fra og med 23. mai og fra og med 25. juli.

Fiskeridirektøren foreslår videre at 70 % av kystflåtens kvote kan fiskes i første periode, og 30 % i andre periode.

7.3.2 Maksimalkvoter

I årene 2012-2015 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

Tabell 6: Maksimalkvoter 2012-2015

Største lengde	Maksimalkvote 2012-2014	Maksimalkvote 2015
0 - 13,9 meter	12,5 tonn	15 tonn
14 - 19,9 meter	15 tonn	17,5 tonn
20 - 27,9 meter	17,5 tonn	20 tonn

Ettersom det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkveite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote.

Interessen syntes å være høyere når kvotene øker. Videre er fisketakten avhengig av vær- og fangstforhold. Disse har vært gode de fire siste årene. Ved gode fangstforhold og høy deltakelse vil fisket kunne avvikles på svært kort tid. Direktefisket har blitt betegnet som et kappfiske, som er lite forutsigbart. Kappfisket bidrar til en uheldig markedssituasjon, og landindustrien ser helst at fisket strekkes ut over tid. Men også refordelinger bidrar til et uforutsigbart fiske. De to siste årene ble som nevnt fisket ikke stoppet i første periode, og det har deltatt færre fartøy enn tidligere. Ettersom kvoten har økt betraktelig sammenliknet med 2015, kan derfor være hensiktsmessig å øke kvotene fra inneværende år.

Tabell 7: Forslag til maksimalkvoter i 2016

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	17,5 tonn
14 - 19,9 meter	20 tonn
20 - 27,9 meter	22,5 tonn

Fiskeridirektøren vil foreslå maksimalkvoter som gitt i tabell 7.

7.3.3 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, kan ha inntil 7 % blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at blåkveite tatt som bifangst når det ikke er adgang til direktefiske, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

Når det gjelder konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde utgjør denne gruppen 55 fartøy. Dersom disse skal tildeles en kvote som skal kunne tas i et direktefiske, vil det innebære et betydelig kvantum på bekostning av de øvrige gruppene. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det ikke hensiktsmessig med en liberalisering av reguleringen for denne gruppen. Det legges da også til grunn at rederne ved utskiftning til større fartøy gjorde et valg som innebar at de ikke kunne delta i et direktefiske etter blåkveite.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter st.l. ikke kan ha mer enn 20 tonn blåkveite som bifangst i løpet av året.

7.4 REGULERING AV FISKET FOR TRÅLERE OG KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Inneværende år har trålere og konvensjonelle havfiskefartøy kunnet fiske og lande en kvote på 57 tonn blåkveite. Denne kvoten dekker også eventuell bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

Når man ser på deltakelsen til trålere og konvensjonelle havfiskefartøy i foregående år, er denne forutsigbar og ganske stabil. De fleste utnytter kvoten godt. I 2013 (2012) deltok 43 (41) trålere og 32 (33) konvensjonelle havfiskefartøy, og i 2014 har 41 trålere og 22 konvensjonelle havfiskefartøy deltatt.

Tatt i betraktning en økning i totalkvote sammenliknet med inneværende år og at det har blitt færre konvensjonelle havgående fartøy som følge av struktureringsordningen, synes det å være rom for å øke neste års kvoter.

For 2016 foreslår Fiskeridirektøren at trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 66 tonn blåkveite. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

7.5 FREMMEDSTOFFER I BLÅKVEITE – STENGING AV OMRÅDER

Som nevnt tidligere ble to områder stengt for fiske etter blåkveite i 2015, på bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite.

Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning (NIFES) har foretatt en basisundersøkelse for blåkveite som ble gjennomført med prøvetaking i perioden 2006-2008. Det har blitt foretatt oppfølgingsundersøkelser i perioden 2011-2015. Analysene fra prøvetakingen i 2015 pågår fremdeles, og rapporten skal foreligge senest i utgangen av februar 2016.

Resultatene fra basisundersøkelsen og oppfølgingsundersøkelsene for blåkveite har vist at det er betydelig variasjon i nivåene av dioksiner og dioksinlignende PCB i blåkveite fra år til år i alle områder som er undersøkt. Generelt er det vist at nivåene har vært høyest for prøver av fisk fanget i perioden 2006-2008 og i 2012, mens blåkveite fanget i 2011, 2013 og 2014 har hatt lavere verdier.

Det er vanskelig å se noen tydelig trend i dataene. I noen områder er det foreløpig for få år som er prøvetatt til at man kan avgjøre om det er noen trend, og i andre områder der det er tatt prøver over flere år er variasjonen fra år til år så stor at det likevel ikke er mulig å se en klar trend.

Siste års resultater gir isolert sett ikke grunnlag for å opprettholde stengingene, siden nivåene i 2013 og 2014 var klart lavere enn grenseverdiene. Foreløpig er det imidlertid ikke noen klar trend i nivåene av dioksiner og dioksinlignende PCB i blåkveite. Videre overvåkning av nivåene i blåkveite over flere år fremover vil være nødvendig for å skaffe data som på sikt kan si noe om en eventuell trend i nivåene. Totalt sett mener NIFES ut fra et mattrygghetsperspektiv, at det trengs mer prøvetaking før feltene kan åpnes. Konsentrasjonen av dioksiner og dioksinlignende PCB i filet fra blåkveite er høyt i forhold til de fleste andre arter som er undersøkt, og nivåene ligger nær grenseverdiene i mange områder. Det er derfor fremdeles behov for tett overvåkning av nivåene av fremmedstoffer, og da særlig dioksiner og dioksinlignende PCB, i denne arten.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at de områdene som er stengt i 2015 forblir stengt også i 2016. Fiskeridirektøren legger til grunn at de stengte områdene vurderes på nytt våren 2016, før sesongen starter.

Fiskeridirektøren foreslår at de områdene som var stengt for fiske etter blåkveite i 2015 forblir stengt i 2016.

7.6 RØKTINGSFREKVENS

Fiskeridirektoratet er kjent med at røktingsfrekvens av garn i blåkveitefiske varierer med område, tilgjengelighet, værforhold og andre faktorer. I mange tilfeller bidrar dette til betydelig kortere røktingsfrekvens enn hva som er maksimalt tillatt. Dette er gunstig av hensyn til både kvalitet og mer optimal høsting.

Fiskeridirektoratet finner det allikevel riktig å minne om at blåkveitegarn skal røktes minst annen hver dag. Forsøk har vist at bunndyr, fortrinnsvis lus, kan angripe fisken allerede i en tidlig fase, noe som igjen kan føre til et uakseptabelt utkast.

7.7 TAP AV GARN

Årlige opprensningstokt etter tapte fiskeredskaper på havbunnen viser at tapte blåkveitegarn er den redskapstypen som representerer den største faren for skjult beskatning (ghost fishing) over tid. Denne redskapstypen har derfor høyest prioritet under opprensningen.

Gode omsetningsmuligheter og relativt godt kvotegrunnlag medførte et økt antall deltakende fartøy i 2014. 2014-sesongen hadde også det høyeste antall tapte blåkveitegarn på lang tid og det ble avdekket garnbruk som ikke var meldt tapt. Vi registrerer at flere som mister garn i første periode venter med å melde tapet til fisket er endelig stengt for å selv kunne «gjenfiske» garna under eventuell refordeling. Dette fører til at flere glemmer å melde tapet. Dersom ikke sokneforsøk gjennomføres i rimelig tid etter tapet, skal dette meldes til Kystvaktsentralen. Dette er også av hensyn til nye fartøy som kommer til feltet og kan da unngå å bli hengende fast med fare for ytterligere tap.

Fiskeridirektoratet opplever generelt en positiv dialog med fiskerinæringen om melding av redskapstap, men vi understreker viktigheten av at spesielt tap av blåkveitegarn blir meldt.

NOTAT

Saksnummer: 2015013889

Dato: 17.12.2015

Side 1 av 8

Fra: Hanne Østgård

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 46805205

E-post: hanne.ostgard@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Aksel Eikemo

Guro Gjelsvik

Liv Holmefjord

Maja Kirkegaard Brix

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2016

1. Innledning

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2016 ble behandlet på Reguleringsmøtet 4. november 2015.

På den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite. Etter denne fordelingsnøkkelen har Norge en andel på 51 %, Russland har 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

På møtet i fiskerikommisjonen høsten 2015 ble partene enige om en totalkvote på 22 000 tonn blåkveite for 2016. Dette innebærer en kvote til Norge på 11 205 tonn, hvorav 750 tonn i henhold til protokollen kan avsettes til forskningsformål.

2. Fordeling av norsk kvote

Fra og med 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Fiskeridirektøren legger til grunn at det avsettes 80 tonn blåkveite til forskningsformål i 2016.

Tilsvarende som tidligere år foreslo *Fiskeridirektøren* at det 60 % av totalkvoten avsettes til kystflåten.

Norges Fiskarlag foreslo at fordelingen av blåkveitekvoten skulle følge hovedprinsippene for regulering av fisket etter blåkveite i 2015, korrigert for premissene i landsmøtevedtak 6/07 når det gjelder fordeling mellom reguleringsgruppene og kvoter på fartøynivå. *Norges Fiskarlag* viste til at næringen etter omfattende forhandlinger hadde kommet frem til enighet om at den norske totalkvoten skal fordeles med 47 % til kystfiskeflåten, 33 % til trålflåten og 20 % til konvensjonelle havfiskefartøy. Det ble også vist til at det bør innføres deltakerregulering i fisket etter blåkveite.

Norges Kystfiskarlag har i sitt innspill til Reguleringsmøtet lagt til grunn en fordeling som innebærer en større andel til kystfiskeflåten.

Fiskeridirektørens beslutning:

Den norske kvoten fordeles mellom reguleringsgruppene tilsvarende som i 2015.

3. Regulering av det direkte kystfisket

Kvoten for det direkte kystfisket i 2016 vil utgjøre 6 600 tonn.

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med at fartøy under 28 meter kan delta i et direkte kystfiske etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 2016.

3.1 Fiskeperioder

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

Tilsvarende som inneværende år foreslo Fiskeridirektøren at fisket i 2016 reguleres med to perioder der fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. Fisket ble foreslått avvirket fra og med 23. mai og fra og med 25. juli, med periodekvoter på henholdsvis 70 % i første periode og 30 % i andre periode. For å ta høyde for vanskelige vær- og fangstforhold ble det også for 2016 foreslått å gi fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning:

Norges Fiskarlag var enig i at periodereguleringen i kystgruppen videreføres i 2016. *Norges Fiskarlag* har i sitt innspill videre vist til at kvoten bør fordeles på en slik måte at en i størst mulig grad unngår refordelinger.

Sjømat Norge mente også at ordningen med to perioder bør videreføres, men at det bør settes en siste fangst dato for første periode. Dette vil gi større forutsigbarhet og en enklere planlegging for industrien.

Fiskeridirektørens beslutning:

Fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder, fra og med henholdsvis 23. mai og 25. juli 2016, til periodekvotene er beregnet oppfisket.

70 % (4 600 tonn) av kystflåtens kvote kan fiskes i første periode og 30 % (2 000 tonn) i andre periode.

3.2 Maksimalkvoter

På bakgrunn av økningen i totalkvoten foreslo Fiskeridirektøren en økning av maksimalkvotene for 2016:

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	17,5 tonn
14 - 19,9 meter	20 tonn
20 - 27,9 meter	22,5 tonn

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning:

Norges Fiskerilag har i sitt innspill til Reguleringsmøtet foreslått at maksimalkvotene for fartøy under 28 meter økes med 20 % i 2016.

Også *Sjømat Norge* er av den oppfatning at økningen i totalkvoten gir grunnlag for høyere maksimalkvoter sammenlignet med 2015.

Norges Kystfiskerilag har i sitt innspill foreslått maksimalkvoter på 15,5, 18 og 21 tonn etter tilsvarende stige som inneværende år.

Fiskeridirektørens beslutning:

Fiskeridirektøren viser til saksdokumentet og legger til grunn følgende maksimalkvoter:

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	17,5 tonn
14 - 19,9 meter	20 tonn
20 - 27,9 meter	22,5 tonn

3.3 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre bifangstordningen for konvensjonelle kystfartøy fra 2015, med et maksimalt tillatt kvantum for bifangst på 20 tonn for konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde.

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning:

Norges Fiskerilag har i sitt innspill til møtet foreslått at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde gis en kvote som for største kystfiskefartøy med adgang til å delta i

direktefisket. Denne kvoten må kunne benyttes både til et direkte fiske og til dekning av bifangst.

Fiskeridirektørens beslutning:

Når det gjelder konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde vises til at denne gruppen utgjør 55 fartøy. Dersom disse skal tildeles en kvote som skal kunne tas i et direktefiske, vil det innebære et betydelig kvantum på bekostning av de øvrige gruppene. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det følgelig ikke rom for en liberalisering av reguleringen for denne gruppen.

Gjeldende bifangstregler for konvensjonelle kystfartøy videreføres.

4. Regulering av fisket for konvensjonelle havfiskefartøy og trålere

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentet en økning av fartøykvotene for konvensjonelle havfiskefartøy og trålere fra 57 tonn inneværende år til 66 tonn i 2015.

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning:

Norges Kystfiskarlag har i sitt innspill til Reguleringsmøtet foreslått å redusere kvoten til maksimalt 25 tonn, der bifangst av blåkveite fortsatt avregnes innenfor fartøyets kvote.

Fiskeridirektørens beslutning:

Konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter og trålere gis en kvote på 66 tonn blåkveite. Denne kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

5. Fremmedstoffer i blåkveite

Fiskeridirektøren foreslo at de områdene som er stengt i 2015 på grunn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite, forblir stengt også i 2016.

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning:

Det fremkom ingen kommentarer til dette punktet.

Fiskeridirektørens beslutning:

De områdene som var stengt for fiske etter blåkveite i 2015 forblir stengt i 2016.

Sak 17/2015

Regulering av fisket etter uer i 2016

- a) Nasjonalt
- b) Irmingerhavet

SAK 17/2015

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2016

A) NASJONALT

1 ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

1.1 FISKET MED STORMASKET TRÅL

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre årets regulering

Fiskeridirektøren foreslår at det av den norske kvoten på snabeluer avsettes et kvantum på 100 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre fredningstiden slik at den gjøres gjeldende fra og med 1. mars til og med 9. mai.

Fiskeridirektøren foreslår at et avgrenset område sør for Bjørnøya holdes stengt i januar og februar og at dette gjenåpnes etter fredningstiden.

Fiskeridirektøren foreslår at den tillatte bifangsten av uer ved fiske med bunntål på andre arter enn uer innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen reduseres til 10 % av totalvekten i hver enkelt fangst og av landet fangst.

1.2 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER NORD FOR 62°N

Fiskeridirektøren viser til rapporten fra arbeidsgruppen som har gjennomgått reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N og foreslår følgende endring i reguleringen:

Det innføres en generell bifangstadgang for konvensjonelle fartøy, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året

Fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember skal likevel ha en bifangstprosent i denne perioden, beregnet på ukesbasis, på 30 %.

Det frie fisket for fartøy som fisker med juksa begrenses til månedene juni, juli og august. En slik adgang gis kun til fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.

Effekten av tiltakene må observeres og reguleringen, herunder bifangstadgang, må justeres dersom det kommer frem at tiltakene ikke har noen effekt.

2. REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

2.1 DIREKTEFISKE ETTER SNABELUER MED STORMASKET TRÅL

2.1.1 Kvotesituasjonen og fisket i 2014

En arbeidsgruppe nedsatt av NEAFC gjennomførte i 2009 en sonetilhørighetsundersøkelse av snabeluer i ICES-områdene I og II. Dette resulterte i en rapport som ble utgitt samme år. I 2012 kom Havforskningsinstituttet med et tillegg til denne rapporten hvor det ble tatt hensyn til den nye delelinjen mellom Norge og Russland. Ifølge beregningene i tillegget til rapporten står 73,3 % av snabelueren i norske farvann (norsk økonomisk sone og fiskerisonen ved Jan Mayen).

Basert på ICES' forvaltningsråd for 2014, samt rapporten om sonetilhørighet, åpnet Nærings- og fiskeridepartementet for at det i 2014 skulle åpnes for et direktefiske etter snabeluer for norske fartøy i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Totalkvoten ble satt til 17 280 tonn. Av dette ble det avsatt 500 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har torsketrål- eller seitråltillatelse. Det kvantumet som ble tilgjengelig for et direktefiske ble etter dette på 16 780 tonn. Kvotene ble fordelt likt på de fartøyene som har adgang til å delta i dette fisket.

Trålernes direktefiske etter snabeluer ble begrenset til et område fastsatt med bakgrunn i følgende kriterier:

1. Gi vanlig uer beskyttelse
2. Minst mulig beskatning av småfisk av torsk, hyse, sei og blåkveite
3. Beskytte snabeluer mot beskatning i gytetid og under oppvekst.

I tillegg ble det bestemt at direktefisket etter snabeluer skulle stanses i den tiden ynglingen foregår, dvs. i mars og april.

I 2014 fisket trålerne totalt 12 691 tonn snabeluer.

2.1.2 Kvotesituasjonen og trålfisket etter snabeluer hittil i 2015

Totalkvoten for 2015 ble fastsatt til 30 000 tonn. Dette var i tråd med ICES' anbefaling. Etter bytter med Russland kunne norske fartøy fiske 19 600 tonn. Av dette ble 500 tonn avsatt til bifangst og 13 tonn til forskningsformål. Den disponible kvoten til trålernes direktefiske ble derfor på 19 087 tonn. I løpet av 2015 tildelte også Norge en kvote på 1 500 tonn uer til EU.

I et saksnotat til reguleringsmøtet høsten 2014 ble det fra Havforskningsinstituttet vist til at snabeluerens medianlengde i området Sørbakken sør om Bjørnøya var på 30 cm, noe som tilsvarer minstemålet. Med bakgrunn i dette foreslo Fiskeridirektoratet i reguleringsmøtet høsten 2014 at Sørbakken sør om Bjørnøya skulle stenges for et direktefiske etter snabeluer. Fiskebåt viste i reguleringsmøtet til at dette ikke samsvarte med fiskernes egne observasjoner. I reguleringsmøtet ble det besluttet at det skulle avholdes et evalueringsmøte med representanter fra Fiskeridirektoratet, Norges Fiskarlag og Havforskningsinstituttet i begynnelsen av 2015 for å vurdere fisket i 2014. Inntil et slikt møte var avholdt ble det anbefalt å holde området sør for Bjørnøya stengt for et direktefiske etter snabeluer. I reguleringsforskriften for 2015 ble dette området, med bakgrunn i det ovennevnte, stengt fra årets start.

Havforskningsinstituttet nyanserte senere lengdemålingene for perioden 2005-2013 og det ble da beregnet at gjennomsnittslengden er 29 cm i første kvartal, 35 cm i andre kvartal, 31 cm i tredje kvartal og 36 cm i fjerde kvartal. Med bakgrunn i dette, samt de erfaringene som ble utvekslet i evalueringsmøtet i januar i år, ble det foreslått at området sør for Bjørnøya kunne holdes stengt i første kvartal, men at det kunne åpnes opp etter fredningsperioden, det vil si fra og med 10. mai.

For å unngå å starte fisket for tidlig med hensyn til en balansert høsting av hann- og hunnfisk ble åpningsdatoen, etter tilrådning fra Havforskningsinstituttet, i 2015 satt til 10. mai.

Ved årets start ble trålerne regulert med like maksimalkvoter på 480 tonn.

Den 3. august ble det funnet grunnlag for å øke maksimalkvotene med 100 tonn. Den 18. august ble maksimalkvotene økt med ytterligere 100 tonn. Den 6. oktober ble det beregnet at trålerens kvote av snabeluer var oppfisket, og fisket ble stoppet med virkning fra 7. oktober.

Hittil i år har det blitt fisket 18 781 tonn uer av fartøy med torskeetrål- og seitråltillatelse. 37 fartøy har deltatt i fisket, med svært varierende grad av kvoteutnyttelse. Av disse har 34 fartøy landet mer enn 100 tonn uer. Hittil i år har det kun blitt fisket med bunnetrål.

2.2 REGULERINGEN AV FISKET ETTER SNABELUER I 2016

2.2.1 Biologisk tilrådning

Basert på en analytisk bestandsberegningmodell klassifiserer ICES totalbestanden til å ha vært relativt stabil de siste ti årene med en høyere andel av gytemoden fisk enn på 1990-tallet. Gytebestanden økte jevnt fra 1992 til 2007, men har avtatt etter 2009 som følge av de svake årsklassene 1996–2003. Etter denne rekrutteringssvikten registreres det igjen høye nivåer av rekruttering.

Fangstene i løpet av de siste seks årene har vært i størrelsesorden 9 000–13 000 tonn, og fangstene i 2014 ble i henhold til ICES på 18 316 tonn. ICES forventer at de totale landingene av snabeluer i 2015 kan komme på opp mot 30 000 tonn. ICES konkluderer med at en fast totalkvote på mellom 10 000 og 30 000 tonn vil være forenlig med disse forvaltningsmålene. Gitt at det neste toktet i Norskehavet ventes gjennomført i løpet av høsten 2016, konkluderer ICES at en årlig fast TAC innenfor dette området, og ikke mer enn 30 000 tonn, kan bli satt for 2015, 2016, og 2017.

2.2.2 Kvotesituasjonen

I kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2015 ble partene enige om følgende fordeling av bestanden av snabeluer;

- Norge: 72 %
- Russland: 18 %
- Tredjeland: 10 % (Fiskevernsonen ved Svalbard: 4,1 %, internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området): 5,9 %)

Norge og Russland kan fiske på sine nasjonale kvoter i fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området).

Russland har adgang til å fiske sin andel på 18 % i Norges økonomiske sone.

Partene fastsatte en TAC for snabeluer på 30 000 tonn for 2015. Dette innebærer en kvote på 21 600 tonn til Norge i 2015. Denne fordelingen skal gjelde i 2015, 2016 og 2017 og fornyes automatisk med mindre en av partene ber om reforhandling av fordelingen av andeler.

I avtalen for 2016 overførte Norge 2 000 tonn snabeluer til Russland. I tillegg gis Russland en kvote på 2 000 tonn uer (*S. norvegicus* og *S. mentella*) til dekning av bifangst i andre fiskerier. Norge har også tildelt EU en kvote på 1 500 tonn uer.

For inneværende år er det avsatt 500 tonn snabeluer til bifangst for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske etter snabeluer. Hittil i år har det blitt landet totalt 18 789 tonn snabeluer, hvorav 18 781 tonn er fisket av fartøy med torske- eller seitråltillatelse. For 2014 var det også et tilsvarende nivå på bifangsten, med en registrert bifangst av snabeluer på 7 tonn. Disse tallene gir grunnlag for å redusere bifangstavsetningen. Det må likevel tas høyde for en eventuell bifangst av uer i fisket med småmasket trål.

Fiskeridirektøren foreslår at det av den norske kvoten avsettes et kvantum på 100 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske.

Årets erfaring fra fisket tilsier at det er ulik utnyttelse av kvotene hos de 41 fartøyene som har adgang til å delta i et direktefiske etter uer. For å ta høyde for dette bør fartøykvotene i dette fisket fastsettes med en svak overregulering. Fiskeridirektoratet kan refordele kvotene etter 1. august.

2.2.3 Områdebegrensning og fredningstid

I punkt 2.1.3 ble det vist til at fredningstiden for fisket med bunntål i 2015 ble satt til perioden 1. mars til og med 9. mai. Begrunnelsen for å forlenge sluttidspunktet for fredningstiden fra 30. april til 9. mai var å legge til rette for en balansert høsting av hann- og hunnfisk. Det ble imidlertid gitt dispensasjon til et begrenset antall fartøy i referanseflåten, samt et fartøy som var på oppdrag for OVT, til å starte fisket før fredningsperiodens utløp. Bakgrunnen for dette var et ønske om å få data om kjønnsfordelingen i perioden før 10. mai. Informasjonen som ble sammenstilt av Havforskningsinstituttet indikerer at det i 2015 var en skjev balanse av hann- og hunnfisk før 10. mai. Dette gir grunnlag for at fredningsperioden i 2016 også skal strekke seg fra og med 1. mars til og med 9. mai. For å få bedre datagrunnlag om kjønns sammensetning i perioden før 10. mai, anbefales det at det også i 2016 kan gis

dispensasjon til et begrenset antall fartøy i referanseflåten til å starte opp et fiske 30. april på de vilkår at de samler inn data og materiale som gjør Havforskningsinstituttet bedre i stand til å fastsette en biologisk tilpasset oppstartdato i dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fredningstiden settes slik at det blir forbudt å fiske uer med bunntål i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 9. mai. Det foreslås også at det kan gis dispensasjon for at fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte kan starte fisket 30. april på de vilkår som er fastsatt ovenfor.

I punkt 2.1.3 ble det også vist til at Havforskningsinstituttet har estimert en gjennomsnittslengde sør for Bjørnøya på 29 cm i første kvartal. Dette er under minstemålet. Med bakgrunn i dette foreslås det at området holdes stengt i januar og februar. Området åpnes opp igjen ved fredningsperiodens slutt, det vil si 10. mai. Også her har anbefales det at enkelte fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte kan få dispensasjon til å fiske i dette området i januar og februar for å få bedre kunnskap om først og fremst lengdesammensetningen i dette fisket, men også kjønnsbalansen. Det forutsettes at vilkårene som er nevnt ovenfor oppfylles. Området er gitt ved rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. N 73° Ø 17°30'
2. N 73°30' Ø 24°
3. N 74°30' Ø 24°
4. N 74° Ø 17°30'

Fiskeridirektøren foreslår at området sør for Bjørnøya, avgrenset av posisjonene ovenfor, holdes stengt i januar og februar. Det foreslås også at det kan gis dispensasjon for at fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte kan fiske i dette området i januar og februar under de vilkår som er fastsatt ovenfor.

2.3 BIFANGST AV UER I FISKET ETTER ANDRE ARTER

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og Russland er det ved fiske med bunntål på andre arter enn uer utenfor det området hvor det er tillatt med direktefiske, tillatt å ha en bifangst på inntil 20 % av totalvekten i hver enkelt fangst og av landet fangst. Dette kommer frem av utøvelsesforskriftens § 36. Ved fiske med bunntål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å ha inntil 15 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Med bakgrunn i kapittel 3.4 i dette dokumentet hvor det foreslås lavere bifangstavgang av uer for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap anbefales det at også trålernes bifangstavgang reguleres. Siden trålernes bifangst av uer i området utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen bestemmes i de årlige forhandlingene med Russland vil en slik reduksjon av bifangstavgangen kun gjelde innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen.

Fiskeridirektøren foreslår at den tillatte bifangsten av uer ved fiske med bunntål på andre arter enn uer innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen reduseres til 10 % av totalvekten i hver enkelt fangst og av landet fangst

2.4 INNBLANDING AV UER I TRÅLFISKET ETTER REKER

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland for 2006 ble tillatt innblanding av ueryngel i rekefisket redusert fra 10 til 3 yngel pr. 10 kg reker. Utøvelsesforskriften ble endret i samsvar med dette med virkning fra 1. januar 2006. Dette er videreført i kvoteavtalen for 2016.

2.5 BIFANGST AV UER I TRÅLFISKE ETTER VASSILD OG KOLMULE

De to områdene som tidligere var stengt for fiske med stormasket trål er fortsatt stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetrål i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62°N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangstادgang på 5 % uer av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangstادgang.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule som er fastsatt for å beskytte fangst av uer, videreføres.

3 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER NORD FOR 62°N

3.1 BIOLOGISK TILRÅDNING

En analytisk bestandsberegningmetode er tatt i bruk. Basert på denne klassifiserer ICES bestanden som lav og minkende.

Rekrutteringen er svært lav, selv om det er noen indikasjoner på at rekrutteringen i det siste er bedret. Det er imidlertid usikkert om yngelobservasjonene er snabeluer (*Sebastes mentella*) som er feilidentifisert som vanlig uer.

Basert på føre-var-tilnærmingen anbefaler ICES null fiske for perioden 2015-2016.

3.2 BAKGRUNN FOR DAGENS REGULERING

I reguleringsmøtet høsten 2012 foreslo Fiskeridirektøren at det skulle nedsettes en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N med sikte på å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg for kystfisket inntil

det forelå en rapport fra arbeidsgruppen. En slik arbeidsgruppe ble imidlertid ikke nedsatt i 2013, og reguleringsopplegget ble derfor videreført.

I reguleringsmøtet høsten 2013 ble det vist til at anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet tilsa at det var nødvendig å finne frem til reguleringstiltak som reflekterte den alvorlige bestandssituasjonen for vanlig uer. Et fritt fiske i lange perioder av året for hele den konvensjonelle flåten, i kombinasjon med en høy bifangstprosent, var ikke forenlig med ICES' anbefaling. Behovet for en arbeidsgruppe var derfor forsterket. Fiskeridirektøren gjentok forslaget om å sette ned en arbeidsgruppe.

På bakgrunn av en foreløpig tilrådning fra arbeidsgruppen ble det i reguleringsmøtet våren 2014 lagt frem forslag fra Fiskeridirektøren om å erstatte de periodene hvor det tidligere var fritt fiske med en adgang til å fiske inntil 50 % uer på ukesbasis i fisket etter andre arter. I tillegg ble det lagt frem forslag om at også det frie fisket etter uer for fartøy som fisker med juksa skulle stoppes.

Med bakgrunn i Fiskeridirektørens anbefaling og reguleringsmøtets behandling av saken endret Nærings- og fiskeridepartementet den 4. juli 2014 utøvelsesforskriften slik at det frie fisket i perioden 1. august – 31. august og 1. oktober – 20. desember ble erstattet med en ordning hvor det ble tillatt å ha inntil 50 % uer i vekt av all fangst beregnet på ukesbasis. Utenom disse periodene er det fortsatt tillatt å ha inntil 25 % bifangst beregnet på ukesbasis.

3.3 FISKET ETTER VANLIG UER I 2015

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62°N i perioden 2005 til 2015. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer. Havforskningsinstituttet har for årene frem til og med 2012 laget et estimat over hvor stor del av fangsten som består av vanlig uer.

Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2004 til 2015

År	Alle redskaper		Trålredskaper		Konvensjonelle redskaper
	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer ²
2005	7 844	6 085	3 865	2 128	3 979
2006	11 015	6 305	7 378	2 642	3 637
2007	8 993	5 784	5 737	2 505	3 256
2008	7 436	5 216	3 632	1 418	3 781
2009	8 128	5 451	3 884	1 303	4 148
2010	8 059	5 994	3 700	1 635	4 359
2011	7 152	4 681	3 471	1 000	3 681
2012	6 362	4 247	3 272	1 158	3 089
2013	5 606	3 771	2 602	767	3 004
2014	16 538	3 053	14 116	631	2 422
2015	21 430	2 620	19 621	812	1 808

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 26. oktober 2015

¹ Beregnet av Havforskningsinstituttet pr. 28. oktober 2015 frem til og med 2014. For 2015 er det tatt utgangspunkt i det som står oppført på sluttседdelen.

² Snabeluer blir i svært liten grad beskattet av konvensjonelle redskaper

Tallene i tabell 1 og 2 indikerer at fangstene av vanlig uer for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i 2015 kan bli noe lavere enn i foregående år. Dette avhenger naturligvis av utviklingen de siste to månedene av året.

Tabell 2 synliggjør at det i de månedene hvor det tidligere var åpnet for et direktefiske for de konvensjonelle fartøyene har blitt fisket noe mindre i 2014 og 2015 enn i 2013. Det er mange faktorer som er med på å påvirke landingsmønsteret av vanlig uer, så dette kan vanskelig tilskrives de siste to års reguleringer alene.

Tabell 2: Fangst av uer med konvensjonelle redskap fordelt på fangstmåned nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2013 til 2015

2013	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	43	25	20	72	144	169	56	427	171	398	226	46	1 798
Juksa	4	1	0	5	13	16	10	16	27	4	1	-	97
Annen line	9	11	4	14	41	88	34	39	32	30	37	11	351
Autoline	43	40	85	76	77	62	136	97	50	40	17	20	742
Annet	4	1	0	2	1	2	0	4	2	3	5	1	25
Totalt	103	79	110	168	276	335	237	582	283	475	286	78	3 013
2014	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	34	23	23	96	208	143	50	348	190	275	161	25	1 576
Juksa	1	1	1	7	13	9	15	13	15	8	9	0	93
Annen line	13	9	5	8	17	40	27	47	15	25	29	12	249
Autoline	23	19	33	25	82	83	52	73	20	25	14	36	485
Annet	2	7	3	2	1	1	0	1	2	2	5	1	27
Totalt	74	58	65	140	320	275	145	483	242	334	219	75	2430
2015	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	35	17	21	73	195	132	78	228	92	80	0	0	951
Juksa	0	0	0	1	9	13	11	17	21	3	0	0	75
Annen line	10	3	4	8	41	68	39	33	20	14	0	0	240
Autoline	20	26	31	59	49	36	93	108	68	7	0	0	498
Annet	6	6	3	1	3	7	1	6	5	6	0	0	44
Totalt	72	53	58	143	298	256	222	392	205	110	0	0	1808

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 25. oktober 2015

3.4 FREMTIDIG REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER

Den endelige rapporten fra arbeidsgruppen som skulle se på reguleringen av kystfisket etter uer ble oversendt Fiskeridirektøren 4. desember 2014. Arbeidsgrupperapporten ble så sendt ut på høring, med høringsfrist 1. februar 2015. I arbeidsgrupperapporten foreslås følgende tiltak:

- Arbeidsgruppen anbefaler å innføre en bifangstadvang, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året
- Arbeidsgruppen er imidlertid av den oppfatning at enkelte grupper likevel må gis en bifangstadvang utover 10 % i deler av året for at disse fartøyene skal ha anledning til å gjennomføre et fiske etter andre arter
- På bakgrunn av punktet ovenfor anbefaler representantene fra Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet at fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember skal ha en bifangstprosent, beregnet på ukesbasis, på 30 %. Representanten fra Norges Fiskarlag foreslår at perioden med høyere bifangstprosent skal utvides til også å inkludere januar og februar.

- Arbeidsgruppen viser til at dersom en velger å videreføre det frie fisket for juksa, så bør det frie fisket begrenses til månedene juni, juli og august. Det anbefales å kun gi en slik adgang for fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.
- Effekten av tiltakene må observeres og reguleringen, herunder bifangstadgang, må justeres dersom det kommer frem at tiltakene ikke har noen effekt.

Fiskeridirektoratet mottok høringsvar fra følgende instanser:

- Fiskekjøpernes Forening
- Fiskeri- og havbruksforeningens landsforening
- Kommunenes sentralforbund
- Miljødirektoratet
- Norges Fiskarlag
- Norges fritids- og småfiskerforbund
- WWF

Høringsvarene er lagt ved saksdokumentet.

I korte trekk mener tre av høringsinstansene at tiltakene som er foreslått i arbeidsgruppen er for strenge, og at en bør tillate høyere bifangstprosent enn i forslaget. To av høringsinstansene mener at reguleringstiltakene ikke er strenge nok og at de ikke vil føre til at ICES' anbefalinger for bestanden følges. En høringsinstans viser til at bestandssituasjonen må tas på alvor og at det er viktig å innføre fangstreduserende tiltak for å gjenoppbygge bestanden, men som samtidig ikke er til vesentlig hinder for utviklingen av andre fiskerier. En siste høringsinstans mener at fartøy som fisker med juksa må ha fritt fiske i juni, juli og august og har ingen øvrige kommentarer.

Høringsvarene synliggjør utfordringen ved å forsøke å begrense fisket etter vanlig uer. På den ene siden tilsier den biologiske tilrådingen at reguleringen bør være langt strengere enn i dag. Samtidig bør nye reguleringstiltak i minst mulig grad hindre fisket etter andre arter. De tiltakene som anbefales i arbeidsgrupperapporten vil være et steg i retning av å få harmonert reguleringstiltakene med bestandssituasjonen til vanlig uer. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det i høringsrunden ikke har fremkommet ny informasjon som gjør at en ikke bør følge arbeidsgruppens forslag.

Med bakgrunn i det ovenstående foreslår Fiskeridirektøren følgende reguleringstiltak for konvensjonelle fartøy:

- Det innføres en generell bifangstadgang for konvensjonelle fartøy, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året
- Fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember skal likevel ha en bifangstprosent i denne perioden, beregnet på ukesbasis, på 30 %.

- Det frie fisket for fartøy som fisker med juksa begrenses til månedene juni, juli og august. En slik adgang gis kun til fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.
- Effekten av tiltakene må observeres og reguleringen, herunder bifangstadgang, må justeres dersom det kommer frem at tiltakene ikke har noen effekt.

Tromsø 04.02. 2015

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, Sentrum
5804 BERGEN

HØRING RAPPORT FORVALTNINGEN AV VANLIG UER

På begge reguleringsmøtene i 2014 ble forvaltningen av vanlig uer drøftet.

Etter drøftingene på junimøtet – hvor bl.a. jeg påpekte konsekvensene av de foreslåtte innstrammingene – ble konklusjonen fra Fiskeridirektøren at man skulle gå bort fra direktefiske, men at det skulle åpnes for inntil 50 % bifangst av uer for de deler av høstperioden hvor det tidligere hadde vært direktefiske.

De nye bestemmelsene ble sterkt kritisert fra fiskerhold etter at de ble kjent. Jeg hadde og har stor forståelse for denne kritikken.

På reguleringsmøtet i november var uerregimet for 2015 tema. Det var ingen vilje fra fiskerimyndighetene/HI til å vurdere et bifangstregime for høstperioden 2015 som ville gjøre et smidig fiske etter andre fiskeslag mulig.

Så kom uerrapporten. Drøftingene innehar lite nytt i forhold til det som tidligere er kommet fram. Bortsett fra at dette er sluttrapporten – er tilnærmingen den samme som kom til uttrykk våren 2014. **Forslagene fra Arbeidsgruppa innebærer dog en ytterligere og dramatisk innstramming i forhold til reguleringene i 2014.**

Tall som framstilles i rapporten viser at de reguleringsmessige gevinstene av innstrammingene i fisket med konvensjonelle redskaper, blir spist opp ved økningen i fisket med trål.

Andre tall viser at de beregnede forskjellene mellom bifangstandel på inntil 30 % og inntil 50 % i høstperioden er helt minimale. Hvis man ikke da kynisk kalkulerer inn, at man tvinger mange fartøy til å ligge i land.

De aller fleste fiskerne som driver fiske etter sei og annen bunnfisk i aktuelle områder, vil få en nærmest umulig driftssituasjon på denne tida av året (f.o.m. 01. 08), med anledning til kun 30 % bifangstgang.

Fiskeridirektoratets visjon og mål er uttrykt slik:

«Fiskeridirektoratet skal bidra til å oppfylle Nærings- og fiskeridepartementets overordnede mål, som er å sikre rammebetingelsene for en lønnsom og bærekraftig fiskeri- og havbruksnæring samt annet marint basert næringsliv.

Fiskeridirektoratet har en egen visjon, et overordnet mål og en rollebeskrivelse i tråd med dette.

Visjon:

Livet i havet – vårt felles ansvar

Overordnet mål:

«Vi skal fremme lønnsom og verdiskapende næringsaktivitet gjennom bærekraftig og brukerrettet forvaltning av marine ressurser og marint miljø.»

Jeg kan vanskelig se at det framtidige uerregimet – slik det nå framstilles - oppfyller ovenstående Visjon og Overordnede mål for Fiskeridirektoratet.

Uerfisket med konvensjonelle redskaper er smalt – det gjelder både antall fartøy, størrelsen på fartøyene, og de geografiske områdene fisket foregår i. Konsekvensene av de grep som nå foreslås, kan være at en viktig del av driftsgrunnlaget for disse rives bort og en ny del av kystkulturen blir borte.

Jeg mener sterkt at forvaltningen har en klar plikt til å vurdere de samfunnsmessige konsekvensene av reguleringstiltakene. Det er ikke gjort så langt. Jeg forutsetter at det gjøres før feil beslutninger tas.

Oppsummert:

- a) Jeg ser liten vits i å kreve omkamp for å få re - innført et direkte fiske etter uer. Til det teller nok forskernes synspunkter og ære for tungt.
- b) Jeg støtter Arbeidsgruppens generelle forslag om 10 % bifangst, beregnet på ukesbasis hele året.
- c) Når det gjelder fartøy med største lengde under 21 m som fisker med konvensjonelle redskaper, mener jeg det må gis adgang til å ha inntil 50 % bifangst, beregnet på ukesbasis i perioden f.o.m 01. august og ut året.
- d) For øvrig støttes Arbeidsgruppens forslag med unntak av siste prikkpunkt. Jeg kan ikke se, at det i praksis er mulig med ytterligere innstramminger for konvensjonelle redskaper enn det som foreslås, og viser i den sammenheng til min tilnærming i bokstav **c**.
- e) Forvaltningen av vanlig uer er basert mest på synsing og lite på forskning. Jeg støtter derfor den tilnærmingen som kommer fram i rapportens pkt. 7.

Med hilsen

Knut W. Hansen
KS

Fiskeridirektoratet

 Vår dato
 23.01.2015

 Vår referanse
 2014/00476-9

 Vår saksbehandler
 Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

ARBEIDSGRUPPERAPPORT OM KYSTFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

Landsstyret behandlet i møtet 21. januar 2015 arbeidsgrupperapporten vedrørende regulering av kystfisket etter uer nord for 62° N, og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til tilsendt arbeidsgrupperapport vedrørende reguleringstiltak for fisket etter uer nord for 62° N, hvor det foreslås ytterligere innstramming i fisket etter uer som følge av stadig sviktende rekruttering.

Norges Fiskarlag vil innledningsvis understreke behovet for en større vitenskapelig innsats for å øke kunnskapen om både faktorer som påvirker bestanden og hvordan rekrutteringen varierer i rom og tid. Dersom det ikke iverksettes økt innsats, kan det forventes at fiskeriene i enkelte områder får store problemer med en faktisk større innblanding av uer ved fiske etter andre arter enn det som regelverket åpner for. Denne situasjonen har vi for flere fiskeri basert på marginale arter, men som likevel opptrer i slike mengder at de kan skape problemer for andre fiskeri, jfr. fisket etter blåkveite.

De forslag som foreligger fra arbeidsgruppen indikerer at det er nødvendig å iverksette strengere reguleringstiltak, med det formål å gjenoppbygge bestanden. Det er ikke sagt noe om hvilke tidshorisonter en legger til grunn for dette. I 2003 konkluderte man med at innsatsen i hele det internasjonale fisket burde reduseres til ¼ av 2002 nivået, slik at uttaket for 2004 ikke burde overstige 2 500 tonn rundvekt.

En reduksjon i det totale uttaket vil berøre de kystnære fiskeriene sterkest, og vil få store konsekvenser for både fartøy, avvikling av forskjellige fiskeri og for lokale bedrifter i enkelte lokalsamfunn.

I forhold til trålernes beskatning av vanlig uer, framgår det av arbeidsgruppens rapport at det er svært lite å hente ved en innstramming i gjeldende regulering. Her bør det være mer å hente med en bedre datainnsamling og rapportering faktisk fangst av vanlig uer.

For fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper unntatt juksa, er det begrenset i hvor stor grad det drives et direkte fiske etter uer. Dette gjelder i noen få områder som er omtalt i rapporten fra arbeidsgruppen. Det meste av det kvantum disse fartøyene fisker, er som følge av innblanding av uer ved fiske etter andre arter. Andelen av totalkvoten dette utgjør er begrenset, og en innstramming vil kunne føre til et litt lavere ilandført kvantum totalt. I områder hvor det drives et direkte fiske vil konsekvensene for samfunnet kunne bli mer alvorlige, og kanskje kan bedrifter

måtte avvikle sin aktivitet i disse områdene.

Norges Fiskarlag viser også til tabell 6.3 i arbeidsgruppens rapport hvor det pekes på hva som kan forventes bli uttak ved å tillate bifangst på mellom 5 % og 20 % hele året, satt opp mot arbeidsgruppens forslag. Av dette framgår det at for trål er det en differanse på mellom 7 og 38 tonn som er effekten av forskjellige bifangststadganger, mens det for konvensjonelle redskaper er en variasjon mellom laveste og høyeste bifangstprosent på ca. 18 tonn over forslaget, og ned mot ca. 900 tonn under på laveste andel.

Norges Fiskarlag går inn for at alle konvensjonelle fartøy må gis anledning til å ha inntil 20 % innblanding av uer ved fiske etter andre fiskeslag, og med avregning pr. uke. Videre bør trål gis anledning til å ha inntil 10 % uer i sine fangster, men her må arbeidet med å skille fangstene på *S. mentella* og *S. norvegicus* forbedres, slik at fangsttallene blir reelle. Sannsynligvis er beskatning fra trål på vanlig uer begrenset i dagens fiskemønster, mens splitting har lagt til grunn et annet og mer «kystnært» fiskeri av trål.

For å kunne avvikle andre fiskeri kystnært mener Norges Fiskarlag det er nødvendig å ha en forhøyet bifangst av uer for hele kystflåten som fisker med konvensjonelle redskaper. Denne bør settes til 30 % og gjøres gjeldende for perioden 1. mai og ut året.

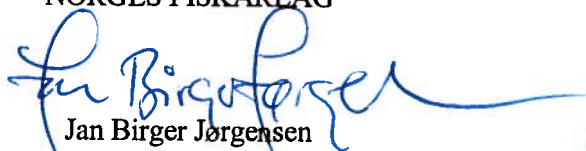
Norges Fiskarlag registrerer at det kan være vanskelig å få til direkte fiske etter uer med bakgrunn i den bestandssituasjonen ueren har. Arbeidsgrupperapporten viser til at det er begrenset kvantum som tas i et direkte fiske med juksa, og av denne grunn går Fiskarlaget inn for at alle fartøy som benytter juksa må kunne fortsette sitt frie fiske.

Norges Fiskarlag er enig i at tiltakene må observeres, men mener at det må legges til grunn en annen og forbedret kunnskap om fisket og rekruttering før det konkluderes med hvilken effekt tiltakene har. Det vises i denne forbindelse til det som framkommer som fangsttall i rapporten, og ikke minst den beregnede effekten av de foreslåtte tiltak. Dette viser at det vil være vanskelig å slå fast at det er justeringene i bifangststadien som er årsak til endring i uttaket, da dette i større grad har sammenheng med innslag i andre fiskeri.

Norges Fiskarlag er enig med arbeidsgruppen i at det bør iverksettes egne tokt for kartlegging av uer i yngeltiden, slik dette er foreslått i pkt. 7 i arbeidsgrupperapporten. Det bør gjennomføres slike tokt hvert annet år, for å kunne fange opp svingninger på et tidlig tidspunkt, og da få mulighet til å kunne foreta justeringer.

Norges Fiskarlag mener det må gjennomføres bedre forskning også inne i fjordområdene, og at denne kunnskapen må inngå i dokumentasjonen av bestanden.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Landsstyret
Nærings- og fiskeridepartementet

Fra: Tom Sollie <tom.sollie@combitel.no>
Sendt: 2. februar 2015 01:57
Til: Rune Paulsrud Mjørland
Emne: Høring fiske etter uer nord for 62.

Rune Mjørland
95259448
Reguleringsseksjonen
13/11864

Hei. Vår forening i Skjervøy har følgende uttalelse i denne høringen.
Norges Fritids og Småfisker Forbund Har ingen kommentarer forøvrig.
Med vennlig hilsen
Tom Sollie, leder.

Utskrift av møtebok

Styremøte.

Skjervøy Fritids og Småfiskerlag den 21. januar 2015 kl 1900

Tilstede: Tre styremedlemmer og en vara.

Sak.2/15. Fiskeridirektoratet.

Sterkere reguleringstiltak for uer.

Viser til Fiskeridirektoratets «Forvaltning av vanlig uer» hvor bestandssituasjon beskrives som alvorlig av ICES og Havforskningsinstituttet, og derfor må iverksettes reguleringstiltak i kystfiske.

Vedtak enst.

Fritt fiske med juksa i juni, juli og august. I samme periode, fiske med et vist antall «snik» bestående av inntil 20 krok hver.

Dette bør gjelde hele kysten.

Skjervøy den 22 januar 2015

Rett ut skrift bevitnes.

Harald Sjøblom

Form

Fiskeridirektoratet
PB 185 Sentrum
5804 BERGEN

01. 02.2015

Høringsvar til rapport om «Forvaltningen av vanlig uer»

WWF viser til anbefalingene i «*Rapport fra arbeidsgruppen som skal gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62° N*» og sender herved vårt høringsvar.

WWF mener anbefalte tiltak ikke vil være effektive nok for å nå målsetningen om å innføre reguleringstiltak som reflekterer den alvorlige bestandssituasjonen for vanlig uer. Arbeidsgruppens anbefalte tiltak er ikke i samsvar med hverken internasjonale faglige råd eller råd fra tidligere nedsatt arbeidsgruppe (Bilkø et al. 2003). Tiltakene vil ikke oppfylle nasjonale- og internasjonale forpliktelser for bærekraftig forvaltning av vanlig uer.

Anbefalt nullfangst

I en årrekke har de offisielle rådene fra det internasjonale havforskningsrådet (ICES) vært null fangst av vanlig uer. Det norske Havforskningsinstituttet har støttet ICES sin anbefaling om et nullfiske etter uer. Til tross for dette har norsk fiskeriforvaltning tillatt både et betydelig direkte fiske og en større bifangstordning for vanlig uer i samme periode.

WWF mener at foreslåtte tiltak fra arbeidsgruppa er et skritt i riktig retning, men de vil ikke oppfylle de faglige råd for bærekraftig forvaltning av vanlig uer som foreligger fra ICES. WWF mener derfor at strengere krav til forvaltningen av vanlig uer er påkrevd for å oppfylle eksisterende vitenskapelige anbefalinger for bestanden i norske farvann.

WWF er kritiske til at arbeidsgruppen legger opp til en anbefalt regulering med fangst av 3.503 tonn vanlig uer (konvensjonelle redskaper + trål). I tillegg kommer fangsten fra juksafisket, som i 2013 tilsvarte 93 tonn. WWF ønsker å bemerke at arbeidsgruppa legger seg på en linje som avviker sterkt fra ledende råd fra ICES om nullfangst, og som overskrider sterkt anbefalinger fra tilsvarende arbeidsgruppe fra 2003 (Bilkø et al. 2003) om å ikke overskride et uttak på 2.500 tonn vanlig uer.

WWF mener at bifangstprosenten for vanlig uer ikke skal overskride 5% avregnet på ukesbasis, herunder gjeldende alle redskaper inkl. juksa. Tabell 6.3 i rapporten fra arbeidsgruppa viser at en 5% bifangstkvote vil gi en totalfangst av vanlig uer tilsvarende 2.543 tonn som er tilnærmet lik anbefaling fra arbeidsgruppa av 2003 og nærmere ICES sin klare anbefaling om null fangst.

Internasjonale forpliktelser og nasjonalt lovverk

Norge har gjennom Konvensjonen for Biologisk Mangfold (CBD) forpliktet seg til at *alle fiskebestander skal høstes bærekraftig innen 2020, slik at man unngår overfiske. Det skal finnes oppbygningsplaner og tiltak for minkende bestander – og truede arter skal være innenfor trygge økologiske nivåer (Aichi-mål 6, CBD).*

Havressursloven av 2009 slår fast følgende:

“Formålet med lova er å sikre ei berekraftig og samfunnsøkonomisk lønsam forvaltning av dei viltlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet og å medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna.”

Samtidig følger, jf. § 7 i samme lov:

“Forvaltningsprinsipp og grunnleggjande omsyn

Departementet skal vurdere kva slags forvaltningstiltak som er nødvendige for å sikre ei berekraftig forvaltning av dei viltlevande marine ressursane.

Ved forvaltninga av dei viltlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet skal det leggjast vekt på

- a) ei føre-var-tilnærming i tråd med internasjonale avtalar og retningslinjer*
- b) ei økosystembasert tilnærming som tek omsyn til leveområde og biologisk mangfald*
- c) ein effektiv kontroll med hausting og anna utnytting av ressursane*
- d) ei formålstenleg fordeling av ressursane, som mellom anna kan medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna*
- e) ei optimal utnytting av ressursane som er tilpassa marin verdiskaping, marknad og industri*
- f) at haustingsmetodar og reiskapsbruk tek omsyn til behovet for å redusere moglege negative verknader på levande marine ressursar”*

Og jf. § 16:

“Gjennomføring av hausting

All hausting og anna utnytting av viltlevande marine ressursar skal skje så skånsamt som mogleg.

Departementet kan fastsette forskrifter om gjennomføring av hausting, mellom anna om [...]

- e) største eller minste tillatne storleik på individ og at det berre eller for ein del skal haustast hann- eller hoindivid
- f) tillaten bifangst”

WWF mener at bestanden av vanlig uer må forvaltes etter en strengere føre-var tilnærming enn det arbeidsgruppa anbefaler for å kunne oppnå Aichi-mål 6 og etterleve Havressursloven.

WWF mener at det må innføres:

- **Full stans av direkte fiske etter vanlig uer**, gjeldende alle redskapstyper (inkl. juksa).
- **En bifangstadgang, beregnet på ukesbasis, på 5 % for hele året**, gjeldende alle redskapstyper (inkl. juksa).
- Et **økt minstemål for vanlig uer**, fra dagens 32 cm til 37 cm.
- Effekten av tiltakene må observeres og reguleringen, herunder bifangstadgangen, må justeres dersom det kommer frem at overnevnte tiltak ikke har tilstrekkelig ønsket effekt.

Med vennlig hilsen
for WWF-Norge

Karoline Andaur
leder, havmiljøavdelingen
WWF-Norge
kandaur@wwf.no

Fredrik Myhre
rådgiver, fiskeri & havmiljø
WWF-Norge
fmyhre@wwf.no

Fiskeridirektoratet

Att: Rune Paulsrud Mjørlund

Emne: Høring - kystfisket etter uer nord for 62°N

Fiskekjøpernes Forening har følgende å bemerke til høringsnotatet:

- 1. august til 1. mars : 30% bifangst på ukesbasis
- 1. mars til 31. juli : 10% bifangst på ukesbasis.
- 1. januar - 31. desember: 10% bifangst på ukesbasis for trålere.
- Fritt fiske for juksa, båter under 15 meter, hele året.

Begrunnelsene som utvalget kommer med er FiFor enig i.

Vi savner presisering for trålerne, og kommer derfor med en egen i vår bemerkning.

Ballstad, 05. februar 2015

Vennlig hilsen

Styret i Fiskekjøpernes Forening
Steinar Eliassen (leder)
Tlf. 9160 2420

Siv-Åse Hagen
Sekretær

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Trondheim, 05.02.2015

Deres ref.:
13/11864

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2014/11493

Saksbehandler:
Erlend Standal

Merknader til høring av rapport - Regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N

Vi viser til deres brev av 04.12.2014, om høring av «*rapport fra arbeidsgruppen som skal gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N*». Frist for høringen var 01.02.2015. Vi beklager en mindre oversittelse av fristen, men håper at dere likevel vil finne våre merknader nyttige i deres vurderinger.

Vurdering av situasjonen for bestanden

Situasjonen for vanlig uer (*Sebastes norvegicus*) har vært dårlig over forholdsvis lang tid, og må nå betegnes som prekær (gytebestand på laveste nivå og høyeste fiskedødelighet siden starten av tidsserien, en bestand som betegnes som lav og fortsatt minkende av ICES - en situasjon som er forventet å vedvare i mange år. Vanlig uer er listet som truet (EN) i Norsk rødliste for arter 2010). Dette er en konklusjon som er gjengitt flere steder også i arbeidsgruppens rapport, og en trend som er beskrevet i rapporter fra flere tidligere arbeidsgrupper.

Norge har ifølge rapporten de siste ti årene tatt 80-90 % av totalfangsten av vanlig uer. Dette viser både at vi trolig har en stor del av skylden for nedgangen i bestandene, men også at vi er i en god posisjon til å gjøre noe med dette i fremtiden.

Eksisterende og foreslåtte tiltak er ikke tilstrekkelige

Det har over en lengre periode vært satt inn tiltak for å forsøke å bedre situasjonen, men disse har ved gjentatte anledninger og evalueringer vist seg å ikke ha tilstrekkelig effekt. Dette tyder på at man må innføre betydelig strengere tiltak enn det man har prøvd tidligere for å kunne ha noen forhåpninger om en positiv effekt. Det vil sannsynligvis ikke ha noen stor effekt å gjøre mindre justeringer på allerede innførte tiltak. Dette slås også fast av ICES, som tilrår strengere reguleringer fordi reguleringstiltakene i dag er utilstrekkelige. Rådet fra ICES har i flere år vært «*Intet direkte fiske og lave bifangstrater*». Siden 2013 har deres råd vært «*Intet fiske*». Rapporten viser til beregninger fra ICES av beskatningsnivåer som sier at innsatsen i fisket bør reduseres til 1/5 av 2013-nivået - altså en reduksjon på 80 % sammenlignet med fisket kvantum i 2013.

De tiltakene som foreslås av prosjektgruppen kan ikke forventes å ha en effekt som bidrar til å oppfylle rådet fra ICES. Dette er også konklusjonen fra arbeidsgruppen selv, som har beregnet at foreslåtte tiltak vil kunne gi en reduksjon på ca. 15 % sammenlignet med fisket kvantum i 2013.

Det er altså ikke samsvar mellom konklusjonene i rapporten om hva som er nødvendig for å forvalte bestanden bærekraftig og de foreslåtte tiltakene. Dette er etter vårt syn ikke forenlig med målet om en bærekraftig forvaltning, jf. både Havressurslova § 1 og Naturmangfoldloven § 1. Tatt i

betraktning at vanlig uer er listet som truet (EN) i Norsk rødliste for arter 2010 og situasjonen for bestanden som er beskrevet overfor, må et slikt forvaltningsmål også sies å være i strid med Naturmangfoldlovens § 5, første ledd.

Bifangst

Bifangst av vanlig uer har til nå utgjort et forholdsvis stort kvantum, til tross for at bifangstprosenten har blitt redusert flere ganger. Denne delen av fisketrykket på uer må reduseres betydelig for ikke å motvirke effekten av andre fangstreduserende tiltak.

Å åpne for et tillatt bifangstfiske for en så høy innblanding av uer som 30 % for enkelte grupper er i realiteten nesten som å åpne for et direkte fiske på uer. Dette er ikke i samsvar med rådet fra ICES.

Verdi av fangst av uer som overstiger bifangstprosenten bør inndras, slik at man ikke stimulerer til et skjult direkte fiske. Dette vil også stimulere fiskerne til å søke fiskeplasser som erfaringsmessig ikke har så store innslag av uer, og ikke det motsatte som nå.

Miljødirektoratet ber om at foreslåtte tiltak for vanlig uer revurderes, slik at de kommer i overensstemmelse med råd fra ICES og slik at det blir samsvar mellom tiltakene og arbeidsgruppens konklusjon av hva som er nødvendig for å forvalte bestanden på en bærekraftig måte.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Eva Degre
seksjonsleder

Erlend Standal
seniorrådgiver

Kopi til:
Klima- og
miljødepartementet

Postboks 8013 Dep 0030 OSLO

Fiskeri- og havbruksnærings landsforening

Fiskeridirektoratet
postmottak@fiskeridir.no

Vår dato 28.01.2015
Deres ref 13/11864

Høring – Kystfisket etter uer nord for 62° N i 2015

Det vises til Deres brev av 4. desember 2014 med høring av rapporten fra arbeidsgruppen som har gjennomgått reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N i 2015.

Arbeidsgrupperapporten konkluderer med at bestandssituasjonen for vanlig uer er alvorlig, og at det er nødvendig å innføre strengere reguleringstiltak i kystfisket etter uer nord for 62°. Det foreslås bifangstreguleringer og innkorting av sesongen for et eventuelt fritt juksafiske etter uer.

Fiskeri- og havbruksnærings landsforening (FHL) mener bestandssituasjonen må tas på alvor, og finner behov for å innføre fangstreduserende tiltak for å gjenoppbygge bestanden. FHL vil imidlertid understreke viktigheten av at bifangstreguleringene ikke settes så strengt at tiltakene er til vesentlig hinder for avviklingen av andre fiskerier.

Arbeidsgruppen fremholder viktigheten av at tiltakene observeres, og reguleringen må justeres dersom det kommer fram at de ikke har noen positiv innvirkning på utviklingen av bestanden. FHL mener at reguleringene også må justeres dersom tiltakene reduserer landindustriens tilgang på råstoff av andre arter enn uer vesentlig.

Med hilsen,

Fiskeri- og havbruksnærings landsforening

Sverre Johansen
direktør industri

Kyrre Dale
fagsjef industri

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Terje Halsteinsen
Telefon: 46818565
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 15/671
Deres referanse:
Vår dato: 01.12.2015
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER UER NORD FOR 62°N I 2016

Innledning

Regulering av fisket etter snabeluer og vanlig uer i 2016 ble behandlet som sak 17/2015 a) på Reguleringsmøtet 4. november 2015.

1. Regulering av fisket etter snabeluer

1.1. Totalkvote og fartøyskvote

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

I kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2016 bekreftet partene følgende fordeling av bestanden av snabeluer;

- Norge: 72 %
- Russland: 18 %
- Tredjeland: 10 % (Fiskevernsonen ved Svalbard: 4,1 %, internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området): 5,9 %)

Norge og Russland kan fiske på sine nasjonale kvoter i hverandres økonomiske soner, i fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området).

Partene fastsatte en TAC for snabeluer på 30 000 tonn for 2016. Dette innebærer en kvote på 21 600 tonn til Norge i 2016. Denne fordelingen skal gjelde til og med 2017.

I avtalen for 2016 overførte Norge 2 000 tonn snabeluer til Russland. I tillegg gis Russland en kvote på 2 000 tonn uer (*S. norvegicus* og *S. mentella*) til dekning av

bifangst i andre fiskerier. Videre legger Fiskeridirektoratet til grunn at EU tildeles en kvote på 1 500 tonn uer også 2016.

For inneværende år er det avsatt 500 tonn snabeluer til bifangst for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske etter snabeluer. Hittil i år har det blitt landet totalt 18 789 tonn snabeluer, hvorav 18 781 tonn er fisket av fartøy med torske- eller seitråltillatelse. For 2014 var det også et tilsvarende nivå på bifangsten, med en registrert bifangst av snabeluer på 7 tonn. Disse tallene gir grunnlag for å redusere bifangstavsetningen. Det må likevel tas høyde for en eventuell bifangst av uer i fisket med småmasket trål.

Fiskeridirektøren foreslo at det av den norske kvoten avsettes et kvantum på 100 tonn til dekning av bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske.

Videre ble det foreslått å regulere fisket med like fartøykvoter, på de 41 fartøyene som har adgang til å delta, med en svak overregulering.

Det ble også foreslått at Fiskeridirektoratet kan refordele kvotene etter 1. august.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråkning

Av den norske kvoten avsettes et kvantum på 100 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direkte fiske.

Fisket reguleres med like fartøykvoter med en svak overregulering. Fiskeridirektoratet kan refordele kvotene etter 1. august.

1.2 Områdebegrensning

Reguleringsmøtes behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo på Reguleringsmøtet at området sør for Bjørnøya som var stengt for fiske i 1. kvartal 2015 holdes stengt frem til 10. mai.

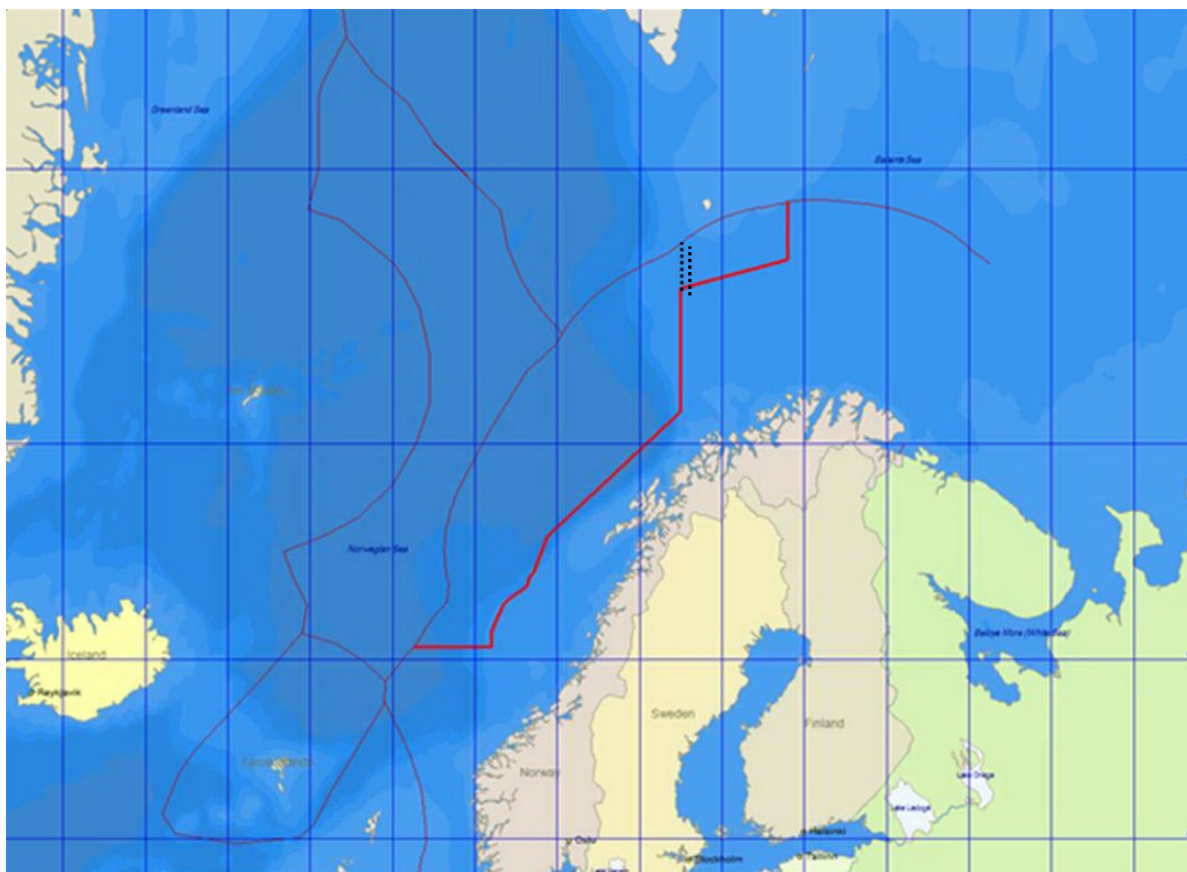
For å få bedre datagrunnlag om kjønns sammensetningen i perioden før 10. mai, ble det videre foreslått at det kan gis dispensasjon til fartøy i referanseflåten til å starte opp et fiske 30. april på de vilkår at de samler inn data som gjør Havforskningsinstituttet bedre i stand til å fastsette en biologisk tilpasset oppstartdato i dette fisket.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren foreslår at området sør for Bjørnøya som var stengt for fiske i 1. kvartal 2015 holdes stengt frem til 10. mai.

Kartet under viser området hvor det er tillatt å drive direktefiske etter uer med bunntål før og etter 10. mai slik som foreslått i forskriftsforslaget §§ 7 og 8. Området avgrenses i vest og i nord av NØS' yttergrense, og av øst og sør avgrenses området av den tykke røde linjen. Den stiplede sorte linjen viser den anbefalte østlige avgrensningen i området sør for Bjørnøya.

1.3 Fredningstid

Reguleringsrådets behandling og tilrådning

Fiskeridirektoratet foreslo å videreføre fredningstiden slik at det blir forbudt å fiske uer med bunntål fra og med 1. mars til og med 9. mai.

For å få bedre datagrunnlag om kjønns sammensetningen i perioden før 10. mai, ble det videre foreslått at det også i 2016 kan gis dispensasjon til fartøy i referanseflåten til å starte opp et fiske 30. april på de vilkår at de samler inn data som gjør Havforskningsinstituttet bedre i stand til å fastsette en biologisk tilpasset oppstartdato i dette fisket.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre fredningstiden slik at det blir forbudt å fiske uer med bunntål fra og med 1. mars til og med 9. mai. Det kan etter søknad gis tillatelse til tidligere oppstart til fartøy som deltar i Havforskningsinstituttets referanseflåte.

2. FREMTIDIG REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Den endelige rapporten fra arbeidsgruppen som skulle se på reguleringen av kystfisket etter vanlig uer ble oversendt Fiskeridirektøren 4. desember 2014. Arbeidsgrupperapporten ble så sendt ut på høring, med høringsfrist 1. februar 2015. I arbeidsgrupperapporten foreslås følgende tiltak:

- Arbeidsgruppen anbefaler å innføre en bifangstgang, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året
- Arbeidsgruppen er imidlertid av den oppfatning at enkelte grupper likevel må gis en bifangstgang utover 10 % i deler av året for at disse fartøyene skal ha anledning til å gjennomføre et fiske etter andre arter
- På bakgrunn av punktet ovenfor anbefaler representantene fra Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet at fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember skal ha en bifangstprosent, beregnet på ukesbasis, på 30 %. Representanten fra Norges Fiskarlag foreslår at perioden med høyere bifangstprosent skal utvides til også å inkludere januar og februar.
- Arbeidsgruppen viser til at dersom en velger å videreføre det frie fisket for juksa, så bør det frie fisket begrenses til månedene juni, juli og august. Det anbefales å kun gi en slik adgang for fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme

reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.

- Effekten av tiltakene må observeres og reguleringen, herunder bifangstfangst, må justeres dersom det kommer frem at tiltakene ikke har noen effekt.

Fiskeridirektoratet mottok hørings svar fra følgende instanser:

- Fiskekjøpernes Forening
- Fiskeri- og havbruksforeningens landsforening
- Kommunenes sentralforbund
- Miljødirektoratet
- Norges Fiskarlag
- Norges fritids- og småfiskerforbund
- WWF

I korte trekk mener tre av høringsinstansene at tiltakene som er foreslått i arbeidsgruppen er for strenge, og at en bør tillate høyere bifangstprosent enn i forslaget. To av høringsinstansene mener at reguleringstiltakene ikke er strenge nok og at de ikke vil føre til at ICES' anbefalinger for bestanden følges. En høringsinstans viser til at bestandssituasjonen må tas på alvor og at det er viktig å innføre fangstreduserende tiltak for å gjenoppbygge bestanden, men som samtidig ikke er til vesentlig hinder for avviklingen av andre fiskerier. En siste høringsinstans mener at fartøy som fisker med juksa må ha fritt fiske i juni, juli og august og har ingen øvrige kommentarer.

Hørings svarene synliggjør utfordringen ved å forsøke å begrense fisket etter vanlig uer. På den ene siden tilsier den biologiske tilrådningsinstansen at reguleringen bør være langt strengere enn i dag. Samtidig bør nye reguleringstiltak i minst mulig grad hindre fisket etter andre arter. De tiltakene som anbefales i arbeidsgrupperapporten vil være et steg i retning av å få harmonert reguleringstiltakene med bestandssituasjonen til vanlig uer. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det i høringsrunden ikke har fremkommet ny informasjon som gjør at en ikke bør følge arbeidsgruppens forslag.

Med bakgrunn i det ovenstående foreslo Fiskeridirektøren følgende reguleringstiltak for konvensjonelle fartøy:

- Det innføres en generell bifangstfangst for konvensjonelle fartøy, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året

- Fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember skal likevel ha en bifangstprosent i denne perioden, beregnet på ukesbasis, på 30 %.
- Det frie fisket for fartøy som fisker med juksa begrenses til månedene juni, juli og august. En slik adgang gis kun til fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.
- Effekten av tiltakene må observeres og reguleringen, herunder bifangstavgang, må justeres dersom det kommer frem at tiltakene ikke har noen effekt.

På reguleringsmøtet ble hovedtrekkene fra hørings svarene gjengitt.

Norges Fiskarlag viser til at en ytterligere innstramming i fisket vil være for drastisk og at det vil føre til at kystflåten vil få store problemer med utnyttelse av andre arter. Samtidig vil en innstramming få store konsekvenser også for lokalsamfunn når det ikke kan være «normal» aktivitet som følge av manglende råstofftilgang. Norges Fiskarlag er uenig med forskerne om at situasjonen for uer er så dramatisk at det ikke kan tillates et direkte fiske i en begrenset periode av året. Norges Fiskarlag mener også at det er store mangler i kunnskapsgrunnet for uer, noe Havforskningsinstituttet snarest må ta på alvor. Norges Fiskarlag tilrår derfor at reguleringsopplegget som var fastsatt ved inngangen av 2014 blir gjort gjeldende i 2016.

Norges Kystfiskarlag erkjenner den vanskelige bestandssituasjonen for uer og er derfor enig i begrensninger i fisket. Kystfiskarlaget mener det likevel må åpnes for en bifangst av uer ved fiske med garn tilsvarende minimum 30% på ukebasis og at direktefiske etter uer med krokredskaper må videreføres.

WWF mener på sin side at forslagene ikke gir tilstrekkelig vern og at bifangstavgangen ikke bør ligge over 5%.

Representanten fra Kommunenes sentralforbund mener at dersom forslagene fra arbeidsgruppen blir iverksatt vil dette merkes negativt og at et viktig og tradisjonelt fiske vil forsvinne på deler av kysten.

Fiskeridirektøren påpekte at når målsettingen er å ta ned beskatningen vil noen selvsagt komme til å merke det. Derfor prøver vi å skjerme de mest sårbare, men vi er nødt til å ta fangstkvantumet ned.

Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren vil gjennomføre endringer i utøvelsesforskriften i samsvar med arbeidsgruppens tilrådning med virkning fra 1. januar 2016. Bifangst av uer ved fiske med bunntål på andre arter enn uer innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene reduseres til 10% i vekt i de enkelte fangster og ved landing gjennom endring av utøvelsesforskriften § 36.

SAK 17/2015**B) REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER (*Sebastes mentella*) I IRMINGERHAVET I 2016****1 SAMMENDRAG**

ICES viser til at bestanden av uer i Irmingerhavet fortsatt er fallende. For 2016 anbefaler ICES at en kun skal vurdere alternativer som gir en totalfangst på under 10 000 tonn.

Russland deler ikke ICES' bekymring og har de senere årene fastsatt unilaterale kvoter. Dette medfører blant annet at den totale kvoten for 2015 er mer enn tre ganger så stor som den kvoten ICES anbefaler.

Fisket etter snabeluer har vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Fiskeridirektøren vil fastsette regulering av fisket etter snabeluer i Irmingerhavet i 2016 i tråd med det som blir vedtatt i årsmøtet i NEAFC.

2 GENERELT

Norske fartøy har adgang til å fiske snabeluer på fastsatte kvoter i ICES XII og XIV (NEAFC-område) og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann). I tillegg har Norge gjennom de bilaterale kvoteavtalene med EU og Grønland de siste årene blitt tildelt kvoter av snabeluer i grønlandske farvann. Snabeluer tildelt via disse bilaterale kvoteavtalene tillates også fisket i internasjonalt farvann (NEAFC området). For 2015 byttet Norge kun til seg snabeluer fra EU.

3 FISKET I PERIODEN 2007 - 2015

Tabellen nedenfor viser kvoter og oppfisket kvantum fra 2007 – 2015. Fisket har vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene.

Tabell 1: Norske kvoter og oppfisket kvantum i perioden 2007 – 2015

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
		(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)
Område- kvote	NEAFC	1 645	1 691	1 691	1 691	1 463	1 232	1 001	770	366
	Grønland ¹	442	700	600	300	300	1 500	1 800	750	0
	EU ¹	1 750	1 750	3 000	1 500	0	1 500	800	800	800
Sum kvoter		3 837	4 141	5 291	3 491	1 763	4 232	3 601	2 320	1 166
Fangst²		4 346	486	-	4 312	1 931	3 361	2 979	1 965	1 547
Rest-/ overfiske		-509	3 655	5 291	-1 073	- 168	871	622	355	-381

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 6. oktober 2015

¹ Kvoter tildelt Norge av EU og Grønland i Grønlands økonomiske sone kan fiskes i internasjonalt farvann (NEAFC-området).

² I fisket etter snabeluer i NEAFC-områder har partene bestemt at omregningsfaktoren 1,7 skal benyttes ved fangstrapportering til NEAFC-sekretariatet. Det er også dette som danner Fiskeridirektoratets stoppgrunnlag. I tabellen ovenfor er imidlertid de offisielle norske omregningsfaktorene benyttet. Omregningsfaktoren på japankuttet uer er på 1,95, noe som gjør at de offisielle norske tallene er noe høyere enn det som ligger til grunn for fangstrapportene til NEAFC-sekretariatet.

I 2013, 2014 og 2015 var det henholdsvis 2, 6 og 3 norske fartøy som deltok i fisket.

Tabell 2: Fordeling av fangst av snabeluer i Irmingerhavet 2009-2015.

År/kyststat	Færøyene	Grønland	EU	Island	Norge	Russland	Totalt
2009	3 282	1 523	5 056	15 529	0	24 130	49 520
2010	3 834	1 993	13 381	14 774	4 312	23 396	61 690
2011	2 190	0	8 560	12 067	1 931	22 366	47 114
2012	1 291	0	5 483	5 905	3 361	17 500	33 540
2013	1 862	0	5 067	8 617	2 979	26 475	45 000
2014	721		3 669	906	1 965	20 580	27 480
2015	725		1 618	2 129	1 349	22 290	28 211

Kilde: Årlig fangststatistikk fra NEAFC, utdelt fangststatistikk ifm kyststatsforhandlinger i 2010 og siste månedlige fangststatistikk fra NEAFC i 2015.

4 FISKET I 2016

ICES viser til at bestanden av uer i Irmingerhavet fortsatt er fallende. Inntil for 2009 ble tilrådingen gitt som fellesanbefaling for hele området, men er nå gitt for to bestander i to nærmere definerte områder. De norske fartøyenes fiske har foregått i det området hvor ICES finner grunnlag for å foreslå kvote.

ICES har således for 2016 gjentatt sine tilrådninger om 0-kvote på den «grunne pelagiske bestanden» av snabelueren og at en kun bør vurdere en TAC på under 10 000 tonn på den såkalte «dype pelagiske bestanden».

I forhandlingene om snabeluer i Irmingerhavet for 2016 ble det ikke enighet om størrelse på TAC for 2016. Reguleringen av fisket etter snabeluer i Irmingerhavet ventes å bli vedtatt på årsmøtet i NEAFC 9.–13. november.

Fiskeridirektøren vil fastsette regulering av fisket etter snabeluer i Irmingerhavet i 2016 i tråd med det som blir vedtatt i årsmøtet i NEAFC.

NOTAT

Saksnummer: 2015000666	Fra: Hild Ynnesdal
Dato: 19.02.2016	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 48045390
	E-post: hild.ynnesdal@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Maja Kirkegaard Brix

REFERAT - REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER I IRMINGERHAVET

Saksfremlegget ble tatt til etterretning.

Den norske andelen av snabeluer i Irminger-havet inneværende år er 327 tonn. I tillegg har norske fartøy til disposisjon en kvote på 800 tonn snabeluer i Grønlands økonomiske sone. Kvoten er tildelt i bilaterale forhandlinger mellom Norge og EU.

Samlet kvote er således 1127 tonn snabeluer. Kvoten kan fiskes i internasjonalt farvann (NEAFC område) eller i Grønlands økonomiske sone innenfor nærmere angitte koordinater i perioden 10. mai – 1. juli.

Kvoten er forbeholdt fartøy med torsketral- eller seitråltillatelse.

Sak 18/2015

Regulering av fisket etter
rognkjeks i Nordland, Troms og
Finnmark i 2016

SAK 18/2015

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2016

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2016 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å heve maksimalkvoten fra 3 500 kg til 4 000 kg utilvirket rognkjeksrogn.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget fra 2015.

2 FISKET I 2015

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 2015 regulert med maksimalkvoter på inntil 3 500 kg utilvirket rognkjeksrogn. Deltakervilkårene fra 2014 ble videreført for åpen og lukket gruppe i 2015.

Tabell 1 viser utviklingen i fangst og deltakelse i perioden 2006-2015. Tabellen tar kun for seg fangst omsatt gjennom Norges Råfisklag.

Tabell 1: Utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 2006 til 2015

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Tilvirket rogn (t)	35	22	53	39	73	46	38	27	0	6
Utilvirket rogn (t)	300	303	625	377	288	123	117	113	14	46
Totalt fersk rårogn (t) ¹	343	330	690	425	378	180	163	147	14	53
Rund vekt (t) ²	2 301	2 209	4 625	2 844	2 536	1 205	1 035	982	92	351
Antall fartøy	260	231	368	343	296	174	133	77	10	35

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 06.10.15.

I 2015 har man sett en marginal økning i deltagende fartøy i forhold til 2014 der kun 10 fartøy deltok i fisket etter rognkjeks. Som i 2014 ble det norske rognkjeks-fisket spolert som følge av markedskrav om miljømerking (MSC-sertifisering). I årets fiskeri deltok tre kjøpere og råstoffet ble solgt til marked som ikke var fokusert på krav om MSC-sertifisering.

¹ Summen av utilvirket rogn (rårogn) = tilvirket rogn omregnet til utilvirket rogn (omregningsfaktor 130/105) + utilvirket rogn.

² Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra utilvirket rognkjeksrogn til rundvekt er 6,7

Ifølge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 6. oktober har tre fartøy levert tilvirket rogn i 2015. Tabell 2 viser minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2004-2015.

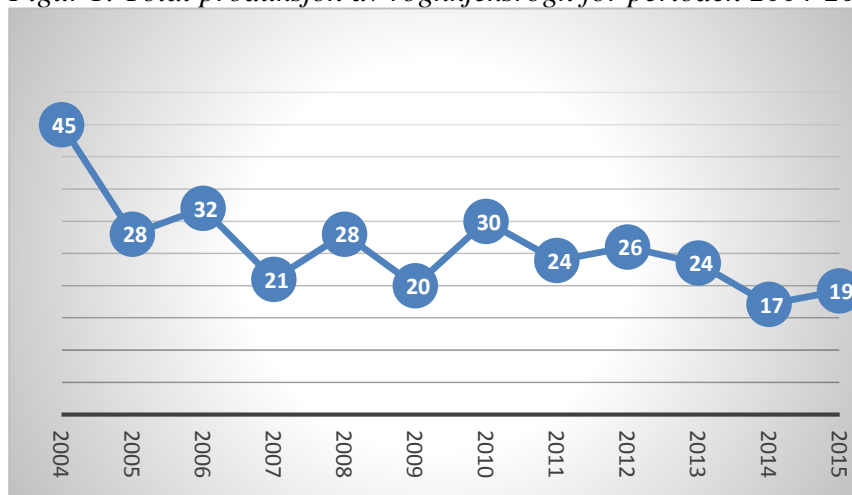
Tabell 2: Minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2004-2015

	Minstepriser (kr)		Gjennomsnittspriser (kr)	
	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne
2004	33,5	5 100	36,63	6 971
2005	34,0/31,5 ⁴	5 200/4 850 ⁴	32,14	4 994
2006	29,0/26,0 ⁵	4 000	26,77	3 561 ⁶
2007	25,0	3 500	25,05	3 802
2008	26,75	3 750	27,01	4 319
2009	28,75	4 100	28,79	4 896
2010	35,50	5 000	36,36	7 055
2011	39,00	5 600	39,96	8 985
2012	41,00	7 000	43,25	7 727
2013	30,00	4 500	30,00	4 465
2014	31,50	4 700	32,54	Ingen salg
2015	31,50	4 700	31,50	4 700

Kilde: Norges Råfisklag per 08.10.15

I 2014 var gjennomsnittsprisen på utilvirket rogn per kg på 32,54 kr, dvs. 1,04 kr over minstepris. I 2015 var gjennomsnittsprisen lik minsteprisen. Figur 1 viser den samlede produksjonen av rognkjeksrogn i perioden 2004-2015.

Figur 1: Total produksjon av rognkjeksrogn for perioden 2004-2015 (1000 tønner)

Kilde: Norges Råfisklag

Ifølge Norges Råfisklag har etterspørselen etter rognkjeksrogn fra markedet de siste år utgjort 25 000-30 000 tønner rogn årlig. Nå ser markedet ut til å etterspørre rundt

³ Minsteprisen og gjennomsnittspris for utilvirket rogn er oppgitt i liter i 2001-2005. Etter 2005 er prisen oppgitt i kg.

⁴ Minsteprisen ble senket f.o.m. 18.04.05

⁵ Minsteprisen ble senket f.o.m. 20.04.06

⁶ Lavere enn minstepris pga. Norges Råfisklag måtte dispensere fra minstepris på 100 tønner.

ca. 20 000 tønner. Norges Råfisklag tror ikke at bortfallet av kvantum fra Norge har påvirket markedsprisen.

Tabell 3 viser fangst fordelt på fartøylengde i perioden 2010-2015.

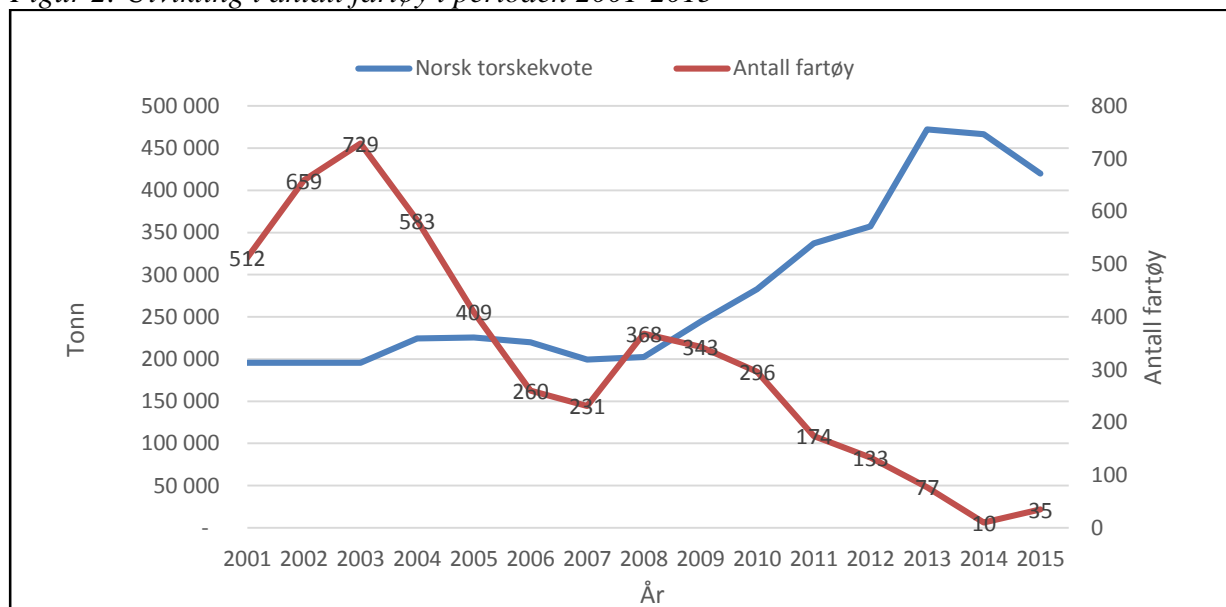
Tabell 3: Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i perioden 2010 – 2015

	2010		2011		2012		2013		2014		2015	
	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)
Under 7 m	67	590	47	332	33	250	21	269	1	3	9	118
7- 9,9 m	78	550	38	177	33	213	25	327	5	50	9	115
10-12,9 m	141	1 278	81	613	60	492	27	341	4	39	12	73
13-19,9 m	7	93	6	80	5	76	2	40	0	0	4	44
Over 20 m	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Ikke oppg.	3	25	21	3	2	4	1	5	0	0	1	1
Sum	296	2 536	174	1 205	133	1035	77	982	10	92	35	351

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 06.10.15.

Figur 2 er en grafisk fremstilling over utviklingen i antall deltakende fartøy i perioden 2000-2015, samt svingninger i norsk torskekvote.

Figur 2: Utvikling i antall fartøy i perioden 2001-2015

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister, konsesjons- og deltagerregister per 06.10.15

Deltakelsen hadde en topp i 2003 med hele 729 fartøy som fisket rognkjeks. Siden da har aktiviteten sunket med unntak av en liten økning i 2008 og en marginal økning inneværende år.

I 2007 var en av årsakene til dårlig deltagelse at det gjenstod en stor restkvote på torsk i perioden mars – juni. På grunn av at prisene for torsk og rognkjeksrogn lå på samme nivå valgte mange fartøy å fiske torsk. I 2008 deltok det flere fartøy. Årsaken til dette var høyere maksimalkvoter, større etterspørsel etter rognkjeksrogn, samt at mange fartøy var ferdige med torskekvoten da rognkjeksfisket startet. Selv om stor etterspørsel i 2010 og 2011 førte til at minsteprisen på slutten av sesongene nærmest ble doblet per tønne tilvirket rogn, var det kraftig nedgang i deltagelsen og levert kvantum. Årsaken til dette knyttes til dårlig vær, dårlig tilgjengelighet, samt at deler av flåten prioriterte å fiske torsk fremfor rognkjeks. I 2012 var minsteprisene høyere enn på mange år, likevel fortsatte nedgangen. I 2013 gikk deltagelsen ytterligere ned, blant annet på grunn av høye torskekvoter og erfaringen med usikkerhet i markedet og prispress på slutten av sesongen i 2012. Fisket var variabelt, men det var godt fiske på to av de viktigste områdene. I 2014 og 2015 har det vært interesse blant fiskerne men kjøperne ville ikke kjøpe rogn på grunn av importørens krav om miljømerking. Det meldes om et brukbart fiske for de fartøyene som deltok.

3 BESTANDSUTVIKLING

En arbeidsgruppe med fokus på forskning på rognkjeks ble opprettet i 2012. Gruppen bestod av deltakere fra Danmark (Grønland), Island og Norge. Formålet med gruppen var å gi kunnskap for bestandsvurdering, utveksle kunnskap mellom nordiske forskere, gi offentlig dokumentasjon om rognkjeks, koordinere handlinger og forskning. Gruppen hadde totalt to møter. Havforskningsinstituttet har informert om at det ble søkt om midler til videre arbeid, deriblant skriving av rapport.

I 2015 ble det etablert en ny arbeidsgruppe (WGLUMP – Working Group om Lumpfish) med mål om å bedre standardisering av bestandsvurderinger i landene Island, Danmark-Grønland, Norge, Canada og Sverige, samt identifisere manglende kunnskap om rognkjeksens biologi. Det er viktig å forstå rognkjeksens genetiske bestandsstruktur på tvers av de nordiske landene. Det er videre nødvendig med mer kunnskap om reproduksjonsbiologi, for eksempel tidspunkt for reproduksjon og hvor hyppig rognkjeks formerer seg i løpet av livssyklusen.

Gruppen hadde sitt første møte mai 2015. Det ble sendt en prosjektsøknad til NORA oktober då.

Havforskningsinstituttets råd for rognkjeks for 2016 er som tidligere år, nemlig at antall deltakende fartøy ikke overskrider 300, og at total fangst blir maksimalt 400 tonn rå rogn. For mer informasjon, se vedlegg.

4 REGULERINGSTILTAK I 2016

4.1 MSC-SERTIFISERING

Norges Råfisklag har anslått kostnadene med sertifisering for rognkjeks til å være mellom en halv til en million kroner. Vanligvis går Norges Sjømatråd, salgslag og næringsorganisasjoner sammen om å finansiere søknaden for de fiskeriene dette gjelder.

MSC-sertifisering av rognkjeks har vært vurdert i fellesgruppen for miljødokumentasjon som er blitt opprettet av fiskerinæringen. Fellesgruppen består av representanter fra Sjømat Norge, Norges Sjømatråd, Norges Råfisklag, Norges Sildesalgslag, Norges Fiskarlag, Fiskebåt og Fiskekjøpernes Forening.

Norges Råfisklag har, på vegne av fiskerne, sagt seg villig til å dekke en tredjedel av kostnadene som en slik prosess innebærer. Norges Råfisklag har videre lagt frem en plan for fremdrift og finansiering. Alle partene har ikke sluttet seg til denne.

Det har imidlertid vært gjennomført en anbudsrunde blant akkrediterte sertifiseringsbyrå som utfører sertifiseringen med spørsmål om en forenklet ordning. Tilbakemeldingen er imidlertid negativ. Rognkjeks må dermed gjennom samme sertifiseringsprosess og kostnad som de store fiskeslagene som for eksempel torsk og hyse.

Det er uheldig at det ikke er vilje til å korrigere prosessen for små og marginale fiskeri, slik at alle fiskeri må gjennom samme kostnadskrevenende prosess. Man ser at rognkjeksfisket for andre år på rad er svært rammet av utestengelsen av markedet. Fiskeridirektøren er bekymret for at dette fiskeriet etter hvert vil forsvinne.

4.2 DELTAKELSESKRITERIER

Det ble i 1998 innført deltagerbegrensning for fartøy på eller over 13 meter største lengde i fisket etter rognkjeks.

Kriteriene for å delta i fisket i åpen og lukket gruppe fremgår av den årlige forskrift om deltagelse i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften).

I 2015 oppfylte 5 fartøy aktivitetskravet for å delta i lukket gruppe, dvs. fartøyet måtte være på eller over 13 meter største lengde og ha deltatt i et av de tre siste årene dvs. 2012, 2013 og 2014. 2 av disse deltok i 2015.

Dersom gjeldende deltakervilkår videreføres i 2016 oppfyller 2 fartøy kriteriene for å delta i lukket gruppe.

4.3 MAKSIMALKVOTE

Siden 2006 har maksimalkvoten vært angitt i kilo utilvirket rognkjeksrogn. Tabell 4 viser maksimalkvotes størrelse, antall fartøy totalt og antall fartøy som har fisket maksimalkvoten i årene 2008–2015.

Tabell 4: Størrelse på fastsatt maksimalkvote, antall fartøy totalt, antall fartøy som har fisket hele maksimalkvoten og hvor stor prosentandel dette utgjør i årene 2008- 2015

År	Maksimalkvote	Totalt antall fartøy	Ant. fartøy ferdige med maksimalkvoten	Prosent
2008	2 500 kg	368	146	39,7
2009	2 000 kg	343	74	21,6
2010	2 500 kg	296	39	13,2
2011	2 500 kg	174	17	9,8
2012	2 500 kg	133	18	13,5
2013	3 000 kg	77	24	30,4
2014	3 500 kg	10	0	0,0
2015	3 500 kg	35	0	0,0

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttsedelregister per 6.10.15.

Som i 2014 var det ingen fartøy som fisket hele kvoten på 3 500 kg rognkjeksrogn i 2015. Kun 7 av totalt 35 fartøy fisket over 3 000 kg rognkjeksrogn. Så lenge næringen ikke har funnet en løsning på MSC-problematikken vil deltagelsen fortsatt bli svært lav. I tillegg er torskekvoten for 2016 veldig høy. Fiskeridirektøren kan på bakgrunn av erfaringen med fiskeriet og nedgangen i deltagelsen de siste årene ikke se noe risiko med å øke maksimalkvoten til 4 000 kg i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 4 000 kg utilvirket rognkjeksrogn i 2016.

4.4 FANGSTPERIODE

I 2006 ble det innført stoppdato i fisket etter rognkjeks. Det ble da satt en felles stoppdato for alle områdene den 20. juni. På bakgrunn av variasjon i tidspunkt for gyteinnsig og fangstsesong langs kysten av Nord-Norge innførte Fiskeri- og kystdepartementet i 2007 i tillegg en særskilt stoppdato for fiske etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø, datoen ble satt til 5. juli.

Fiskeridirektøren foreslår at stoppdatoene fra 2015 blir videreført til 2016.

Fiskeridirektøren vil tilrå at fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark vest for 26°Ø stoppes 20. juni 2016

Fiskeridirektøren tilrår videre at fisket etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø stoppes 5. juli 2016.

5 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Etter innføring av stoppdatoer 20. juni og 5. juli, ble ungdomsfiskeordningen avviklet i 2007. Etter anmodning fra Sametinget ble ungdomsfiskeordningen for rognkjeksfiske gjeninnført i 2010. Ordningen er etter dette videreført.

Tabellen 5 viser hvor mange ungdommer som har benyttet seg av ungdomsfiskeordningen for rognkjeks siden den ble gjeninnført i 2010.

Tabell 5: Antall ungdommer i ungdomsfiskeordningen i perioden 2010- 2015

År	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Antall ungdommer	3	3	0	1	0	1

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 06.10.15.

Som tabellen viser har det vært lite interesse for å delta i denne ordningen i fisket etter rognkjeks.

Ungdomsfiskeordningen gjelder generelt i perioden 22. juni til og med 14. august. Til forskjell fra de andre artene som omfattes av denne ordningen, er fiskeperioden for rognkjeks satt til perioden 12. mai til og med 20. juni vest for 26°Ø, og perioden 12. mai til og med 5. juli i Finnmark øst for 26°Ø.

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per fartøy og per person fiskes og landes et kvantum som tilsvarer inntil 600 kg utilvirket rognkjeksrogn. Videre må fartøyet være under 6 meter største lengde.

Dersom ungdomsfiskeordningen blir videreført i 2016 forutsettes det at den også inkluderer rognkjeks.

7 OPPDRETT AV ROGNKJEKS

De siste årene har det vært økt interesse for å bruke yngel av rognkjeks for å bekjempe lakselus. Berggylt og bergnebb blir brukt for å bekjempe lakselus fra Trøndelag og sørover. Siden disse artene er veldig temperaturfølsomme er de ikke egnet til å bekjempe lakselus i Nord-Norge. Forsøk viser at rognkjeksen aktivt beiter lus på vinteren i temperaturer ned mot 4 grader. Havforskningsinstituttet melder om at det blir brukt yngel av oppdrettet rognkjeks. Stadig flere oppdrett har tatt i bruk rognkjeks for å bekjempe lakselus.

Ifølge Fiskeridirektoratets Akvakulturregister var det den 19. oktober 2015 registrert totalt 32 aktører som tilsammen har 57 tillatelser til å drive oppdrett av rognkjeks (stamfisk, settefisk og matfisk). Mange av disse er forskningsinstitusjoner. Ifølge statistikk for akvakultur solgte 10 selskap i 2013 totalt 1 954 000 rognkjeks til en verdi av 27 717 000 kroner, mens totalt 11 selskap i 2014 solgte ca. 3 457 000 rognkjeks til en verdi av 52 858 000 kroner.

Fiskeridirektoratet har ikke opplysninger for 2015 men legger til grunn at tallene er økende.

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2016

Notat

Vurdering av bestandssituasjonen av Rognkjeks.

Dette notatet er laget av forsker:

Caroline Durif (caroline.durif@imr.no) – Havforskningsinstituttet Austevoll, 5392 Storebø.
Tel: 468 47 514

Bidragstere: Elena Eriksen

For eventuelle spørsmål anbefales å kontakte Caroline Durif

Biologi

Om sommeren klekkes godt utviklede larver fra en eggklump som rognkallen har vokter i to måneder. Eggklumpen er gytt av flere kjekser fra februar til mai. De inviteres til en passende gyteplass av hannen som vokter den. Når eggene befruktes blir de klebrige og festes til fjell eller steiner på bunnen.

Yngelen vokser opp i tareskogen og søker skjul ved å feste seg med sugeskiven på tareblad der vi kan se dem som små knopper. Når de er ett til to år gamle, og litt større enn på størrelse med en golfball, svømmer de ut i åpent hav. Her beiter de på plankton i 2–4 år før de vandrer tilbake til kysten for å gyte.

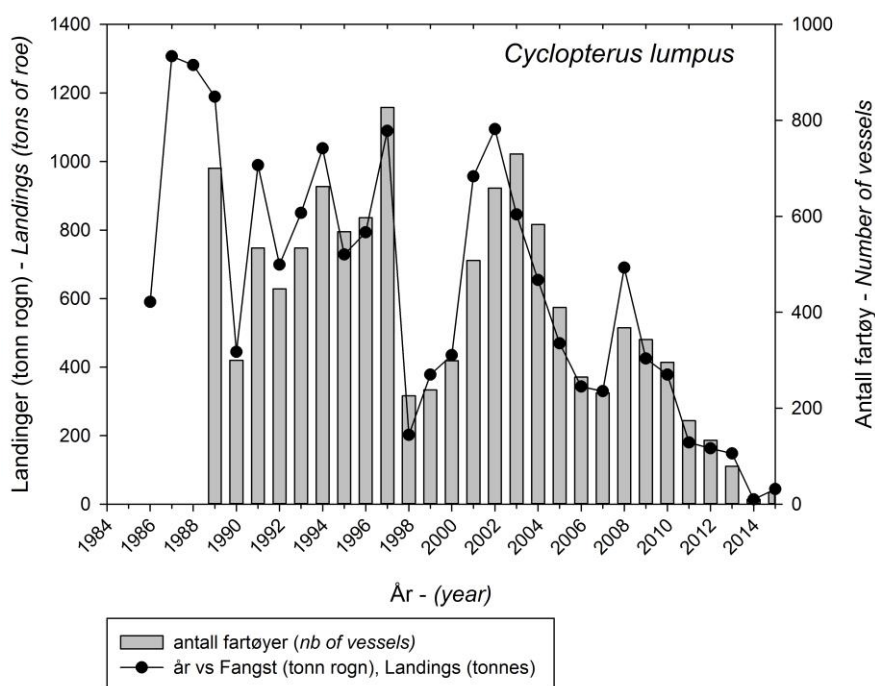
Arten finnes i hele det østlige Atlanterhavet, Nordsjøen, Østersjøen og Barentshavet. Den kan vandre store avstander ut i havet. Det er uvisst om det finnes flere adskilte bestander, og hvor store disse er. I Norge regner vi at hovedbestanden er fisk som gyter i Nordland, Troms og Finnmark, men det er en del som gyter også langs resten av kysten.

Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres trolig er avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker. Det er antatt en forskyvning på 5 år fra gytebestand til rekruttering.

Fiskeri

Rognkjeks har blitt fisket siden 1950-tallet og foregår i hovedsak mellom Lofoten og Varangerhalvøya. Fisket foregår på grunt vann (10-40 meter dyp) og i områder som er utsatt for åpent hav. Fiskeriet er drevet av småbåter. Fisket skjer hovedsakelig i april-juni, når fisken vandrer til kysten for å gyte. Bare kjønnsmodne rognkjeks høstes for rogn. Noen fartøyer foredler rogn om bord, og i enkelte år kan det være avvik mellom hva som er levert og blir fisket (dette skjedde i 1997).

I 2015, ble 44 tonn rogn fra rognkjeks landet i Norge (figur 1). Dette er fortsatt et lavt tall i forhold til perioden før 2010. Landinger er sterkt korrelert med antall fiskefartøy (figur 1). Deltakelse i fiskeriet var rekordlav i fjor og i år (2014: 10 2015: 25). Deltakelse og derfor fangster vil i stor grad avhenge av markedssituasjonen. Dette også som følge av krav fra markedet om MSC-merking (Marine Stewardship Council certification) som ikke var foretatt i Norge og ødeleggende feilinformasjon fra WWF Sverige (I WWF Sverige sin «fiskguide» for 2014 har rognkjeks fått «rødt lys» i Østersjøen). På grunn av den sterke korrelasjonen mellom landinger og deltakelse, synes ikke kommersielle fiskeri data å reflektere status for den naturlige rognkjeks bestanden, og er dermed ikke et pålitelig verktøy for vurdering av rognkjeksbestanden.

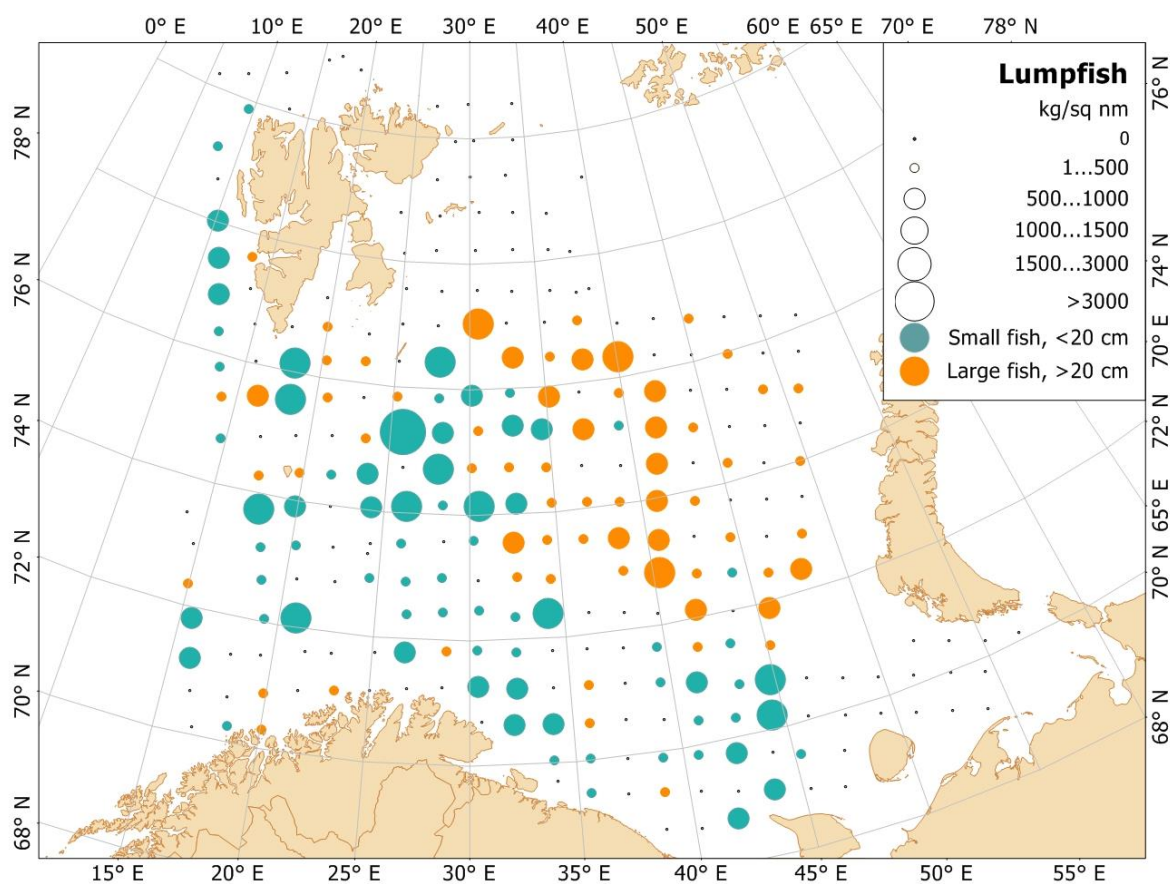
Figur 1: Rognkjeksfiskeri landinger og deltakelse (antall fartøy). -- *Lumpfish fishery landings and participation (number of vessels).*

Fiskeriuavhengig bestandsvurdering basert på Økosystemtokt i Barentshavet

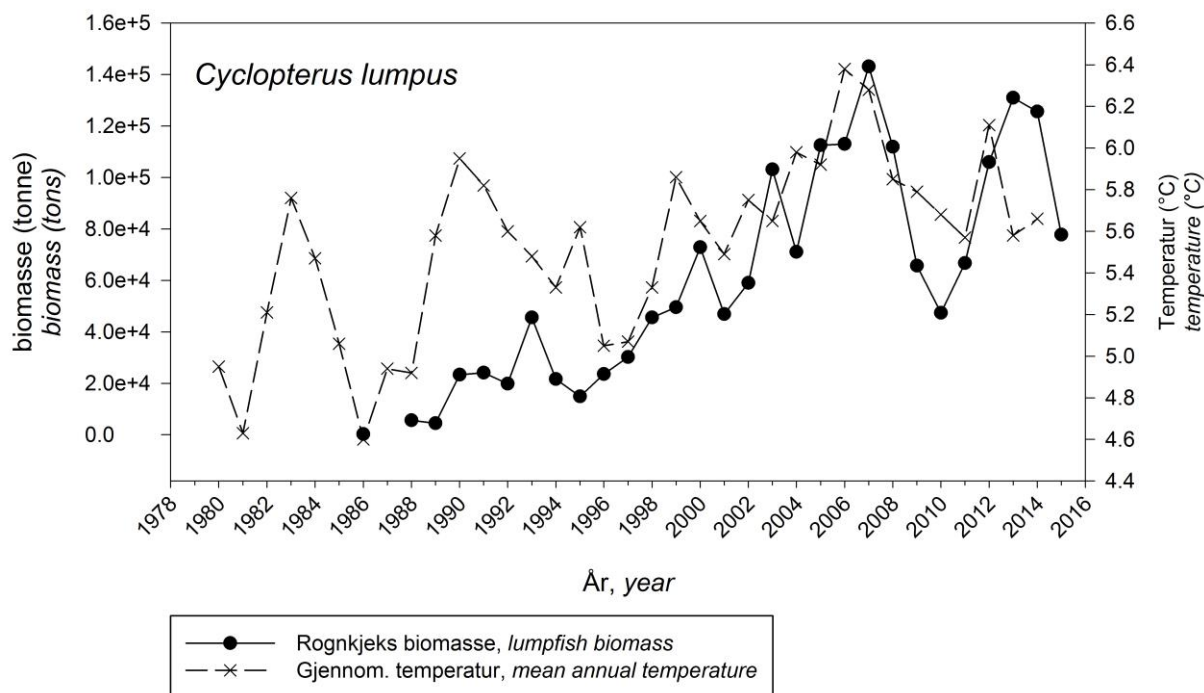
Innsamling av 0-gruppe fisk i Barentshavet har vært gjennomført siden 1965 og standardisert siden 1980. Målet er å estimere bestand av 0-gruppe fisk. Mellom 196 og 425 stasjoner er samlet hvert år (figur 2). Data om rognkjeks bifangst er registrert i løpet av

denne undersøkelsen og blir nå brukt til biomasseberegning av rognkjeks. Detaljer om beregningsmetoder finnes i Eriksen *et al.* (2014).

Biomasse av rognkjeks i Barentshavet følger svingninger i temperatur (figur 3). Både temperatur og biomasse har økt siden 1980-tallet. Biomasse ligger ganske høyt fremdeles i år, selv om vi er på en nedgang i temperatur og bestand.

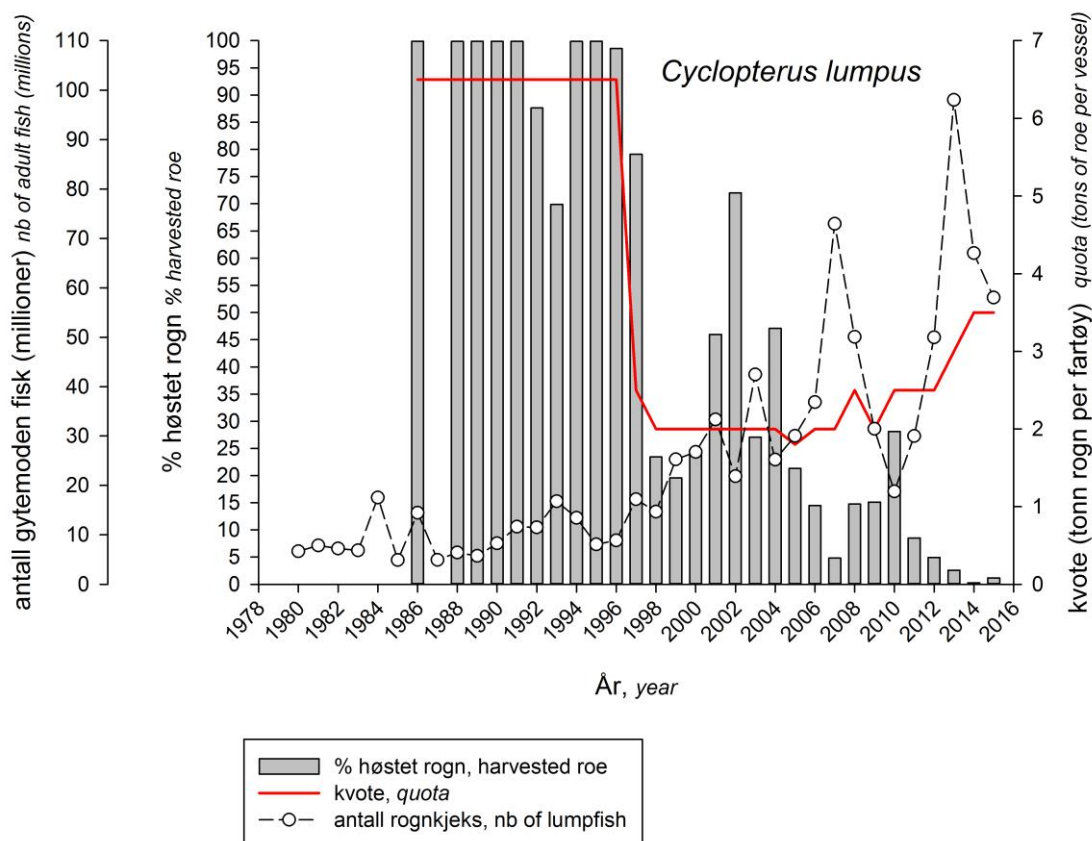

Figur 2: Tetthet av rognkjeks basert på undersøkelse i Barentshavet (august-oktober 2015). -- *Estimated total density distribution of lumpfish (t.nautical mile² from the 0-group survey in the Barents Sea, August-October 2015*

Figur 3: Biomasse av rognkjeks fanget i løpet av 0-gruppe undersøkelsen mellom 1980 og 2015 og årlig gjennomsnittstemperatur i Barentshavet (gjennomsnittstemperatur fra 50-200 meter i Fugløya-Bjørnøya snittet inntil 2014).-- *Biomass of lumpfish caught during the 0-group survey between 1980 and 2015 and mean annual temperature in the Barents Sea (average temperatures between 50 and 200 m for the Fugløya-Bjørnøya section until 2014) .*

Hvis vi antar at 1) all fisken over 20 cm representerer gytemoden fisk, 2) at rogn utgjør 25% av en voksen rognkjeks og 3) at prosent rognkjeks (i forhold til rognkall) i vår vitenskapelige fangst var 30%, kan vi gi et grovt estimat på hvor mye rogn i området som ble samlet under undersøkelsen (figur 4). Beregningen for 2015, viser at biomasse av gytemoden fisk i Barentshavet er maksimalt 50 000 tonn, noe som tilsvarende 371 800 tonn rå rogn. Den prosentvise fangsten er vist i figur 4. Siden kvoten ble redusert fra 6,5 tonn rogn per fartøy til 3 tonn, denne andelen nådde sitt høyeste verdi (71%) i 2002, og har sunket betydelig. Under dette scenarior, 3,5 tonn kvote, forblir andelen fangst for det meste cirka 1%.

Figur 4. Prosentandel av rognkjeks høstet av det norske fiskeri, kvote, og antall rognkjeks i Barentshavet mellom 1980 og 2015. Se teksten for beregninger. -- *Percentage of the lumpfish harvested by the Norwegian fishery, quota, and number of lumpfish in the Barents Sea between 1980 and 2015. See text for calculations.*

Anbefaling for fisket i 2016

Råd fra Havforskningsinstituttet er at reguleringstiltak skal sikre at antall deltagende fartøy ikke overskrider 300 og at samlet kvantum utgjør ca 400 tonn rå rogn. Det forventes ut fra dette en fortsatt høy bestand i årene fremover så lenge forvaltningen resulterer i en slik moderat beskatning. Havforskningsinstituttet finner derfor ikke at det er grunn til å endre reguleringene i 2016 i forhold til inneværende år.

Forskning

Rognkjeks som rensfisk i lakseoppdrett.

I den senere tid er rognkjeks blitt brukt som luseplukker i lakseoppdrett, og det er yngel av oppdrettede rognkjeks som blir brukt. Som alle nye arter i oppdrett, vil også denne arten ha sitt sett av utfordringer som må løses, men arten viser lovende takter som rensfisk. I motsetning til leppefisk kan rognkjeks brukes i hele landet siden den tolererer godt lave temperaturer.

Både rognkjeks og leppefisk kan beite på begrodde nøter, så det vil også ved bruk av rognkjeks være viktig med rene nøter. Rognkjeks beiter imidlertid også på dyreplankton og

maneter, og dersom den kan ta litt av lakseføret, så gjør de det også. Det er mulig at i perioder med mye dyreplankton og maneter, vil en kombinasjon av leppefisk og rognkjeks være å foretrekke i områder der både leppefisk og rognkjeks trives.

Flere forsøk ble utført (FHF finansert) av HI Austevoll til 1) å teste effektiviteten av rognkjeks i forhold til leppefisk, 1) teste deres toleranse for AGD (amoebic gill disease) behandlinger som brukes på laks.

WGLUMP (Working Group on Lumpfish)

Denne gruppen hadde sitt første møte mai 2015, i Reykjavik på Island. Det var til sammen 5 deltakere fra Island, Grønland, Sverige og Canada. Målet med denne arbeidsgruppen var å bedre standardisering av bestandsvurdering i disse nordiske landene (Island, Danmark-Grønland, Norge, Canada, Sverige) og identifisere hull i vår kunnskap rundt rognkjeks biologi. Forskning er nødvendig for å forstå den genetiske bestandstrukturen av rognkjeks på tvers av de nordiske landene. En prosjektsøknad ble sendt til NORA i oktober 2015. Mer kunnskap om deres reproduksjonsbiologi er også nødvendig, og spesielt på tidspunktet for reproduksjon og frekvens av reproduktive hendelse i løpet av livssyklus.

Referanser

- Eriksen, E., Durif, C. M. F. and Prozorkevich, D. (2014) Lumpfish (*Cyclopterus lumpus*) in the Barents Sea: development of biomass and abundance indices, and spatial distribution. *ICES Journal of Marine Science: Journal du Conseil*, **71**, 2398-2402.
- Pampoulie, C., Skirnisdottir, S., Olafsdottir, G., Helyar, S. J., Thorsteinsson, V., Jónsson, S. Þ., Fréchet, A., Durif, C. M. F., Sherman, S., Lampart-Kałużniacka, M., Hedeholm, R., Ólafsson, H., Daníelsdóttir, A. K. and Kasper, J. M. (2014) Genetic structure of the lumpfish *Cyclopterus lumpus* across the North Atlantic. *ICES Journal of Marine Science: Journal du Conseil*.

NOTAT

Saksnummer: 2015000671	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 10.11.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 3	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2016 - REFERAT

Reguleringsmøtets behandling:

Reguleringen av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2016 ble behandlet som sak 18/2015 den 4. november 2015.

Fiskeridirektøren foreslo å øke maksimalkvoten av utilvirket rognkjeksrogn fra 3 500 kilo til 4 000 kilo, og foreslo for øvrig en videreføring av inneværende års regulering i 2016. *Fiskeridirektøren* pekte på utfordringene som har vært i forbindelse med MSC-sertifiseringen av rognkjeks. Den manglende MSC-sertifiseringen bidrar til en utestengelse fra deler av markedet, og *Fiskeridirektøren* uttrykte bekymring for at dette fiskeriet kan komme til å forsvinne. *Fiskeridirektøren* viste for øvrig til at det de siste årene har vært økt interesse for å bruke yngel av rognkjeks for å bekjempe lakselus, og at det finnes en rekke aktører med tillatelse til å drive oppdrett av rognkjeks.

Norges Råfisklag viste til at rognkjeks må gjennom den samme MSC-sertifiseringen som eksempelvis torsk, hyse og sei. Dette er en prosess som er svært kostnadskreven. *Norges Råfisklag* er positive til å gå videre med prosessen, men prinsipielt mener salgslaget at flere må bidra til å få gjennomført MSC-sertifiseringen.

Sametinget informerte om at de gjerne ville være med på et spleiselag.

Kommunenes Sentralforbund oppfordret næringen til å søke om støtte til sertifiseringen av rognkjeks hos fylkeskommunene.

WWF opplyste at MSC har et eget fond der det er mulig å søke om penger til MSC-sertifiseringen. Dette fondet har organisasjonen informert Norges Råfisklag om i god tid før søknadsfristen gikk ut. WWF viste til at noe av det som er problematisk med det norske fiskeriet etter rognkjeks er at det kun er rognen som blir brukt, i tillegg er det ti ganger høyere bifangst av sjøfugl i garnfisket etter rognkjeks enn i annet garnfiske.

Norges Kystfiskarlag mente at WWF tok feil når det gjaldt mengde bifangst av sjøfugl i fisket etter rognkjeks.

Det var ingen ytterligere kommentarer til Fiskeridirektørens forslag i møtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag, og har besluttet at maksimalkvoten for rognkjeks settes til 4 000 kilo utilvirket rognkjeksrogn pr. fartøy i 2016.

Sak 19/2015

Orientering om fisket
etter breiflabb i 2016

Sak 19/2015

Orientering om fisket etter breiflabb

1. Sammendrag

Den norske totalfangsten av breiflabb har etter 2010 hatt en jevn, kraftig nedgang. I 2014 var totalfangsten på ca. 2 300 tonn. Det er 4 000 tonn mindre enn toppen i 2010.

Som det fremgår av Bestandstabellen er breiflabb er en prioritert bestand i 2016. Det foretas derfor en gjennomgang av reguleringstiltakene med sikte på en innstramning.

2. Bakgrunn

Breiflabbforvaltningen ble behandlet i reguleringsmøtet 4. juni 2015 under sak 7, «Økosystembasert forvaltning»¹.

På møtet ble det blant annet gjort rede for at de norske totalfangstene av breiflabb i 2014 var på ca. 2 300 tonn. Det er 4 000 tonn mindre enn i 2010. Frem til 2010 hadde fangstene økt jevnt og trutt og mer enn tredoblet seg siden 1997. Etter 2010 har vi hatt en jevn, kraftig nedgang i fangstene. Fangstene av breiflabb sør for 62°N har holdt seg stabile i hele perioden, noe som innebærer at veksten og den påfølgende nedgangen har skjedd i fisket etter breiflabb nord for 62°N.

Havforskningsinstituttet hadde et eget innspill til reguleringsmøtet der de viste til at rekrutteringen nord for 62°N er avhengig av pulser fra sør. Det er dermed ikke likegyldig hvordan denne arten forvaltes sør for 62°N.

Som oppfølging fra reguleringsmøtet 4. juni 2015 legges det frem en orienteringssak til reguleringsmøtet 4. og 5. november 2015. Evalueringen av gjeldende reguleringstiltak i dette fiskeriet vil være en pågående prosess i 2016.

3. Trålfisket i Nordsjøen

Fiskeridirektoratet mener at trålfisket etter breiflabb bør begrenses mest mulig. Det vises til at trålredskaper som anvendes i Nordsjøen har for dårlige seleksjonsegenskaper til å skille ut yngel og små breiflabb under garnminstemålet på 60cm.

¹ Saksdokumentene kan leses på: <http://www.fiskeridir.no/Yrkesfiske/Dokumenter/Reguleringsmoetet/Sakspapirer-innspill-og-referat-fra-reguleringsmoetene/Juni-2015>

Ved vurdering av mulige tiltak rettet mot trålfisket etter breiflabb må en ta hensyn til det etablerte trålfisket som utøves i Norges økonomiske sone (NØS).

I årene før 2005 fisket EU-fartøy breiflabb i NØS under den såkalte «others» -kvoten. Dette medførte en ekspansjon i trålfisket. Etter 2005 ble breiflabb skilt ut som en egen kvote i kvoteavtalen mellom Norge og EU. Dette innebærer at det er satt en tak for hvor mye breiflabb fartøy fra EU-land kan fiske våre farvann. I nåværende kvoteavtale er EU gitt en kvote på 1 500 tonn breiflabb. Som følge at EU er gitt en totalkvote stilles det ikke krav om tillatt bifangst i trålfisket. Dette til forskjell fra norske fartøy som har tillatt bifangst på 15 % ved fiske med stormasket trål eller snurrevad, jf. utøvelsesforskriften § 34 annet ledd. Fiskeridirektoratet har imidlertid ingen indikasjoner på at bifangstprosenten i EU-fartøys trålfiske overstiger 15 %.

Ved vurdering av tiltak i NØS må man også ta hensyn til at det drives et utstrakt fiske etter breiflabbressursen sør for 62°N i andre lands økonomiske soner.

ICES gir anbefalinger for områdene vest for Skottland, Nordsjøen og Skagerrak, og breiflabb innenfor de omtalte områdene blir vurdert til å tilhøre samme bestand. Basert på ICES sin tilnærming til bestander hvor tilgjengelige data er begrenset, anbefaler ICES en *fangst* på 18 435 tonn i 2016². Dette tilsvarer en økning med 20 % i forhold til 2015. Bestandsindikatoren (fra breiflabbtoktet) viser en økning på 67 %.

ICES estimerer at det i 2014 ble landet omtrent 13 203 tonn breiflabb fisket i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI. I norske farvann i Nordsjøen landet norske fartøy 480 tonn breiflabb i 2014, mens EU-fartøy landet 959 tonn av en kvote på 1 500 tonn. Det vil si at 1 439 tonn breiflabb ble fisket i norske farvann av totalt omtrent 13 203 tonn som ble landet i 2014. I dette perspektivet vil tiltak rettet mot det etablerte trålfisket i NØS ha begrenset effekt.

Nivået på EUs kvote av breiflabb i Norges økonomiske sone i 2016 blir bestemt i forbindelse med årets kvoteforhandlinger mellom Norge og EU. Fiskeridirektoratet mener det er positivt at det er satt et tak for EU-flåtens fiske, men at det samlede trålfisket av breiflabb bør ned på et lavere nivå dersom en skal følge rådgivningen om å beskytte yngel og småfisk samt hindre ekspansjon av fisket. Kvoten til EU i NØS bør derfor søkes redusert.

4. Vurdering av tiltak

Gjeldende reguleringsopplegg for breiflabb har siden 2003-2004 vært innarbeidet i forskrift 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften).

Til reguleringsmøtet 4. juni 2015 kom det som nevnt innspill fra Havforskningsinstituttet om at det siden 2010 har vært en kraftig nedgang i fangstene av breiflabb nord for 62°N, og at det var nødvendig med tiltak for å sikre tilstrekkelig rekruttering.

Spørsmålet for Fiskeridirektoratet er om denne kunnskapen bør medføre endringer i gjeldende reguleringsopplegg. Direktoratet oppfatter at en fredningstid i garnfisket sør for 62°N kan være et nyttig tiltak for å bedre rekrutteringen nord for 62°N.

² Kilde: ICES Advice 30. October 2015 – 5.3.1.

I området nord for 62°N har det i en årrekke vært forbudt å fiske breiflabb med garn. Henholdsvis i perioden fra 20. desember til 20. mai nord for 64°N og fra 1. mars til 20. mai mellom 62°N og 64°N. Særlig perioden april-mai innebærer dette fredning i gyteperioden. I området sør for 62°N er det opplyst at gyting finner sted tidligere på året.

Bekymringen som er formidlet fra forskerhold slik det fremkom både i forbindelse med reguleringsmøte i juni (jf. notat 4. juni fra Havforskningsinstituttet) og i senere dialog, tilsier at det bør vurderes ytterligere tiltak for å styrke rekruttering til bestanden nord for 62°N.

ICES som bare vurderer og gir anbefaling for den delen av breiflabbestanden som befinner seg sør for 62°N (Nordsjøen, Skagerrak og vest av Skottland), anbefalte i rådet for 2015 at fangst av breiflabb i dette området kunne økes med 20 % av gjennomsnittsfangstene siste tre år.

I rådet for 2016 anbefaler ICES en ytterligere økning av fangst med 20 %. Samtidig har det vært en økning i bestandsindikatoren med 67 %. Fra forskerhold er det opplyst om at det er grunn til å anta at det er utveksling mellom bestandene av breiflabb sør og nord for 62°N, og at den sterke rekrutteringen sør for 62°N vil påvirke rekrutteringen nord for 62°N.

Sett i lys av rådet fra ICES vil Fiskeridirektoratet på nåværende tidspunkt ikke foreslå endringer i gjeldende reguleringsopplegg. Fangstutviklingen nord for 62°N gir imidlertid grunn til bekymring og direktoratet vil derfor følge opp dette fiskeriet.

Vedlegg:

Notat av 4. juni 2015 fra Havforskningsinstituttet.

NOTAT - Breiflabb nord for Stad

Innspel til Reguleringsmøte, Fiskeridirektoratet 4. juni 2015.

ICES har ikkje blitt bedt om å gje forvaltingsråd for breiflabb nord for Stad (ICES område I og II), men har bedt forskarar i Arctic Fisheries WG om å samle data og informere om denne breiflabbressursen.

Noko av denne informasjon er vist i tabell og figurar nedanfor. Landingane stupar nord for Stad, og har blitt meir enn halvert på to år (Tabell 1 og Figur 1). Også sør for Stad har landingane minka i løpet av dei siste fem åra.

Nord for Stad meiner forskarane at breiflabb ressursen er avhengig av rekruttering sørfrå. Figur 2 viser at vi truleg fekk siste rekrutteringspuls til området i byrjinga av 2000-talet, og at breiflabben sidan gradvis har blitt større og større. Vi legg då til grunn at maskevidda/seleksjonen i garna ikkje har blitt endra.

Landingane har som nemt blitt meir enn halvert på kort tid- det samsvarar med halvering i fiskeinnsatsen (Fig 3 og 4). Fangstratene har i løpet av dei fem siste åra gått ned med 25-30%, og fiskarar sluttar å fiske pga for lave fangstrater.

I denne omgang vil vi berre vise dette for Fiskeridirektoratet som må vurdere om reguleringstiltak bør innførast i fiskeria. ICES Arctic Fisheries WG føresler ei 20% innstramming av gjeldande reguleringar.

Det kan stillast spørsmål ved om ein uansett klarer å stoppe vidare nedgang i breiflabb ressursen nord for Stad med ei slik innstramming sidan nedgangen vil fortsetje heilt til neste rekrutteringspuls kjem inn. Sjølv om vi meiner at breiflabben nord for Stad ikkje gyt/rekrutterer nok til å oppretthalde ein høg populasjon i dette området, så tyder merking på at breiflabben nok vandrar sørover til gyteområde og såleis bidrar til nye årsklassar. Det vil difor av fleire grunnar ikkje vere riktig å fiske ut breiflabben nord for Stad i påvente av neste rekrutteringspuls, men kva tiltak som vil vere passande overlet vi til Fiskeridirektoratet å vurdere. Bestandsansvarleg Otte Bjelland og underteikna vil gjerne bistå Direktoratet i slike vurderingar fram til Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektoratet bør vurdere å ta inn breiflabb i forvaltningstabellen for 2016. Breiflabbressursen langs norskekysten, både nord og sør for Stad, er nok avhengig av god forvaltning i EU og norsk del av Nordsjøen. Tidlegare merkeforsøk bør oppsummerast, og evt. nye gjennomførast. Genetiske analyser bør også med fordel gjennomførast.

19. mai 2015, Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet, medlem av ICES AFWG

Table 1. Nominal catch (t) of Anglerfish in ICES Subareas I and II, 1996–2014, as officially reported to ICES

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014*
Denmark	+	+	+	+	2	+	-	1	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-
Faroese	+	+	+	-	1	1	2	5	11	4	7	4	2	1	+	+	1	+
France	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	3	2	-
Germany	20	53	4	17	65	59	55	70	55	+	+	0	+	82	70	0	-	+
Iceland	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	-	-
Norway	576	1489	1733	2952	3554	2000	2405	2907	2650	4257	4470	4007	4298	5391	5031	3758	2988	1655
Portugal	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	6	1	+	-	-	-
UK	5	7	6	30	2	11	15	18	19	86	114	138	152	40	3	3	111	2
Others																1	1	-
Total	601	1549	1743	2999	3624	2071	2477	3001	2735	4348	4591	4151	4458	5515	5112	3765	3103	1657

*Preliminary

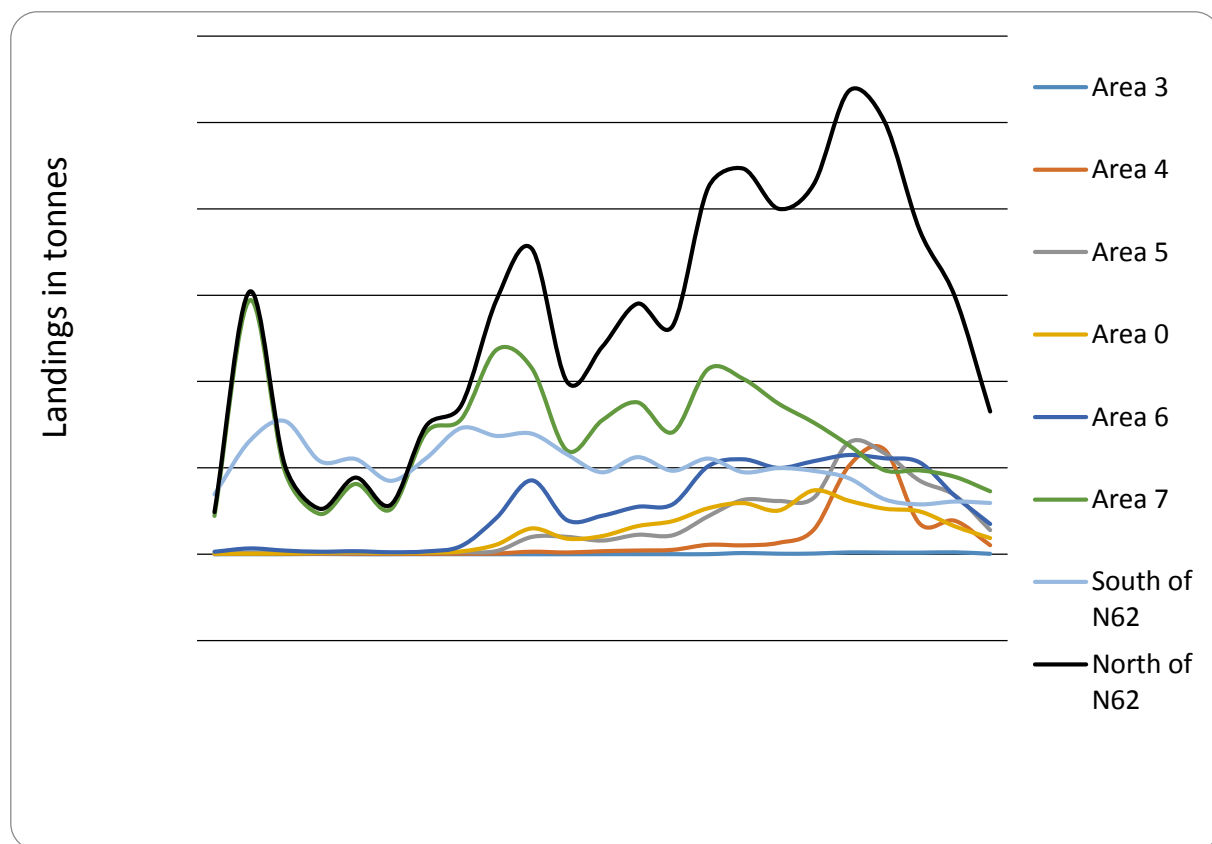

Figure 1. Norwegian official landings (in tonnes) of anglerfish (*Lophius piscatorius*) per statistical area (see Fig. 10.1) within ICES areas I and II during 1992-2014. Norwegian landings from the area south of 62°N (ICES IV and III) are shown for comparison.

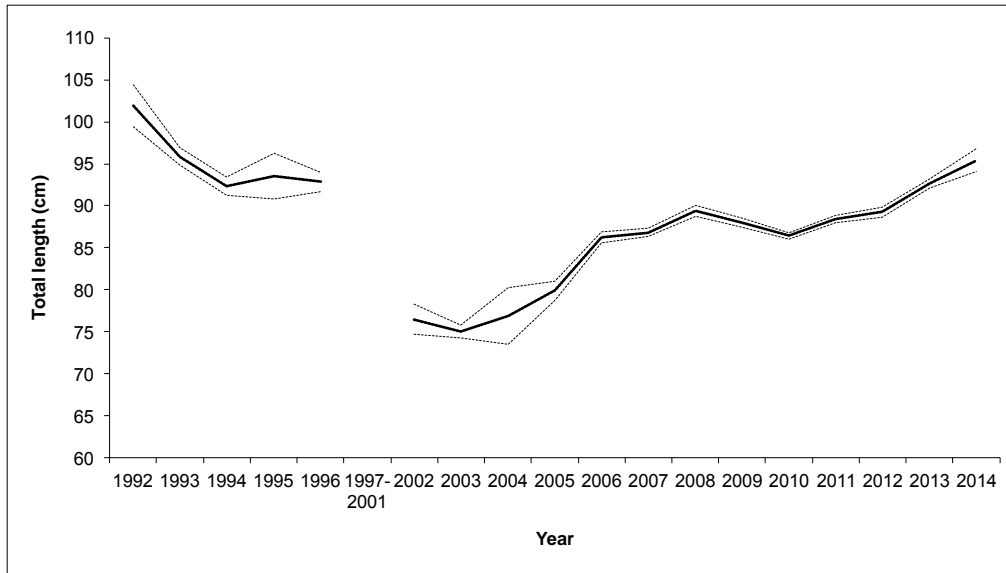

Figure 2. Anglerfish in Subarea I and II. Mean lengths for anglerfish caught in the directed coastal gillnetting in Division IIa during 1992-2014, dotted lines represents $\pm 2SE$ of the mean. Note that data are lacking for 1997-2001.

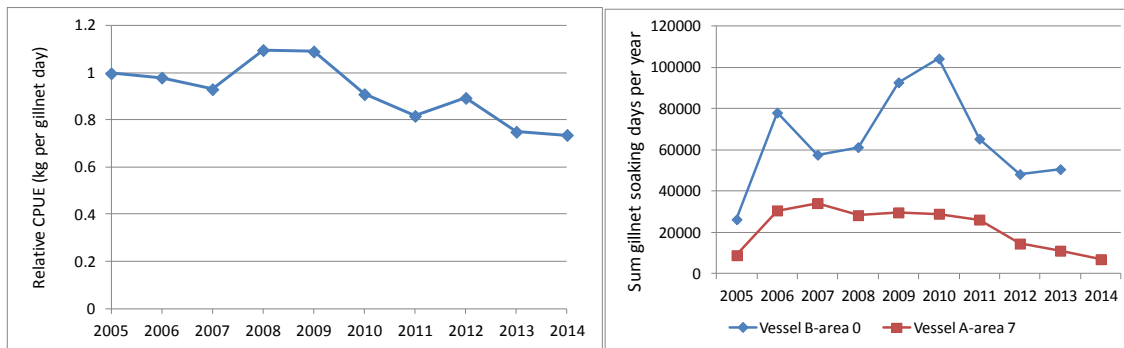

Figure 3. Relative (to the 2005-2010 average) CPUE (kg per gillnet day) of anglerfish for two vessels (A and B) in the Norwegian reference fleet in ICES Subarea IIa, and the corresponding fishing effort. Note that vessel B (northern area) stopped fishing in 2014 due to low catch rates.

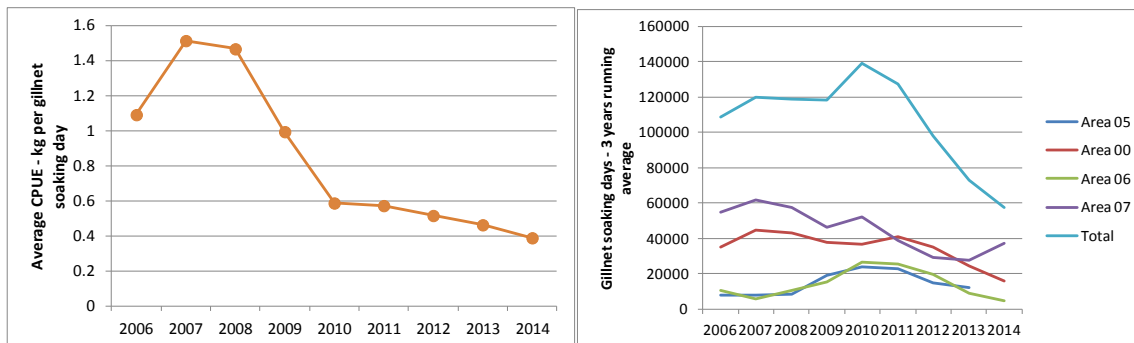

Figure 4. CPUE and fishing effort - 3 year running average of gillnet soaking days per year and area and CPUE for the entire Norwegian Coastal Reference fleet fishing anglerfish in ICES Subarea IIa.

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Andreas Haugstvedt
Telefon:
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 15/13865
Deres referanse:
Vår dato: 08.12.2015
Deres dato:

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB - ORIENTERING

1. Innledning

Regulering av fisket etter breiflabb ble behandlet som orienteringssak, sak 19/2015, under reguleringsmøtet som ble avholdt 4. – 5. november 2015. I det følgende redegjør vi for Fiskeridirektørens orientering, samt et kort referat av kommentarene som fremkom i møtet. I tillegg viser vi til skriftlige innspill som er tilgjengelig på fiskeridir.no.

2. Bakgrunn for orienteringen

Etter Bestandstabellen er breiflabb er en prioritert bestand i 2016. Det foretas derfor en gjennomgang av reguleringstiltakene i dette fiskeriet med sikte på en innstramming.

Fiskeridirektøren orienterte reguleringsmøtet om at den norske totalfangsten av breiflabb har hatt en jevn, kraftig nedgang etter 2010. I 2014 var totalfangsten på ca. 2 300 tonn, hvilket er 4 000 tonn mindre enn toppen i 2010. Frem til 2010 hadde fangstene økt jevnt og trutt og mer enn tredoblet seg siden 1997. Fangstene av breiflabb sør for 62°N har holdt seg stabile i hele perioden, noe som innebærer at veksten og den påfølgende nedgangen har skjedd i fisket etter breiflabb nord for 62°N.

Det ble videre vist til Havforskningsinstituttet sitt innspill til reguleringsmøtet hvor det pekes på at rekrutteringen nord for 62°N er avhengig av pulser fra sør, og at det dermed ikke er likegyldig hvordan bestanden forvaltes sør for 62°N.

3. Fiskeridirektørens vurdering av tiltak

Fiskeridirektøren orienterte reguleringsmøtet om mulige tiltak for å styrke rekrutteringen av breiflabbestanden nord for 62°N:

a) Trålfisket i Nordsjøen

Fiskeridirektøren mener at trålfisket etter breiflabb bør begrenses mest mulig. Det vises til at trålrudskaper som anvendes i Nordsjøen har for dårlige seleksjonsegenskaper til å skille ut yngel og små breiflabb under garnminstemålet på 60cm.

I årene før 2005 fisket EU-fartøy breiflabb i NØS under den såkalte «others»-kvoten. Dette medførte en ekspansjon i trålfisket. Etter 2005 ble breiflabb skilt ut som en egen kvote i kvoteavtalen mellom Norge og EU. Dette innebærer at det er satt en tak for hvor mye breiflabb fartøy fra EU-land kan fiske våre farvann. I nåværende kvoteavtale (2015) er EU gitt en kvote på 1 500 tonn breiflabb. Som følge av at EU fisker på en kvote som også åpner opp

for direkte fiske, stilles det ikke krav om tillatt bifangst i trålfisket. Fra norsk side og for norske fartøy har en valgt å forby direktefiske med trål og begrense uttaket med bifangst på 15 % ved fiske med stormasket trål eller snurrevad, jf. utøvelsesforskriften § 34 annet ledd. Fiskeridirektoratet har imidlertid ingen indikasjoner på at bifangstprosenten i EU-fartøys trålfiske overstiger 15 %.

ICES gir anbefalinger for områdene vest for Skottland, Nordsjøen og Skagerrak, og breiflabb innenfor de omtalte områdene blir vurdert til å tilhøre samme bestand. Basert på ICES sin tilnærming til bestander hvor tilgjengelige data er begrenset, anbefaler ICES en fangst på 18 435 tonn i 2016¹. Dette tilsvarer en økning med 20 % i forhold til 2015. Bestandsindikatoren (fra breiflabbtoktet) viser en økning på 67 %.

ICES estimerer at det i 2014 ble landet omtrent 13 203 tonn breiflabb fisket i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI. I norske farvann i Nordsjøen landet norske fartøy 480 tonn breiflabb i 2014, mens EU-fartøy landet 959 tonn av en kvote på 1 500 tonn. Det vil si at 1 439 tonn breiflabb ble fisket i norske farvann av totalt omtrent 13 203 tonn som ble landet i 2014. I dette perspektivet vil tiltak rettet mot det etablerte trålfisket i NØS ha begrenset effekt.

Fiskeridirektøren mener det er positivt at det er satt et tak for EU-flåtens fiske, men at det samlede trålfisket av breiflabb bør ned på et lavere nivå dersom en skal følge rådgivningen om å beskytte yngel og småfisk samt hindre ekspansjon av fisket. Reguleringsmøtet ble derfor orientert om at kvoten til EU i NØS bør søkes redusert.

Norges Fiskarlag viste i reguleringsmøtet til det forhold at EU-fartøy har en totalkvote (1 500 tonn i 2015) å forholde seg til i NØS, men norske trålfartøy er begrenset av en 15% bifangstregel. Fiskarlaget mente dette gjør det vanskelig for norske fartøy å gjennomføre fisket, mens danske fartøy ikke har de samme begrensningene. I lys av dette mente de at prosentandelen burde økes, eventuelt at avregningen av bifangst skjer pr. tur.

Kystvakten ba på sin side forvaltningen om å vurdere strengere røktingskrav (annenhver dag).

Fiskeridirektøren påpekte at dette var en orienteringssak hvor man uttrykte bekymring for de nedadgående fangstratene i fisket etter breiflabb nord for 62°N, men at det ikke forelå noen forslag til endringer i reguleringsopplegget.

b) Fredningstid sør for 62°N

Gjeldende reguleringsopplegg for breiflabb har siden 2003-2004 vært innarbeidet i forskrift 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften).

Reguleringsmøtet ble orientert om at direktoratet anser at fredningstid i garnfisket sør for 62°N kan være et nyttig tiltak for å bedre rekrutteringen nord for 62°N.

I området nord for 62°N har det i en årrekke vært forbudt å fiske breiflabb med garn. Henholdsvis i perioden fra 20. desember til 20. mai nord for 64°N og fra 1. mars til 20. mai mellom 62°N og 64°N. Særlig perioden april-mai innebærer dette fredning i gyteperioden. I området sør for 62°N er det opplyst at gyting finner sted tidligere på året.

Bekymringen som er formidlet fra forskerhold og i senere dialog, tilsier at det bør vurderes ytterligere tiltak for å styrke rekruttering til bestanden nord for 62°N.

¹ Kilde: ICES Advice 30 October 2015 – 5.3.1.

ICES som bare vurderer og gir anbefaling for den delen av breiflabbestanden som befinner seg sør for 62°N (Nordsjøen, Skagerrak og vest av Skottland), anbefalte i rådet for 2015 at fangst av breiflabb i dette området kunne økes med 20 % av gjennomsnittsfangstene siste tre år.

I rådet for 2016 anbefaler ICES en ytterligere økning av fangst med 20 %. Samtidig har det vært en økning i bestandsindikatoren med 67 %. Fra forskerhold er det opplyst som nevnt ovenfor at det er grunn til å anta at det er utveksling mellom bestandene av breiflabb sør og nord for 62°N, og at den sterke rekrutteringen sør for 62°N vil påvirke rekrutteringen nord for 62°N.

Sett i lys av rådet fra ICES ble reguleringsmøtet orientert om at direktoratet på nåværende tidspunkt ikke foreslå endringer i gjeldende reguleringsopplegg. Fangstutviklingen nord for 62°N gir imidlertid grunn til bekymring og Fiskeridirektoratet vil derfor følge opp dette fiskeriet.

Det fremkom ingen kommentarer til dette under reguleringsmøtet.

4. Etter reguleringsmøtet

I etterkant av reguleringsmøtet har spørsmål knyttet til trålfisket i Nordsjøen vært på agendaen i to sammenhenger:

a) Kvoteforhandlingene mellom Norge og EU for 2016

I kvoteforhandlingene mellom Norge og EU for 2016 som ble avsluttet 4. desember d.å. ble partene enige om at forvaltningen av bestanden skal ta sikte på å styrke utbredelsen. Viktigheten av dette ble særlig sett i sammenheng med den sterke 2013-årsklassen, jf. Agreed Record of Fisheries Consultations between Norway and the European Union for 2016 punkt 6.4.1. Kvoten for EU I 2016 ble satt til samme kvantum som inneværende år, nemlig 1 500 tonn.

b) Henvendelse fra Norges Fiskarlag om økt bifangstprosent

I brev fra Norges Fiskarlag 12. november 2015 anmoder fiskarlaget om at tillatt bifangst av breiflabb trål økes fra 15% til 20% ved fiske med stormasket trål og snurrevad, fortrinnsvis avregnet ved landing.

Videre anmodes det om økt tillatt innblanding av breiflabb i fiske etter reker og sjøkreps.

Fiskeridirektoratet vi besvare denne henvendelsen innen kort tid.

5. Oppsummering

Fiskeridirektøren viser til orienteringen som ble gitt til reguleringsmøtet og vil på nåværende tidspunkt ikke foreslå endringer i gjeldende reguleringsopplegg. Det vises i denne forbindelse særlig til 2016-rådet fra ICES som gir positive signaler om en sterk 2013-årsklasse sør for 62°N, noe som kan påvirke rekrutteringen nord for 62°N. Direktoratet vil imidlertid følge opp dette fiskeriet i 2016.

For øvrig vises det til direktorates allerede foreslåtte tiltak i fisket etter breiflabb (og kveite), jf. oversendelser til NFD i januar 2013 og 26. februar 2014.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Andreas Haugstvedt
rådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift

Sak 20/2015

Regulering av fisket etter sei sør
for 62 N° i 2016

SAK 20/2015

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2016

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringsopplegget fra 2015 til 2016.

2 FISKET ETTER SEI I 2014

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2014 enige om en TAC på sei i Nordsjøen og Skagerrak på 77 536 tonn, hvorav Norge hadde en andel på 39 729 tonn sei etter kvotebytte og avsetning til tredjeland. Av dette ble det avsatt 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disponibel kvote av sei i Nordsjøen og Skagerrak for norske fiskere, etter avsetning til forskning og undervisning, var med det på 39 729 tonn.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kunne fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30' N. Dette ble ikke fordelt mellom fartøygruppene. Den 31. mars var den norske kvoten på 500 tonn sei i ICES-statistikkområde VIa beregnet oppfisket. Fisket ble stoppet samme dag.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2014

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	26 239	32 947	-6 708	125,6 %	317 756
Torsketrål	15 505	22 976	-7 471	148,2 %	230 178
Seitrål	4 035	4 706	-671	116,6 %	49 194
Avgrenset nordsjøtrål	1 541	2 309	-768	149,9 %	22 583
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 158	1 956	2 202	47,0 %	15 801
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ¹	1 000	1 000	0	100,0 %	
Not	5 500	2 461	3 039	44,8 %	9 932
Konvensjonelle totalt	8 000	3 090	4 910	38,6 %	29 100
Konvensjonelle havfiskefartøy		454			5 038
Andre konvensjonelle fartøy		2 636			24 062
Forskning og undervisning	10	2	8	22,6 %	12
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		19	-19		120
Totalt	39 739	38 519	1 220	96,9 %	356 920

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 22. oktober 2015

¹ Det foreligger foreløpig ikke bifangstestimat for 2014, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen ble tatt.

3 FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2015

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2015 enige om en TAC på sei i Nordsjøen og Skagerrak på 66 006 tonn, hvorav Norge har en andel på 33 744 tonn sei etter kvotebytte og avsetning til tredjeland. Av dette er det avsatt 11 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disponibel kvote av sei i Nordsjøen og Skagerrak for norske fiskere er, etter avsetning til forskning og undervisning, 33 733 tonn.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kan fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30' N. I likhet med 2014 ble ikke dette fordelt mellom fartøygruppene. Den 20. mars var den norske kvoten på 500 tonn sei i ICES-statistikkområde VIa beregnet oppfisket. Fisket ble stoppet samme dag.

Tabell 2: Gruppekvoter i 2015

Fartøygrupper	Gruppekvote
Not	5 500
Konvensjonelle	8 000
Trål	20 233
Torsketrål	11 120
Seitrål	2 894
Avgrenset nordsjøtrål	1 430
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 789
Totalt	33 733

Av gruppekvoten til nordsjøtrål og pelagisk trål er det avsatt 100 tonn til dekning av bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2015

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	20 233	23 269	-3 136	115,5 %	264 615
Torsketrål	11 120	11 584	-464	104,2 %	139 316
Seitrål	2 894	5 138	-2 244	177,5 %	57 701
Avgrenset nordsjøtrål	1 430	3 332	-1 902	233,0 %	33 858
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 689	3 216	1 473	68,6 %	33 740
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ¹	100	100	0	100,0 %	
Not	5 500	4 184	1 316	76,1 %	21 253
Konvensjonelle totalt	8 000	4 374	3 626	54,7 %	45 189
Konvensjonelle havfiskefartøy		2 198	-2 198		26 702
Andre konvensjonelle fartøy		2 177	-2 177		18 488
Forskning og undervisning	11	3	8	30,2 %	14
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		62	-62		317
Totalt	33 744	31 993	1 751	94,8 %	331 388

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 22.oktober 2015

¹ Det foreligger foreløpig ikke bifangstestimat for 2015, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen tas.

3.1 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse er regulert med maksimalkvoter. For fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som fabrikktrålere ble maksimalkvoten satt til 700 tonn ved årets start. For øvrige torsketrålere, samt seitrålere ble maksimalkvoten satt til 500 tonn.

Den 25. februar var torsketrålernes gruppekvote beregnet oppfisket og fisket ble stoppet samme dag. Torsketrålere med strukturkvoter fra seitrålgruppen kunne fortsette fisket innenfor strukturkvotene. Den 3. august ble torsketrålernes fiske gjenåpnet.

I 2015 har 29 torsketrålere deltatt i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Deltakelsen var på samme nivå som i 2014 og 2013. Denne gruppen har fisket vel 11 584 tonn sei per 22. oktober 2015.

3.1.2 Fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 500 tonn. Den 31. mars var det beregnet at seitrålerne hadde fisket opp sin gruppekvote og Fiskeridirektoratet stoppet følgelig dette fisket. Den 3. august ble seitrålernes fiske gjenåpnet.

Denne gruppen har per 22. oktober fisket omtrent 5 138 tonn sei.

3.1.3 Nordsjøtrålere

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk en gruppekvote på henholdsvis 4 789 og 1 430 tonn i inneværende år. I begynnelsen av 2015 kunne fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn.

Den 13. april økte Fiskeridirektoratet maksimalkvoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 til 600 tonn. For andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse økte maksimalkvoten i det samme fisket til 300 tonn. Den 20. juli ble maksimalkvoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse økt til 700 tonn, for så å bli økt ytterligere til 800 tonn den 19. august. For fartøy med kvotefaktor 0,5 ble den nye maksimalkvoten da 400 tonn.

Maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse ble første gang økt til 600 tonn den 7. juli, for så å bli økt til 800 tonn den 13. august. Den 23. september ble det funnet grunnlag for å oppheve maksimalkvoten for fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse.

Til sammen har disse tre fartøygruppene per 7. oktober 2014 fisket 6 548 tonn av gruppekvote på til sammen 6 119 tonn, hvorav fartøy med avgrenset nordsjøtrål har fisket i overkant av 3 332 tonn og fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse har fisket 3 216 tonn. Gruppekvote er dermed overfisket med totalt 429 tonn. Bifangst er ikke inkludert i denne beregningen.

Som nevnt ovenfor er 100 tonn av gruppekvote til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse avsatt til å dekke bifangst av sei som går til oppmaling i industrifisket.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ble fra årets start regulert med en maksimalkvote på 600 tonn. Den 20. februar ble det funnet grunnlag for å øke maksimalkvoten til 800 tonn.

Gruppen har per 22. oktober fisket i underkant av 4 400 tonn av kvoten på 8 000 tonn. Konvensjonelle havfiskefartøy og andre fartøy som fisker med konvensjonelle redskap har fisket ca. 2 200 tonn hver.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn. Per

22. oktober er det fisket 4 184 tonn, det vil si at det gjenstår 1 316 tonn av gruppekvoten. Dette kvantumet er i overkant av 2 000 tonn høyere enn det som var fisket på samme tidspunkt i 2014.

4 BESTANDSSITUASJONEN

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde IIIa og IV) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde VI). Det er fortsatt en negativ utvikling i seibestanden, og gytebiomassen er fortsatt under føre-var-nivået. Rekrutteringen har vært under langtidsgjennomsnittet siden 2006, og nedadgående de siste årene.

Figur 1: Oversikt over landing, rekruttering, fiskedødelighet og gytebiomasse.

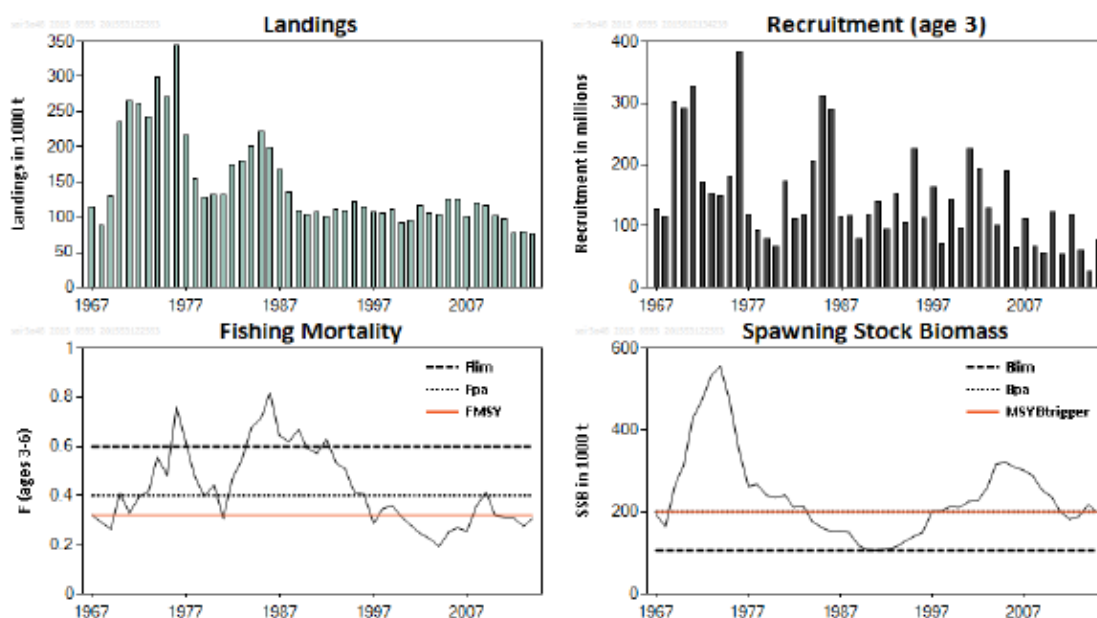

Figure 6.3.351 Saithe in Subareas IV and VI and Division IIIa. Summary of stock assessment (weights in thousand tonnes). Top right: SSB and F for the time-series used in the assessment.

Kilde: ICES-råd, juni 2015

Norge og EU har siden 2002 vært enige om en forvaltningsplan for sei i Nordsjøen og Skagerrak. Hensikten med forvaltningsplanen er å sikre et bærekraftig fiske og høyt utbytte av bestanden. I 2012 evaluerte ICES forvaltningsplanen og vurderte den til å være i henhold til før-var-prinsippet på kort sikt (< 4 år). EU og Norge ble på bakgrunn av denne anbefalingen i februar 2013 enige om ikke å endre forvaltningsplanen.

Av den gjeldende forvaltningsplanen fremgår det at kvoten ikke skal endres med mer enn 15 % fra år til år med mindre det anses nødvendig å redusere kvoten ytterligere på grunn av bestandssituasjonen.

Ved en eventuell omlegging av kvotefastsettelsen basert på en maksimering av langtidsutbytte (MSY) anbefaler ICES en fangst på 70 508 tonn i 2016. Dette inkluderer også estimert utkast fra EU-flåten basert på gjennomsnittsutkast i årene 2012-2014 (8,6 %). I rådet legges det til

grunn at den norske flåten ikke har utkast. Til sammenligning anbefaler ICES at det maksimalt kan *landes* 64 450 tonn under en forutsetning om å maksimere langtidsutbyttet.

Kvoteanbefalingen i henhold til forvaltningsplanen er *fangst* på maksimalt 75 049 tonn i 2015. Totalt kvantum *landet* i 2015 skal i henhold til ICES være 68 601 tonn. Dette tilsvarer en nedgang på 5,8 %.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2016

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2016 er ennå ikke påbegynt. Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 er derfor basert på en anbefalt TAC på 68 601 tonn i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI.

Dersom Norge og EU blir enige om TAC på dette nivået vil det gi en TAC i Nordsjøen og Skagerrak på 62 153 tonn, hvorav Norge har en andel på 52 % som gir en norsk kvote på 32 320 tonn i 2016. Fiskeridirektoratet legger til grunn at avsetning til tredjeland og kvotebytte vil ligge på samme nivå som inneværende år. Videre legges det til grunn at det også for 2016 avsettes 11 tonn til forskning.

Fiskeridirektoratet vil i det videre beregne gruppekvote med utgangspunkt i en norsk kvote på 31 729 tonn.

Dette vil gi en nedgang i den norske kvoten fra 2015 til 2016 på 2 003 tonn.

5.1 NOTFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvote til not for 2016 fastsettes til 5 500 tonn. Dette er i tråd med tidligere fastsatt gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvote for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper også i 2016 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvote.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumkvote på 600 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 18 229 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålnes gruppekvote, gitt ved tabell 4 nedenfor.

Tabell 4: Fordeling av gruppekvoten til fartøy som fisker etter sei med trål i 2016

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		18 229
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		13 229
Herav:		
Torsketrålere	73,0	9 657
Seitrålere	19,0	2 514
Nordsjøtrålere	8,0	1 058
Sum nordsjøtrålere		6 058

5.3.1 Torsketrålere

Nedgangen i den norske kvoten fra 2015 til 2016 tilsier isolert sett at maksimumkvotene fra årets begynnelse burde reduseres. Sammenlignet med 2015 er torsketrålernes gruppekvote redusert med 13 %.

Overreguleringen ved årets begynnelse var på ca. 86 % beregnet ut ifra antall kvotefaktorer i torsketrålgruppen. Til sammenligning var overreguleringen i 2014 på 60 %. Det er mange forhold som er med på å avgjøre torsketrålernes fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Ved årets start settes maksimumkvotene med det formål at gruppekvotene skal fiskes opp. Slik det har vært i de foregående årene har det imidlertid blitt klart utover i sesongen at noen av gruppene ikke klarer å fiske opp sine gruppekvoter. Maksimumkvotene for blant annet torsketrålerne har derfor blitt økt med det formål at den norske totalkvoten skal fiskes opp. Dette fører til at en ofte kan komme i en situasjon hvor maksimumkvotene må justeres utover året.

Dersom en velger å ha en tilsvarende overregulering som i inneværende år bør maksimumkvotene settes til 435 tonn, noe som vil gi en overregulering på 86,5 %. Ut ifra årets fiske, hvor torsketrålernes fiske ble stoppet på et tidlig tidspunkt, er det imidlertid grunnlag for å redusere overreguleringen noe. En maksimumkvote på 400 tonn medfører for eksempel en overregulering på 71,5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med følgende maksimalkvoter i 2016:

Tabell 5: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2016

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	560
Andre torsketrålere	1,0	400

5.3.2 Seitrålere

Dersom Norge og EU blir enige om en kvote i tråd med ICES' anbefaling, samt at kvotebyttene ligger på samme nivå i 2016 som i 2015, vil seitrålerne få en gruppekvote på 2 514 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2016.

Erfaringer fra tidligere års fiske tilsier at seitrålerne bør reguleres med maksimalkvoter. Kvotenyttelsen for denne fartøygruppen varierer fra år til år. Per dags dato er gruppekvoten overfisket med 2 244 tonn.

Ut ifra årets erfaring og nedgangen i kvoten fra 2015 til 2016 anbefales det at maksimalkvoten for seitrålere i 2016 reduseres sammenlignet med 2015.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 400 tonn.

Denne maksimalkvoten vil utgjøre en overregulering av gruppekvoten på ca. 119 %. Dette er en nedgang på 18 prosentpoeng sammenlignet med 2015.

5.3.3 Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse. Regneeksemplet basert på ICES' rådgivning vil gi en gruppekvote til nordsjøtrålerne på 6 058 tonn i 2016.

5.3.3.1 Avsetning til bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket

I fiskerier med kvotefleksibilitet har Fiskeridirektoratet i den senere tid avregnet estimert bifangst på neste års kvote. I fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak er Norge og EU enige om en kvotefleksibilitet på 10 %. Med bakgrunn i dette vil estimert bifangst i 2016 avregnes kvoten i 2017. Det fastsettes dermed ikke en egen avsetning til bifangst i 2016.

I en rekke fiskerier er det nødvendig å avkorte total- eller gruppekvoter basert på estimater på grunn av stor usikkerhet i fangstregistreringen ved mottak av fisk til industriformål. Fiskeridirektoratet har over tid prøvd å løse dette problemet gjennom prøvetaking ved landing. Det har imidlertid ikke lyktes å etablere et troverdig faktum i form av estimat av de kvanta bifangst som går uregistrert til oppmaling med denne tilnærmingen.

Plikten til å registrere fangst korrekt hviler på fisker og mottager. Det er i strid med kravene i forskrift 6.mai 2014 om landings- og sluttседdel («landingsforskriften») når fisker og mottaker ikke foretar artssortering og dermed unnlater å føre sluttседdel på lovpålagt måte. Det er også en kompliserende faktor at norske landanlegg gjennomgående ikke oppfyller kravene til vekt og veiesystemer som forutsatt i «landingsforskriften». Det er også utfordrende at kontrollgjennomføring ofte vanskeliggjøres som følge av HMS problemstillinger i det fysiske arbeidsmiljøet på bedriftene.

På grunnlag av det som er beskrevet og de erfaringer som er gjort over år er Fiskeridirektoratet kommet til at også denne delen av næringen i større grad må forventes å selv løse de oppgaver lovgiver har pålagt dem. Det erkjennes at dette vil innebære en omstillingsprosess som ikke er innen rekkevidde for 2016 reguleringene. Fiskeridirektoratet vil imidlertid så snart som mulig komme tilbake med informasjon til næringen med en beskrivelse av de krav og forventninger som følger av «landingsforskriften».

Dette innebærer at avregning av kvantum medgått bifangst etter 2016-sesongen vil bli gjennomført etter beste skjønn og med moderate kvanta, tilsvarende de foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår at medgått bifangst fra fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse i 2016 avregnes gruppekvoten i 2017.

5.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppekvoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse, kvoter på henholdsvis 4 665 tonn til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse og 1 393 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fordelingen fremgår nedenfor.

Tabell 6: Fordeling av gruppekvoten for nordsjøtrålere i 2016

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrål		6 058
Pelagisk- og nordsjøtrål før avsetning til bifangst	77 %	4 665
Pelagisk- og nordsjøtrål etter avsetning til bifangst		4 665
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 393

5.3.3.2.1 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Erfaringer fra tidligere år viser at disse fartøygruppene ikke tar gruppekvoten sin, det er stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum. Enkelte fartøy har imidlertid lagt om til et direktefiske etter sei. Maksimalkvoten for 2015 ble satt til 400 tonn, og ble økt flere ganger i løpet av året og etter hvert opphevet. Til tross for nedgangen i gruppekvoten fra 2015 til 2016 tilsier den lave utnyttelsen av gruppekvoten at maksimalkvotene for 2016 kan holdes på samme nivå som i 2015.

Fiskeridirektøren foreslår å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 400 tonn.

Fiskeridirektøren vil legge til rette for at gruppekvoten blir oppfisket.

5.3.3.2.2 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får ut ifra beregningene i tabell 6, 1 393 tonn i gruppekvote i 2016. Dette er en nedgang på 37 tonn fra 2015.

I denne gruppen har det har vært få fartøy som har levert relativt store fangster, og overreguleringen har derfor vært høy. Hittil i år har 10 fartøy i denne gruppen fisket mer enn 100 tonn sei. På samme tidspunkt i 2014 var det til sammenligning 5 fartøy som hadde fisket mer enn 100 tonn.

Gruppekvoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse i 2015 ble oppfisket i midten av mai. Maksimalkvoten hadde da imidlertid blitt økt med 50 % i april. Ut ifra fisketakten hittil i år bør maksimalkvoten for 2016 settes på samme nivå som ved årets start.

Fiskeridirektøren foreslår å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 200 tonn.

NOTAT

Saksnummer: 2015017902	Fra: Andreas Haugstvedt
Dato: 10.12.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 5	Telefon:
	E-post: andreas.haugstvedt@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2016

1. Innledning

Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 ble behandlet som sak 20/2015 under reguleringsmøtet som ble avholdt 4. – 5. november 2015. I det følgende redegjør vi for Fiskeridirektørens forslag til regulering, samt et kort referat av kommentarene som fremkom i møtet. I tillegg viser vi til skriftlige innspill som er tilgjengelig på fiskeridir.no.

2. Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektoratets tilrådning

2.1. Norsk totalkvote

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2016 er avsluttet. Norge og EU ble enige om en TAC på 68 601 tonn i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI. Som utgangspunkt gir dette en kvote på 62 153 tonn i Nordsjøen og Skagerrak, hvorav Norge har en andel på 52 %. Som følge av at EU fra 1. januar 2016 innfører ilandføringsplikt for en rekke fartøygrupper som fisker etter sei, ble TAC oppjustert med 5,7 % slik at endelig TAC ble fastsatt til 65 696 tonn.

Norge sin andel av avtalt TAC er som nevnt 52 %, hvilket gir en kvote på 34 162. Norge byttet til seg 250 tonn sei fra EU, jf. tabell 1 i kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2016, slik at kvotegrunnlaget er 34 412. Av dette settes det av 880 tonn sei til Sverige i henhold til Protocol of Fisheries Consultations between Norway and the European Union, on behalf of Sweden, for 2016. Videre legges det til grunn at det også i 2016 avsettes 11 tonn til forskning.

Fiskeridirektoratet vil i det videre beregne gruppekvotene med utgangspunkt i en norsk kvote på 33 521 tonn. Dette er en nedgang på 212 tonn i den norske kvoten fra 2015 til 2016. Disponibel kvote er noe høyere enn det som ble lagt til grunn i saksfremlegget for reguleringsmøtet, uten at dette har betydning for forslaget til regulering.

2.2. Fiske etter sei med not

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i reguleringsmøtet at gruppekvote til not for 2016 fastsettes til 5 500 tonn. Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.3. Fiske etter sei med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i reguleringsmøtet at gruppekvote for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper i 2016 settes til 8 000 tonn. For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslo Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvote. Det ble videre foreslått at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4. Fiske etter sei med trål

2.4.1. Fordeling av gruppekvote

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 20 021 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål. Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvote fordeles prosentvis på hver trålgruppe. Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote.

Tabell 1: Fordeling av gruppekvote til fartøy som fisker etter sei med trål i 2016

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		20 021
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		15 021
Herav:		
Torsketrålere	73,0	10 965
Seitrålere	19,0	2 854
Nordsjøtrålere	8,0	1 202
Sum nordsjøtrålere		6 202

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4.2. Torsketrålere

Nedgangen i den norske kvoten fra 2015 til 2016 er liten. Sammenlignet med 2015 er torsketrålernes gruppekvote redusert med 155 tonn.

Tidligere har denne gruppen blitt regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. I 2008 ble de garanterte kvotene fjernet på bakgrunn av innspill fra næringen. Erfaringer fra de siste årenes fiske etter sei tilsier at det ikke er behov for garanterte kvoter i torsketrålernes fiske etter sei. Det vises til at det er en relativ stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder kvoteutnyttelsen, og at deltakelsen har gått ned de siste årene. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det er mest hensiktsmessig å regulere torsketrålernes fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak med maksimalkvoter.

Overreguleringen ved årets begynnelse var på ca. 86 % beregnet ut ifra antall kvotefaktorer i torsketrålergruppen. Til sammenligning var overreguleringen i 2014 på 60 %. Det er mange forhold som er med på å avgjøre torsketrålernes fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Ved årets start settes maksimalkvotene med det formål at gruppekvoteene skal fiskes opp. Slik det har vært i de foregående årene har det imidlertid blitt klart utover i sesongen at noen av gruppene ikke klarer å fiske opp sine gruppekvoteer. Maksimalkvotene for blant annet torsketrålerne har derfor blitt økt med det formål at den norske totalkvoten skal fiskes opp. Dette fører til at en ofte kan komme i en situasjon hvor maksimalkvotene må justeres utover året.

Ut ifra årets fiske, hvor torsketrålernes fiske ble stoppet på et tidlig tidspunkt, er det grunnlag for å redusere overreguleringen noe. En maksimalkvote på 400 tonn medfører for eksempel en overregulering på 51 %.

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2016:

Tabell 2: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2016

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	560
Andre torsketrålere	1,0	400

Norges Fiskarlag sa seg enige i at overreguleringen i 2016 måtte reduseres sammenlignet med 2015, og foreslo en overregulering på ca. 50 %.

Det fremkom ellers ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4.3. Seitrålere

Seitrålerne får en gruppekvote på 2 854 i Nordsjøen og Skagerrak i 2016.

Erfaringer fra tidligere års fiske tilsier at seitrålerne bør reguleres med maksimalkvoter. Kvoteutnyttelsen for denne fartøygruppen varierer fra år til år. Per dags dato er gruppekvoteen overfisket med 2 244 tonn.

Ut ifra årets erfaring og nedgangen i kvoten fra 2015 til 2016 anbefales det at maksimalkvoten for seitrålere i 2016 reduseres sammenlignet med 2015.

Fiskeridirektøren foreslo under reguleringsmøtet at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 400 tonn. Denne maksimalkvoten vil utgjøre en overregulering av gruppekvoten på ca. 119 %. Dette er en nedgang på 44 prosentpoeng sammenlignet med 2015.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4.4. Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse. Etter avtalen mellom Norge og EU, og etter avsetning til tredjeland og forskning, vil nordsjøtrålerne disponere en gruppekvote på 6 202 tonn i 2016.

2.4.4.1. Avsetning til bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket

I fiskerier med kvotefleksibilitet har Fiskeridirektoratet i den senere tid avregnet estimert bifangst på neste års kvote. I fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak er Norge og EU enige om en kvotefleksibilitet på 10 %. Med bakgrunn i dette vil estimert bifangst i 2016 avregnes kvoten i 2017. Det fastsettes dermed ikke en egen avsetning til bifangst i 2016.

Fiskeridirektøren foreslo på reguleringsmøtet at medgått bifangst fra fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse i 2016 avregnes gruppekvoten i 2017. Avregningen vil bli gjennomført etter beste skjønn og med moderate kvanta, tilsvarende foregående år.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

For øvrig vises det til Fiskeridirektoratets fremlegg på side 9 i sak 20/2015 om kravene i forskrift 6. mai 2014 om landings- og sluttседdel (landingsforskriften).

2.4.4.2. Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppekvoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse, kvoter på henholdsvis 4 776 til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse og 1 426 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fordelingen fremgår nedenfor:

Tabell 3: Fordeling av gruppekvoten for nordsjøtrålere i 2016

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrål		6 202
Pelagisk- og nordsjøtrål	77 %	4 776
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 426

2.4.4.2.1. Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Erfaringer fra tidligere år viser at disse fartøygruppene ikke tar gruppekvote sin, det er stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum. Enkelte fartøy har imidlertid lagt om til et direktefiske etter sei. Maksimalkvoten for 2015 ble satt til 400 tonn, og ble økt flere ganger i løpet av året og etter hvert opphevet. Til tross for en liten nedgang i gruppekvote fra 2015 til 2016 tilsier den lave utnyttelsen av gruppekvote at maksimalkvotene for 2016 kan holdes på samme nivå som i 2015.

Fiskeridirektøren foreslo derfor i reguleringsmøtet å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 400 tonn. Fiskeridirektoratet vil legge til rette for at gruppekvote blir oppfisket.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4.4.2.2. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får ut ifra beregningene i tabell 3, 1 426 tonn i gruppekvote i 2016. Dette er en nedgang på 4 tonn fra 2015.

I denne gruppen har det vært få fartøy som har levert relativt store fangster, og overreguleringen har derfor vært høy. Hittil i år har 10 fartøy i denne gruppen fisket mer enn 100 tonn sei. På samme tidspunkt i 2014 var det til sammenligning 5 fartøy som hadde fisket mer enn 100 tonn.

Gruppekvote for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse i 2015 ble oppfisket i midten av mai. Maksimalkvoten hadde da imidlertid blitt økt med 50 % i april. Ut ifra fisketakten hittil i år bør maksimalkvoten for 2016 settes på samme nivå som ved årets start.

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 200 tonn.

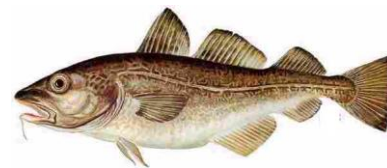
Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Kopi til:

Rune Mjørland

Sak 21/2015

Regulering av fisket etter torsksør for 62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2016

SAK 21/2015**REGULERING AV FISKE ETTER TORSK I
NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2016****1 SAMMENDRAG**

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringene for torsk i Nordsjøen og Skagerrak under forutsetning av at neste års totalkvote blir i samme størrelsesorden som årets rådgivning fra ICES.

2 FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

Etter overføringer og tillegg av såkalt CCTV kvote var Norges kvote i 2014 i Nordsjøen 4 911 tonn. I Skagerrak var Norges kvote utenfor grunnlinjene 144 tonn. I Nordsjøen ble det tatt 4 602 tonn. I Skagerrak ble totalfangsten 410 tonn, hvorav 136 tonn ble tatt utenfor grunnlinjene. Regler om bifangst ble justert, der det viktigste grepet var at bifangst av torsk i snurrevad ble begrenset til 5 % i Skagerrak, mens fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kunne ha inntil 35 % bifangst fra og med 1. juli til 31. desember. Maksimalkvotene ble opphevet fra og med 10. oktober.

3 FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2015**3.1 REGULERINGER**

De siste års reguleringer har hatt som mål å bevare og gjenoppbygge bestanden ved å redusere det totale uttaket. Samtidig har det vært en målsetting ikke å legge for store hindringer i veien for fiske etter andre arter i samme område. Tilnærmingen har derfor vært først å avsette et kvantum som dekker behovet for bifangst av torsk i andre fiskerier. Dersom norsk kvote i tillegg gir rom for et direkte fiske etter torsk, skal dette være forbeholdt fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

I de bilaterale forhandlingene for 2015, som ble avsluttet 4. desember 2014, ble partene for femte året på rad enige om å fastsette en tilleggskvote på 12 % på toppen av ICES sin anbefaling for TAC. I 2015 utgjør tilleggskvoten 3 503 tonn, som deles i henhold til den vanlige fordelingen mellom partene. Det er EUs intensjon å bruke denne kvoten for å promotere videoovervåking av torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak. Norges holdning er at tiltak som skal bidra til redusert utkast i utgangspunktet er prisverdig. Imidlertid er dette ikke et tiltak som Norge ser som hensiktsmessig for det formål å redusere utkast. Samtidig er det prinsipielt uheldig med kvoter på toppen av vedtatt uttak. Norges andel av denne tilleggskvoten legges til den totale kvoten som Norge har til rådighet. Dermed er Norges kvote i 2014 på 5 557 tonn.

Fordelingen av kvoten i 2015 fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Forutsetning for regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen i 2015

Norsk TAC i 2015	5 557 tonn
Avsetning til andre land	382 tonn
Avsetning til bifangst i trålfiske	1 000 tonn
Avsetning til bifangst, konvensjonelle fartøy	300 tonn
Avsetning til forskningsfangst	50 tonn
Gjenstående kvantum til et direkte torskefiske	3 852 tonn

I 2015 ble ordningen med garanterte kvoter i lukket gruppe videreført. I tillegg ble ordningen med inndeling av åpen gruppe i tre lengdegrupper videreført.

Tabell 2: Garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket og åpen gruppe i 2015

	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvoter (tonn)	
		1. januar	26. oktober
Lukket gruppe (fartøyets hjemmelslengde):			
0 - 14,99 meter	5	65	75
15,00 - 20,99 meter	10	130	149,5
på eller over 21,00 meter	20	260	299
Åpen gruppe (fartøyets største lengde):			
0 - 9,99 meter	4	6,5	7,5
10,00 - 20,99 meter	4	13	15
på eller over 21 meter	4	19,5	22,5

Fartøy uten maksimalkvoter har i 2015 vært regulert med bifangstregler. Fartøy som fisker med stormasket trål eller reketrål fikk adgang til å ha inntil 5 % bifangst av torsk.

Ved fiske med stormasket trål (120mm) har fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse hatt adgang til å ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, andre enn snurrevad, etter andre arter fikk adgang til å ha inntil 25 % bifangst av torsk, men i perioden 1. juni til 30. september kunne de ha inntil 35 % bifangst av torsk.

Bifangstprosenten i snurrevadfiske i Nordsjøen ble satt til 25 % og 5% i Skagerrak.

3.2 FANGST

Tabell 3 viser norsk fiske etter torsk i Nordsjøen fordelt på konvensjonelle redskaper og trål.

Tabell 3: Norsk fiske etter torsk i Nordsjøen (tonn)¹. Kvoter etter overføringer til tredje land.

År	Kvote	Trål	Konvensjonell	Totalt	Utnyttelse
2006	3 560	759	1 990	2 749	77 %
2007	3 011	679	2 392	3 071	102 %
2008	3 384	1 183	2 945	4 129	122 %
2009	4 514	1 176	3 079	4 255	94 %
2010	5 607	724	3 772	4 495	80 %
2011	5 111	734	4 015	4 758	93 %
2012	4 659	648	3 952	4 600	99 %
2013	4 659	834	3 251	4 085	88 %
2014	4 911	1 409	3 193	4 602	94 %
2015	5 175	968	3 107	4 075	79 %

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 13. oktober 2015.

² Etter overføringer til tredje land og inkl. CCTV kvotetillegg.

Tabell 4 gir en oversikt over fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen fordelt på redskapsgrupper. Garnfiske utgjør omtrent 60 % av det konvensjonelle fisket.

Tabell 4: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk (tonn)¹

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
2006	617	49	999	207	118	1 990
2007	737	118	1 204	187	146	2 392
2008	727	66	1 881	158	113	2 945
2009	813	99	1 972	128	67	3 079
2010	947	126	2 459	140	100	3 772
2011	1 217	104	2 401	217	76	4 015
2012	872	110	2 625	248	95	3 952
2013	728	131	2 103	211	78	3 251
2014	798	144	1 938	215	98	3 193
2015	936	116	1 885	116	54	3 107

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 13. oktober 2015.

Tabell 5 viser hvor mye torsk som er tatt i Nordsjøen av fartøy i lukket gruppe i kystflåten og havfiskefartøy med adgang til å delta i det direkte fisket med konvensjonelt redskap.

Tabell 5: Fangst av torsk (tonn) i Nordsjøen tatt av fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe¹

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Lukket gruppe	729	950	1 649	1 901	2 376	2 248	2 474	1984	2 227	1 830
Havfiskefartøy med adgang til å delta	405	439	466	525	730	857	437	463	359	433
Totalt	1134	1 389	2 115	2 426	3 113	3 105	2 912	2 447	2 586	2 263

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister 14. oktober 2015

Fisket i 2015 har på flere måter avviket fra den normale gangen i fisket. Som tabell 6 viser er det økte fangster for fartøy som fisker med konvensjonell redskap i forhold til i fjor. Trålfisket er noenlunde det samme.

Det er to grupper som er særlig iøynefallende. Den ene er fartøy over 21 m som ikke har rett til å drive direkte fiske etter torsk fikk økte muligheter til å ha torsk som bifangst i perioden 1. juni til 30. september. Disse har fisket nesten dobbelt så mye torsk i år som i fjor. Den andre er fartøy som fisker med partrål. To par som fisket hele 2014 har fisket 75% mer enn i fjor. I tillegg er det ett par til som er nylig begynt. Annet trålfiske er betydelig redusert.

Tabell 6: Fangst (tonn) for utvalgte grupper den 15. oktober 2014 og 2015 og hele året 2014

	15.10.2015	15.10.2014	Hele 2014
Totalfangst	4207	3403	4601
Trål	1010	1043	1407
Konvensjonell	3198	2360	3194
Konv.			
lukket	2263	1813	2587
over 21, uten rettigheter til direkte fiske	547	282	311
Åpen gruppe	388	265	296
Trål			
Partrål (4 fartøy)	554	317	472
Annet trål	456	726	935

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister 15. oktober 2015.

4 FISKET ETTER TORSK UTENFOR GRUNNLINJEN I SKAGERRAK I 2015

4.1 REGULERINGER

Norge og EU er enige om en totalkvote for torsk i Skagerrak på 4 171 tonn i 2015. Dette innebærer at Norges kvote utenfor grunnlinjene i 2015 er på 136 tonn. Også i Skagerrak er det lagt til en tilleggskvote for å promotere videoovervåking av torskefisket. Denne er på 501 tonn hvorav 16 tonn tilfaller Norge, som dermed har torskekvote på 152 tonn utenfor grunnlinjene i Skagerrak. Av dette ble 102 tonn satt av til konvensjonelt fiske, mens 50 tonn ble satt av til bifangst i trålfiske.

I utgangspunktet er direkte fiske etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene forbudt, med unntak av en gruppe fartøy som i 2005 fikk dispensasjon fra dette forbudet. Maksimalkvoten for denne gruppen er 10 tonn. I tillegg kunne fartøy med største lengde under 11 meter fiske inntil 5 tonn torsk med juksa i perioden 1. mai til 30. juni, dersom eier/høvedsmann er registrert på blad B i fiskermanntallet og fartøyet ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen.

I trål- og reketrål-fisket har innblanding av torsk vært satt til maksimum 5 %. Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse har hatt adgang til å ha 10 % bifangst ved fiske med stormasket trål med en minste maskevidde på 120 mm, og ved bruk av seleksjonspanel med maskevidde ned til 90 mm eller med maskevidde ned til 70 mm hvis det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. I konvensjonelt fiske kunne innblanding av torsk være 25 %, og 35 % fra 1. juni. Tillatt bifangst av torsk i snurrevad var 5 %.

4.2 FANGST

Tabell 7 gir en oversikt over norsk fiske etter torsk i Skagerrak. Fangstene er fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy. Fangsten er dessuten fordelt som fisket innenfor eller utenfor grunnlinjene. I henhold til "Skagerrakavtalen" er kun fangst av torsk utenfor grunnlinjene kvoteregulert. Tabell 8 viser at den største endringen i torskefisket utenfor grunnlinjene er sterk reduksjon i snurrevadfisket.

Tabell 7: Norsk torskefiske i Skagerrak (tonn)¹

Redskaps- gruppe	Konvensjonell				Trål				Totalt				
	Fangstområde/ År	2012	2013	2014	2015	2012	2013	2014	2015	2012	2013	2014	2015
Innenfor grunnlinjene		224	171	71	105	239	204	276	183	463	375	396	288
Utenfor grunnlinjene		92	112	121	41	60	85	65	40	152	197	136	81
Totalt		316	283	192	146	299	289	252	223	615	572	410	369

¹Fiskeridirktoratets landings- og sluttseddelregister 14. oktober 2015.

Tabell 8: Norsk torskefiske utenfor grunnlinjer i Skagerrak (tonn)¹ etter redskapstyper

	2012	2013	2014	2015
Garn	2	17	10	6
Line	8	3	2	5
Juksa	22	18	37	32
Bunntrål	45	38	16	7
Reketrål	15	47	49	33
Snurrevad	59	74	23	1

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister 14. oktober 2015.

5 BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Norge og EU forvalter torsk i Nordsjøen i fellesskap. Partene har vært enige om en forvaltningsplan som skulle være grunnlaget for forvaltning av torsk i Nordsjøen og Skagerrak. Denne forvaltningsplanen skulle ha vært revurdert i 2015, men det ble ikke gjort. ICES har revurdert referansepunkter for bestanden, og vurderer nå at forvaltningsplanen ikke lenger kan anses å være bærekraftig. Årets råd fra ICES er dermed basert på en MSY tilnærming. Beregninger basert på forvaltningsplanen er knapt 4% høyere enn rådet.

Fiskeridirektoratet mener at forvaltningen ikke har vært vellykket, blant annet fordi forvaltningsplanen har vært fraveket de siste årene og EU ikke har implementert nødvendige tiltak som ICES forutsatte når planen ble antatt å være i tråd med føre var tilnærmingen. I årene umiddelbart før årtusenskiftet var både anbefalingene fra ICES og kvotene i Nordsjøen på et høyt nivå, helt opp i 150.000 tonn. Etter 2000 har bestanden imidlertid blitt kraftig redusert, og fra og med 2001 til 2007 var anbefalingen fra ICES at det ikke burde fiskes torsk. En vesentlig årsak til at bestanden ikke er gjenoppbygget er dårlig rekruttering siden 2000. En viktig grunn til at gytebestanden ikke bygges opp er EUs utkastpolitikk som fører til at store mengder fisk, både over og under minstemålet, kastes på havet. I henhold til ICES er det i årene fra 2007 til 2009 blitt kastet ut omtrent like mye torsk som det kvantum som landes. Utkastet er noe redusert de siste årene, men vurderes til fremdeles å ligge på et høyt nivå, eller omlag 18% av totalfangsten i 2014.

I henhold til ICES har gytebestanden av torsk i Nordsjøen og Skagerrak økt svakt siden 2006, og vurderes nå til å være rundt B_{lim} , og under B_{pa} . Fangsttinningsraten har gått ned, men er estimert til å være over F_{msy} . ICES viser også til at rekrutteringen har vært dårlig siden 1998.

ICES tilrår en kvote på 49 259 tonn¹ i 2016, men dersom utkast blir på samme nivå som i 2014, er anbefalingen 40 419 tonn. I Nordsjøen vil dette vil føre til en TAC på hhv 41 011 tonn og 33 651 tonn.

Tabell 9: Torsk i Nordsjøen og Skagerrak, ICES-anbefalinger, avtalt TAC og fangst (tonn)¹

År	Anbefaling		Avtalt TAC		Offisiell fangst	
	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak
2005	0	0	27 300	3 900	23 900	3 800
2006	0	0	23 205	3 315	22 174	3 309
2007	0	0	19 957	2 851	19 930	2 936
2008	17 250	2 750	22 152	3 165	19 192	2 590
2009	0	0	28 798	4 114	27 013	3 672
2010 ²	33 552	4 793	33 552 ³	4 793 ⁴	31 020	3 901
2011 ²	26 842	3 835	26 842 ⁵	3 835 ⁶	23 040	3 776
2012	26 475	3 783	26 475 ⁷	3 783 ⁸	21 011	3 928
2013	21 181	3 026	26 475 ⁷	3 783 ⁸	20 299	3 879
2014	23 809	3 426	27 799 ⁹	3 972 ¹⁰	16 348 ¹³	3 190 ¹³
2015	22 240	3 177	29 189 ¹¹	4 171 ¹²		

¹Sammenlagt for Norge og EU. Dokumenter lagt frem under forhandlinger.

²I henhold til forvaltningsplan.

³I tillegg kommer en kvote på 1 677 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁴I tillegg kommer en kvote på 240 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁵I tillegg kommer en kvote på 3 221 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁶I tillegg kommer en kvote på 460 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁷I tillegg kommer en kvote på 3 177 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁸I tillegg kommer en kvote på 454 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁹I tillegg kommer en kvote på 3 336 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹⁰I tillegg kommer en kvote på 477 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹¹I tillegg kommer en kvote på 3 503 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹²I tillegg kommer en kvote på 501 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

¹³Lagt frem under forhandlingene for 2015, status per 30. 09.15 for EU, 14.11.15 for Norge.

6 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2016

6.1 REGULERINGSBEHOV

Det er usikkert hvilken kvote Norge vil disponere i 2016. Dette vil avgjøres i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU. EU arbeider med å innføre ilandføringsplikt på alle EUs fiskerier. Dette skjer gradvis og skal være fullt implementert i 2019. Fiskeridirektoratet er informert om at dette arbeidet har vist seg å være vanskelig og ikke fullstendig ferdigstilt. Det er derfor vanskelig å vurdere i hvor stor grad det vil påvirke fastsettelse av kvoter, deriblant torsk. Det er imidlertid klart at desto effektivere ilandføringsforbudet er, jo høyere kan kvoten fastsettes. Resultatet av forhandlingene vil avhenge av de to partenes syn på rådgivningen fra ICES og en vurdering av effekten av tiltakene som er innført for å redusere utkast.

I den videre drøftelsen har Fiskeridirektoratet tatt utgangspunkt i ICES sin rådgivning basert på MSY tilnærming som tar utgangspunkt i at utkast blir på samme nivå som i 2014. Dette innebærer 15 % økning i TAC i forhold til 2015. Det forutsettes videre at den såkalte CCTV tillegget på 12 % ikke vil bli videreført. Da vil Norges kvote i Nordsjøen bli 5 721 tonn. Etter overføring til Sverige vil Norges kvote bli 5 339 tonn.

Fiskeridirektøren legger videre til grunn at det fortsatt bør være en prioritert målsetting å legge til rette for et tradisjonelt direkte fiske med konvensjonelle fartøy dersom nivået på den

norske kvoten tillater det. Dersom totalkvoten settes betydelig høyere enn det som er forutsatt her vil Fiskeridirektoratet revurdere foreslåtte bifangstregler og maksimalkvoter.

6.2 BIFANGST

Tabell 6 viser at spesielt to grupper har økt sin innsats i torskefisket i år. Dette er fartøy som ikke har adgang til å fiske torsk direkte med konvensjonell redskap (det er for tiden 110 fartøy som har en av disse konsesjonstypene) og fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fiskeridirektoratet mener at disse gruppene adgang til å ha torsk som bifangst bør begrenses ytterligere.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad blir satt til 25 %. I perioden 1. juli – 30. september foreslås at bifangsprosenten settes til 35 %. Når denne gruppen har fisket det kvantum som er avsatt til bifangst vil tillatt bifangst settes til 25 %, dersom dette inntreffer før 30. september.

På reguleringsmøtet 4. juni påpekte Fiskeridirektoratet at et nytt fiskeri er i ferd med å bli etablert. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har startet partråling i Nordsjøen. Dette er blandingsfiske, der torsk inngår som bifangst og fangstene landes stort sett i Storbritannia. Hyse og sei er hovedarten for disse fartøyene. Norges hysekvote har ikke vært i nærheten å bli oppfisket, slik at fisket er i praksis fritt. Lysing og hvitting er andre arter som tas i betydeligkvantum. Totalt tok de to parene som var aktive i fjor ca. 3500 tonn, hvorav 1500 tonn var hyse. I 2015 har de fisket vel 3900 tonn, hvorav 1200 tonn er sei og 800 hyse.

Tabell 10: Torskefangst av fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse og nordsjøtråltillatelse.¹

År	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Tonn	407	320	300	417	662	786

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 21. oktober 2015.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 20 % bifangst av torsk, slik at muligheten for 20 % innblanding av torsk kan dermed generere et betydelig kvantum. Fiskeridirektoratet foreslo å sette bifangstprosenten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse til 5 %, som i annet trålfiske. Dette forslaget ble ikke godt mottatt. Det ble foreslått at Fiskeridirektoratet heller burde vurdere et tak på totalfangsten av torsk, innenfor tillatt bifangst.

Gjennomsnittsfangst av torsk i trål for fartøy i denne gruppen har vært fra 5 til 8 tonn per båt i perioden 2010 til 2013. I 2014 var den 13 tonn og 14 tonn hittil i år. Totalt har det vært rundt 50 fartøy som har levert trålfangster. De to partrålerparene som har vært aktive i 2014 og 2015 har gjennomsnittsfangst av torsk på hhv. 118 og 142 tonn.

Det synes innlysende at i det tradisjonelle fisket som fartøy i denne gruppen har drevet, har det ikke vært stort behov for bifangst av torsk, året sett under ett.

Videre er det sannsynlig at flere fartøy vurderer å legge om til partrålfiske. Torsken som tas i dette fisket er satt av til å dekke et behov for bifangst i andre fiskerier. Denne avsetningen er allerede oppfisket og det er et behov for å begrense denne gruppens uttak av torsk slik at det blir rom for andre trålere. Økt bifangstavsetning vil også være på bekostning av fiske med konvensjonell redskap.

Fiskeridirektoratet har vurdert to mulige måter for å få kontroll med torskeuttaket i dette fisket.

- a) For det første å sette et maksimum kvantum som fartøyene kan ta. Da ville tillatt bifangst være 20 % inntil maksimalt tillatt kvantum av torsk er oppfisket. Etter det vil torsk ikke være tillatt i fangstene. I lys av at det er behov for å begrense og redusere gruppens uttak av torsk og at bortsett fra partrålerne har gruppen ikke tatt mye torsk, foreslås at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse og nordsjøtråltillatelse maksimalt kan fiske 50 tonn torsk i 2016.
- b) En annen tilnærming er å sette av torsk som skal dekke gruppens behov for bifangst av torsk. Når dette kvantumet er tatt, settes bifangstprosenten til 5 %. I tabell 10 vises hvor mye torsk disse fartøyene har tatt de 6 siste årene.

Årene 2010 til 2015 har fartøy i den relevante gruppen tatt i gjennomsnitt 482 tonn torsk per år. For å redusere ekspansjon i partrålfisket foreslår Fiskeridirektoratet at det settes av 450 tonn torsk for å dekke bifangst av torsk i trålfisket. Når det kvantumet er oppfisket vil tillatt bifangst maksimalt være 5 % som gjelder for trålfiske generelt.

Fiskeridirektøren ber om reguleringsmøtets syn på disse to alternativene som er listet ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at øvrige regler om bifangst videreføres.

6.3 REGULERING AV FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre hovedprinsippene fra årets regulering. Vilkår for deltakelse i det konvensjonelle fisket fastsettes i egen forskrift.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direktefiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor tilgjengelig "restkvote" etter at det er gjort nødvendige avsetninger for bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote i 2016, der 73 % fordeles til fartøy i lukket gruppe og 27 % til fartøy i åpen gruppe.

Deltakelse i lukket gruppe er meget uforutsigbar, og den største delen av kvoten tas av 15 til 20 fartøy. Det har ført til at ved fastsetting av maksimalkvoter har det vært betydelig overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår å sette maksimalkvotene i lukket gruppe fra årets begynnelse i 2016 på samme nivå som i begynnelsen av 2015, samt videreføring av differensierte garanterte kvoter for fartøy i lukket gruppe. Dersom den endelige kvoten som Norge disponerer avviker betydelig fra 2015-kvoten, vil Fiskeridirektøren vurdere å øke eller redusere de individuelle kvotene.

Tabell 11: Forslag til garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket gruppe¹

Fartøygruppe hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 15 meter	34	1	5	65 tonn
Fartøy 15-21 meter	3	2	10	130 tonn
Fartøy 21-28 meter	11	4	20	260 tonn
Fartøy over 28 meter	10	4	20	260 tonn
Totalt lukket gruppe	61			

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 21. oktober 2015.

Tabell 12: Forslag til garanterte kvoter og maksimalkvoter i åpen gruppe

Fartøygruppe største lengde	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 10 meter	4	6,5
Fartøy 10 – 21 meter	4	13
Fartøy på eller over 21 meter	4	19,5

I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren videreføring av reguleringen for fartøy i åpen gruppe. Det foreslås også en videreføring av garantert kvantum til åpen gruppe. Vesentlige endringer i forhold til 2015 kvotene vil kunne føre til endringer i maksimalkvotene og bifangstregler.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringene for tillatt bifangst av torsk i andre fiskerier.

Fiskeridirektøren foreslår en adgang til å øke kvotene for konvensjonelle fartøy i det direkte fisket dersom det viser seg at det estimerte kvantumet til andre land og avsetning til bifangst for trålerne ikke blir utnyttet.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør summen av kvoten i det direkte fisket og bifangstavsetningen på 300 tonn. Ved eventuelt stopp i fisket kan fartøy i lukket gruppe fortsette fisket innenfor garantert kvote.

7 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK UTENFOR GRUNNLINJEN I SKAGERRAK I 2016

Vi vet ikke hvilken torskekvote Norge vil disponere i 2016 før Norge og EU har sluttforhandlet Skagerrakavtalen for 2016. Siden torsken utenfor grunnlinjen i Skagerrak antas å være en del av samme bestand som nordsjøtorsken, er beslutning om TAC i Skagerrak en del av beslutningen om TAC i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at utsiktene til fortsatt lav kvote i Skagerrak i 2016, foreslå at fisket etter torsk reguleres strengt.

I det følgende legges det til grunn at den norske torskekvoten utenfor grunnlinjene i Skagerrak blir på samme nivå som i 2015. Dette er en kvote på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å gjennomføre et regulert direkte fiske på denne kvoten. For å kunne begrense det norske fisket i Skagerrak neste år vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk utenfor grunnlinjene.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst av torsk i snurrevad videreføres på 5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst i stormasket trål og reke trål videreføres på 5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst i småasket trål, unntatt reke trål, videreføres på 2,5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst i fiske med stormasket trål.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad blir satt til 25 %. I perioden 1. juli – 30. september foreslås at bifangsprosenten settes til 35 %. Når denne gruppen har fisket det kvantum som er avsatt til bifangst vil tillatt bifangst settes til 25 %, dersom dette inntreffer før 30. september.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det generelle forbudet mot et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak bør videreføres i 2016. En ytterligere reduksjon i kvotene fra dagens nivå, kan medføre at kvoten i Skagerrak i sin helhet må reserveres bifangst i ulike fiskerier etter andre arter. Under denne forutsetning vil det ikke være grunnlag for et direkte fiske i Skagerrak for fartøy som på grunn av særlig avhengighet av dette fiskeriet har fått unntak fra forbudet mot å fiske torsk i Skagerrak. Dersom kvoten gir rom for det bør imidlertid dispensasjonsordningen for disse få konvensjonelle fartøyene kunne videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke åpnes for et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2016.

Dersom det er rom innenfor disponibel kvote etter nødvendige avsetninger for dekning av bifangst, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre den etablerte unntaksordningen fra 2004 for fartøy som oppfyller vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak. Det foreslås også å videreføre ordningen som ble implementert i 2015 om at fartøy under 11 meter største lengde på gitte vilkår kan fiske innenfor en maksimalkvote på 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår en maksimalkvote på 10 tonn for båter som har fått dispensasjon fra forbudet mot direktefiske etter torsk i Skagerrak, og at fartøy med største lengde under 11 meter kan fiske inntil 5 tonn torsk med juksa i perioden 1. mai til 30. juni, dersom eier/høvedsmann er registrert på blad B i fiskermanntallet og fartøyet ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen.

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Andreas Haugstvedt
Telefon:
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 15/17236
Deres referanse:
Vår dato: 01.12.2015
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2016

1. Innledning

Regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 ble behandlet som sak 21/2015 under reguleringsmøtet som ble avholdt 4. – 5. november 2015. I det følgende redegjør vi for Fiskeridirektørens forslag til regulering, samt et kort referat av kommentarene som fremkom i møtet. I tillegg viser vi til skriftlige innspill som er tilgjengelig på fiskeridir.no.

Det understrekes at forslaget sendes før de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2016 er avsluttet, og at Norge og EU i den sammenheng kan gi anbefalinger som påvirker denne reguleringen.

2. Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektoratets tilråding

Det er Fiskeridirektoratets mening at reguleringene for 2016 bør baseres på årets reguleringer. Kvoten Norge vil disponere i 2016 fastsettes i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU.

I den videre drøftelsen har Fiskeridirektoratet derfor tatt utgangspunkt i ICES sin rådgivning basert på en MSY-tilnærming som innebærer 15 % økning i TAC i forhold til 2015. Tilnærmingen gir en kvote på 5 339 tonn for norske fartøy etter avsetning på 382 tonn til Sverige.

Eventuelt kvotetillegg på 12 % for promotering av videoovervåking (CCTV), er ekskludert fra drøftelsen. CCTV er en ordning som de siste årene har blitt avtalt mellom Norge og EU. Kvoten gis som en tilleggskvote i tillegg til avtalt TAC, og er ment å være et utkastreduserende tiltak. Norge har uttrykt motstand mot ordningen og i avtalen mellom Norge og EU for 2015 ble det lagt til grunn at ordningen skulle fases ut etter 2015. Dette som følge av at EU innfører ilandføringsplikt for bunnfiskarter i Nordsjøen og Skagerrak fra 1. januar 2016. Dog er det tale om en gradvis innføring i perioden 2016-2019, og det er fra EU-hold orientert om at torsk ikke vil være omfattet av et slikt påbud fra 1. januar 2016. Dette kan blåse nytt liv i diskusjonen om CCTV i de bilaterale forhandlingene.

Dersom TAC settes i henhold til MSY-tilnærmingen fra ICES vil Fiskeridirektoratet ta utgangspunkt i årets reguleringer. Dette innebærer at ved fiskestart i 2016 settes maksimalkvoten på samme nivå som ved reguleringsårets start i 2015. Dersom kvoten blir vesentlig lavere vil Fiskeridirektoratet vurdere å sette lavere maksimalkvoter og redusere tillatt bifangst. Dersom totalkvoten settes betydelig høyere enn det som er forutsatt vil Fiskeridirektoratet revurdere foreslåtte bifangstregler og maksimalkvoter.

2.1. Bifangst av torsk i andre fiskerier i Nordsjøen

Etter at fisket etter torsk i sør ble regulert for å gjenoppbygge bestanden i 2003, har trålfisket vært begrenset med et strengt bifangstregime. Bestandssituasjonen har ikke bedret seg vesentlig etter dette. Det er således fortsatt behov for strenge tiltak for å bygge opp bestanden.

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet at tillatt bifangst for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad, blir satt til 25 %. I perioden 1. juni – 30. september ble det foreslått at bifangstprosenten settes til 35 %. Med bakgrunn i at denne fartøygruppen har økt sin innsats i torskefisket i 2015 ble det imidlertid foreslått å begrense tillatt bifangst til 25 % dersom gruppen har fisket det kvantum som er avsatt til bifangst før 30. september.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Forslaget opprettholdes.

Fiskeridirektoratet viste videre til at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse har økt sin innsats i torskefisket i 2015.

Tabell 1: Torskefangster av fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse

År	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Tonn	407	320	300	417	662	786

Problemstillingen ble berørt i reguleringsmøtet 4. juni d.å. hvor direktoratet påpekte at årsaken til økningen var at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har startet partråling i Nordsjøen. Dette er et blandingsfiske hvor torsk inngår som bifangst. Hyse og sei er hovedarten for disse fartøyene der fangstene stort sett landes i Storbritannia. Norges hysekvote har ikke vært i nærheten av å bli oppfisket, slik at i praksis er dette et fritt fiske. Lysing og hvitting er andre arter som tas i betydelig kvantum. Totalt tok de to partrållagene som var aktive i fjor ca. 3 500 tonn fisk, hvorav 1 500 tonn var hyse. I 2015 har de fisket vel 3 900 tonn, hvorav 1 200 tonn er sei og 800 tonn er hyse.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan etter gjeldende regelverk ha inntil 20 % bifangst av torsk. Denne muligheten kan generere et betydelig kvantum torsk sett hen til de store mengdene hyse, sei, hvitting og lysing fartøyene høster. I reguleringsmøtet 4. juni foreslo derfor Fiskeridirektoratet å sette bifangstprosenten til 5 % (harmonert med annet trålfiske) for fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse. Forslaget ble negativt mottatt. Det ble fra næringshold foreslått at Fiskeridirektoratet heller burde vurdere et tak på totalfangsten av torsk, innenfor tillatt bifangst.

Gjennomsnittfangstene av torsk har i denne gruppen variert fra 5 til 8 tonn per fartøy i perioden 2010 – 2013. I 2014 økte den til 13 tonn, mens den hittil i 2015 er 14 tonn. Totalt har ca. 50 fartøy levert trålfangster. De to partrålerlagene som har vært aktive i 2014 og 2015 har gjennomsnittfangster av torsk på henholdsvis 118 og 142 tonn per fartøy.

Tradisjonelt sett har det således ikke vært et stort behov for bifangst av torsk for fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse. Dog er det sannsynlig at flere fartøy vil vurdere å legge om til et partrålfiske. Torsken som tas i dette fisket er satt av til å dekke et behov for bifangst i flere enn angjeldende trålfiskeri. Avsetningen er allerede oppfisket i 2015 og det er et behov for å begrense gruppens uttak av torsk slik at det blir rom for andre trålere. Økt bifangstavsetning vil også være på bekostning av fartøy med konvensjonelle redskaper som har adgang til å drive et direkte fiske etter torsk.

På bakgrunn av det ovenstående la Fiskeridirektoratet på reguleringsmøtet frem to forslag for å få kontroll med torskeuttaket for fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse:

- a) Fastsette et maksimalt kvantum av torsk som hvert enkelt fartøy kan ta. Tillatt bifangst vil være 20 % inntil maksimalt kvantum av torsk er oppfisket. Etter dette vil det ikke være tillatt å ha torsk i fangstene. Da det er behov for å begrense og redusere gruppens totale uttak av torsk - hensyntatt at det er partrålerlag som har klart størst gjennomsnittfangster av torsk innad i gruppen - ble det foreslått at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse maksimalt kan ha 50 tonn torsk som bifangst i 2016.
- b) Sette av (450 tonn) torsk som skal dekke gruppens behov. Når dette kvantumet er tatt settes bifangstprosenten til 5 %.

Forslagene ble drøftet i reguleringsmøtet og Norges Fiskarlag var tydelig på at alternativ a) var å foretrekke. Norges Fiskarlag ønsket imidlertid at bifangstprosenten ble satt til 5 % når tillatt kvantum av torsk er oppfisket. Dette for å dekke inn uunngåelig bifangst. Fiskeridirektøren var uenig, og påpekte at det ikke er ønskelig å fastsette en standard på 5 % for hva som skal være å betrakte som uunngåelig bifangst.

Med bakgrunn i det ovenstående foreslår Fiskeridirektoratet at fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 20 % bifangst av torsk i Nordsjøen. Dersom fartøyets totale fangst av torsk overstiger 50 tonn er det ikke tillatt å ha torsk som bifangst.

Fiskeridirektøren foreslo at øvrige regler om bifangst videreføres i 2016, herunder at det settes av 1000 tonn torsk til bifangst for fartøy som fisker med trål samt 300 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av konvensjonelle fartøyers behov for bifangst i andre fiskerier i 2016.

Det fremkom ingen kommentarer til dette. Fiskeridirektoratet opprettholder de øvrige forslagene som ble lagt frem under reguleringsmøtet.

For øvrig meddelte Fiskeridirektøren på reguleringsmøtet at Fiskeridirektoratet vil invitere næringen til et møte hvor bifangstreguleringene i dette fiskeriet vil bli gjennomgått og evaluert med tanke på eventuell forenkling. Dette etter at Norges Fiskarlag hadde initiert en slik gjennomgang forut for reguleringsmøtet.

2.2. Regulering av fiske med konvensjonelle redskap i Nordsjøen

Fiskeridirektøren foreslo under reguleringsmøtet å videreføre hovedprinsippene fra årets regulering. Vilkår for deltakelse i det konvensjonelle fisket fastsettes i egen forskrift. Forslaget innebærer at det åpnes for et direkte fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor tilgjengelig ”restkvote” etter at det er gjort nødvendige avsetninger for bifangst.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote i 2016:

Tabell 2: Forslag til gruppekvote (tonn) ved et direktefiske på 3 989 tonn¹

Fartøygrupper	Prosent	Kvantum
Lukket gruppe	73 %	2 912
Åpen gruppe	27 %	1 077
Sum	100 %	3 989

¹Regneeksempelet i tabellen er basert på kvoten i 2015 med 15 % økning, ekskludert CCTV, etter overføringer til tredjeland og 50 tonn satt av til forskning.

Deltakelsen i lukket gruppe er meget uforutsigbar, og den største delen av kvoten tas av 15 til 20 fartøy. Dette reflekteres ved at maksimalkvotene har vært betydelig overregulert.

Fiskeridirektøren foreslo på reguleringsmøtet å sette maksimalkvotene i lukket gruppe fra årets begynnelse i 2016 på samme nivå som ved kvoteårets start i 2015, samt å videreføre differensierte garanterte kvoter for fartøy i lukket gruppe. Dersom den endelige kvoten Norge disponerer i 2016 avviker betydelig fra 2015-kvoten, vil Fiskeridirektøren vurdere å øke eller redusere de individuelle kvotene.

Tabell 3: Forslag til garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket gruppe¹

Fartøygruppe Hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 15 meter	34	1	5	65 tonn
Fartøy 15-21 meter	3	2	10	130 tonn
Fartøy 21-28 meter	11	4	20	260 tonn
Fartøy over 28 meter	10	4	20	260 tonn
Totalt lukket gruppe	61			

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 21. oktober 2015.

I utgangspunktet foreslo Fiskeridirektøren en videreføring av reguleringen for fartøy i åpen gruppe. Det ble også foreslått en videreføring av garantert kvantum til åpen gruppe. Vesentlig økning eller reduksjon i forhold til 2015-kvotene vil kunne føre til endringer i maksimalkvotene.

Tabell 4: Forslag til garanterte kvoter og maksimalkvoter i åpen gruppe

Fartøygrupper (største lengde)	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 10 meter	4	6,5
Fartøy 10 – 21 meter	4	13
Fartøy på eller over 21 meter	4	19,5

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre reguleringen for så vidt gjelder tillatt bifangst av torsk i andre fiskerier etter en eventuell stopp i fisket, eventuelt etter at maksimalkvoten er oppfisket. I forskriften presiseres gjeldende praksis ved at det i § 5 siste ledd vises til at fartøy med adgang til å delta i et direkte fiske etter torsk, kan ha bifangst av torsk i fisket etter andre arter etter bestemmelsene i § 5.

Fiskeridirektøren foreslo at det bør være åpning for at konvensjonelle fartøy kan fiske utover den kvoten som vil bli fastsatt for det direkte fisket dersom det viser seg at det estimerte kvantumet til andre land og avsetning til bifangst for trålerne er satt for høyt.

Fiskeridirektøren foreslo også at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør summen av kvoten i det direkte fisket og bifangstavsetningen på 300 tonn. Ved eventuelt stopp i fisket kan fartøy i lukket gruppe fortsette fisket innenfor garantert kvote.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslagene.

2.3. Regulering av fisket etter torsk utenfor grunnlinjen i Skagerrak i 2016

Disponibel kvote for Skagerrak vil avgjøres i de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU. Det kan forventes en liten økning av kvoten. Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av utviklingen av fisket i 2015, og ut fra utsiktene til fortsatt lav kvote i Skagerrak i 2016, foreslå at fisket etter torsk reguleres strengt.

I det følgende legges det til grunn at den norske torskekvoten utenfor grunnlinjene i Skagerrak videreføres i 2016. Dette er en kvote på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å gjennomføre et regulert direkte fiske på denne kvoten. For å kunne begrense det norske fiske i Skagerrak neste år vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk utenfor grunnlinjene.

Etter at Norges torskekvote i Skagerrak ble fisket opp i 2013 ble bifangstreglene i dette området evaluert. Det var særlig i fisket med snurrevad at torskefangstene hadde økt. Konklusjonen ble at bifangstprosenten for torsk i snurrevad ble satt til 5 % i 2014.

Tabell 5: Norsk torskefiske utenfor grunnlinjen i Skagerrak (tonn)¹ etter redskapstyper

	2012	2013	2014	2015
Garn	2	17	6	6
Line	8	3	-	5
Jukse	22	18	36	32
Bunntrål	45	38	1	7
Reketrål	15	47	40	33
Snurrevad	59	74	23	1

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister 14. oktober 2015.

Fiskeridirektøren foreslo på Reguleringsmøtet at tillatt bifangst av torsk i snurrevad videreføres på 5 %. Videre ble det forslått videreført 5 % bifangst i stormasket trål og reketrål, 2,5 % bifangst i småmasket trål, unntatt reketrål, og 10 % bifangst for fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslo videre at tillatt bifangst for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, andre enn snurrevad, videreføres på inntil 25 %. I perioden 1. juni – 30. september foreslås det at bifangstprosenten settes til 35 % med den begrensning at tillatt bifangst settes til 25 % dersom gruppen har fisket det kvantum som er avsatt til bifangst før 30. september.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslagene.

Det som ovenfor er foreslått innebærer at det ikke åpnes for et direkte fiske etter torsk utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2016.

Et fåtall konvensjonelle fartøy har likevel fått dispensasjon fra dette forbudet. Opprinnelig var det 7 fartøy som fikk denne dispensasjonen i 2004. I dag er det tale om 4 fartøy.

Dersom det er rom innenfor disponibel kvote etter nødvendige avsetninger for dekning av bifangst, foreslår direktoratet å videreføre den etablerte unntaksordningen for fartøy som har oppfylt vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak. Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøtet en maksimalkvote på 10 tonn for fartøy som har fått dispensasjon fra forbudet mot direktefiske etter torsk i Skagerrak.

Det ble også foreslått å videreføre ordningen som ble implementert i 2015 om at fartøy med største lengde under 11 meter kan fiske inntil 5 tonn torsk med juksa i perioden 1. mai til 30. juni, dersom eier/hovedsmann er registrert på blad B i fiskermanntallet og fartøyet ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper i Nordsjøen.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

Sak 22/2015

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2016
- b) torsk i NAFO-området i 2016

SAK 22/2015

A) REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2016

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland får tildelt kvoter av bunnfisk ved Grønland, vil Fiskeridirektøren tilrå at reguleringsopplegget utformes i samarbeid med Norges Fiskarlag. Det vil særlig bli lagt vekt på å utforme et reguleringsopplegg som i størst mulig grad ivaretar hensynet til å kunne utnytte de disponible kvotene ved Grønland.

2 GENERELT

De norske kvotene i Grønlands økonomiske sone er tildelt gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge i kvoteavtale med EU fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite for fiske i grønlandske farvann. Siden 1991 har Norge i tillegg hatt separate kvoteavtaler med Grønland. Kvotene har vært forbeholdt line- og trålfartøy.

3 FISKET I 2014

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge/Grønland og Norge/ EU hadde norske fartøy i 2014 til disposisjon kvoter slik de fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Norske kvoter og fangst i 2014 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	1200		1200	1289	-89
Kveite	Øst-Grønland	160	75	235	47	188
	Vest-Grønland		75	75	0	75
Blåkveite	Øst-Grønland	275	575	850	862	-12
	Vest-Grønland	900	575	1475	1472	3
Uer ¹	Øst-Grønland	750	800	1550	1681	639
Uer ²	Øst-Grønland	600		600	617	-17

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fansgtdagbok per 27. september 2015

¹ Pelagisk uer kan fiskes i internasjonalt farvann slik at kvoten har blitt fisket i Irmingerhavet. I tillegg kommer norsk andel av kvote fra NEAFC på 770 tonn.

² Kan fiskes med bunntål eller line

4 FISKET I 2015

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge/Grønland og Norge/EU har norske fartøy også inneværende år hatt til disposisjon kvoter i samme størrelsesorden som tidligere.

Kvoter og foreløpig fangst fremgår av tabell 2 nedenfor.

Tabell 2: Norske kvoter og fangst i 2015 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	1200		1200	1273	-73
Kveite	Øst-Grønland	160	75	235	10	225
	Vest-Grønland		75	75	1	74
Blåkveite	Øst-Grønland	500	575	1075	1161	-86
	Vest-Grønland	900	575	1475	1479	-4
Uer ¹	Øst-Grønland		800	800	1247	-81
Uer ²	Øst-Grønland	800		800	822	-22

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangstdagbok per 27. september 2015

¹ Pelagisk uer kan fiskes i internasjonalt farvann slik at kvoten har blitt fisket i Irmingerhavet. I tillegg kommer norsk andel av kvote fra NEAFC på 366 tonn.

² Kan fiskes med bunntral eller line

4.1 DELTAKELSE I FISKET

4.1.1 Linefartøy

Det har de siste årene vært liten interesse for å delta i linefisket ved Grønland og fartøyene har tradisjonelt ikke utnyttet de disponible kvotene. Det er fra grønlandsk side ikke satt begrensinger på antall deltakende fartøy. For å legge forholdene best mulig til rette for en bedre kvoteutnyttelse har det de siste årene i samråd med næringen vært gjennomført et meget fleksibelt reguleringsopplegg, hvor fartøyene fortløpende søkes lisensiert ved ønsket deltakelse i fisket. Innværende år har interessen for å delta i linefisket økt, og linefartøyene har utnyttet kvotene av torsk og blåkveite godt. Det er fremdeles lav utnyttelse av kveitekvoten.

Fire fartøy har deltatt i linefisket inneværende år.

4.1.2 Trålere

I henhold til kvoteavtalen med Grønland kan bare seks trålere delta i fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten og i samsvar med tilrådning fra Fiskebåt har likevel deltakelsen de siste årene vært begrenset til tre fartøy.

Med virkning fra 2007 har Fiskebåt etablert en felles rulleringsordning for blåkveitefisket, som omfatter alle trålere som er egnet og utrustet for deltakelse. Ordningen omfatter 31 fartøy. Eventuelle andre trålfartøy som ønsker å delta kan melde seg på uavhengig av dette, og vil ikke omfattes av rulleringsordningen. Det er ikke mottatt påmelding fra fartøy utover de som er omfattet av rulleringsordningen, som administreres av Fiskebåt.

Siste utseilingsfrist ble satt til 15. september. Alle tre fartøyene deltok i fisket og utnyttet sine kvoter.

5 UTVIKLINGEN I FISKET

5.1 TORSK

Norske fartøy i en årrekke hatt adgang til å fiske torsk i Grønlands økonomiske sone. Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt linefartøy, og regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Kvotene har de siste årene blitt godt utnyttet, se tabell 3.

Tabell 3: Kvote og fangst av torsk fordelt på redskap

År	Redskap	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Utnyttelse
2006	Line	625	737	-112	118 %
	Trål	0	0		
2007	Line	625	626	-1	100 %
	Trål	0	0		
2008	Line	750	770	-20	103 %
	Trål	0	0		
2009	Line	750	739	11	99 %
	Trål	500	263	237	53 %
2010	Line	750	289	461	39 %
	Trål	0	21	-21	
2011	Line	500	502	-2	100 %
	Trål	250	298	-48	119 %
2012	Line	750	757	-7	101 %
	Trål	0	36	-36	
2013	Line	1229	1240	-11	101 %
	Trål	21	21	21	
2014	Line	1150	1216	-66	107 %
	Trål	50	73	-23	
2015	Line	1100	1153	-53	106 %
	Trål	100	120	-20	

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangst dagbok per 27. september 2015

Inneværende år ble norske fartøy tildelt en kvote på 1200 tonn torsk i den bilaterale avtalen mellom Norge og Grønland. De siste årene har det vært knyttet særlige vilkår til denne kvoten. Vilkårene har vært satt i forståelse med den norske næringen, og formålet har vært å få innsamlet informasjon om den biologiske utbredelsen av torskebestandene på hhv Øst- og Vest- Grønland. Fisket var underlagt tids- og områdereguleringer.

I samsvar med tilrådning fra Norges Fiskarlag ble en kvote på 1100 tonn torsk fordelt til line og regulert som et fritt fiske innenfor gruppekvoten. Det ble avsatt 100 tonn torsk til bifangst for trålfartøy som fisket blåkveite og uer ved Øst-Grønland.

Fire fartøy har deltatt i linefisket etter torsk i år, og kvoten er beregnet oppfisket.

5.2 KVEITE

Kvotene av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland er i henhold til kvoteavtalene forbeholdt lineflåten. Fisket er regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene. For å åpne for at kveitekvoten ved Vest-Grønland skulle kunne utnyttes, ble 75 tonn blåkveite av kvoten som i utgangspunktet er forbeholdt trålerne, avsatt til lineflåten for å dekke opp bifangst i forbindelse med fiske etter kveite.

Av kvoten på 235 tonn kveite på Øst-Grønland er det per 27. september fisket 10 tonn.

Ved Vest-Grønland har norske fartøy kunnet fiske inntil 75 tonn kveite, men hittil så langt i år er det kun rapportert 1 tonn.

5.3 BLÅKVEITE

Tabell 4: Kvote og fangst av blåkveite i 2015 fordelt på redskap

Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Vest-Grønland	Trål	1400	1403	-3
	Line	75	76	-1
	Sum	1475	1479	-4
Øst-Grønland	Trål	540	600	-60
	Line	535	561	-26
	Sum	1075	1161	-86

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangstdagbok per 27. september 2015

5.3.1 Øst-Grønland

Den totale kvoten av blåkveite ved Øst-Grønland er på 1075 tonn. Kvoten er fordelt med 540 tonn til trålerne og 535 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Av kvoten på 540 til trål ble det avsatt 150 tonn til de tre fartøyene som fikk tillatelse til å delta i trålfiske etter blåkveite ved Vest-Grønland

Det var ved etableringen av reguleringsopplegget forutsatt at det kunne bli aktuelt å refordele lineflåtens blåkveitekvoter ved Øst-Grønland mellom line- og trålgruppene på et tidlig tidspunkt, dersom utviklingen i fisket tilsa dette. Dette ville eventuelt kunne bidra til legge til rette for en bedre utnyttelse av det totale kvotegrunnelaget ved Grønland.

Inneværende år har fire trålfartøy og tre linefartøy deltatt i blåkveitefisket på Øst-Grønland, og kvotene er utnyttet.

5.3.2 Vest-Grønland

Gruppeknoten på 1 400 tonn blåkveite til trål ble fordelt med fartøyskvoter til tre fartøy. Dette ga en kvote på 467 tonn blåkveite per fartøy. Alle trålerne deltok i fisket etter blåkveite på Vest-Grønland og utnyttet kvotene sine.

Fiske etter blåkveite med trål ved Vest-Grønland kan foregå sør for 64°30'N.

5.4 UER

Inneværende år har norske fartøy hatt adgang til å fiske inntil 800 tonn pelagisk uer og 800 tonn bunnlevende uer ved Øst-Grønland. Av kvoten på 800 tonn bunnlevende uer ble 100 tonn avsatt til bifangst i andre fiskerier på Øst-Grønland. De resterende 700 tonn ble som tidligere år regulert som et fritt fiske for fartøyene som deltok i fisket etter blåkveite ved Øst-Grønland. Denne ordningen er videreført fra tidligere år, og har avhjulpet problemene med innblanding av uer i fangstene av blåkveite.

Det ble åpnet for et fritt fiske med pelagisk trål innenfor kvoten på 800 tonn pelagisk uer. I kvoteavtalen med Grønland ble det imidlertid avtalt fleksibilitet på kvoten av uer. Dette har gitt fartøyene mulighet til å kunne fiske uer i de områdene hvor den har vært tilgjengelig, enten dette har vært i Grønlands jurisdiksjonsområde eller i internasjonalt farvann (NEAFC-område).

Fire trålfartøy har drevet et direktefiske etter bunnlevende uer og kvoten er utnyttet. Inneværende år har det også vært noe bifangst av bunnlevende uer. Det pelagiske fisket etter uer foregår primært i internasjonalt område, jf fleksibilitetsadgangen omtalt ovenfor.

6 REGULERING AV FISKET I 2016

De årlige kvoteforhandlingene mellom Norge og Grønland vil bli holdt primo desember. Forhandlingene med EU er heller ikke gjennomført, slik at det ikke er avklart hvilke kvoter norske fartøy vil få ved Grønland til neste år.

Det må likevel kunne påregnes at kvotene vil bli i samme størrelsesorden som i inneværende år, og at gjeldende redskapsbegrensinger vil bli videreført. Dette innebærer blant annet at det ikke vil være adgang til å fiske med garn i grønlandske farvann.

Fiskeridirektøren vil understreke nødvendigheten av at fisket ved Grønland reguleres på en måte som muliggjør en lønnsom utnyttelse av de disponible kvotene, og vil foreslå følgende:

Fiskeridirektøren vil i samråd med Norges Fiskarlag utforme reguleringsopplegget for norske fartøys fiske ved Grønland i 2016, herunder spørsmålet om en hensiktsmessig deltakerregulering.

FISKERIDIREKTORATET

NOTAT

Saksnummer: 2015000666

Dato: 19.02.2016

Side 1 av 1

Fra: Hild Ynnesdal

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 48045390

E-post: hild.ynnesdal@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Maja Kirkegaard Brix

REFERAT - REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2016

Saksfremlegget ble tatt til etterretning.

Reguleringsopplegget for 2016 ble fastsatt i samsvar med tilrådning fra Fiskebåt etter at forhandlingene med hhv Grønland og EU ble avsluttet. Avtalene inneholder kvoter for norske fartøy i Grønlands økonomiske sone, og reguleres under ett.

SAK 22b/2015

B) REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2016

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å delta i fisket etter torsk i underområde 3M deles på en slik måte at fartøy som fisker med line og fartøy som fisker med trål får anledning til å delta i fisket annethvert år. Fiskeridirektøren foreslår også at antall fartøy som får fiske i NAFO-området reguleres etter hvor stor den norske totalkvoten det enkelte år er, og at det fastsettes en rulleringsordning som sikrer både forutberegnelighet for fartøyene som ønsker å delta i dette fisket og som bidrar til at den norske totalkvoten etter torsk blir fisket.

2 FISKET I 2015

På årsmøtet i NAFO i september 2014 ble man enige om en totalkvote på 13 795 tonn torsk i 3M i 2015. Med en andel på 9,25 % av TAC til Norge utgjorde da den norske kvoten 1 276 tonn torsk, noe som var en nedgang på 67 tonn fra 2014.

Fisket ble gjennomført som et fritt fiske innenfor kvoten.

Fire norske linefartøy meldte inn fangst av torsk fra 3M. I tillegg var en tråler på feltet, men dette fartøyet kom ikke i gang med fisket før dette ble stoppet. 1281 tonn, det vil si 100 %, av den norske kvoten ble utnyttet. Grunnet en høy fisketakst, samt en høy deltakelse sammenlignet med tidligere år, ble fisket stoppet den 7. januar. Fartøyene fikk imidlertid fiske inntil 65 tonn torsk hver etter at fisket ble stoppet. Det siste fartøyet avsluttet fisket den 9. januar.

Tabell 1: Fangst og deltakelse i fisket etter torsk i 3M i årene 2011-2015

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Antall fartøy
2011	925	1 117	2
2012	859	826	1
2013	1 305	1 320	1
2014	1 343	1 348	2
2015	1 276	1 281	4

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 31. august 2015

3 REGULERING AV FISKET I 2016

På årsmøtet i NAFO i september 2015 ble man enige om en totalkvote på 13 931 tonn torsk i 3M. Den norske kvoten utgjør 1 289 tonn torsk, noe som utgjør en økning på 13 tonn fra 2015.

Fiskeridirektoratet har registrert at det er en økende interesse for fisket i NAFO-området, både blant linefartøy og trålfartøy. I tillegg til de fire linefartøyene og den ene tråleren som gikk til NAFO-området i inneværende år var det flere fartøy som søkte om tillatelse til å delta i fisket og som i tillegg var i telefonisk kontakt med Fiskeridirektoratet. Den lange distansen kombinert med risikoen for at de mange fartøyene på feltet ville medføre en tidlig stopp, og dermed lav inntjening, var blant faktorene som bidro til at disse rederiene valgte ikke å delta i fisket.

Fiskeridirektoratet har mottatt innspill fra næringen som tilsier at fisket etter torsk i NAFO-området som følge av den økte interessen ikke lenger bør reguleres som et «olympisk fiske». Det har i den forbindelse blitt hevdet at det er mest hensiktsmessig for trålfartøy å fiske senere på året i NAFO-området enn linefartøy. Som følge av at konvensjonelle havfiskefartøy de siste årene har begynt fisket i NAFO-området helt i begynnelsen av januar er kvoten oppfisket tidlig på året. En alternativ regulering er at konvensjonelle havfiskefartøy og trålfartøy får lov å delta i fisket etter torsk i NAFO-området annethvert år. Dersom en slik ordning innføres er det viktig at det er en viss grad av forutberegnelighet for rederiene som ønsker å delta i fisket. En ordning med loddtrekning og rulleringsordning tilsvarende den som i dag finnes for blant annet fiske etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone kan bidra til denne forutberegneligheten. Det bør også vurderes om det skal settes en frist for tilbakemelding for om fartøyet/fartøyene som står for tur på listen velger å delta i fisket eller ikke. Dersom det ikke er fartøy som ønsker å gå til NAFO-området bør det vurderes om fisket skal åpnes opp for den redskapsgruppen som ikke står for tur det aktuelle året, slik at den norske kvoten i NAFO-området blir tatt. Dersom kvoten øker eller reduseres vil det også være aktuelt å justere antall fartøy som får delta i fisket opp eller ned.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord når fisket begynner. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert det kanadiske firmaet Sea Watch til å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at kun konvensjonelle havfiskefartøy og fartøy med torsketråltillatelse gis adgang til å delta i fisket etter torsk i NAFO-området. Fiskeridirektøren foreslår videre at denne adgangen begrenses på en slik måte at konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere kan delta i fisket annet hvert år. Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres med loddtrekning og en rulleringsordning.

Fiskeridirektøren foreslår at tre konvensjonelle havfiskefartøy gis adgang til å delta i fisket i NAFO-området i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene reguleres med en fartøykvote på 420 tonn torsk.

Fiskeridirektøren ber reguleringsmøtet om innspill til hvordan fisket etter torsk i NAFO-området skal reguleres dersom fartøy i den gruppen som har adgang til å delta i fisket ikke ønsker å delta det aktuelle året.

NOTAT

Saksnummer: 2015000671	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 10.12.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 3	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2016 - REFERAT

Reguleringen av fisket etter torsk i NAFO-området i 2016 ble behandlet som sak 22b/2015 den 4. november 2015.

På årsmøtet i NAFO i september 2015 ble man enige om en totalkvote på 13 931 tonn torsk i underområde 3M i 2016. Den norske kvoten utgjør 1 289 tonn torsk, noe som er en økning på 13 tonn fra 2015.

Fiskeridirektoratet har registrert at det er en økende interesse for fisket i NAFO-området, både blant linefartøy og trålfartøy.

Fiskeridirektøren foreslo at fisket etter torsk i NAFO-området begrenses på en slik måte at kun konvensjonelle havfiskefartøy og fartøy med torsketråltillatelse gis adgang til å delta i fisket. *Fiskeridirektøren* foreslo videre at adgangen til å fiske blir begrenset på en slik måte at konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere kan delta i fisket annet hvert år. *Fiskeridirektøren* foreslo også at fisket reguleres med loddtrekning og en rulleringsordning. *Fiskeridirektøren* viste deretter til forslaget om at tre konvensjonelle havfiskefartøy gis adgang til å delta i fisket i 2016, og at disse tildeles fartøykvoter på 420 tonn torsk.

Fiskeridirektøren ba deretter reguleringsmøtet om innspill til hvordan fisket etter torsk i NAFO-området skal reguleres dersom fartøy i gruppen som har adgang til å delta i fisket ikke ønsker å delta det aktuelle året.

Norges Fiskarlag viste til at fisket i NAFO-området er utfordrende. Organisasjonen ønsker å få slutt på kappfiske. Organisasjonen ville komme nærmere tilbake til hvordan reguleringen av fisket bør foregå.

Det var ingen ytterligere kommentarer til Fiskeridirektørens forslag i møtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Sak 23/2015

Regulering av dyphavsarter i
internasjonale farvann i 2016

SAK 23/2015

REGULERING AV DYPHAUSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2016

1 SAMMENDRAG

Reguleringer om fiske etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i Nord-Øst Atlanterhavet (NEAFC området) fastsettes av den nordøstatlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC). Årsmøtet i NEAFC er 9. til 13. november, slik at reguleringene ikke vil foreligge før reguleringsmøtet.

NEAFC har arbeidet med ny tilnærming til regulering av dyphavs fisket i NEAFC området. Det anses usannsynlig at det arbeidet ferdigstilles på kommende årsmøte, slik at det antas at gjeldende regelverk videreføres for 2016.

Fiskeridirektøren forutsetter at norsk regulering blir i samsvar med NEAFC sitt vedtak på årsmøtet.

2 NORSK FISKE ETTER DYPHAUSARTER

2.1 FISKET TIDLIGERE ÅR

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2002 at innsatsen i fisket etter dyphavsarter i NEAFC området skulle "fryses". De ulike partene skulle således begrense sitt fiske til det høyeste nivået en hadde hatt i løpet av de to siste årene. Den norske innsatsen i dette fisket har vært regulert i samsvar med vedtakene i NEAFC. Til grunn for reguleringene ligger antall fartøy og antall fiskedøgn, som er enkle og målbare reguleringstiltak. Den største norske aktiviteten var i 2001.

NEAFC vedtok med virkning fra 2007 å begrense innsatsen i fisket ytterligere. Rammen for den norske innsatsen var 782 døgn. Den ble redusert med 30 % i 2006 og med 35 % i 2007. Norske fartøy hadde således i 2007 til disposisjon 508 fiskedøgn i internasjonalt farvann. Fortsatt kunne 17 norske fartøy delta i fisket.

Rammene for det norske fisket etter dyphavsarter ble videreført, og blir sannsynligvis gjeldende i 2016. Dette har gitt 17 norske fartøy adgang til å fiske i inntil 508 fiskedøgn.

I 2011 innførte NEAFC et forbud mot å fiske dyphavs haier i NEAFC området i 2012. Forbudet ble videreført for 2013 og strekker seg frem til og med 2016.

På årsmøtet i 2014 ble det for 2015 innført totalkvote på skolest (717 tonn) og isgalt (900 tonn) i NEAFC området. Denne kvoten er ikke fordelt på land.

Tabellene 1 og 2 under gir en oversikt over norsk aktivitet i fiske i internasjonalt farvann på dyphavsarter i perioden 2006 – 2015:

Tabell 1: Oversikt over norsk deltakelse i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann.

År	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Line	5	4	1	4	5	6	5	5	1	3
Trål	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	5	4	1	4	5	6	5	5	1	3

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsettler – og landingsregister per 26.10.2015

Tabell 2: Oversikt over benyttede fiskedøgn av norske fartøy i internasjonalt farvann.

År	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Line	55	55	60	128	144	78	41	56	23	32
Trål	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	55	55	60	183	144	78	41	56	23	32

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsettler – og landingsregister per 26.10.2015

Tabell 3 under gir en oversikt over norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann i perioden 2006 – 2015:

Tabell 3: Norsk fangst av bunnfisk i internasjonalt farvann i tonn rundvekt.

År	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Lange	271	656	204	516	560	118	13	75	79	124
Brosme	231	640	67	62	148	7	20	42	10	44
Blålange	1	13	2	1	12		5			
Blåkveite				94		4		36		1
Mora										
Isgalt				6			4			
Skolest				1						
Skjellbrosme	10	22	2	14	24			1	1	
Pigghå										
Skater	13	45	35	23	40	2	5	34	29	82
Havmus	2	2		33	2			1	4	1
Totalt	528	1378	310	750	786	131	47	189	122	252

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsettler – og landingsregister per 26. 10.2015

3 REGULERING AV FISKET I 2016

NEAFC sitt årsmøte i 2015 gjennomføres 9. til 13. november, og er dermed etter høstens reguleringsmøte.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i 2016 reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.

NOTAT

Saksnummer: 2015000671	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 03.02.2016	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

REGULERING AV FISKET ETTER DYPHAUSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2016 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Regulering av fiske etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) ble behandlet i Reguleringsmøtet 4. november 2015.

Fiskeridirektøren la til grunn at fisket etter dyphavsarter i 2016 reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.

WWF uttrykte et ønske om at det i tabellene ble referert til art i stedet for til den generelle termen "skater". Organisasjonen viste til at mange arter er rødlistet og at det er av betydning å få informasjon om hvilke type skater som fiskes.

Fiskeridirektøren ville se nærmere på om dette var mulig å få til.

Det var ingen ytterligere merknader til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Sak 24/2015

Regulering av fisket etter reker i 2016

- a) Ved Grønland
- b) I Nordsjøen og Skagerrak

SAK 24/2015**REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2016****A) REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2016****1 SAMMENDRAG**

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote ved Grønland i 2016, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg. Kvoten kan tas i ICES område XIV og Va innenfor Grønlands økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår å gå bort fra kravet om at fartøyene må ha vært i fiske i minst ett av de siste seks årene.

2 FISKET I 2014

I 2014 var det 11 fartøy som fylte vilkårene for deltakelse i rekefisket ved Grønland. Den disponible norske kvoten var 2 550 tonn reker.

Ingen norske fartøy deltok i fisket etter reker ved Grønland i 2014.

3 FISKET I 2015

Inneværende år har norske fartøy hatt en disponibel kvote på 2 550 tonn reker i angjeldende område.

I alt 11 fartøy fyller nå vilkårene for å delta i dette fisket. Fartøyene må i tillegg til generell reketråltillatelse også ha en spesiell adgang til å delta i fisket etter reker ved Grønland. For å opprettholde deltakeradgangen i fisket ved Grønland har det vært krav om deltakelse i fisket i ett av de fem siste årene. Etter anmodning fra næringen ble deltakerkriteriene for inneværende år endret, slik at det nå har vært tilstrekkelig at fartøy har deltatt i ett av de seks siste årene. Dette har imidlertid ikke avhjulpet den reelle deltakelsen i fisket, se tabell 1.

Fiskeridirektøren har ønsket i størst mulig grad å legge til rette for et fleksibelt reguleringsopplegg, slik at fartøyene skal kunne utnytte så stor del av kvoten som mulig. I likehet med de siste årene har fisket derfor fra årets begynnelse vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten på 2 550 tonn reker. Det ble heller ikke inneværende år fastsatt utseilingsfrist.

Tabell 1 viser fisket i 2015 sammenlignet med tidligere år.

Tabell 1: Kvoter, fangst og utnyttelse i årene 2005-2015

År	Kvote (tonn)	Antall deltakende fartøy	Fangst (tonn)	Utnyttelse (%)
2005	2 750	12	2 643	96,1
2006	2 750	9	2 738	99,6
2007	3 250	5	1 835	56,5
2008	3 250	6	1 530	47,1
2009	3 500	2	979	28,0
2010	3 100	4	886	27,2
2011	3 100	1	35	1,1
2012	2 900	2	2	0,1
2013	2 700	1	3	0,1
2014	2 550	0	0	0
2015	2 550	0	0	0

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll og Grønlands Fiskerilicenskontroll per 27. september 2015

Tabellen viser at kvoteutnyttelsen har gått nedover i denne perioden, og per 27. september 2015 har ingen deltatt i dette fisket.

4 REGULERING AV FISKET I 2016

Den disponible norske rekekvoten ved Grønland tildeles som nevnt i de årlige kvoteforhandlingene med EU. Kvoten vil ikke være fastsatt før disse forhandlingene er avsluttet, trolig primo desember.

Dersom gjeldende vilkår om at fartøy faktisk må ha vært i fiske i ett av de seks siste årene videreføres i 2016, vil dette innebære at flere fartøy vil miste adgangen til å delta i rekefiske ved Grønland, se tabell 1 ovenfor. Årsaken til den lave kvoteutnyttelsen skyldes ikke manglende interesse i næringen for å fiske reker i angjeldende område. Fisket har siden 2008 ikke gitt tilstrekkelig lønnsomhet til at fartøyene har funnet det regningsvarende å gå dit. Fiskeridirektøren kan ikke se at det foreligger hensyn som tilsier at aktivitetskravet bør opprettholdes, og vil tilrå at vilkåret om deltakelse i løpet av et nærmere angitt antall år, oppheves. Dette vil innebære at samtlige fartøy som har reke-tråltillatelse i tillegg til en spesiell adgang til å delta i fiske etter reker ved Grønland («Grønlandsreke-trål»), opprettholder deltakeradgangen. Dette gjelder totalt 11 fartøy, jf ovenfor. Den generelle aktivitetsplikten for alminnelig reke-tråltillatelse berøres ikke av dette.

Basert på erfaringene fra årets fiske og forutsatt at Norge for 2016 etter kvoteforhandlingene med EU tildeles kvote av reker i ICES områdene Va og XIV innenfor Grønlands økonomiske sone, vil Fiskeridirektøren tilrå at fisket gjennomføres som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Dersom det tildeles rekekvote ved Vest-Grønland for 2016, vil Fiskeridirektøren fastsette reguleringsopplegget i samspill med Norges Fiskarlag. Aktivitetsplikten for å opprettholde deltakeradgang oppheves for fartøy som har deltatt i fisket etter 2008.

NOTAT

REGULERING AV FISKE ETTER REKER I GRØNLANDS ØKONOMISKE SONE I 2016

Regulering av fiske etter reker ved Grønland i 2016 ble behandlet i reguleringsmøtet 4. og 5. november 2015.

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU tildeles rekekvote i ICES områdene Va og XIV innenfor Grønlands økonomiske sone, var det i reguleringsmøtet enighet om at fisket gjennomføres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Norske fartøy har i 2016 til disposisjon 2 000 tonn reker i Grønlands økonomiske sone i ICES områdene Va og XiV.

I samråd med Norges Fiskarlag og Fiskebåt er vilkårene for deltakelse i fisket endret, slik at det fra inneværende år er tilstrekkelig at fartøy, evnt erstatningsfartøy, har deltatt i rekefisket ved Grønland i ett av årene fra og med 2009. Begrunnelsen for dette er at fartøy sto i fare for å miste deltakeradgangen på grunn av manglende aktivitet i fisket. Deltakelse og kvoteutnyttelse i dette fisket har som kjent vært meget liten fra og med 2009. Dett skyldes i det vesentlige liten tilgjengelighet av reker.

Det er ikke fastsatt utseilingsfrist i fisket.

I samsvar med ovennevnte har Fiskeridirektoratet 17. desember 2015 fastsatt forskrift om regulering av fisket etter reker i Grønlands økonomiske sone i 2016.

Sak 24/2015

B) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2016

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår hovedsakelig en videreføring av reguleringsopplegget for inneværende år.

2 FISKET I 2014

Norske fartøy kunne fiske inntil 5 469 tonn reker i 2014. Kvoten ble periodisert med 40 % i første periode og 30 % i hver av de to andre periodene. 183 fartøy deltok i fisket, hvorav 97 fartøy var under 11 meter største lengde. I løpet av året ble det klart at rekekvoten ville bli oppfisket før 31. desember. Den 27. november ble det beregnet at kvoten, inkludert et fiske på garanterte kvoter i desember, var oppfisket. Fiskeridirektoratet stoppet derfor fisket med virkning fra og med 30. november.

I den bilaterale avtalen mellom Norge og EU for 2015, som ble undertegnet den 4. desember 2014, ble det, som en ad-hoc løsning for 2014, gitt adgang til å overfiske rekekvoten i 2014 med inntil 10 %. Kvantumet skulle gå til fratrekk fra 2015-kvoten. Som følge av dette gjenåpnet Nærings- og fiskeridepartementet fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak den 3. desember. Det ble da gitt adgang til å overfiske 2014-kvoten med inntil 350 tonn. Ved årets slutt hadde norske fartøy fisket 5 748 tonn reker i Nordsjøen og Skagerrak. Den norske kvoten ble således overfisket med 279 tonn.

3 FISKET I 2015

3.1 KVOTER OG REGULERINGER I 2015

Norske fartøy kan i 2015 fiske inntil 2 790 tonn reker i Nordsjøen og 3 556 tonn reker i Skagerrak. Rekene i Nordsjøen og Skagerrak tilhører imidlertid samme bestand og i kvotesammenheng blir dette regulert som ett område.

For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998 – 2000 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40 %, 30 % og 30 %.

Fiskeridirektoratet mottok i forkant av reguleringsmøtet høsten 2014 innspill fra Norges Fiskarlag hvor det ble anbefalt å fordele en lik andel på hver av de tre periodene. Fiskerlaget Sør

og Fiskarlaget Vest hadde i brev til Norges Fiskarlag begrunnet en lik fordeling over de tre periodene med at fiskemønsteret de siste årene har vært annerledes enn når periodefordelingen først ble fastsatt. Fiskeridirektoratet har også observert en forskyvning av fisket i de ulike periodene de senere årene. For 2015 ble derfor kvoten fordelt med en lik andel på de tre periodene.

Den samlede kvoten på 6 346 tonn ble fra årets start regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Tabell 1: Periodekvoter og maksimalkvoter for 2015

Periode	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar – 30. april	2 116 tonn (33,3%)	28 tonn
1. mai – 31. august	2 115 tonn (33,3%)	28 tonn
1. september – 31. desember	2 115 tonn (33,3%)	28 tonn

Periodeinndelingen og maksimalkvotene ble endret i løpet av året. Dette blir beskrevet nærmere i kapittel 2.3.

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

Det er ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager sør for 62°N.

3.2 DELTAKELSEN I FISKET I 2015

Fra og med 1998 har det vært en begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62°N for fartøy over 11 meter. Per 22. oktober har til sammen 188 fartøy deltatt i rekefisket i 2015, hvorav 91 fartøy er over 11 meter. Dette er fem flere fartøy enn på samme tid i 2014. Tabell 2 viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 2: Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	2011	2012	2013	2014	2015
Finnmark					
Troms					
Nordland	2		1	1	1
Møre og Romsdal	4	3	3	2	2
Sogn og Fjordane	4	1	1		1
Hordaland	10	8	10	12	11
Rogaland	48	37	36	39	38
Vest-Agder	40	37	34	36	36
Aust-Agder	29	27	30	24	25
Telemark	19	18	16	14	17
Vestfold	23	22	22	20	22
Buskerud	1				
Oslo	2	3	2	2	3
Akershus	3	4	3	2	2
Østfold	33	34	30	31	30
Sum	218	194	188	183	188
Herav under 11 m	98	91	95	97	97
Herav under 20 m	189	170	164	159	161

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 22. oktober 2015

3.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 2015

Periodekvotene ble ved årets begynnelse, i likhet med de foregående årene, satt for periodene 1. januar til 30. april, 1. mai til 31. august og 1. september til 31. desember. Fisketakten i februar og mars var langt høyere enn ventet, noe som førte til at Fiskeridirektoratet den 19. mars varslet et stopp i fisket i første periode med virkning fra lørdag den 28. mars. Som en konsekvens av dette avholdt representanter fra Skagerakfisk, Rogaland Fiskesalgslag, Fiskerlaget vest og Fiskerlaget sør et samarbeidsmøte den 24. mars hvor man diskuterte den varslede stoppen. I rapporten fra møtet heter det at:

Samarbeidsmøtet ber enstemmig om at følgende regulering av rekefisket innføres for resten av 2015:

- *Periodekvoten for 1/5-31/8 forskyves til å gjelde fra 6/4-15/8*
- *Periodekvoten for 1/9-31/12 forskyves til å gjelde fra 17/8-31/12*
- *Fartøyskvoten settes ned fra 28 tonn til 20 tonn i begge perioder*

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag støttet innstillingen fra samarbeidsmøtet.

Fiskeridirektoratet valgte å endre reguleringsforskriften den 27. mars i henhold til tilrådingen fra samarbeidsmøtet og Norges Fiskarlag. I tillegg til dette har salgslagene i sommer- og høstmånedene innført enkelte regulerende tiltak for å jevne ut fangstmønsteret.

Tabell 3 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2015 sammenlignet med årene 2011-2014. Per 22. oktober er det til sammen fisket 5 407 tonn av totalkvoten på 6 346 tonn. I tillegg til dette kommer et kvantum på 279 tonn som ble fisket på 2015-kvoten i 2014. Reell utnyttelse av

kvoten er derfor på 5 686 tonn, det vil si en kvoteutnyttelse på nær 90 %. På samme tid i fjor var det landet ca. 4 789 tonn. Fisket hittil i år har som beskrevet ovenfor vært svært godt og dersom den høye fisketakten opprettholdes utover høsten kan den norske totalkvoten i 2015 bli oppfisket i slutten av november eller begynnelsen av desember.

Tabell 3: Periodefangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak

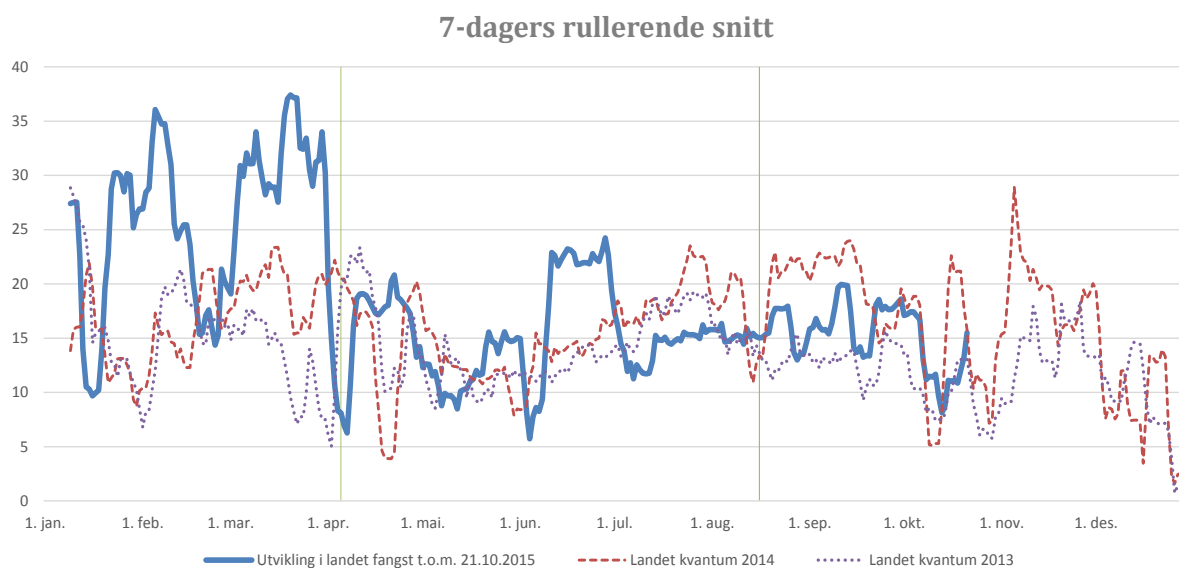
År	Periode			Sum
	1. jan - 30. apr	1. mai - 31. aug	1. sept - 31. des	
2011	1 597	1 815	1 041	4 453
2012	1 550	1 462	1 558	4 571
2013	1 831	1 699	1 339	4 868
2014	1 923	1 939	1 886	5 748
2015 ¹	2 297	2 059	1 050	5 407

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 22. oktober 2015.

¹ Periodene i 2015 går fra 1. januar til 5. april, 6. april til 16. august og 17. august til 31. desember.

Figur 1 viser tydelig at det i begynnelsen av 2015 var en svært høy fangsttakt sammenlignet med de foregående årene. Dette skyldes flere forhold, blant annet uvanlig lite uvær i perioden og en god tilgjengelighet.

Figur 1: Utvikling i landinger i 2013, 2014 og 2015 målt i 7 dagers rullerende gjennomsnitt

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 22. oktober 2015.

3.4 UTKAST AV SMÅREKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

I reguleringsmøtet den 4. juni 2015 la Fiskeridirektøren frem forslag til reguleringsiltak i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak (sak 6/2015). De foreslåtte endringene er i tråd med Fiskeridirektoratets strategi for forbedring av forvaltningen av rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Følgende reguleringstiltak ble foreslått for rekefisket sør for 62°N:

- a) Etablering av et Real Time Closure (RTC) system i rekefisket
 - Utkast av småreker (under kommersiell størrelse) kan være betydelig i rekefisket sør for 62°N. For å redusere dette utkastet foreslås det at det etableres et RTC-system for reker (*Pandalus borealis*) tilsvarende det som gjelder for annen fisk, jf. utøvelsesforskriftens §47 annet ledd. Fiskeridirektoratet vil da kunne stenge områder i inntil 14 dager dersom innblanding av reker under minstemål er mer enn 15 % i antall i de enkelte fangster. Videre foreslås det at det kan tillates at fisket kan fortsette i de stengte områdene dersom fungerende seleksjonssystemer for utsortering av reke under minstemål er innmontert i trålen. Et stengingskriterium på 15 % i antall vil ikke samsvare med reglene om tillatt innblanding av reker under minstemål, jf. utøvelsesforskriften § 46 første (10 % i antall utenom Skagerrak) og sjette (10 % i vekt i Skagerrak) ledd. Fiskeridirektoratet vil imidlertid se nærmere på dette og komme tilbake til spørsmålet om harmonisering av reglene for tillatt innblanding og stengingskriteriet på et senere tidspunkt.
- b) Økning av gjeldende minstemål
 - I henhold til utøvelsesforskriften § 43 nr. 27 er minstemålet for reke 6 cm. Det foreslås at dette økes til 7 cm sør for 62°N. Et minstemål på 7 cm er sammenfallende med det kommersielle minstemålet i dette området.
- c) Unntak for ilandføringsplikt for øyepål og kolmule
 - Sorteringsrist i fiske etter reker har begrensninger ved at den i liten grad sorterer ut fisk under en gitt størrelse (ca 20 cm). Således sorterer ikke eksisterende seleksjonssystemer ut kolmule og øyepål fra rekefangstene i tilstrekkelig grad. Disse artene er dermed å anse som uunngåelig bifangst i rekefisket sør for 62°N. Det er et relativt begrenset kvantum øyepål og kolmule som tas som bifangst i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak sett i sammenheng med de totale kvantumet som landes årlig av disse artene og som går til mel- og oljeproduksjon. Videre finnes det i dag ingen omsetningsmuligheter for denne type uunngåelig bifangst i rekefisket sør for 62° N. Det foreslås derfor at det gjøres et unntak fra ilandføringsplikten for disse artene når de tas som bifangst i rekefisket.
- d) Bifangst av hvitreke
 - Det er arten *Pandalus borealis* som er målart i rekefisket. Andre rekearter, såkalt hvitreke som ikke kan omsettes, kan forekomme som bifangst. Det foreslås derfor at ilandføringsplikten kun skal gjelde for reker av arten *Pandalus borealis* i hele området sør for 62° N. Tilsvarende regel gjelder i dag i Skagerrak.

I reguleringsmøtet ble det fra fiskersiden uttalt at etablering av et RTC-system for reke vil kunne føre til at store områder i Skagerrak blir stengt for rekefiske, som igjen vil føre til at utøvelse av fisket ikke blir mulig. Det ble videre vist til at en økning av minstemålet, samt at stengingskriteriet skal relateres til antall og ikke vekt, vil gjøre situasjonen enda vanskeligere. Dette må sees i lys av at seleksjonssystemer som sorterer ut småreker i trålen ikke er ferdigutviklet og klare til generelt bruk i rekefisket. Fra fiskersiden ble det også uttalt at en ikke er imot de fremlagte forslagene, men at innføring av slike tiltak må gjøres gradvis og over lengre tid. Det ble særlig fremhevet at en økning av minstemålet ikke bør gjøres umiddelbart.

Fiskeridirektøren pekte på at utkast av småreker er å anse som ressursløsning, og i lys av at stort sett all reke under 7 – 7,5 cm sorteres ut og kastes på sjøen, er det naturlig å sette minstemålet nær det kommersielle minstemålet. I tillegg er det også gunstig fra et biologisk synspunkt å øke minstemålet til 7 cm. Når det gjelder seleksjonssystemer har Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet brukt betydelige ressurser på utvikling av en ny type seleksjonsinnretning. Dette arbeidet vil fortsette. Det ble påpekt at tanken er at redskap som sorterer ut småreker på en akseptabel måte skal kunne brukes i de stengte områdene. Fiskerne har dermed en oppfordring til å bidra til utvikling av nye metoder.

Kystvakten informerte om hvilke prosedyrer som følges før en anbefaling om å stenge et område sendes til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektøren presiserte at områder vil bli stengt i hovedsak som følge av anbefalinger fra Kystvakten.

I møtet ble det påpekt at markedssituasjonen for reker fisket i Nordsjøen og Skagerrak er utfordrende, ikke minst fordi rekene har vært på WWFs rødliste. Representanten fra WWF Norge bekreftet at norsk reke fra disse områdene vil bli flyttet fra rød til gul kategori dersom Fiskeridirektoratets foreslåtte strategi blir gjennomført.

På bakgrunn av det som fremkommer ovenfor vil Fiskeridirektoratet gjennomføre de nødvendige endringene i utøvelsesforskriften med virkning fra og med 1. januar 2016. Endringene vil medføre at de tiltakene som ble foreslått i vårens reguleringsmøte blir innført. Nærings- og fiskeridepartementet ga sin tilslutning til dette den 16. oktober 2015.

4 BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2016

ICES anbefaler at fangstene i 2016 ikke bør overstige 21 500 tonn. Dersom den estimerte utkastraten ikke forandres fra gjennomsnittet de siste tre år (2012–2014), så tilsvarer dette ifølge ICES landinger på ikke mer enn 18 598 tonn.

Kvoteforhandlingene med EU for 2016 er ikke påbegynt, og rekekvotene for 2016 for Nordsjøen og Skagerrak er følgelig ikke fastsatt. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av TAC i Nordsjøen og 46,6 % av TAC i Skagerrak.

5 REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2016

Hovedmålet med reguleringene i dette fisket er å legge til rette for å fiske opp den norske kvoten samtidig som en unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil bidra til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikrere avsetning for sin fangst og en best mulig prissituasjon.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Rekene i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med

en særskilt regulering av fisket i hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket siden 1998 vært regulert med felles periode- og maksimalkvoter.

5.1 PERIODEKVOTER

Ut ifra fiskemønsteret de senere år anbefales det å videreføre årets periodfordeling med en lik andel på hver av de tre periodene.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder i 2016 på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt likt i de tre periodene.

5.2 MAKSIMALKVOTER

Fisket i år og i 2014 har, som tidligere nevnt, vært godt sammenlignet med de foregående år. For å unngå at en havner i en situasjon hvor fisket må stoppes, bør derfor overreguleringen i dette fisket reduseres for 2016 sammenlignet med overreguleringen i inneværende år. Når endelig TAC og fordeling av denne blir bestemt vil forslag til maksimalkvoter legges frem.

Når totalkvoten for 2016 og fordelingen av denne fastsettes, vil Fiskeridirektøren foreslå maksimalkvoter med lavere grad av overregulering enn i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår å fastsette egne maksimalkvoter for hver av de tre periodene, slik det har blitt gjort i tidligere år.

5.3 GARANTERT KVOTE PER FARTØY

Fartøy under 20 meter har et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Kvantumet kan fiskes selv om periodekvoten eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

NOTAT

Saksnummer: 2015018312	Fra: Rune Mjørnlund
Dato: 16.12.2015	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 5	Telefon: 95259448
	E-post: rune.mjorlund@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2016

1. Innledning

Regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2016 ble behandlet som sak 24/2015 b) på Reguleringsmøtet 4. november 2015.

2. Totalkvoter og periodekvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene til Reguleringsmøtet å videreføre dagens ordning med periodisering av totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen fra 2015 med en lik andel (33,3%) på hver av de tre periodene.

Den norske disponible kvoten i 2016 vil bli på 10 392 tonn, noe som utgjør en økning på 64 % av den norske totalkvoten i 2015. Av dette er det avsatt 110 tonn til forskningsformål. Dette gir en periodekvote i hver av de tre periodene på 3 427 tonn, en økning på 1 311 tonn. Til fradrag fra dette kvantumet kommer overfisket i 2015, som beregnes til å utgjøre ca. 300 tonn ved årets slutt.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektoratet legger i forskriftsforslaget til grunn at den norske disponible kvoten i 2016 vil bli på 10 392 tonn. Av dette vil 5689 tonn kunne fiskes i Skagerrak og 4703 tonn i Nordsjøen. Dette gir en periodekvote i hver av de tre periodene på 3 427 tonn, en økning på 1 311 tonn.

Til fradrag fra dette kvantumet kommer overfisket i 2015, som beregnes til å utgjøre ca. 300 tonn ved årets slutt.

Fiskeridirektøren viser til behandlingen i møtet og foreslår følgende periodekvoter:

• 1. januar – 30. april	3 428 tonn
• 1. mai – 31. august	3 427 tonn
• 1. september – 31. desember	3 427 tonn

3. Maksimalkvoter og garantert kvantum

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å fastsette egne maksimalkvoter for hver av de tre periodene, slik det har vært gjort de senere årene. Fiskeridirektøren foreslo imidlertid at maksimalkvotene fastsettes med en lavere grad av overregulering enn i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

På møtet var det enighet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

Fiskeridirektørens tilråkning

Det vil være behov for å fastsette maksimalkvoter med lavere overregulering i 2016 enn i 2015. Det er flere grunner til dette:

- En høyere TAC henger naturlig sammen med en bedret tilgjengelighet og dermed også en sannsynlig høyere fisketakt i 2016 enn i 2015
- Forventningen om god tilgjengelighet og store kvoter av reker i 2016 kan aktivere flere fartøy enn i tidligere år
- Erfaringene fra inneværende synliggjør de negative konsekvensene av en for liberal regulering fra årets start

Fiskeridirektoratet foreslår maksimalkvoter på 34 tonn i hver av de tre periodene i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Dette er tilsvarende som i 2014.

4. Helgedagsfredning

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med helgedagsfredning.

På møtet var det enighet om at ordningen med helgedagsfredning videreføres.

Fiskeridirektørens tilråkning

Helgedagsfredningen foreslås videreført.

